

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Biblia Hebraica

Majus, Johann Heinrich

Francofurti ad Moenum, 1716

Prophetæ priores

[urn:nbn:de:bsz:31-295282](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-295282)

נביאים ראשונים
PROPHETÆ
PRIORES.

יהושע	JOSUAH.
שופטים	JUDICUM.
שמואל	SAMUEL.
מלכים	REGUM.

PROPHETAE
PRIORES

יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹשֻׁעַ
יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹשֻׁעַ
יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹשֻׁעַ
יְהוֹשֻׁעַ יְהוֹשֻׁעַ

LIBER IOSUAH,

Græc. ΙΗΣΟΥΣ, Hebr.

ספר ירושע

CAPUT I.

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון מִשְׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר:

2 מֹשֶׁה עַבְדִּי מָת וְעַתָּה מוֹס עֶבֶר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אִתָּה וְכָל-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְהֵם לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

3 כָּל-מְקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף-דְּגַלְכֶם בּוֹ לַכֶּם נִתְּנָהוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-מֹשֶׁה: מִהַרְבֵּב וְהַלְבִּנּוֹן הַזֶּה וְעַד-דִּנְהָר י הַגְּדוֹל נְהַר-פָּרָת כָּל-אֶרֶץ הַחֲתִים וְעַד-הַיַּם הַגְּדוֹל מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ יוֹדֵה גְבוּלְכֶם: לֹא-הָיָה יָדָיִם אִישׁ לִפְנֵיהֶם כָּל-יְמֵי חַיֵּיהֶם כְּאֲשֶׁר הִיִּיתִי עִם-מֹשֶׁה:

6 אַחֲרַי עִמָּךְ לֹא אֶרְפָּךְ וְלֹא-אֶעֱזָבֶךָ: חֹק וְאֱמִין כִּי אִתָּה מִנְחִיל אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם:

7 רַק חֹק וְאֱמִין מְאֹד לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל-חַתּוּמֵי אֲשֶׁר צִוֵּי מֹשֶׁה עַבְדִּי אֶל-תְּסוּר מִפְּנֵי יְמִין וּשְׂמֹאל לִמְעַן תִּשְׁכַּל בְּכָל-אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: לֹא-מוֹשׁ סֵפֶר חַתּוּמֵי הַזֶּה מִפִּיךָ וְהָיִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלִיָּה לִמְעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת כְּכָל-הַכְּתוּב בּוֹ כִּי-אֲזִי תִצְלַח אֶת-דִּרְכֶךָ וְאֲזִי תִשְׁכַּל:

9 הַלּוֹא צִוִּיתִיךָ חֹק וְאֱמִין אֶל-תַּעֲרִין וְאֶל-תַּחַת כִּי עַמֶּךָ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-אֲשֶׁר תֵּלֵךְ: וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת-שֹׁטְרֵי הָעָם לֵאמֹר:

10 עֲבְרוּ בְּקֶרֶב הַמַּחְנֶה וְצַוּ אֶת-הָעָם לֵאמֹר: הֲכִינוּ לָכֶם צֵדָה כִּי בַעֲוֹר שְׁלֹשַׁת יָמִים אַתֶּם עַבְדֵי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם לְרִשְׁתָּהּ:

CAP. I. I. Iosua a Deo confirmatus ad transiendum Iordanem omnia parat.

Non recedat liber huius ab archa sed medietate in eo die se nocte et capitulis adiacentibus serventur omnia scripta in eo. Item hanc secundam viam long et hanc intelligit.

ולרצבני
י. 8. פתח באתנח. 6. הפטרת שמחת תורה. 9. 10. קמץ בזק. 9. 10.

Audentes
Gaditas ad
focieratem
expeditionis
baratus.

12 וּלְרֵאשִׁיבֵי וּלְפָדִי וּלְחֹצֵי שֶׁבֶט הַמְּנַשֶּׁה אָמַר יְהוֹשֻׁעַ
 13 לֵאמֹר זָכוֹר אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה אֲתֶכֶם
 מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה לֵאמֹר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנִיחַ לָכֶם
 14 וְנָתַן לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת נִשְׁכֵם מִפְּנֵם
 וּמִקְנֵיכֶם יֵשְׁבוּ בָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם תַּעֲבְרוּ חֲמִשִּׁים לִפְנֵי אַחֲלָם כָּל-גְּבוּרֵי
 15 הַחִיל וְעֹזְרֵתֶם אוֹתָם: עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֲכֶם
 כַּכֶּם וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵמָּה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 נָתַן לָהֶם וּשְׁבַתְתֶם לָאָרֶץ יִרְשַׁתְכֶם וַיִּרְשַׁתֶּם אוֹתָהּ
 אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶח
 16 הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּעֲנוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר כָּל-אֲשֶׁר-צִוִּיתָנוּ
 17 נַעֲשֶׂה וְאֵל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֵנוּ נֹלֵךְ: כָּכָל אֲשֶׁר-
 שָׁמַעְנוּ אֶל-מֹשֶׁה בֶּן-נִשְׁמַע אֵלֶיךָ רַק יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 18 עִמָּךְ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם-מֹשֶׁה: כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יָמְרָה
 אֶת-פִּיךָ וְלֹא-יִשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ לְכָל-אֲשֶׁר תִּצְוֶנוּ יוֹמָת
 רַק חֹזְקוֹאֲמִין:

CAP. 3. II.
Explores
paxmittit
le-
lichantem,
qui a Racha-
ba protecti,

א וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון מִן-הַשָּׁטִים שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרַגְלִים
 חֹרֵשׁ לֵאמֹר לְכוּ רְאוּ אֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-יְרִיחוֹ וְיָלְכוּ
 2 וַיָּבֹאוּ בֵּית-אִשָּׁה זֹנָה וּשְׁמָהּ רַחֵב וַיִּשְׁכְּבוּ
 3 שָׁמָּה: וַיֹּאמֶר לְמַלְךָ יְרִיחוֹ לֵאמֹר הִנֵּה
 אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלַּיְלָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְחַפֵּר אֶת-
 4 הָאָרֶץ: וַיִּשְׁלַח מַלְךָ יְרִיחוֹ אֶל-רַחֵב לֵאמֹר הוֹצֵא
 הָאֲנָשִׁים תְּבָאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבֵיתְךָ כִּי לְחַפֵּר
 5 אֵת-כָּל-הָאָרֶץ בָּאוּ: וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת-שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
 6 וַתִּצְפְּנוּ וַתֹּאמֶר בֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא יָדַעְתִּי מֵאֵן
 הַמָּדָה: וַיְהִי הַשָּׁשֶׁר לִסְגֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יָבֹאוּ
 לֹא יָדַעְתִּי אֲנֵרָה הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רִדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם
 6 כִּי תִשְׁגָּוִים: וְהָיָה הָעֵלְתָם הַגִּנְיָה וְהַתְּמַנְעַם בַּפְּשָׁתִי
 הַעֵץ

clam.

יהפטרת שלח לד. עכ הפטרת שמחת תורה. 18. 18.

† post-
quam.

7 הָעֵץ הַעֲרֹכוֹת לָהּ עַל-הַגֵּג : וְהָאֲנָשִׁים רָדְפוּ אַחֲרֵיהֶם
 8 בְּרֶדֶף הַיָּרְדֵן עַל-הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּ אַחֲרָי כַּאֲשֶׁר
 9 יֵצְאוּ הַדֹּדְפִים אַחֲרֵיהֶם : וְהָמָּה טָרַם יִשְׁכְּבוּן וְהָיָא
 כִּי-נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ וְכִי-נִפְלְאָה אֵימַתְכֶם
 עָלֵינוּ וְכִי נִמְגּוּ כָל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם : כִּי שָׁמְעֵנוּ
 אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת-מִי יִס-סוּף מִפְּנֵיכֶם
 בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרָיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לַשָּׁנִי מִלְּכֵי הָאֲמָרִי
 אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הַיָּרְדֵן לְסִיתָן וּלְעוֹג אֲשֶׁר הַחֲרַמְתֶּם אוֹתָם :
 11 וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לִבְכָנוּ וְלֹא-קָמָה עוֹד דוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם
 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-
 12 הָאָרֶץ מִתַּחַת : וְעַתָּה הַשְׁבְּעוּ-נָא לִי כִי-הוּיָה כִּי-עָשִׂיתִי
 עִמָּכֶם חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם-אִתָּם עִם-בֵּית אָבִי חֶסֶד
 13 וְנָתַתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת : וְהַחַיִּתֶם אֶת-אָבִי וְאֶת-אִמִּי
 וְאֶת-אָחִי וְאֶת-אֲחֹתִי וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וְהַצַּלְתֶּם
 14 אֶת-נַפְשֹׁתֵינוּ מִמוֹת : וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ
 תַחַתֵּיכֶם לְמוֹת אִם לֹא תִגְדּוּ אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה
 כַּתּוּב יְהוָה לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד וְאֱמֶת :
 15 וְהוֹרַגְם בַּחֶבֶל בְּעַד הַחֲלוּן כִּי בִיתָהּ בָּקִיר הַחוּמָה
 16 וּבַחֲמָה הָיָא יוֹשֶׁבֶת : וְהָאִמֶּד לָהֶם הַיָּרְדֵן לָנוּ
 פֶּן-יִפְגְּעוּ בָכֶם הַדֹּדְפִים וְנַחֲבַתֶּם שְׂמֵרָה שְׁלִישֵׁת
 יָמִים עַד שֶׁבַּ חַדְפִּים וְאַחַר תֵּלְכוּ לְדַרְכְּכֶם :
 17 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ הָאֲנָשִׁים נָקִים אָנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ חַזָּה
 18 אֲשֶׁר הַשְׁבַּעְתָּנוּ : הִנֵּה אָנַחְנוּ כְּאִם בְּאָרֶץ אֶת-
 תַּקְוַת חוּטֵי הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי כַּחֲלוּן אֲשֶׁר הוֹרַדְתָּנוּ
 בּוֹ וְאֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וְאֶת-אֲחִיךָ וְאֶת כָּל-בֵּית
 19 אֲבִיךָ תֹאסֵפִי אֵלֶיךָ הַבֵּיתָהּ : וְהָיָה כָּל-אֲשֶׁר-יֵצֵא
 מִדְּלַתִּי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמּוּ כְּרֹאשׁוֹ וְאָנַחְנוּ נָקִים וְכָל-
 תַּת Zz אֲשֶׁר

statumque
regionis
edocti,

& iuramento
ei familiaeque
immanitate
certa lege
polliciti,

תחית
החיותם

נחבאתם

דהת בצרי 18. v. אחיותי ק 13. v.

אִשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת הַזֶּה וְהָיָה לְךָ
 ב וְאִם תִּגְדֹּל אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה נֶקֶם מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר
 2 1 הִשְׁבַּעְתָּנוּ : וְהָאֵמֶר כְּדַבְרֵיכֶם כִּי הוּא וְתִשְׁלַחֶם
 2 2 וְיִלְכוּ וְתִקְשֶׁר אֶת הַקּוֹרֵת הַשְּׁנַי בְּחֵלֶן : וְיִלְכוּ וַיָּבֹאוּ
 הַהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ הַרְדִּיפִים
 2 3 וַיִּבְקְשׂוּ הַרְדִּיפִים בְּכָל־הַהָרָה וְלֹא מָצְאוּ : וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי
 הָאֲנָשִׁים וַיִּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־
 2 4 נֹון וַיִּסְפְּרוּ־לּוֹ אֵת כָּל־הַמַּעֲשֵׂוֹת אֹתָם : וַיֹּאמְרוּ
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
 וְנִסֵּי־נִמְנוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵינוּ :

part. in. 244
 hinter Jannanten
 blaffen, rufen

revertantur
 & lofuz
 omnia refe-
 rant.

CAP. 3. III.
 Ad transigam
 se lofuz ac-
 cionis, pre-
 miffi que ar-
 ca foederis,

א וַיִּשְׁבַּח יְהוֹשֻׁעַ בְּבֹקֶר וַיִּסְעוּ
 מִהַשְּׁטִים וַיָּבֹאוּ עַד־הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ
 2 שָׁם טַרְס וַעֲבָרוּ : וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ
 3 הַשְּׂטָרִים בְּקֶרֶב הַמַּחֲנֶה : וַיִּצְווּ אֶת־הָעָם לֵאמֹר
 בְּרַאתְכֶם אֶת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהַכְּהֵנִים
 הַלְוִיִּם נְשָׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם
 4 אַחֲרָיו : אֲךָ רְהוּק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינִי כְּאֲלֹפִים אֲפֹה
 בַּמִּדְּבָר אֶל־תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן אֲשֶׁר־תִּדְעוּ אֶת־הַדֶּרֶךְ
 אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ כִּי לֹא עָבַרְתֶּם בְּדֶרֶךְ מִתְּמוֹל
 הַשְּׁלִשִׁים : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם
 הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקֶרְפֶּכֶם נִפְלְאוֹת :
 6 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכְּהֵנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן
 הַבְּרִית וְעָבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית
 7 וַיִּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָד גְּדֹלָהּ בְּעֵינֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר יִדְעוּן כִּי כַּאֲשֶׁר חִיִּיתִי עִם־מִשְׁרָה אֶתִּיהָ עִמָּךְ :
 8 וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת־הַכְּהֵנִים נְשָׂאֵי אֲרוֹן־הַבְּרִית לֵאמֹר
 כְּכַאֲשֶׁם עַד־קָצֵה מִי תִירְדוּ בִּירְדוֹן תַּעֲמְדוּ :

ויאמר

וביניני ק 4. v. עד כאן הפטרת שלה לך 24. v.

9 ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם: ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש מפניכם את הפנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרזי ואת הגרנשי והאמרי והיבוסי: הנה ארון הברית ארון כל הארץ עבר לפניכם בידון: ועתה קחו לכם שני עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד לשבט: והיה כנח כפורת רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה ארון כל הארץ במי הירדן מי תירדן יברתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: ויהי כנסע העם מאחליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: וכבוא נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל זמי קציר: ויעמדו המים הירדים מלמעלה קמו נד אחד הרחק מאד בארס העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו נגד יריחו: ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרבה בתוך הירדן הבן וכל ישראל עברים בחרבה עד אשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן: ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן

1 ויאמר יהוה אל יהושע
 2 לאמר: קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים
 3 איש אחד איש אחד משבט: וצוו אותם לאמר
 4 שאו לכם מזוה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים
 5 הבין שתים עשרה אבנים והעברתם אותם
 6 עמכם והשתתם אותם במלון אשר תלינו בו
 7 תתב Zz 2 הלילה

Jordanem miraculose diuisum transit.

CAP. 7. IV. Cuius miraculi monumentum duplex Deus statui uoluit.

Handwritten notes in Hebrew and Latin script.

פסקא באמצע פסוק 1. מאדס פ. 16.

4 תלילה: ויקרא יהושע אל
 שנים העשר איש אשר חקן מבני ישראל איש
 ה אחד איש אחד משבט: ויאמר להם יהושע עברו
 לפני ארון יהוה אלתיכם אל תוך הירדן והרימו
 לכם איש אבן אחת על שכם למספר שבטי בני
 6 ישראל: למען תהיה זאת אות בקרבכם כי
 ישאלון בניכם מחר לאמר מה האבנים האלה
 7 לכם: ואמרתם להם אשר נכרתו מימי חירון
 מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מי
 הירדן והיו האבנים האלה לזכרון לבני ישראל עד
 8 עולם: ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע וישאו
 שתי עשרה אבנים מתוך הירדן כאשר דבר יהוה
 אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום
 9 עמם אל המלון וינחום שם: ושתיים עשרה אבנים
 הקים יהושע בתוך הירדן תחת מצב רגלי הכהנים
 נשאי ארון הברית ויהיו שם עד היום הזה:
 1 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עדותם
 כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע לדבר
 אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע
 11 וימחרו העם ויעברו: ויהי כאשר תם כל העם
 לעבור ויעבר ארון יהוה והכהנים לפני העם:
 12 ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה חמשים
 13 לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: כארבעים
 אלה חלוצי הצבא עברו לפני יהוה למלחמה אל
 14 ערבות יריחו: ביום ההוא גדל יהוה
 את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אתו כאשר יראו
 את משה בלימי חייו:
 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: צוה את הכהנים
 נשאי

1-2, 10, 11

contingit ad sensum

7/14

7 נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן : ויצו יהושע את
 8 הכהנים לאמר עלו מן הירדן : ויהי בעלות
 הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן נתקו
 כפות רגלי הכהנים אל החרבה וישבו מן הירדן
 9 למקום וילכו כתמל שלשם על פל גדותיו : והעם
 עלו מן הירדן בעשור להרש הראשון ויחנו בגלגל
 בקצה מזרח יריחו : ואת שתים עשרה האבנים האלה
 אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל : ויאמר
 אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בניכם מהו את
 2 אבותם לאמר מה האבנים האלה : והודעתם את
 בניכם לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה :
 אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד
 3 עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם ליס סוף אשר
 הוביש מפנינו עד עברנו : למען דעת כל עמי הארץ
 את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה
 אלהיכם כל הימים :

*constitutum: ibi dicitur
 anam p[ro]p[ri]am f[aci]t locum, f[aci]t
 in (des locum)
 Hominem dicitur f[aci]t
 locum p[ro]p[ri]am in.*

*Eius tempus
 & locus.*

*Ubi high. casicant
 mare algosum
 24 dicitur inf. r[ati]o
 in r[ati]o
 24 sive ut, sive causa.*

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ומה
 וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה
 את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ויפס לבכם
 ולא היה כס עוד רוח מפני בני ישראל :
 2 בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה להך חרבות
 צרים ושוב מל את בני ישראל שניות : תעשלו
 3 יהושע חרבות צרים וימל את בני ישראל
 אל גבעת הערלות : וזה הדבר אשר מל יהושע כל
 4 העם היצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה
 מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים : כי מלים היו
 כל העם היצאים וכל העם חילדים במדבר בדרך
 5 בצאתם ממצרים לאמרו : כיו ארבעים שנה הלכנו
 חה Zz 3 בני

*CAP. IV. V.
 Hinc terror
 Cananzorum.*

*Circumcisio
 intermissa in
 deserto in-
 sauratur.*

*צברנו
 typus. qualitas
 2: non est sufficiens, int[er]m[itt]it
 an locum p[ro]p[ri]am f[aci]t
 Hominem - sc. dicitur*

הפטרת יוסראשון v.2. עברם ק. v.1. בעלות כ. v.18. על פסה.

בני ישראל במדבר עד להם כל הגוי אנשי המלחמה
היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר
נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש:
7 ואת בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע כי ערלים
8 היו כי לא מלו אותם בדרך הנה כי אשר תמו כל הגוי
להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם:

part. fem.

Pascha celebratus.

Mañacellar.

Jofua confirmatus. Ungaricus.

v. 7.

& instructus de expugnatione urbis leicho.

9 ויאמר יהוה אל יהושע היום גלית את-
חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא
גלגל עד היום הזה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו
את הפסח בארבעה עשר יום להדיש בערב בערבות
יריחו: ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות
וקלוי בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם
מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו
מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא:

*I I de pro-
ventu.
I 2 v. 12.
v. 17.*

13 ויהי בתורת יהושע ביריחו
וישאל עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו
של ופיה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו
הלנו אתה אם לצרנו: ויאמר לא כי אני
שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו
ארצה וישתחו ויאמר לו מיה ארני מדבר אל עבדו:
14 ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נע לה מעל הנלק
כי המקום אשר אתה עמד עלי קדש הוא ויעש יהושע
15 כן: ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא
ואין בא:

13

14

15

א

*(suppl. quod) 20
part. qual.*

16 ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את-
17 יריחו ואת מלכה גבורי החול: וסבתם
את העיר כל אנשי המלחמה תקוף את העיר
פעם

עד כאן הפטרת יום ראשון של פסח. v. I. קמץ בזק v. 14.
v. z. Plant. utr. & Angl. hoc versu inchoant Cap. 6.

4 פעם אחת כה תעשה ששת ימים : ושבעה כהנים
 ישאו שבעה שופרות היוכלים לפני הארון וביום
 השביעי תסבנו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו
 בשופרות : והיה במשך במקרן היוכל בשמעכם את ה
 קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה
 חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו : ויקרא 6
 יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אלהים שאו את
 ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות
 זובלים לפני ארון יהוה : ויאמרו אל העם עברו וסבנו 7
 את העיר והחלוץ יעבר לפני ארון יהוה : ויהי כאמר 8
 יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה
 שופרות היוכלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות
 וארון ברית יהוה הלך אחריהם : והחלוץ הלך 9
 לפני הכהנים תקעו השופרות והמאסף הלך אחרי
 הארון הלך ותקוע בשופרות : ואת העם צוה יהושע
 לאמר לא תריעו ולא תשמיעו את קולכם ולא יצא
 מפיכם דבר עד יום אמר אליכם הריעו והריעתם :
 ויסב ארון יהוה את העיר תקף פעם אחת ויבאו 11
 המחנה ולינו במחנה : וישבס יהושע בבקר 12
 וישאו הכהנים את ארון יהוה : ושבעה הכהנים נשאים 13
 שבעה שופרות היוכלים לפני ארון יהוה הלכים הלך
 ותקעו בשופרות והחלוץ הלך לפניהם והמאסף הלך
 אחרי ארון יהוה הלך ותקוע בשופרות : ויסבנו את 14
 העיר ביום השני פעם אחת וישבנו המחנה כה עשו
 ששת ימים : ויהי ביום השביעי וישכמו בעלות השחר 15
 ויסבנו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום
 ההוא סבנו את העיר שבע פעמים : ויהי בפעם 16
 השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל
 העם

תקעו

11 in manus : אחת

תקעו ק' 9. ויאמר ק' 7. כשמעכם ק' 5.
 בעלות ק' 15. יהלך ק' 13.

17 העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר והיתה העיר

חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחב הזונה תחיה

היא וכל אשר אתה בבית כי החבאתה את

18 המלאכים אשר שלחנו: ורק אתם שמרו מן החרם

פן תחרומו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה

19 ישראל לחרם ועברתם אותו: וכלי כסף וזהב וכלי

נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא:

ב וירע העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את

קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה

תחיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את

21 העיר: ויחרמו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה

מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב:

22 ולשנים האנשים המרגלים את הארץ אמר יהושע

באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה

23 ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: ויבאו

הנערים המרגלים ויציאו את רחב ואת אביה

ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל

משפחותיה הוציאו ויניחום מחוץ למחנה ישראל:

24 והעיר שרפו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב

כה וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: ואת

רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה

יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה

את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו:

וישבע יהושע בעת ההיא לאמר ארור

האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת

את יריחו בבכרו ייסרנה ובצעירו יציב דלתיה:

ויהי יהוה את יהושע ויהי שמעו

א בכל הארץ: וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח

עכן

החבאתה את
המלאכים אשר שלחנו
וירע העם ויתקעו בשופרות
ויהי כשמע העם את קול השופר
ויריעו העם תרועה גדולה
ותפל החומה תחיה
ויעל העם העירה
איש נגדו וילכדו את העיר
ויחרמו את כל אשר בעיר
מאיש ועד אשה מנער
ועד זקן ועד שור ושה
וחמור לפי חרב: ולשנים
האנשים המרגלים את
הארץ אמר יהושע באו
בית האשה הזונה והוציאו
משם את האשה ואת כל
אשר לה כאשר נשבעתם לה:
ויבאו הנערים המרגלים
ויציאו את רחב ואת אביה
ואת אמה ואת אחיה ואת
כל אשר לה ואת כל משפחותיה
הוציאו ויניחום מחוץ למחנה
ישראל: והעיר שרפו באש
וכל אשר בה רק הכסף והזהב
כה וכלי הנחשת והברזל
נתנו אוצר בית יהוה: ואת
רחב הזונה ואת בית אביה
ואת כל אשר לה החיה יהושע
ותשב בקרב ישראל עד היום
הזה כי החביאה את המלאכים
אשר שלח יהושע לרגל את יריחו:
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר
ארור האיש לפני יהוה אשר
יקום ובנה את העיר הזאת
את יריחו בבכרו ייסרנה
ובצעירו יציב דלתיה: ויהי
יהוה את יהושע ויהי שמעו
א בכל הארץ: וימעלו בני
ישראל מעל בחרם ויקח עכן

eam occupat & deuocat, sumata ex pat. No Rachab.

Anthem in vrbis inflatorem.

CAP. 7 VII.

v. 27. Plant. usf. hic inchoant Cap. 7.

Israël ob A-
chanis facti
legium ca-
ditur.

יחזקאל יחזקאל
* 7 *
(Göttergötter)

עָבַד בְּדַרְפָּרְמֵי בְּזִמְבֵּי בְּזִרְחָ לְמַטֵּה יְהוּדָה מִן
הַחֲרָס וַיַּחַר אֶף יְהוָה בְּכִנְיֵי יִשְׂרָאֵל:
2 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אַנְשִׁים מִרִּיהוּ הַעֵי אֲשֶׁר עִם
בֵּית אֹן מִקְדָּס לְבֵית אֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר
עֲלוּ וְרַגְלוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּרְגְּלוּ אֶת־
הָעֵי: וַיָּשֻׁבוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל־יַעַל
3 כָּל־הָעָם בְּאַלְפִים אִישׁ אִו כְּשִׁלְשֵׁת אַלְפִים
אִישׁ יַעֲלוּ וַיָּכּוּ אֶת־הָעֵי אֶל־תִּבְנֵעַ שְׂמֵהָ אֶת־
4 כָּל־הָעָם כִּי מַעַט הָמָה: וַיַּעֲלוּ מִן־הָעָם
שְׂמֵהָ כְּשִׁלְשֵׁת אַלְפִים אִישׁ וַיָּנֹסוּ לִפְנֵי
5 אַנְשֵׁי הָעֵי: וַיָּכּוּ מֵהֶם אַנְשֵׁי הָעֵי כְּשִׁלְשִׁים הָ
וַשְּׂמֵהָ אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי חֲשַׁעַר עַד־
הַשְּׂבָרִים וַיָּפֹס בַּמּוֹרֵד וַיָּמַס לְכַבְּהָעָם וַיְהִי לְמִים:
6 וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׂמֹלְתּוֹ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו אַרְצָה
לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה עַד־הָעֶרֶב הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל
7 וַיַּעֲלוּ עִפְרָיִם עַל־רֹאשָׁם: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֲחָה
אֲדֹנָי יְהוִה לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעֵבֶרֶת הַעֲבִיד אֶת־הָעָם הַזֶּה
אֶת־הִירְדֵן לָתֵת אֶתְנּוּ בְיַד הָאֲמֹרִי לְהֶאֱכִידֵנוּ וְלוֹ
8 הוֹאֲלֵנוּ וַנִּשָּׁב בְּעֶבֶר הִירְדֵן: כִּי אֲדֹנָי מָה אָמַר
אֲחָרַי אֲשֶׁר הִפְךָ יִשְׂרָאֵל עָרְף לִפְנֵי אֵיבֹיו:
9 וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַנִּסְכּוּ עֲלֵינוּ
וַהֲכַרְיֵנוּ אֶת־שִׁמְנוֹ מִן־הָאָרֶץ וּמִהֲתַעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
10 קָם לְךָ לָמָּה זֶה אָמָה נָפַל עַל־פְּנֶיךָ: חֲטָא
יִשְׂרָאֵל וְגַם עָבְרוּ אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם
וְגַם לָקְחוּ מִן־הַחֲרָס וְגַם גָּנְבוּ וְגַם כָּחֲשׂוּ וְגַם
11 שָׂמוּ בְכֻלֵּיהֶם: וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוֹם
לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עָרְף זָפְנוּ לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ
לְחָרָס

002 niph. flun & bori,
figurae.

הצברת
(pro)

161. 162. 163. 164. 165.

(herbin, clar)

יחז בצרי v. 9. בצל v. 7.

לחרם לא אוסיף להיזות עמכם אם לא תשמירו
 13 החרם מקרבכם: קם קרש את העם ואמרת התקדשו
 למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך
 ישראל לא תוכל לקום לפני איביך עד הסירכם החרם
 14 מקרבכם: ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט
 אשר ילכדנו יהוה יקרב למשפחות והמשפחה
 אשר ילכדה יהוה תקרב לבתים והבית אשר ילכדנו
 15 יהוה יקרב לגברים: והיה הנלכד בהרם ישרף באש
 אתו ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי
 16 עשה נבלה בישראל: וישכם יהושע בבקר
 17 ויקרב את ישראל לשבטיו וילכד שבט יהודה: ויקרב
 את משפחת יהודה וילכד את משפחת הזרחי ויקרב
 18 את משפחת הזרחי לגברים וילכד זכדי: ויקרב את
 ביתו לגברים וילכד עכן בן פרמי בן זכדי בן זרח
 19 למטה יהודה: ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא
 כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגדנא
 כ לי מה עשית אל תכחד ממני: ויען עכן את
 יהושע ויאמר אמנה אנכי הטאתי ליהוה אלהי
 20 ישראל וכזאת וכזאת עשיתי: ואראה בשלל
 אדרת שגער אחת טובה ומאתים שקלים כסף
 ולשון זהב אחד חמשים שקלים משקלו ואחמדם
 ואקחם והנם טמנים בארץ בתוך האהל והכסף
 22 תחתיה: וישלח יהושע מלאכים וירצו
 האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה:
 23 ויקחום מתוך האהל ויבאום אל יהושע ואל
 24 כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: ויקח יהושע
 את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת
 ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו
 ואת

qui forte de-
pochentius,

& confessus
conuictus-
que

creatur
cum omni-
bus suis.

f Gen.
20: 12.

אל אהל

ואחמדם
כסף

v. 21. ק וארא

וְאֵת חֲמורוֹ וְאֵת צֹאנוֹ וְאֵת אֶהְלוֹ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ
 וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ וַיַּעֲלוּ אֹתָם עִמָּךְ עֲכוֹר׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ כֹּה
 מַה עָבַרְתֶּנוּ יַעֲכֹרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ כָּל־
 יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיִּשְׂרְפוּ אֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אֹתָם בְּאֲבָנִים׃
 וַיִּקְיֵמוּ עָלָיו כָּל־אֲבָנִים גְּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשֶׁב יְהוָה
 מִחֶרֶן אָפוֹ עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּךְ עֲכוֹר
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃

וַיַּעֲכֹרְךָ ?

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אַל־תִּירָא וְאַל־תִּחַתֵּךְ קַח עִמָּךְ א
 אֶת כָּל־עַם הַמִּלְחָמָה וְקוּם עִלְיָה הֵעִי רֹאה וְנָתַתִּי
 בְיָדְךָ אֶת־מֶלֶךְ הָעִי וְאֶת־עַמּוֹ וְאֶת־עִירוֹ וְאֶת־אֶרְצוֹ׃
 וְעָשִׂיתָ לָעִי וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ׃
 וְכִּי־שָׁלַלְהָ וּבַחֲמֹתֶיהָ תִּבְנוּ לָכֶם שִׁים־לָהּ אֲרֵב לַעִיר
 מֵאֲחֵרֶיהָ׃ וַיָּקָם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת הָעִי
 וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחַיִל וַיִּשְׁלַחֵם
 לַלַּיְלָה וַיִּצְאוּ אֹתָם לֵאמֹר רְאוּ אֹתָם אֲרֵבִים לַעִיר מֵאֲחֵרֵי
 הָעִיר אַל־מִרְחָקוֹ מִן־הָעִיר מֵאֵד וְהִיִּיתֶם כָּלְכֶם
 נֹכְנִים׃ וְאֲנִי וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל־הָעִיר וְהָיָה ה
 כִּי־יֵצְאוּ לִקְרֹאתֵנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסְגּוּ לַפְּנֵיהֶם׃
 וַיִּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַמִּיקְנוֹ אוֹתָם מִן־הָעִיר כִּי־אָמְרוּ
 גִּסִּים לַפְּנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסְגּוּ לַפְּנֵיהֶם׃ וְאֹתָם
 תִּקְמוּ מֵהָאוֹרֵב וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת־הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם בְּיַדְכֶם׃ וְהָיָה כִּתְפֹשֶׁכֶם אֶת־הָעִיר תִּצְיִתוּ
 אֶת־הָעִיר בָּאֵשׁ בְּדַבַּר יְהוָה תַּעֲשׂוּרְאוּ צוֹיֹתֵי אֹתְכֶם׃
 וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכּוּ אֶל־הַמַּאֲרֵב וַיֵּשְׁבוּ בֵּין־בֵּית־אֵל
 וּבֵין־הָעִי מִיָּם לַעִי וַיִּלֶּן יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ
 הָעָם׃ וַיֵּשְׁכֶם יְהוֹשֻׁעַ בְּכֶקֶר וַיִּפְקֹד
 אֶת־הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי הָעָם הָעֵי׃
 וְכָל־הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר עִלּוּ וַיִּגְשׂוּ וַיָּבִאוּ נֶגֶד
 א א א א א A a a 2 הָעִיר

CAF. VII.
VIII.
Ai denuo
strarageinate
adoritur Jo-
sua, eamque
captam delet

א א א א א
 in Gethesalle
 post. 22 di
 128. di

א א א א א

קמין בוק י.י.

12 העיר ויחנו מצפון לעי והגי בינו ובין העי : וינח
 כחמשת אלפים איש וישם אותם אורב בין בית אל
 13 ובין העי מים לעיר : וישמו העם את כל המהנה
 אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע
 14 בלילה והוא בתוך העמק : ויהי כראות מלך העי
 וימהרו וישכימו ויצאו אנשי העיר לקראת ישראל
 למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא
 15 לא ידע כי אורב לו מאחרי העיר : וינגעו יהושע וכל
 16 ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר : ויזעקו כל
 העם אשר בעיר לדרך אחריהם וירדפו אחרי יהושע
 17 וינתקו מן העיר : ולא נשאר איש בעי ובית אל
 אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר
 18 פתחה וירדפו אחרי ישראל : ויאמר
 יהוה אל יהושע נטה בכידון אשר בידך אל העי
 כי בידך אתננה ויט יהושע בכידון אשר בידו אל
 19 העיר : והאורב קם מהרה ממקומו וירצו כנפות
 ידו ויבאו העיר וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר
 20 באש : ויפגו אנשי העי אחריהם ויראו והנה עלה
 עשן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוס הנה
 21 והנה והעם הנס המדבר נהפך אל הרודף : ויהושע
 וכל ישראל ראו כי לכד הארב את העיר וכי עלה
 22 עשן העיר וישבו ויכו את אנשי העי : ואלה יצאו
 מן העיר לקראתם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה
 ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם
 23 שריד ופליט : ואת מלך העי תפשו חי ויקרבו
 24 אתו אל יהושע : ויהי ככלות ישראל להרג את
 כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו
 כלם לפי חרב עד תמם וישבו
 כל

? quid significat
 tempus an locum ?

v. 11. בינוו ה. v. 12. לעי ק. v. 16. בעי ק. פסקא באמצע פסוק v. 24.

כל ישראל העי ויכו אתה לפי חרב: ויהי כל כה
 הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר
 אלה כל אנשי העי: ויהושע לא השיב דו אשר
 נטה בפידון עד אשר החרים את כל יושבי העי: רק
 הכהמה ושלל העיר ההיא בזו להם ישראל כדבר
 יהוה אשר צוה את יהושע: וישרף יהושע את העי
 וישמה תל עולם שממה עד היום הזה: ואת מלך
 העי תלה על העין עד צאת הערב וכבאו השמש צוה
 יהושע ויורידו את נבלתו מן העין וישליכו אותה אל
 פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום
 הזה:

12 (שנים עשר)
 jehoyse dem
 in v. 10.)

scripsi, curatae, statuae.

או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר ל
 עיבל: כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל
 ככתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות
 אשר לא חניף עליהן ויעלו עליו עלות
 ליהוה ויזבחו שלמים: ויכתב שם על האבנים את
 משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל: וכל
 ישראל וקניזו ושטריו ושפטי עמדים מזה ומזה
 לארון נגד הכהנים הלויים נשאו ארון ברית יהוה
 כגל באורח חציו אל מול הדגדגים והחציו אל מול
 הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את
 העם ישראל בראשנה: ואחריו כן קרא את כל דברי
 התורה הברכה והקללה בכל הכתוב בספר
 התורה: לא היה דבר מפל אשר צוה משה אשר לה
 לא קרא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף
 והגר ההלך בקרבם: ויהי כשמע כל
 המלכים אשר בעבר הירדן בחר ובשפלה ובכל חוף
 הים הגדול אל מול הלבנון החתי והאמרי הפנעני
 הפרזי

Aramin mon-
 te Ebal erigit

Deut. 27, 1 ff.

madare

legem lapidi-
 bus inscribit,
 & benedicti-
 on. maledicti-
 onesque pron-
 unciaat.

(et signa v. 10.)

CAP. V. IX.
 Cananizis fa-
 ma percussis,

Aaa 3 אאא ג

2 הפרוי החוי והיבוכי : ויתקבצו יחדו להלחם עם

3 יהושע ועם ישראל פה אחד : וישבי נבעון

4 שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי : ועשו גם

המה בערמה וילכו ויצטירו ויקחו שקים בלים

לחמוריהם ונאדות וין בלים ומבקעים ומצרים :

ה ונעלות בלות ומטלאת ברגליהם ושלמות בלות

עליהם וכל לחם צידם יבש היה נקדים : וילכו אל

יהושע אל המחנה הגלגל ויאמרו אליו ואל איש

ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית :

7 ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב

8 ואיך אכרות לך ברית : ויאמרו אל יהושע עבדיך

אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו :

9 ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאר באו עבדיך לשם

יהנה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה

במצרים : ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי

אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך

11 חבשן אשר בעשתרות : ויאמרו אלינו זקנינו וכל

ישבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו

לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה

12 כרתו לנו ברית : זהילחמנו חם הצטירנו אתו

מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש

13 והנה נקדים : ואלה נאדות הין אשר מלאנו חדשים

והנה התבקעו ואלה שלמותינו ונעלינו בלו מרב

14 הדרך מאד : ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה

טו לא שאלו : ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם

16 ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה ויהי מקצה

שלשת ימים אחרי אשר כרתו להם ברית וישמעו

17 כי קרבם הם אליו ובקרבו הם ישבים : ויסעו בני

ישראל

Ibleon, Nord in Naim

benjamin, schul w. d. d. u.

Gibeon, f. d. d. u. d. d. u.

maculis pleni

herbstum, mica

(T. d. d. u.)

latu: f. d. d. u. d. u.

f. callidum, Job. 37. 17.

latu: f. d. d. u. d. u.

scingular

יתיר ו' ibid. ויאמר ק' 70

ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון
 והכפירה ובארות וקרית יערים : ולא הכוס בני 8
 ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי
 ישראל וילנו כל העדה על הנשיאים : ויאמרו כל 9
 הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה
 אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם : זאת כ
 נעשה להם והחיה אותם ולא יהיה עלינו קצף
 על השכועה אשר נשבענו להם : ויאמרו אליהם 10
 הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל
 העדה כאשר דברו להם הנשיאים : ויקרא להם 11
 יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר
 רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים :
 ועתה ארורים אתם ולא זכרת מכם עבר וחטבי עצים 12
 ושאבי מים לבית אלהי : ויענו את יהושע ויאמרו 13
 כי הגד הגד לעבדך את אשר צוה יהוה אלהיך את
 משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את
 כל יושבי הארץ מפניכם ונידא מאד לנפשתינו
 מפניכם ונעשה את הדבר הזה : ועתה הננו בידך כח
 כטוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה : ונעש להם 14
 כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום : ויהנם 15
 יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה
 ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר :
 ויהי כשמוע אדני צדק מלך ירושלם כי 16
 לכד יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו
 ולמלכה כד עשה לעי ולמלכה וכי השלימו יושבי
 גבעון את ישראל ויהיו בקרבם : וייראו מאד כי עיר 17
 גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא גדולה
 מדהעי וכל אנשיה גברים : וישלח אדני צדק 18
 מלך

*א. ו יוספא דודו in Partem
 beniamin, et latius in
 Partem iuda.*

*אשר נשבעו
 ויאמרו ויהיו חטבי
 עצים וישאבי מים
 לכל העדה*

*אשר נשבעו
 ויאמרו ויהיו חטבי
 עצים וישאבי מים
 לכל העדה*

st. abs. אבס

אשר נשבעו ויאמרו ויהיו חטבי עצים וישאבי מים לכל העדה

*fraudeque
 detecta per-
 petur serui-
 tuti addi-
 cuntur.*

*CAP. 9. X.
 Foederati
 Reges Can-
 nan. quinqu
 Gibeonitas
 adorti,*

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶל-הוֹהֵם מֶלֶךְ-חֲבֵרוֹן וְאֶל-
 מֶרְאִם מֶלֶךְ-יִרְמוּת וְאֶל-יָפִיעַ מֶלֶךְ-לְבִישׁ וְאֶל-
 4 דָּבִיר מֶלֶךְ-עִגְלוֹן לֵאמֹר : עֲלוּ-אֵלַי וְעִזְרֵנוּ וְנִכְרַת
 אֶת-גִּבְעוֹן כִּי-הִשְׁלִימָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ;
 ח וַיֵּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁתַּיִם מַלְכֵי הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם
 מֶלֶךְ-חֲבֵרוֹן מֶלֶךְ-יִרְמוּת מֶלֶךְ-לְבִישׁ מֶלֶךְ-עִגְלוֹן
 הֵם וְכָל-מַחֲנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ עַל-גִּבְעוֹן וַיִּלְחֲמוּ עִלֶיהָ ;
 6 וַיִּשְׁלְחוּ אֲנָשִׁים גִּבְעוֹן אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
 לֵאמֹר אֶל-הַרְף יְדֶיךָ מִעֲבֹדֶיךָ עֲלֵה אֲלֵינוּ מִהֵרָה
 וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעִזְרֵנוּ כִּי נִקְבְּצוּ אֲלֵינוּ כָּל-מַלְכֵי
 7 הָאֲמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר : וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן-הַגִּלְגָּל הוּא
 וְכָל-עַם הַפְּלִחְמָה עִמּוֹ וְכָל גְּבוּרֵי הַחִיל :
 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּידָא
 מֵהֵם כִּי בִידֶיךָ נִתְּנִים לֹא-יַעֲמֵד אִישׁ מֵהֵם בְּפָנֶיךָ ;
 9 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאִם כָּל-הַלַּיְלָה עֲלֵה מִן
 י הַגִּלְגָּל : וַיְהִי מֵסֵף יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכַּם מִמֶּנֶה
 גְּדוּלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּדְרָפֹם דָּרָךְ מֵעֲלֵה בֵית-חֹרוֹן
 11 וַיִּכַּם עַד-עֹזַקָה וְעַד-מִקְדָּה : וַיְהִי בְּנוֹסִם מִפְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמֹרֶד בֵּית-חֹרוֹן וַיְהוּדָה הַשְּׂלִיף
 12 עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן-הַשָּׁמַיִם עַד-עֹזַקָה וַיָּבֹאוּ
 רַבִּים אֲשֶׁר-מָתוּ כְּאֲבְנֵי הַבָּרָד מֵאֲשֶׁר הִרְגוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב : אִזּוּ יִדְבַר יְהוֹשֻׁעַ
 לַיהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר : לַעֲיֵנִי יִשְׂרָאֵל שָׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דּוּם
 13 יִרְבַּח בְּעַמֶּק אֵילָן : וַיְהִי שֶׁשֶׁשׁ וַיִּרְחַץ עַמֶּד עַד-
 יָקָם גּוֹי אִיבֵיו הֲלֹא-הִיא כְּתוּבָה עַל-סֵפֶד
 הַיִּשָּׁר וַיַּעֲמֵד הַשֶּׁשֶׁשׁ פַּחֲצֵי הַשָּׁמַיִם וְלֹא-אֵיִן
 14 לָבוֹא בַיּוֹם תְּמִיִם : וְלֹא הָיָה בַיּוֹם הַהוּא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו
 לִשְׁמַע

imp. t. 7 p. 109.

act. de infirmitate infirmitatis.
I 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.
Wohl ein canonicus
Königst.

13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.

v. 8. יתיר ל' v. 13. כולו קמץ

100 101

100 101

100 101

100 101

לשמע יהודה בקול איש כי יהודה נלחם לישראל: *jud. riph.*

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה **מ**

הגלגלה: **ו** וילכו חמשת המלכים האלה ויחבאו **6**

במערה במקדה: **ו** ויגר ליהושע לאמר נמצאו חמשת **7**

המלכים נחבאים במערה במקדה: **ו** יאמר יהושע **8**

גלו אבנים גדולות אלפי המערה והפקידו עליה

אנשים לשמורם: **ו** אתם אל תעמדו רדפו אחרי **9**

אביכם וזנבתם אותם אל תתנום לבוא אל עריהם **† Deut. 28.**

כי נתנם יהוה אלהיכם בידכם: **ו** יהי ככלורת יהושע **כ**

ובני ישראל להכתם מכה גדלה מאד עד תמם **† super- 21**

והשרידים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: **ו** ישבו **†**

כל העם אל המחנה אל יהושע מקדה בשלום לא-

חרץ לבני ישראל לאיש את לשנו: **ו** יאמר יהושע **22**

פתחו את פי המערה והוציאו אלי את חמשת

המלכים האלה מן המערה: **ו** יעשו כן ויוציאו אליו **23**

את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך

ירושלם את מלך חברון את מלך ירמות את מלך

לביש את מלך עגלון: **ו** יהי כהוציאם את המלכים **24**

האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל **†**

ויאמר אל קציני אנשי המלחמה החלכו אתו קרבו **†**

שימו את דגליכם על צווארי המלכים האלה ויקרבו **†**

וישימו את דגליהם על צוואריהם: **ו** יאמר אליהם **כח**

יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי ככה **† תחתו**

יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים **†**

אותם: **ו** ייפם יהושע אחרי כן וימיתם ויתלם על **26**

חמשה עצים ויהיו תלומם על העצים עד הערב:

ויהי לערת בוא השמש צנה יהושע ויריהום מעל **27**

העצים וישליכם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו

בכב Bbb אבנים

Reges s. e spelunca ex tracti,

conculcanti & suspentur.

אֲבָנִים גְּדֹלוֹת עַל־פִּי הַמַּעְרָה עַד־עֵצִים הַיּוֹם הַזֶּה :
 וְאֶת־מִקְדָּהּ לִבְדֹּי הוֹשֵׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה
 לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ הַחֵרֶם אוֹתָם וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא הִשְׁאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לַמֶּלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר
 עָשָׂה לַמֶּלֶךְ יִרְיָחוֹ : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 ל עָמּוֹ מִמִּקְדָּה לַבְּנֵה וַיִּלְחֶם עִם־לִכְנָה : וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם
 אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאֶת־מַלְכָּהּ וַיִּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־
 כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעַשׂ
 ל מַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ יִרְיָחוֹ : וַיַּעֲבֹר
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָמּוֹ מִלִּבְנֵה לְכִישָׁה וַיְחַן עֲלֶיהָ
 וַיִּלְחֶם בָּהּ : וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־לְכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ
 בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וַיִּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ
 כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה לַלִּבְנֵה : אִזְּעָה הָרַם מֶלֶךְ
 גִּזְרֹר לַעֲזֹר אֶת־לְכִישׁ וַיִּבְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת־עָמּוֹ עַד־בֵּיתִי
 הַשְׁאִיר־לוֹ שְׂרִיד : וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־
 יִשְׂרָאֵל עָמּוֹ מִלְּכִישׁ עַגְלֹנָה וַיְחַנּוּ עֲלֶיהָ וַיִּלְחֶמוּ עִיָּה:
 לָהּ וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ
 אֲשֶׁר־בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הַחֲרִים כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 ל לְכִישׁ : וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָמּוֹ
 מִעַגְלֹנָה חֲבֹרֹנָה וַיִּלְחֶמוּ עִיָּה : וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּכֶּה
 לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עַרְיָהּ וְאֶת־כָּל־
 הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא־הִשְׁאִיר שְׂרִיד כָּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה
 ל עַגְלֹן וַיַּחֲרֶם אוֹתָהּ וְאֶת־כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ :
 וַיֵּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עָמּוֹ דְּבָרָה
 וַיִּלְחֶם עִיָּה : וַיִּלְכְּדָהּ וְאֶת־מַלְכָּהּ וְאֶת־כָּל־עַרְיָהּ
 וַיִּבְנוּ לְפִי־חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת־כָּל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־בָּהּ לֹא
 הִשְׁאִיר שְׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֲבֹרֹן כִּדְעָשָׂה לְדְבָרָה
 וְלַמֶּלֶךְ וּכְאֲשֶׁר עָשָׂה לַלִּבְנֵה וְלַמֶּלֶכָּה :

28 Makeda

29 Libna

30 (Lor) Lachis

31 (Gazer) Gazer
Lachis war die Hauptstadt von Judah, nicht
bei Ramat Issachar, nicht
eine Stadt in Genezareth.
Eglon

36 Hebron

38 Bebir

יִכָּה

F ductus
aqua-
sum.
12. 8.

*Kaisch B. U. v. d. d. v.
Anstalt, f. d. Palästina
u. Midlay von Thimian
u. Egypti Lingq.*

וַיִּבֶה יְהוֹשֻׁעַ אֶת כָּל הָאָרֶץ הַהַר וְהַגִּבְגֵּי מִ
הַשְּׁפֵלָה וְהָאֲשֵׁרוֹת וְאֶת כָּל מַלְכֵיהֶם לֹא הִשְׁאִיר
שְׂרִיד וְאֶת כָּל הַנְּשֻׁמָּה הַחֲרִים כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
41 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיָּכֹס יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרֹנֶע וְעַד-עֵזְרָה
42 וְאֶת כָּל אֶרֶץ גִּישׁוֹר וְגִבְעוֹן : וְאֶת כָּל הַמְּלָכִים
הָאֵלֶּה וְאֶת-אֲרָצֵם לִבְרַי יְהוֹשֻׁעַ פָּעַם אַחַת כִּי יְהוָה
43 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלַחם לְיִשְׂרָאֵל : וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-
יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלִית :

sub. & i. que
sota regione
illa victor
Gilgalim
redit.

*U. v. d. d. v.
Anstalt, f. d. Palästina
u. Midlay von Thimian
u. Egypti Lingq.*

CAP. N^o.
XI.
Mox reliquos
Reges Can-
copias iun-
gentes

וַיְהִי כִשְׁמֹעַ יְכִיָן מֶלֶךְ-חֲצֹר וַיִּשְׁלַח אֶל-יֹדָבָב א
2 מֶלֶךְ מְדוּן וְאֶל-מֶלֶךְ שִׁמְרוֹן וְאֶל-מֶלֶךְ אֲכִישָׁף : וְאֵל-
הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בְּהַר וּבְעַרְבָה נֹגֵב כְּנָרוֹת
3 וּבִשְׁפֵלָה וּבְגִבְעוֹת דֹּדַי מִיָּם : הַכְּנַעֲנִי מִמּוֹרָח וּמִיָּם
וְהָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי בְּהַר וְהַחִוִּי תַחַת
4 הַרְמוֹן בְּאֶרֶץ הַמִּצְפָּה : וַיֵּצְאוּ הֵם וְכָל-מַחֲנֵיהֶם עִפְסוּ
עִם-רֹב כְּחֹזֶל אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתֵי-הַיָּם לְדָב וְסוּם וְרַכָּב
רַב-מְאֹד : וַיִּוְעְדוּ כָל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּכְאוּ וַיַּחְנוּיַחֲדוּ ה
אֶל-מִי מְרוֹם לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׂרָאֵל :

*737. U. v. d. d. v.
Anstalt, f. d. Palästina
u. Midlay von Thimian
u. Egypti Lingq.*

U. v. d. d. v.
Anstalt, f. d. Palästina
u. Midlay von Thimian
u. Egypti Lingq.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם
6 כִּי מֵחַר בָּעַת הַזֹּאת אֲנִכִּי נָתַן אֶת-כָּלֶם חֲלָלִים לְפָנַי
יִשְׂרָאֵל אֶת-סוּסֵיהֶם תַּעֲקֹר וְאֶת-מִרְכַּבְתֵּיהֶם תִּשְׂרֹף
7 בְּאֵשׁ : וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ עֲלֵיהֶם
8 עַל-מִי מְרוֹם פְּתָאִם וַיִּפְּלוּ בָהֶם : וַיַּחֲנֹס יְהוָה בְּיַד-
יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד-צִידוֹן רַבָּה וְעַד מִשְׁרָפּוֹת
9 מִיָּם וְעַד-בִּקְעַת מִצְפָּה מִזְרַחָה וַיָּכֹס עַד-בִּלְתֵּי הַשְּׂאִיר
לְהֵם שְׂרִיד : וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ יְהוָה
אֶת-סוּסֵיהֶם עֲקָר וְאֶת-מִרְכַּבְתֵּיהֶם שָׂרַף בְּאֵשׁ :

*(A. v. d. d. v.)
Anstalt, f. d. Palästina
u. Midlay von Thimian
u. Egypti Lingq.*

וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעַת הַחַיָּא וַיִּלְכְּדוּ אֶת-
חֲצֹר וְאֶת-מֶלֶכָה הַכְּרִי בְּחָרֵב כִּי-חֲצֹר לְפָנַי הָיָה
בַּבְּב 2 ראש

Haror

יהל בקמין 4.

1 ראש כל הממלכות האלה: ויכו את כל הנפש
 אשר בה לפי הרב החרם לא נותר כל נשמה ואת
 2 הצור שרף באש: ואת כל ערי המלכים האלה ואת
 כל מלכיהם לכר יהושע ויכס לפי הרב החרים אותם
 3 כאשר צוה משה עבד יהוה: רק כל הערים העמדות
 על תלם לא שרפם ישראל וולתי את הצור
 4 לבדה שרף יהושע: וכל שלל הערים האלה והבהמה
 בזו להם בני ישראל רק את כל האדם חכו לפי הרב
 5 עד השמידם אותם לא השאירו כל נשמה: כאשר
 צוה יהוה את משה עבדו בן צוה משה את יהושע
 וכן עשה יהושע לא הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה
 6 את משה: ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר
 ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה
 7 ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלתו: מן ההר
 החלק העלה שעיר ועד בעל גד בנקעת הלכנו
 8 תחת הר חרמון ואת כל מלכיהם לכר ויכס וימיתם:
 9 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה
 10 מלחמה: לא חיתה עיר אשר השלימה אל בני
 ישראל בלתי החזי ישבי גבעון את הכל לקחו
 11 במלחמה: כי מאת יהוה חיתה לחזק את לבם
 לקראת המלחמה את ישראל למען החרימם לבלתי
 12 היות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה
 את משה: ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת
 את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענב ומכל
 13 הר יהודה ומכל הר ישראל עם עריהם החרימם
 14 יהושע: לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה
 15 בגת ובאשדוד נשארו: ויקח יהושע את כל הארץ
 ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה
 לישראל

Handwritten marginal note in Hebrew.

לכר

Handwritten marginal note in Hebrew.

Handwritten marginal note in Hebrew.

Handwritten marginal note in Hebrew.

Anakkiter

Excilis tan-
ton Enakim
inis bello
imponitur:

וושפלתו ק' 16.

י + יקסס זח

לְיִשְׂרָאֵל כְּמַחְלַקְתֶּם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שְׁקֵטָה מִמְּלַחְמָה :

וַאֲלֵהוּ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָיוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת־א

CAP. II. 12. Summa re- rum a Mose & Josua gesta- rum.

Sicht der Dinge & Anordner.

אֶרֶץ כְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרַחַה הַשֶּׁמֶשׁ מִנְּחַל אֲרִנּוֹן עַד־

הַיָּם הַרְמוֹן וְכָל־הָעֵרְבָה מִזְרַחָה : סִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי 2

הַיֹּשֵׁב בְּחִשְׁבּוֹן מֶשֶׁל מְעִרְעָר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל־

אֲרִנּוֹן וְתוֹף הַנַּחַל וְחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבוּל־

בְּנֵי עַמּוֹן : וְהָעֵרְבָה עַד־יָם כְּנָרוֹת מִזְרַחָה וְעַד יָם 3

הָעֵרְבָה יַם־הַמֶּלַח מִזְרַחָה דְרֹךְ בֵּית הַיְשׁוּמוֹת וּמִתִּימֹן

תַּחַת אֲשֵׁרֹת הַפְּסָגָה : וּגְבוּל עֹזג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן מִיַּמֶּה 4

sub radicibus (sulis)

הַרְפָּאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעִשְׂתָרוֹת וּבְאֲדָרְעִי : וּמֶשֶׁל בְּתֵר 5

הַרְמוֹן וּבְמַלְכָה וּבְכָל־חִבְשָׁן עַד־גְּבוּל הַגִּשּׁוּרִי 6

וְהַמְעַכְתִּי וְחֲצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחּוֹן מֶלֶךְ־חִשְׁבּוֹן : מִשֵּׁה 6

עַבְד־יְהוָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָכֹס וַיִּתְּנָה מִשֵּׁה עַבְד־יְהוָה

יִרְשָׁה לְרֵאוּבֵנִי וּלְגָדִי וְלִחְצֵי שִׁבְטֵי הַמְּנַשֶּׁה :

וַאֲלֵהוּ מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוֹשֻׁעַ 7

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן לְמַדָּה מִבְּעַל גַּד בְּבַקְעֵת

Catalogus Regum deui- storum.

הַלְבָנוֹן וְעַד־הַהַר הַחֶלֶק הָעֹלָה שְׁעִירָה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ

לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יִרְשָׁה כְּמַחְלַקְתֶּם : בְּהַר וּבְשִׁפְלָה 8

וּבְעֵרְבָה וּבְאֲשֵׁרֹת וּבְמַדְבָּר וּבַגִּבּוֹר הַחֲתִי הָאֲמֹרִי

וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחֲתִי וְהַיְבוּסִי :

מֶלֶךְ יִרְדְּוֹ 9

מֶלֶךְ הָעִי אֲשֶׁר־מֵצַד בֵּית־אֵל

מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם

מֶלֶךְ חֲבֹרֹן

מֶלֶךְ יִרְמוֹת

מֶלֶךְ לְכִישׁ

מֶלֶךְ עֲגִלוֹן

Ag
Reykheit in romanischer Sprache, in dem die Ling Ag abgehandelt.
haben, Sed, halt Manasse.

(Allgemein, radices montium)
† 10. 40.

- 9 אחד
- אחד :
- 10 אחד
- אחד :
- 11 אחד
- אחד :
- 12 אחד
- מלך

Bbb 3 בכב ג

אהר	מלך גור
אהר	13 מלך דבר
אהר	מלך גדר
אהר	14 מלך חרמה
אהר	מלך עדר
אהר	15 מלך לבנה
אהר	מלך עדלם
אהר	16 מלך מקרה
אהר	מלך בית אל
אהר	17 מלך תפוח
אהר	מלך חפר
אהר	18 מלך אפק
אהר	מלך לשרון
אהר	19 מלך מדון
אהר	מלך חצור
אהר	כ מלך שמרון מראון
אהר	מלך אבשה
אהר	21 מלך תענה
אהר	מלך מגדו
אהר	22 מלך קדש
אהר	מלך יקנעם לפרמל
אהר	23 מלך דור לנפת דוד
אהר	מלך גוים לגלגל
אהר	24 מלך הרצה

כל מלכים שלשים ואחד:

א ויהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה
 באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה:
 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל
 הנשורי

לא קרי א. v. 20.

non. prop. David Keller.

v. p. f.

*Jesusus, h. p. d. im
Jahr 121, in der Stadt
von Philisten.*

*Die Ruben, die
sind, die von
den Philistenen
+ Ephraim jenseits
bewohnt.*

Jesusus, Marchall

Ruben

3 הגשוּרִי מן־הַגִּישׁוּר אֲשֶׁר־עַל־פְּנֵי־מִצְרַיִם וְעַד־גְּבוּל
 עֲקָרוֹן צְפוֹנָה לְכַנְעָנִי תַחֲשֵׁב חֲמִשָּׁתַּי סַרְנֵי פְּלִשְׁתִּים
 הַעֲזָתִי וְהָאֲשֻׁדּוּרִי הָאֲשֻׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי וְהָעֲקָרוֹנִי וְהָעֵוִים:
 4 מִתִּמֹן כָּל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמִעֲרָה אֲשֶׁר לְצִידָנִים עַד־
 ה אֶפְקָה עַד גְּבוּל הָאֲמָרִי: וְהָאֶרֶץ הַגְּבֹלִי וְכָל־הַלְּבֹנוֹן
 מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ מִבְּעַל נֹד הַחֶרֶת הַר הַחֲרָמוֹן עַד לְכוּזַי
 6 חֲמַת: כָּל־יִשְׁבֵי הַחֵר מִן־הַלְּבֹנוֹן עַד־מִשְׁרַפַּת מַיִם כָּל־
 צִידָנִים אֲנֹכִי אֹרִישׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל רַק הַפְּלָה
 7 לְיִשְׂרָאֵל בְּנַחֲלָה כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ: וְעַתָּה חֲלַקְתָּ אֶת־הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת בְּנַחֲלָה לְתִשְׁעַת הַשִּׁבְטִים וְחֲצֵי הַשִּׁבְטִים הַמְּנַשֶּׁה:
 8 עַמּוֹ הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לָקְחוּ נַחֲלָתָם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה
 בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזֶּרֶחַ כְּאֲשֶׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה:
 9 מִעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אֲרָנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר
 10 בְּתוֹךְ־הַנַּחַל וְכָל־חַמְיִשָּׁר מִירְבָּא עַד־דִּיבּוֹן: וְכָל־עִרֵי
 סִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמָרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחֲשֹׁבֹן עַד־גְּבוּל־בְּנֵי־
 11 עַמּוֹן: וְהַגֹּלְעָד וְגְבוּל הַגִּישׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל־הַר הַחֲרָמוֹן
 12 וְכָל־הַבְּשָׁן עַד־סֶלְכָה: כָּל־מַמְלָכוֹת עוֹג בְּכֶשֶׁן אֲשֶׁר־
 13 מֶלֶךְ בְּעֵשְׂתָרוֹת וּבְאֲדָרְעִי הוּא נִשְׂאָר מִיַּד הַרְפָּאִים
 וַיִּכַּסּ מֹשֶׁה וַיִּרְשָׁם: וְלֹא הוֹרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַגִּישׁוּרִי
 14 וְאֶת־הַמַּעֲכָתִי וַיֵּשֶׁב גִּישׁוּר וּמַעֲכָתַי בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: רַק לְשִׁבְטֵי הַלְוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה אֲשֵׁי יְהוָה
 15 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ: וַיִּתֵּן מוֹ
 16 מֹשֶׁה לְמֹשֶׁה בְּנֵי־רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחוֹתָם: זִוְיָהּ לָהֶם הַגְּבֹל
 מִעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת־נַחַל אֲרָנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־
 17 הַנַּחַל וְכָל־חַמְיִשָּׁר עַל־מִירְבָּא: חֲשֹׁבֹן וְכָל־עֲרֵי־הָאֲשֶׁר
 18 בְּמִישׁוֹר דִּיבּוֹן וּבְמִית בְּעַל וּבִירַת בְּעַל מַעֲוֹן: וַיְהִצֵּה
 19 וַיְקַדְּמַת וּמַפְעַת: וַקְרִיתִים וּשְׁבַמָּה וְצַרַת הַשְּׁחָר בְּהַר
 20 הָעֵמֶק: וּבֵית פְּעוֹר וְאֲשֻׁדּוֹת הַפְּסָגָה וּבֵית הַיִּשְׁמֹת: וְכָל־
 עִרֵי

& adhuc cupandam tribubus.

br y 2

salua pi ne 2 1/2 um trar dancm.

in asphy, varicos

הַיּוֹם הַזֶּה

ערי המישר וכל ממלכות סיוחן מלך האמרי אשר מלך
 בחשבון אשר הכה משה אתו ואת נשיאי מדון את אורי
 ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע נסיכי סיוחן
 22 ישבי הארץ : ואת כלעם בן בעור הקוסם הרגו בני
 23 ישראל בחרב אל חלליהם ויהי נבול בני ראובן הירדן
 ונבול זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים
 24 וחצריהן : ויתן משה למטה גד לבני גד
 כה למשפחותם : ויהי להם הנבול יעור וכל ערי הגלעד
 וחצי ארץ בני עפון עד ערוער אשר על פני רפדה :
 26 ומחשבון עד דברת המצפה ובטנים ומפתנים עד
 27 נבול לדבר : ובעמק בית הרם ובית נמרה וסכורת
 וצפון יתר ממלכות סיוחן מלך חשבון הירדן ונבול
 28 עד קצה ים כנרת עבר הירדן מזרחה : זאת נחלת
 29 בני גד למשפחתם הערים וחצריהם : ויתן
 משה לחצי שבט מנשה ויהי לחצי מטה בני מנשה
 ל למשפחתם : ויהי נבולם ממפתנים כל הבשן כל
 ממלכות עוג מלך הבשן וכל חיות יאיר אשר בבשן
 31 ששים עיר : וחצי הגלעד ועשתרות ואדרעי ערי
 ממלכות עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחצי בני
 32 מכיר למשפחותם : אלה אשר נתל משה בערכות
 33 מואב מעבר לירדן ויהיו מזרחה : ולישבט הלוי לא
 נתן משה נחלה יהוה אלהי ישראל הוא נחלתם
 באשר דבר להם :

in Syon & Misian.

Bilcam.

Levi :

*(Nach in einem Negativbild
am geologischen Museum, Wien
für die Namen list.)*

Halb-Manasse :

Levi.

Levi :

CAP. 13.
XIV.
Partitio terre
per quos &
quomodo
facta :

א ואלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו
 אותם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות
 2 המטות לבני ישראל : בגורל נחלתם באשר צוה
 3 יהוה ביד משה לתשעת המטות וחצי המטה : כיו
 נתן משה נחלת שני המטות וחצי המטה מעבר לירדן
 וללויים

יחצי הספר .v. 26. ר' בפתח .v. 2.

וּלְלוֹיִם לֹא־נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם : כִּי־הָיוּ בְנֵי־יוֹסֵף שְׁנַיִם
מִשּׁוֹת מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם וְלֹא־נָתַנוּ חֶלֶק לְלוֹיִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
אִם־עָרִים לְשִׁבְתָּם וּמְגֵרֵיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם :
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלֶקוּ הַ

Calebo cur
Hebron data 2

Kadesh Barnea

אֶת־הָאָרֶץ : וַיִּגְשׁוּ כְּנִי־הַיְהוּדָה אֶל־
יְהוֹשֻׁעַ בְּנִגְלָל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקְּנִזִּי אֶתֶּה
יָדַעַת אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים עַל אֲדוֹתַי וְעַל־אֲדוֹתֶיךָ בְּקִרְשׁ בְּרַנֶּע : בֶּן־
אֲרָבַע־יָמִים שָׁנָה אֲנֹכִי בִּשְׁלַח מֹשֶׁה עַבְד־יְהוָה אֶתְּךָ
מִקְרִישׁ בְּרַנֶּע לְרַגֵּל אֶת־הָאָרֶץ וְאִשְׁבּ אוֹתוֹ דִּבֶּר כַּאֲשֶׁר
עַם־לִבְבִי : וְאַחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הִמְסִיוּ אֶת־לֵב הָעָם
וְאֲנֹכִי מִלֵּאתִי אַחֲרָי יְהוָה אֱלֹהֵי : וַיִּשְׁבַּע מֹשֶׁה בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר אִם־לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דְּרָכָה רַגְלֶךָ בְּפִה לְךָ
תִּהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְכִנְיָה עַד־עוֹלָם כִּי מִלֵּאת אַחֲרָי יְהוָה
אֱלֹהֵי : וְעַתָּה הִנֵּה חָחִיה יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה
אֲדַבְּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָאוּ דִּבֶּר יְהוָה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
אֶל־מֹשֶׁה אֲשֶׁר־חִלַּף יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אֲנֹכִי
הַיּוֹם בֶּן־חָמֵשׁ וְיִשְׁמוֹנִים שָׁנָה : עוֹדֵנִי הַיּוֹם חֹזֵק כַּאֲשֶׁר
בַּיּוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחִי אִן וְכִכְחִי עַתָּה
לְמַלְחָמָה וּלְצֵאת וּלְבוֹא : וְעַתָּה הִנֵּה־לִי אֶת־הַחֵר
הַזֶּה אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־אָתָּה שָׁמַעַת
בַּיּוֹם הַהוּא כִּי־עֲנַקִּים שָׁם וְעָרִים גְּדוֹלוֹת בְּצִרְוֹת אוֹלֵי
יְהוָה אוֹתִי וְחֹרֶשֶׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה : וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת־חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה לְנַחֲלָה : עַל־
כֵּן הִיְתָה חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה הַקְּנִזִּי לְנַחֲלָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרָי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
וְשֵׁם חֲבֵרוֹן לְפָנִים קְרִית אַרְבַּע הָאֲדָם הַגְּדוֹל בְּעֲנַקִּים טו
הוּא וְהָאָרֶץ שְׂקִמָּה מִמַּלְחָמָה : וַיְהִי אֵ

*Hebron
(Kirjat. Bar)*

CAP. 15.
XV.

הגורל Ccc 111

יב רבתי 11. v.

Tribus Juda
partio & ter-
mini.

הגבול למטה בני יהודה למשפחתם אל גבול אדום
 2 מדבר צן נגבה מקצה תימן : ויהי להם גבול נגב
 3 מקצה ים המלח מן חלישן הפנה נגבה : ויצא אל-
 4 מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש
 5 ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה : ועבר
 6 עצמונה ויצא נחל מצרים והיה תצאות הגבול ימה
 7 והיה יהיה לכם גבול נגב : וגבול קדמה ים המלח עד
 8 קצה הירדן וגבול לפאת צפונה מלשון הים מקצה
 9 הירדן : ועלה הגבול בית הגלה ועבר מצפון לבית
 10 הערבה ועלה הגבול אבן בהן בן דראובן : ועלה
 11 הגבול דברה מעמק עכור וצפונה פנה אל הגלגל
 12 אשר נכח למעלה אדמים אשר מנגב לנחל ועבר
 13 הגבול אל מי עין שמש והיו תצאתיו אל עין רגל :
 14 ועלה הגבול גי בן הנם אל כתר היבוס מנגב היא
 15 ירושלים ועלה הגבול אל ראש ההר אשר על פני גי
 16 הנם ימה אשר בקצה עמק דפאים צפונה : ותאר
 17 הגבול מראש ההר אל מעין מי נפתוח ויצא אל ערי
 18 הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים ונסב
 19 הגבול מבעה יפה אל הר שער ועבר אל כתר הר
 20 יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר
 21 תמנר : ויצא הגבול אל כתר עקרון צפונה ותאר
 22 הגבול שכרונה ועבר הר הפעלה ויצא יבנאל והיו
 23 תצאות הגבול ימה : וגבול ים הימה הגדול וגבול זה
 24 גבול בני יהודה סביב למשפחתם : ולכלב בן יפנה
 25 נתן חלק בתוך בני יהודה אל פי יהוה ליהושע את
 26 קרית ארבע אבי הענק היא חברון : וירש משם כלב
 27 את שלושה בני הענק את ששיר ואת אחימן ואת
 28 נו תלמי וילדי הענק : ויעל משם אל ישיב דבר וישם דבר
 29 לפנים

Juda :

Regionen befinden sich im südlichen Teil von Palästina.

he parq.

Wasserguelle ; Malthusguelle (oder Kuppelguelle)

(Caleb)

והיו ק 4.

48 עד נחל מצרים והים הגבול וגבול : ובהר
 49 שמיר ויתיר ושוכו : ודגה וקרית סנה היא דבר :
 51 וענב ואשתמה וענים : וגשן וחלן וגלה ערים אחת
 52 עשרה וחצריהן : ארב ודומה ואשען :
 53 ויגים ובית תפוח ואפקח : וחמטה וקרית ארבע היא
 54
 55 חברון וזיער ערים תשע וחצריהן : מעון
 56 כרמל גויף ויוטה : וזרעאל ויקרעם וזנוח : תקון גבעה
 57
 58 ותמנה ערים עשר וחצריהן : חלהל
 59 בית צור וגדור : ומערת ובית ענות ואלתקן ערים
 60 שש וחצריהן : קרית בעל היא קרית
 61 יערים והרבה ערים שמים וחצריהן : במדבר
 62 בית הערבה מדין וסככה : ותנבשן ועיר המלח ועין
 63 גדי ערים שש וחצריהן : ואת היבוס
 יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב
 היבוס את בני יהודה בירושלים עד היום הזה :

CAP. 17.
 XVI.
 Tobus lo-
 sepul,

speciatim
 Ephraimita-
 rum.

א ויצא הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי
 יריחו מזרחה המדבר עלה מיריחו בהר בית אל :
 2 ויצא מבית אל לזוזה ועבר אל גבול הארקי עטרות :
 3 וירד למה אל גבול היפלאטי עד גבול בית הרון
 4 תחתון ועד גזר והיו תצאתו ימה : וינחלו בני יוסף
 5 מנשה ואפרים : ויהי גבול בני אפרים למשפחתם
 ויהי גבול נחלתם מזרחה עטרות אדר עד בית הרון
 6 עליון : ויצא הגבול הימה המכמתת מצפון ונסב
 הגבול מזרחה תאנת שלה ועבר אותו ממזרח ינוחה :
 7 וירד מינוחה עטרות ונערתה ופגע ביריחו ויצא
 8 הירדן : מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתו
 9 הימה זאת נחלת מטה בני אפרים למשפחתם :
 וזה ערים המבגלות לבני אפרים בתוך נחלת בני-
 מנשה

In Tobus Joseph

Ephraim

v. 63. י. נוסק. v. 53. יושכו ק. v. 48. הגרול ק. v. 47.
 תוצאתיו ק. v. 3. יתיר וי

1 מְנַשֶּׁה כָּל־הָעָרִים וְחֲצֵרֵיהֶן׃ וְלֹא הוֹרִישׁוּ אֶת־הַכְּנַעֲנִי
 2 הַיֹּשֵׁב בְּגֹר וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקֶרֶב אֶפְרַיִם עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 3 וַיְהִי לְמַסְעֵבֶד׃ וַיְהִי הַגֹּרֵל לַמַּטֵּה א
 4 מְנַשֶּׁה כִּי־הוּא בְּכֹר יוֹסֵף לְמַכִּיר בְּכֹר מְנַשֶּׁה אָבִי
 5 הַגֹּלְעָד כִּי הוּא הָיָה אִישׁ מְלַחְמָה וַיְהִי־לוֹ הַגֹּלְעָד
 6 וְהַבְּשָׁן׃ וַיְהִי לְבְנֵי מְנַשֶּׁה הַנּוֹתְרִים לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבְנֵי
 7 אֲבִיעֶזֶר וּלְבְנֵי־חֶלֶק וּלְבְנֵי אֲשֵׁרֵי־אֵל וּלְבְנֵי־שָׁכֶם
 8 וּלְבְנֵי־חֶפֶר וּלְבְנֵי שְׁמִירֵעַ אֵלֶּה בְנֵי מְנַשֶּׁה בֶן־יוֹסֵף
 9 הַזְּכָרִים לְמִשְׁפַּחְתָּם׃ וְלַצֹּלְפָחַד בֶּן־חֶפֶר בֶּן־גֹּלְעָד
 10 בֶן־מַכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה לֹא־הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם־בָּנוֹת וְאֵלֶּה
 11 שְׁמוֹת בְּנֹתָיו מַחֲלָה וְנַעֲמָה חַגְלָה מְלָכָה וְתַרְצָה׃
 12 וַתִּקְרַבְנָה לְפָנָי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנָי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
 13 וּלְפָנָי הַנְּשִׂאִים לֵאמֹר יְהוָה צְוָה אֶת־מֹשֶׁה לְתַתְּלֵנוּ
 14 נַחֲלָה בְּתוֹךְ אֲחֵינוּ וַיִּתֵּן לָהֶם אֵלֹהֵי יְהוָה נַחֲלָה בְּתוֹךְ
 15 אֲחֵי אֲבֵיהֶן׃ וַיִּפְּלוּ חֲבֵלֵי־מְנַשֶּׁה עֲשָׂרָה לְכָד מֵאַרְצָה
 16 הַגֹּלְעָד וְהַבְּשָׁן אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן׃ כִּי בָנוֹת מְנַשֶּׁה
 17 נָחֲלוּ נַחֲלָה בְּתוֹךְ בְּנָיו וְאַרְצָן הַגֹּלְעָד הָיְתָה לְבְנֵי־
 18 מְנַשֶּׁה הַנּוֹתְרִים׃ וַיְהִי גְבוּל־מְנַשֶּׁה מֵאֲשֶׁר הַיְּמִכְמֶתֶת
 19 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי שָׁכֶם וְהַגֹּדֶן הַגְּבוּל אֶל־הַיַּמִּין אֶל־יִשְׁבִּי
 20 עֵין מַפְיֹח׃ לְמְנַשֶּׁה הָיְתָה אֲרָץ מַפְיֹחַ וּמַפְיֹחַ אֶל־
 21 גְּבוּל מְנַשֶּׁה לְבְנֵי אֶפְרַיִם׃ וַיְרֵד הַגְּבוּל לְנַחַל מְנָה
 22 נִגְבָּה לְנַחַל עָרִים הָאֵלֶּה לְאֶפְרַיִם בְּתוֹךְ עָרֵי מְנַשֶּׁה
 23 וּגְבוּל מְנַשֶּׁה מֵצָפוֹן לְנַחַל וַיְהִי תְּצִאתוֹ הַיַּפְּדָה׃
 24 נִגְבָּה לְאֶפְרַיִם וְצָפוֹנָה לְמְנַשֶּׁה וַיְהִי הַיָּם גְּבוּלוֹ וּבְאֵשֶׁר
 25 יִפְגְּעוּן מֵצָפוֹן וּבִישְׁשָׁבֶר מִמֹּזְרַח׃ וַיְהִי לְמְנַשֶּׁה
 26 בֵּישְׁשָׁבֶר וּבְאֵשֶׁר בֵּית־שֶׁאֵן וּבְנֹתֵיהָ וַיְבַלְעֵם וּבְנֹתֵיהָ
 27 וְאֶת־יִשְׁבִּי דָאָר וּבְנֹתֵיהָ וַיִּשְׁבִּי עֵין־דָּר וּבְנֹתֵיהָ
 28 וַיִּשְׁבִּי תַעֲנָךְ וּבְנֹתֵיהָ וַיִּשְׁבִּי מְגָדוֹ וּבְנֹתֵיהָ שְׁלֹשֶׁת

CAP. XVII. Dimidia tribus Manasse.

& filiarum Zelophchad.

an zuführende Tafel
in Zusammenhang

(16, 24) Ref. 16

1 2 *tractus*
 1 3 *beginning in Latin, sup. p. 100.*
 1 4
 1 6 *angustus*
 1 7
 1 8

הַנָּפֶת : וְלֹא יִכְלוּ בְנֵי מְנַשֶּׁה לְהוֹרִישׁ אֶת־הָעָרִים
 הָאֵלֶּה וַיֹּאֵל הַכִּנְעַנִּי לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת : וַיְהִי כִי
 חִזְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכִּנְעַנִּי לְמַסּוֹ וְהוֹרִישׁ לֹא
 הוֹרִישׁוּ : וַיִּדְבְּרוּ בְנֵי יוֹסֵף אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר מִדּוֹעַ נִתְּתָה לִי נַחֲלָה גּוֹרֵל אֶחָד וְחֵבֶל אֶחָד
 וְאֲנִי עִם רֵב עַד אִשְׂרָעֵד כִּי בִרְכַנִּי יִהְיֶה : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהוֹשֻׁעַ אִם־עֲסִרְבָּ אֶתְּהָ עֲלֶיךָ הַיַּעֲרָה
 וּבְרֵאתָ לָךְ שֵׁם בְּאֶרֶץ הַפְּרָזִי וְהִרְפְּאִים כִּי־אֵין לָךְ
 הַר־אֶפְרַיִם : וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יוֹסֵף לֹא־יִפְעַל לָנוּ הַהַר
 וּרְכַב בְּרֹזֶל בְּכָל־הַכִּנְעַנִּי הַיֹּשֵׁב בְּאֶרֶץ־הָעֵמֶק
 לְאִשֵּׁר בְּבֵית־שֵׁאן וּבְנוֹתֵיהָ וּלְאִשֵּׁר בְּעַמֶּק
 יִזְרְעֵאל : וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בֵּית יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם וּלְמְנַשֶּׁה
 לֵאמֹר עֲסִרְבָּ אֶתְּהָ וְכַח גּוֹרֵל לָךְ לֹא־יִהְיֶה לָךְ גּוֹרֵל
 אֶחָד : כִּי הָרַ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי־יַעַר הוּא וּבְרֵאתוֹ וַיְהִי
 לָךְ תְּצַאֲתוּ כִּי־תוֹרִישׁ אֶת־הַכִּנְעַנִּי כִּי רֵכֶב בְּרֹזֶל לוֹ
 כִּי חֹזֶק הוּא :

Conqueren-
tibus de fini-
um angustia,
ratio d. l. tan-
di monita-
tus.

CAP. XVIII
 Tabernacu-
lum cur in fi-
liis peccatum?
 Geolera mil-
li & reliquis
tribus for-
ta dora.

א וַיִּקְהֲלוּ כָל־עַדְתַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹחַ וַיִּשְׁבְּנוּ שֵׁם אֶת
 2 אֶחָד מוֹעֵד וְהָאֶרֶץ נִכְבְּשָׁה לַפְּנִיָּהֶם : וַיִּנְתְּרוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־חָלְקוּ אֶת־נַחֲלָתָם שְׁבַעַה שְׁכֵמִים :
 3 וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד־אֵנָּה אַתֶּם מִתְרַפִּים
 לְבֹא לְרֵשֶׁת אֶת־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי
 4 אֲבוֹתֵיכֶם : הֲבֵן לָכֶם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים לְשִׁבְטֵי וְאִשְׁלַחֶם
 וַיִּקְמוּ וַיִּתְּחַלְּבוּ בְּאֶרֶץ וַיִּכְתְּבוּ אֹתָהּ לְפִי נַחֲלָתָם
 5 וַיָּבֹאוּ אֵלָי : וַהֲתַחֲלְקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעַה חֲלָקִים יְהוָה
 יַעֲמֵד עֲלֵי־גִבְלוֹ מִנֶּגֶב וּבֵית יוֹסֵף יַעֲמְדוּ עַל־גְּבוּלָם
 6 מִצְפּוֹן : וְאַתֶּם תִּכְתְּבוּ אֶת־הָאֶרֶץ שְׁבַעַה חֲלָקִים
 וְהִבֵּאתֶם אֵלָי הַגֵּרָה וַיְרִיתִי לָכֶם גּוֹרֵל פֶּה לַפְּנֵי יְהוָה
 7 אֶלְחִינוּ : כִּי אֵין־חֶלֶק לְלוּיִם בְּקִרְבְּכֶם כִּי־כֹהֲנֵת יְהוָה
 נַחֲלָתוֹ

zelorum in desiderans
possessionem

Lada

קמין בזק v. 14. פתח באתנח v. 13.

נחלתו וגר וראובן וחזי שבט המנשה לקחו נחלתם
מעבר לירדן מזרחא אשר נתן להם משה עבד יהוה :
ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב 8
את הארץ לאמר לכו והתהלכו בארץ וכתבו אותה
וישובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה :
וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוהו לערים לשבעה 9
חלקים על ספר ויקאו אל יהושע אל המחנה שלה :
וישליך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלק שש 10
יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקתם :

Benjamin

Beniaminit

11 ויעל גורל מטה בני בנימין למשפחתם
ויצא גבול גורלם בין בני יהודה ובין בני יוסף : והיו 12
להם הגבול לפאת צפונה מן הירדן ועלר הגבול
אלכתף יריחו מצפון ועלה בהר יפרה והיה תוצאתו
מדברת בית און : ועבר משם הגבול לזוה אלכתף 13
לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול עטרות אדר על
ההר אשר מנגב לבית חרון מהתון : ותאר הגבול 14
ונסב לפאתים נגבה מן ההר אשר על פני בית חרון
נגבה והיה תוצאתו אל קרות בעל היא קרית יערים
עיר בני יהודה זאת פאתים : ופאת נגבה מקצה 15
קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי
נפתוח : וירד הגבול אל קצה ההר אשר על פני 16
בן הנם אשר בעמק רפאים צפונה וירד גי הנם אל
כתף חיבוס נגבה וירד עין הגל : ותאר מצפון ויצא 17
עין שמש ויצא אל גלילות אשר נכח מעלה אדמים
וירד אבן גהן בן ראובן : ועבר אלכתף מול 18
הערבה צפונה וירד הערבתה : ועבר הגבול אלכתף 19
בית חגלה צפונה והיה תוצאתו הגבול אל לשון ים
הפלה צפונה אל קצה הירדן נגבה זרה גבול נגב :
והירדן

*(Genelle der Hand Hoffmann
Nr. 90 altkath.)*

תוצאות ק. ib. והיו ק. v. 19. והיו ק. v. 14. והיו ק. v. 12.

כ וחיירדן יגבול אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן
 2 א לגבולתיה סביב למשפחתם: והיו הערים למטה בני
 בנימן למשפחותיהם יריחו ובית הגלה ועמק קצין:
 22 ובית הערבה וצמרים ובית אל: והערים והפרה
 4 ועפרה: וכפר העמוני והעפני וגבע ערים שתיים
 כה עשרה וחצריהן: גבעון והרמה ובארות: והמצפה
 26 והכפרה והמצפה: ורקס וירפאל ומראלה: וגלע
 28 האלה והיבוס היא ירושלים גבעת קרית ערים
 ארבע עשרה וחצריהן זאת נחלת בני בנימן
 א למשפחתם: ויצא הגורל השני
 לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם והי נחלתם
 2 בתוך נחלת בני יהודה: והי להם בנחלתם באר
 3 שבע ושבע ומולדה: וחצר שועל וכלה ועצם:
 4 ה ואלתולד ובתול והרמה: וצקלג ובית המרבת
 6 וחצר סוקה: ובית לבאות ושרון ערים שלש עשרה
 7 וחצריהן: עין רמון ועתר ועשן ערים ארבע וחצריהן:
 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת
 באר רמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון
 9 למשפחתם: מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון כי
 היה חלק בני יהודה רב מהם וינחלו בני שמעון
 י בתוך נחלתם: ויעל הגורל השלישי
 לבני זבולן למשפחתם והי גבול נחלתם עד שריר:
 11 ועלה גבולם ליממה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל
 12 הנחל אשר על פני יקנעם: ושם משריר קדמה מרח
 השמש על גבול כסלת תבר ויצא אל הדבכת ועלה
 13 לפיע: ומשם עבר קדמה מורחה ונתה חפר עתה קצין
 14 ויצא רמון המתאד הנעה: ונסב אתו הגבול מצפון
 15 שו חנתן והיו תצאתיו גי יפתח אל: וקמת ונהלל
 ושמרן

Jerus, d. i. Jerusalem.

Simeon.

Zabulon.

CAP. 19.
Simeonitis.

Simeonitis.

v. 24. ק' העמונה

מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצריהן :

Dimit.

מ לְמֵטָה בְּנֵי־דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם יֵצֵא הַגּוֹרֵל
 4 א הַשְּׁבִיעִי : וַיְהִי גְבוּל נַחֲלָתָם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר
 4 ב שָׁמֶשׁ : וְשַׁעֲלָבִין וְאֵילֹון וַיְחַלְהֶה : וְאֵילֹון וְתַמְנָתָה
 4 ג מֵהָ וְעַקְרוֹן : וְאַלְתָּקָה וְגִבְתוֹן וּבַעֲלָת : וַיְהִי וּבְנֵי־בֵרֶק
 4 ד וְגַת־רַמּוֹן : וּמִי הַיֶּרְקוֹן וְהַרְקוֹן עִם־הַגְּבוּל מֹול יָפוֹ :
 4 5 וַיֵּצֵא גְבוּל בְּנֵי־דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי־דָן וַיִּלְחְמוּ עִם־לָשֶׁם
 וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהוּנִיכּוֹ אוֹתָהּ לְפִי־חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ
 4 6 בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לְלָשֶׁם דָּן כְּשֵׁם־דָן אֲבִיהֶם : זֹאת־נַחֲלַת מֵטָה
 בְּנֵי־דָן לְמִשְׁפַּחְתָּם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחֲצָרֵיהֶן :

San

me, y, y, about fin.

Hereditas Jofaz.

4 7 וַיִּכְלּוּ לַנְּחֹל אֶת־הָאָרֶץ לַגְּבוּלֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 ב נַחֲלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן בְּתוֹכָם : עַל־פִּי יְהוָה נָתַן לוֹ
 אֶת־הָעִיר אֲשֶׁר שָׁאַל אֶת־תַּמְנַת־סָרַח בַּהֲרַ אֲפֵרַיִם
 5 א וַיִּבְנֶה אֶת־הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ : אֵלֶּה הַנַּחֲלֹת
 אֲשֶׁר־נָחֲלוּ אַלְעֹזֵר הַכֹּהֵן וַיְהֻשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת
 לַמַּטּוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרְלָם בְּשִׁלְהָ לְפָנֵי יְהוָה פָּתַח
 אֶהָרַל מוֹעֵד וַיִּכְלּוּ מַחֲלֵק אֶת־הָאָרֶץ :

(Josua)

Her. Jos. A. Josua.

CAP. 20. XX. Vibes refugii.

א 2 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לֵאמֹר תִּנּוּ לָכֶם אֶת־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם
 3 בְּיַד־מֹשֶׁה : לָנוּם שְׁמַה־רוֹצֵחַ מִבְּחַד־נַפְשׁ בְּשִׁנְיָהּ בְּבֵלִי
 4 דַּעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִנְּאֹל הַדָּם : וְגַם אֶל־אֲחֵת
 מִהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעַמֵּד פָּתַח שַׁעַר הָעִיר וּדְבַר בְּאוֹנֵי
 זַקְנֵי הָעִיר הַהִיא אֶת־דִּבְרֵי וְאֶסְפוּ אֹתוֹ הָעִירָה אֵלֵיהֶם
 ה וְנָתַנוּ־לוֹ מָקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם : וְכִי יִרְדֹּף גֹּאֲלֵ הַדָּם
 אַחֲרָיו וְלֹא־יִסְגְּרוּ אֶת־הַרְצָח בְּיָדוֹ כִּי בְבֵלִי־דַעַת הִבֵּה
 6 אֶת־רַעְהוֹ וְלֹא־שָׁנֵא הוּא לוֹ מִתְמוֹל שְׁלֹשׁוֹם : וַיֵּשֶׁב
 בְּעִיר הַהִיא עַד־עַמֵּדוֹ לְפָנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפַּט עַד־מוֹת
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּיָמֵם הָהֵם אִוּוּ לְשׁוֹב הַרוֹצֵחַ
 וְכֹא

v. 50. קמץ בוק

וּבֵא אֶל-עִירוֹ וְאֶל-בֵּיתוֹ אֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-נָם מִשָּׁם :
 7 וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-קִדְשׁ בְּגָלִיל בְּהַר נַפְתָּלִי וְאֶת-שָׁכֶם בְּהַר
 אֶפְרַיִם וְאֶת-קָרְיֹת אַרְבַּע הַיָּא חֲבֵרוֹן בְּהַר יְהוּדָה :
 8 וּמַעֲכָר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ מִזְרְחָהּ נָתַנוּ אֶת-בָּצָר בְּמִדְבָּר
 בְּמִישֵׁר מִמִּטָּה רְאוּבֵן וְאֶת-רָאמוֹת בְּגִלְעָד מִמִּטָּה גַד
 9 וְאֶת-גִּלְוֹן בְּפִשְׁן מִמִּטָּה מְנַשֶּׁה : אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוֹעֵדָה
 לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-
 מִכָּה נַפְשׁ בְּשַׁנְגָּה וְלֹא יָמוּת בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם עַד-עֲמֹדוֹ
 לְפָנֵי הָעִירָה : וַיִּגְשׁוּ רֹאשֵׁי אֲבוֹת א
 הַלְוִיִּם אֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְאֶל-רֹאשֵׁי
 2 אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּדְבְּרוּ אֲלֵיהֶם בְּשֵׁלַח
 בְּאֶרֶץ כְּנָעַן לֵאמֹר יְהוָה צִוָּה בְּיַד-מֹשֶׁה לְתַת-לָּנוּ
 3 עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְבַחֲמַתָּנוּ : וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
 לְלוֹוִים מִנְּחֻלָּתָם אֶל-פִּי יְהוָה אֶת-הָעָרִים הָאֵלֶּה וְאֶת-
 4 מִגְרָשֵׁיהֶן : וַיֵּצֵא חֲגוּרָל לְמִשְׁפַּחַת
 הַקְּהָתִי וַיְהִי לְבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן מִן-הַלְוִיִּם מִמִּטָּה יְהוּדָה
 וּמִמִּטָּה הַשְּׁמֹעֲנִי וּמִמִּטָּה בְּנִימִן בְּגוּרָל עָרִים שְׁלֹשׁ
 5 עִירָה : וּלְבְנֵי קֵהַת הַגּוֹתְרִים ה
 מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה-אֶפְרַיִם וּמִמִּטָּה-דָּן וּמִחֲצֵי מִטָּה
 6 מְנַשֶּׁה בְּגוּרָל עָרִים עֶשֶׂר : וּלְבְנֵי גַרְשׁוֹן
 מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה-יִשְׁשַׁכָּר וּמִמִּטָּה-אֲשֶׁר וּמִמִּטָּה
 נַפְתָּלִי וּמִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה בְּפִשְׁן בְּגוּרָל עָרִים שְׁלֹשׁ
 7 עִירָה : לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם מִמִּטָּה ג
 רְאוּבֵן וּמִמִּטָּה-גַּד וּמִמִּטָּה זְבוּלֹן עָרִים שְׁתַּיִם עִירָה :
 8 וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלוֹוִים אֶת-הָעָרִים
 הָאֵלֶּה וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה
 9 בְּגוּרָל : וַיִּתְּנוּ מִמִּטָּה בְּנֵי יְהוּדָה
 וּמִמִּטָּה בְּנֵי שְׁמֹעוֹן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-יִקְרָא
 דָּד ב' D dd 2 אַתְּהוּ

7 confi-
sutionis

CAP. כא
XXI.
Vrbes Leui-
tarum cum
suburbis.

גולן ק. 8.

1 אֶתְהֵן בָּשֵׁם : וַיְהִי לְבָנֵי אֶהֱרֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִים
 11 מִבְּנֵי לֹוֹן כִּי לֹהֵם הָיְתָה הַגּוֹרֵל רֵאִישׁוֹנָה : וַיִּתְּנוּ לָהֶם
 אֶת־קִרְיַת אַרְבַּע אַבְי הַעֲנוּק הִיא חֶבְרוֹן בְּהַר יְהוּדָה
 12 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה סְבִיבֹתֶיהָ : וְאֶת־שִׁדְדָה הַעִיר וְאֶת־
 חֲצִרְיָה נָתַנוּ לְכָלֵב בֶּן־יִפְנֶה בְּאַחֲזָתוֹ :
 13 וּלְבָנָי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן נָתַנוּ אֶת־עִיר מִקְלַט
 הָרִצָּה אֶת־חֶבְרוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־לִבְנָה וְאֶת־
 14 מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־זֵיתָר וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־אֶשְׁתִּמוּעַ
 15 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־הַלֹּן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־דָּבָר
 16 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־עֵזָן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־יִטָּה וְאֶת־
 מְגֵרֶשֶׁה אֶת־בֵּית שָׁמֶשׁ וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה עָרִים תְּשַׁע מֵאֵת
 17 שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה : וּמִמִּטָּה
 בְּנִמְזִן אֶת־גִּבְעוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה אֶת־גִּבְעַת וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה :
 18 אֶת־עֲנָתוֹת וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־עֵלְמוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה
 19 עָרִים אַרְבַּע : כָּל־עָרֵי בְנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ
 כ עֲשָׂרָה עָרִים וּמְגֵרֶשֶׁיהֶן : וְלַמִּשְׁפָּחוֹת
 בְּנֵי־קֹהֵל הַלְוִיִּם הַנּוֹתָרִים מִבְּנֵי קֹהֵל וַיְהִי עָרֵי גּוֹרֵלם
 21 מִמִּטָּה אֶפְרַיִם : וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־עִיר מִקְלַט הָרִצָּה אֶת־
 שֶׁכֶם וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה בְּהַר אֶפְרַיִם וְאֶת־גִּזּוֹר וְאֶת־
 22 מְגֵרֶשֶׁה : וְאֶת־קִבְצִים וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־בֵּית חֶרְוֹן
 23 וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה עָרִים אַרְבַּע : וּמִמִּטָּה־דָן
 אֶת־אֶלְתָּקָא וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה אֶת־גִּבְתָּוֶן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה :
 24 אֶת־אֵילוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה אֶת־גַּת־רַמּוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה
 כה עָרִים אַרְבַּע : וּמִמִּחְצֵית מִטָּה מְנַשֶּׁה
 אֶת־מַעֲנֵה וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה וְאֶת־גַּת־רַמּוֹן וְאֶת־מְגֵרֶשֶׁה
 26 עָרִים שֵׁתִּים : כָּל־עָרִים עֶשְׂרֹת וּמְגֵרֶשֶׁיהֶן לַמִּשְׁפָּחַת בְּנֵי־
 27 קֹהֵל הַנּוֹתָרִים : וּלְבָנֵי גֵרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת
 הַלְוִיִּם מִחֲצֵי מִטָּה מְנַשֶּׁה אֶת־עִיר מִקְלַט הָרִצָּה אֶת־
 גִּלוֹן

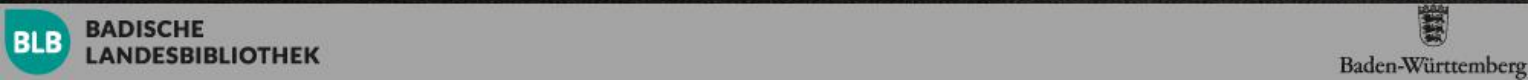
Hebron

(Caleb)

Amositaru

Kohatitaru

Gersonitaru

גִּלּוֹן בְּכֶשֶׁן וְאֶת־מְגִרְשָׁה וְאֶת־בְּעֶשְׂתָּרָה וְאֶת־מְגִרְשָׁה
 עָרִים שְׁתַּיִם : 28 וּמִמֶּטֶה יִשְׁשָׁכֶר אֶת־
 29 קִישׁוֹן וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־דְּבָרָת וְאֶת־מְגִרְשָׁה : אֶת־
 יְרֵמוֹת וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־עֵין גִּנִּים וְאֶת־מְגִרְשָׁה
 עָרִים אַרְבַּע : 5 וּמִמֶּטֶה אֲשֶׁר אֶת־
 מִשְׁאֵל וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־עֵבְרוֹן וְאֶת־מְגִרְשָׁה :
 31 אֶת־חֶלְקֵת וְאֶת־מְגִרְשָׁה וְאֶת־דְּהוֹב וְאֶת־מְגִרְשָׁה
 עָרִים אַרְבַּע : 32 וּמִמֶּטֶה נַפְתָּלִי אֶת־
 עִיר 1 מִקְלַט הַרְצֵחַ אֶת־קֹדֶשׁ בְּגִלְגַּל וְאֶת־מְגִרְשָׁה
 וְאֶת־חֶמְוֵת דָּאֵר וְאֶת־מְגִרְשָׁה וְאֶת־קֶרְתָּן וְאֶת־
 מְגִרְשָׁה עָרִים שְׁלֹשׁ : 33 כָּל־עָרֵי הַגִּרְשָׁנִי לְמִשְׁפַּחְתָּם
 34 שְׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה עִיר וּמְגִרְשֵׁיהֶן : *Mexaritarum*
 בְּנֵי־מֵרָרִי הַלּוּיִם הַנּוֹתָרִים מֵאֵת מִטֶּה זְבוּלֹן אֶת־יִקְנָעִים
 וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־קֶרְתָּה וְאֶת־מְגִרְשָׁה : אֶת־דַּמְנָה לָהּ
 וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־נַחֲלָל וְאֶת־מְגִרְשָׁה עָרִים אַרְבַּע :
 36 וּמִמֶּטֶה־גֵּד אֶת־עִיר מִקְלַט הַרְצֵחַ אֶת־דַּמֵּת
 37 בְּגַלְעָד וְאֶת־מְגִרְשָׁה וְאֶת־מַחְנִים וְאֶת־מְגִרְשָׁה : אֶת־
 חֶשְׁבוֹן וְאֶת־מְגִרְשָׁה אֶת־יַעֲזֹר וְאֶת־מְגִרְשָׁה כָּל־עָרִים
 אַרְבַּע : 38 כָּל־הָעָרִים לְבְנֵי מֵרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם הַנּוֹתָרִים
 39 מִמִּשְׁפַּחֹת הַלּוּיִם וַיְהִי גֹרְלָם עָרִים שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה : כָּל־
 עָרֵי הַלּוּיִם בְּתוֹךְ אֶרֶץ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים
 וּשְׁמֹנֶה וּמְגִרְשֵׁיהֶן : תְּהִיגָה הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר עִיר
 וּמְגִרְשֵׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ כִּן לְכָל־הָעָרִים הָאֵלֶּה :
 41 וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 42 נִשְׁבַּע לָתֵת לְאֲבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ : וַיִּנַּח יְהוָה
 לָהֶם מִסְכֵּיב כָּכָר אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתָם וְלֹא־עָמַד
 אִישׁ בְּפָנֵיהֶם מִכָּל־אִיבֵיהֶם אֶת כָּל־אִיבֵיהֶם נָתַן יְהוָה
 43 בְּיָדָם : לֹא־נִפְל דְּבַר מִכָּל הַדְּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 יְהוָה *Ddd 3*

Mexaritarum

Hinc Israël quies.

(יורש 7 מ)

At non e ceteris verbis ex omni verbo bono, quod locutus est

v. 27. גולן ק. v. 36. Nonnullae Editiones hic duos versus inserunt, ut Plant. utr. Bomb. in 4. Hiip. Angl. ben Isr. &c. Non autem eos agnoscunt Masora, Rabbin, videatur R. D. Kimchi, neque Edit. Bomb. in fol. Bas. neque ipse contextus admittere videtur.

יהוה אל בית ישראל הכל בא : *doming ad domum Israel: omne vult*

CAP. כב
XXII.
Transiordani
ni & Iosua
dimissi cum
Iosue, p. x. m.
hadmonitio
ne ad con-
stantiam,

א אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי משה מנשה :
2 ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר
3 צויתי אתכם : לא עזבתם את אחיכם זה ימים רבים
עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה
4 אלהיכם : ועתה הנית יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר
דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל ארץ
אחוזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן :
רקו שמרו מאד לעשות את המצוה ואת התורה
אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאהבה את יהוה
אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו ולדבקה
בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם : ויברכם
יהושע וישלחם וילכו אל אלהיהם :

*Sanctum custodite valde et facite
praeceptum et legem quam praecepit
vobis Iosue servus Domini, et diligenti-
ter servate. Deum vestrum et ad domum
vram in omnia vestra, et ad do-
mum vestram praecepta eius et ad adhae-
rendum ei in eo, et ad servandum ei in
omni corde vestro, et in tota anima vestra.*

7 ולחצי ושבט המנשה נתן משה
בקישן ולחצי נתן יהושע עם אחיהם מעבר הירדן יפה
8 וגם כי שלחם יהושע אל אהליהם ויברכם : ויאמר
אליהם לאמר בנבטים רבים שובו אל אהליכם
ובמקנה רבימאד בכסף ובזהב ובנחשת ובכרזל
ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל איביכם עם
9 אחיכם : וישבו וילכו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר
בארץ כנען ללכת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחוזתם
אשר נאחזרבה עליה יהוה ביד משה : ויבאו אל
גלילות הירדן אשר כנען ויבנו בני ראובן ובני
גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על הירדן מזבח גדול
11 למראה : וישמעו בני ישראל לאמר הנה בנו בני
ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה את המזבח אל
מול

*וידעו
Iosue servus Domini.*

alitate ad Ior-
dinem extru-
unt, & ceteris
id male inter-
pretantibus,

בעבר ק 70

Transiordani & Iosua dimissi cum Iosue, p. x. m. hadmonitio ne ad constantiam,

מול ארץ כנען אל גלילות חרדן אל עבר בני
 ישראל : וישמעו בני ישראל וינקלו כל עדת בני
 ישראל שלה לעלות עליהם לצבא :
 וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי
 שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר
 הכהן : ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד
 לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם
 המה לאלפי ישראל : ויבאו אל בני ראובן ואל בני גד
 ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם
 לאמר : כה אמרו כל עדת יהוה מה הפעל הזה אשר
 מעלתם באלהי ישראל לשוב היום מאחרי יהוה
 בכנותכם לכם מזבח למרדכם היום ביהוה : המעט
 לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו מפניו עד היום הזה
 ויהי הנגף בעדת יהוה : ואתם תשובו היום מאחרי יהוה
 והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת
 ישראל יקצה : ואך אם טמאה ארץ אחזתכם עברו
 לכם אל ארץ אחזת יהוה אשר שכן שם משכן יהוה
 והאחזו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואותנו אל תמרדו
 בכנותכם לכם מזבח מבלעדי מזבח יהוה אלהינו :
 הלוא עבן בן זרח מעל מעל בהרם ועל כל עדת כ
 ישראל היה קצה והוא איש אחד לא גוע בעוננו :
 ויענו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשה
 וידברו את ראשי אלפי ישראל : אל אלהים יהוה אלו
 אלהים יהוה הוא ידע וישראל הוא ידע אם במרד ואם
 במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה : לבנות לנו מזבח
 לשוב מאחרי יהוה ואם להעלות עליו עולה ומנחה
 ואם לעשות עליו זבחי שלמים יהוה הוא יבקש : ואם
 לא מדאגה מדבר עשינו את זאת לאמר מחר יאמרו
 בניכם

Man, July, 1871

† per re-
bellio-
nem.

respondent,
testimoni
caus tantum
hoc factum.

בניכם לבנינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל :
 כה וגבול נתי יהוה בנינו ובניכם בני ראובן ובני גד את
 הירדן אין לכם חלק ביהוה והשפיתו בניכם את בנינו
 26 לבלתי ירא את יהוה : ונאמר נעשה נא לנו לבנות
 27 את המזבח לא לעולה ולא לזבח : כי עד הוא בנינו
 ובניכם ובין דורותינו אחרינו לעבד את עבדת יהוה
 לפני בעלותינו ובזכותנו ובשלמינו ולא יאמרו בניכם
 28 מחר לבנינו אין לכם חלק ביהוה ונאמר והיה כייאמרו
 אלינו ואל דרתינו מחר ואמרנו ראו את תבנית מזבח
 יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד
 29 הוא בנינו ובניכם : חלילה לנו ממנו למרד ביהוה
 ולשוב היום מאחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנחה
 ולזבח מלכד מזבח יהוה אלהינו אשר לפני משכנו :
 ל וישמע פינחס הכהן ונשיאי העדה וראשי
 אלפי ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני
 3 ראובן ובני גד ובני מנשה וישב בעיניהם ויאמר פינחס
 בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני
 מנשה היום ידענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלתם
 ביהוה הפעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד יהוה
 32 וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני
 ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל
 33 בני ישראל וישבו אותם דבר : וישב הדבר בעיני בני
 ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלות
 עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראובן
 34 ובני גד ישבים בה : ויקראו בני ראובן ובני גד למזבח
 כי עד הוא בינתינו כי יהוה האלהים :
 א ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל
 2 מפל איביהם מסקיב יהושע זקן בא בימים : ויקרא
 יהושע

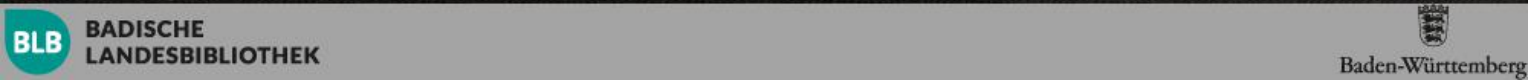
יהוה פה מן המזבח
Script 4pm

nam et p. 111, d. 1000
fol. 102. und 100. 101.

ludwig celbar

*Sicverique
 pax servatur.*

*CAP. 23.
 XXXI.
 fol. 102, motti
 ucius.*

והישע לכל ישראל לזקניו ולראשו ולשפטיו
 3 ולשטריו ויאמר אלהם אני וזקנתי באתי בימים: ואתם
 ראייתם את כל אשר עשה יהוה אליכם לכל הגוים
 האלה מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם:
 4 ראו הפלתי לכם את הגוים הנשארים האלה בנחלה
 לשבטיכם מן הירדן וכל הגוים אשר הכרתי והים
 הגדול מבוא השמש: ויהוה אלהיכם הוא יהרסם
 מפניכם והוריש אתם מלפניכם וירשתם את ארצם
 6 כאשר דבר יהוה אליכם לכם: וחזקתם מאד לשמר
 ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי
 סור ממנו ימין ושמאור: לבלתי בוא בגוים האלה
 7 הנשארים האלה אתכם ובשם אלהיהם לא תזכירו
 ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם: כי
 8 אם ביהוה אלהיכם תדבקו כאשר עשיתם עד היום
 הזה: ויורש יהוה מפניכם גוים גדלים ועצומים ואתם
 9 לא עמד איש בפניכם עד היום הזה: איש אחד מכם
 ירדף אלהי כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם כאשר
 11 דבר לכם: ונשמרתם מאד לנפשתיכם לאחכה את
 12 יהוה אלהיכם: כי אם שוב תשובו ודבקתם ב'יתר
 הגוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחמתם
 13 בהם ובאתם בהם והם בכם: ידוע תדעו כי לא יוסיף
 יהוה אלהיכם להוריש את הגוים האלה מלפניכם
 והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצריכם ולצננים
 בעיניכם עד אבדכם מעל הארמה הטובה הזאת אשר
 14 נתן לכם יהוה אלהיכם: והנה אנכי הולך היום בדרך
 כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
 לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר
 יהוה אליכם עליכם הכל באו לכם לא נפל ממנו
 דבר

conuocatis
 comitiis,
 omnes ad
 constantiam
 in fide hor-
 tatur,

propofitis
 præmiis &
 poenis.

יהיה

(Hermanus)

si uobis dominus uelle animabus
 uestris ad diligendum dominum
 Deum uestrum.

† flagel-
 lum.
 † Num.
 33 55.

Ecc. הה דבר

טו דבר אחר : והיה כאשר בא עליכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אליהם עליכם כן יביא יהוה עליכם את כל הדבר הרע עד השמידו אותכם מעל האדמה
16 הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהיכם : בעברכם את ברית יהוה אלהיכם אשר צוה אתכם והלכתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף יהוה בכלם ואבדתם מהרד מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם :

CAP. כד. XXIV. Foedere populi cum Deo renovato & confirmato solemniter.

*Bitam, & dem jehoyse
yphraam in den
jehoyse & imp. Bitam
j. a. w. jehoyse.*

17 ויאסר יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ולשטריו ויתיצבו לפני האלהים : ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנחור ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים : ואקח את אביכם את אברהם מעבר הנחור ואולף אותו בכל ארץ כנען וארדף את זרעו ואתן לו את צחק : ואתן לי צחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר שער להרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים : ואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשיתי בקרבן ואחר הוצאתי אתכם : ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבאו הימה וירדפו מצרים אחרי אבותיכם ברכב ובפרשים יסוף : ויצעקו אל יהוה וישם מאפל ביניכם ובין המצרים ויבא עליו את הים וכספו ותראינה עיניכם את אשר עשיתי במצרים ותשבנו במדבר ימים רבים : ואביאה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידכם ותירשו את ארצם ואשמידם מפניכם : ויקם בלק בן צפור מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם : ולא אביתי לשמע

Fcaligēnem, Jec. 213.

*Balak
Bilcam*

יתיר ה' 8. ו. וארכה ק' 30.

לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם ואצל אתכם
 1 מידו: וקעברו את הירדן ותבאו אל יריחו וילחמו
 בכם בעלי יריחו האמרי והפרזי והפנעני והחתי
 2 והגרנשי החוי והיבוס ואתן אותם בידכם: ואשלה
 לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניכם שני מלכי
 3 האמרי לא בחרבך ולא בקשתך: ואתן לכם ארץ
 אשר לא יגיעת בה וערים אשר לא בניתם ותשבו
 4 בהם כרמים ויתים אשר לא נטעתם אתם אכלים:
 ועתה יראו את יהוה ועברו אותו בתמים ובאמת
 5 והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר
 הנהר ובמצרים ועברו את יהוה: ואם רע בעיניכם
 6 לעבד את יהוה בחרו לכם היום את מי תעבדון אם
 את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר הנהר
 7 ואם את אלהי האמרי אשר אתם ישבים בארצם
 ואנכי וביתי נעבד את יהוה:
 8 ויען העם ויאמר חלילה לנו מעזב את
 9 יהוה לעבד אלהים אחרים: כי יהוה אלהינו הוא
 המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית
 עבדים ואשר עשה לעינינו את האתרת הגדלות
 10 האלה וישמחנו בכל הדרך אשר הלכנו בה ובכל
 העמים אשר עברנו בקרבם: ויגרש יהוה את
 11 כל העמים ואת האמרי וישב הארץ מפנינו ונס
 12 אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: ויאמר
 יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי
 13 אלהים קדשים הוא אל קנוז הוא לא ישא
 לפשעכם ולחטאותיכם: כי תעבדו את יהוה
 14 ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם
 15 אחרי אשר היטיב לכם: ויאמר העם אל יהושע
 21

(פרו ירדן) 2

*Ab uno Domino et uno deo
la ei in professione et in verbis et in
deus, quia servimus patre vero in
frankia fluminis et in regno offer
vult Dominus*

*non solent servit Dominus, quia deo sancto
ipse (est) deo cumulat, ipse (est) non
non possit praevincione vestra et q
peccatis vestris.*

*20) cum dicitur quod Dominus
et servitibus suis alienigenis
et consuetis et malis factis vobis
et confusis vos, postquam benedi
cavit vobis.*

eoque spon
dente fidem
& obseruan
tiam.

ההב Ecc 2 לא

יתיר ו 19. מעברק 25. v.

2 2 לא כי את־יהוה נִעֲבָד: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם עֲדִים
אתם בְּכֶם כִּי־אתם בְּחַרְתֶּם לָכֶם אֶת־יְהוָה לַעֲבֹד
2 3 אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ עֲדִים: וְעַתָּה הִסִּירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֶּבֶד
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְהִטּוּ אֶת־לְבַבְכֶם אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
2 4 יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
כֹּה נִעֲבֹד וּבְקוֹלוֹ נִשְׁמָע: וַיִּכְרַת יְהוֹשֻׁעַ בְּרִית לָעָם
בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂם לוֹ חֶק וּמִשְׁפָּט בְּשֹׁכֵם:
2 6 וַיִּכְתֹּב יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּסֵפֶר תּוֹרַת
אֱלֹהִים וַיִּקַּח אֲבֹן גְּדוֹלָה וַיִּקְיֶמָה שָׁם תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
2 7 בְּמִקְדָּשׁ יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־
הָעָם הִנֵּה הָאֲבֹן הַזֶּה הוֹאֵר תְּהִיָּה־בָנוּ לְעֵדָה כִּי־הָיָא
שָׁמְעָה אֶת־כָּל־אֲמֵרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עִמָּנוּ וְהִיתָה
2 8 כְּכֶם לְעֵדָה פֶּן־תִּכְחָשׁוּן בְּאֵלֵיהֶם: וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ
2 9 אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: וַיְהִי אַחֲרָי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון עֶבֶד יְהוָה בֶּן־
ל מאה וְעֶשֶׂר שָׁנִים: וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ
בְּתַמְנַת־סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֲפְרַיִם מִצְּפוֹן לְהַר־גִּעִשׁ:
3 1 וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי
הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאֵרִיכוּ יָמִים אַחֲרָי יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ
3 2 אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: וְאֶת־
עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר־הֶעֱלָו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ
בְּשֹׁכֵם בְּחֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה יַעֲקֹב מֵאֵת בְּנֵי־
חַמּוֹר אֲבִי־שָׁכֶם בְּמֵאָה קֶשֶׁטָה וַיְהִיו לְבְנֵי־יוֹסֵף
3 3 לְנַחֲלָה: וְאַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן מֵת וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעַת
פִּינְחָס בְּנוֹ אֲשֶׁר נָמְדָה לוֹ בְּהַר אֲפְרַיִם:

f. quereu

Infra mori-
tur & sepeli-
tur,

als quoque
sepeli,

& Eleazarus.

the plur.?

סכום הפסוקים של ספר יהושע שש מאות וחמשים וששה.
והרן לשון אלם סימן: וחציו. ומחשבונו עד רמח
המצפה: ומדריו ארבעה עשר. היתה עלי'ד יי סימן

a) Jcf. 15, 6. b) cap. 13, 26. c) Ezech. 37, 1.

LIBER JUDICUM,

Græcis KPITAI, Hebræis

ספר שופטים

CAPUT & I.

ויהי אחר מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה א
לאמר מי יעלה לנו אל הכנעני בתחלה
2 להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה חנה נתתי את
3 הארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה איתי
בגדלי ונלחמה בכנעני והלכתי גם אני אתך בגורלה
4 וילך איתו שמעון : ויעל יהודה ויתן יהוה את הכנעני
5 והפרו בידם ויכּוּם בכּוּם עשרת אלפים איש : וימצאו
את ארני בזק וילחמו בו ויכו את הכנעני ואת
6 הפרזי : ויגם ארני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אותו
7 ויקצו את כהנות דיו ורגליו : ויאמר ארני בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקוצים היו
מלקטים פתח שלחני כאשר עשיתי בן שלם לי
אלהים ויביארו ירושלם וימת שם :
8 וילחמו בני יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי
9 חרב ואת העיר שלחו באש : ואחר ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב ההר והנגב והשפלה : וילך
יהודה אל הכנעני היושב בחברון ושם חברון לפני
קריית ארבע ויכו את ששי ואת אחימן ואת מלמי :
11 וילך משם אל יושבי דביר ושם דביר לפני קריית
12 ספר : ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר וילכדה
13 ונתתי לו את עכסה בתי לאשה : וילכדה עתניאל
בדקנו אתי כלב הקטן מפניו ויתן לו את עכסה בתו
14 לאשה : ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת אביה
השרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך :
ותאמר

CAP. & I.
Tribus Inde
Dux designat
ur, ascitisque
Simconitis
prosperc agi

Factum Cal
bi repetitur
e Iof. 15: 26

Ecc 3 ג

פתח באתנח v. 10.

*Obnuel
Achsa*

טו ותאמר לו הכה לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה
 לי גלת מים ויתן לה כלב את גלת עליית ואת גלת
 16 מתחתית : ובני קיני חתן משה עלו
 מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב
 17 ערר וילך וישב את העם : וילך יהודה את שמעון
 אחיו ויכו את הכנעני וישב צפת ויחרימו אותה
 18 ויקרא את שם העיר חרמה : וילך יהודה את עזה
 ואת גבולה ואת אשקלון ואת גבולה ואת עקרון
 19 ואת גבולה : ויהי יהודה את יהודה וירש את ההר
 כי לא להוריש את יושבי העמק כירכב ברזל להם :
 כ ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משה
 21 את שלשה בני הענק : ואת היבוס יושב ירושלם לא
 הורישו בני בנימן וישב היבוס את בני בנימן
 22 בירושלם עד היום הזה : ויעלו בית
 23 יוסף גם הם בית אל ויהנה עמם : ויתירו בית יוסף
 24 בבית אל ושם העיר לפנים לזו : ויראו השמרים
 איש יוצא מן העיר ויאמרו לו הראנו נא את מבוא
 כה העיר ועשינו עמך חסד : ויראם את מבוא העיר
 ויכו את העיר לפי חרב ואת האיש ואת כל
 26 משפחתו שלחו : וילך האיש ארץ החתים ויבן
 עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הזה :
 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן
 ואת בניגותיה ואת הענף ואת בניגותיה ואת יושבי דור
 ואת בניגותיה ואת יושבי יבלעם ואת בניגותיה ואת
 יושבי מגדו ואת בניגותיה ויואל הכנעני לשבת בארץ
 28 הזאת : ויהי כיהוק ישראל וישם את הכנעני למס
 29 והוריש לא הורישו : ואפרים לא
 הוריש את הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרפו
 בגזר

Jof. 19: 19.

(Susa)

Chab.

Ca. 21

Josephine
equae rem
struc
agat

Manasse
sarem & alix
mbus negli
ganus.

פתח באתנח 28. יושבי ק. 27. קמץ בזק 15.

בגור : ובולון לא הוריש את יושבי ל
 קטרון ואת יושבי נהלל וישב הפנעני בקרב ויהיו
 למס : אשר לא הוריש את יושבי 1
 עכו ואת יושבי צידון ואת אחלב ואת אכזיב ואת
 חלפה ואת אפיק ואת רחב : וישב האשרי בקרב 2
 הפנעני יושבי הארץ כי לא הורישו :
 גפתלי לא הוריש את יושבי בית שמש 3
 ואת יושבי בית ענת וישב בקרב הפנעני יושבי הארץ
 ויושבי בית שמש ובית ענת היו להם למס : וילחצו 34
 האמרי את בני דן ההרה כי לא נתנו לרדת לעמק :
 ויואל האמרי לשבת בהר הרס באילון ובשעלבים לה
 ותכבד יד בית יוסף ויהיו למס : וגבול האמרי 36
 ממעלה עקרבנים מחסלע ומעלה :

Amoriter

ויעל מלאך יהוה מן הגלגל א

אל הפכים

CAP. I. II.
Filius Dei ap-
parens forco-
dian & inob-
edientiam
exprobat,

ויאמר אעלה אתכם ממצרים ואביא אתכם אל
 הארץ אשר נשבעתי לאבותיכם ואמר לא אפר בריתי
 אתכם לעולם : ואתם לא תכרתו ברית ליושבי הארץ 2
 הזאת מזבחותיהם תתצון ולא שמעתם בקולי מוד
 זאת עשיתם : וגם אכרתיו לא אגרש אותם מפניכם 3
 והיו לכם לצדים ואלהיהם יהיו לכם למוקש : ויהי 4
 כדבר מלאך יהוה את הורברים האלה אל כל בני
 ישראל וישאו העם את קולם ויבכו : ויקראו שם ה
 הפקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה :
 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל 6
 איש לגחלתו לרשת את הארץ : ויעברו העם את 7
 יהודה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו
 ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה
 הגדול

פתח ב"ף 35. פתח ב"ף 33. פתח ב"ף 30. מלא ו 7. פסקא באמצע פסוק. I. v.

8 הגדול אשר עשה לישראל: וימת יהושע בן נון עבד
 9 יהוה בן מאה ועשר שנים: ויקברו אותו בנבל נחלתו
 10 בתמנת חרם בהר אפרים מצפון להרגעש: וגם כל
 הדור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר
 אחריהם אשר לא ידעו את יהוה וגם את המעשה
 11 אשר עשה לישראל: ויעשו בני ישראל
 12 את הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבבלים: ויעבדו את
 יהוה אלהי אבותם המוציא אותם מארץ מצרים
 וילכו אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר
 13 סביבותיהם וישתחוו להם ויכעסו את יהוה: ויעבדו
 14 את יהוה ויעבדו לפעל ולעשתרות: ויחראף יהוה
 בישראל ויתנם ביד עושים וישסו אותם וימכרום ביד
 אויביהם מסביב ולא יכלו עוד לעמד לפני אויביהם:
 15 בכל ואשר יצאו יד יהוה היתה בהם לרעה כאשר דבר
 16 יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: ויקם
 17 יהוה שפטים וישיעו מיד שסיהם: וגם אל שפטיהם
 לא שמעו כי זגו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם
 סרו מחר מן הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות
 18 יהוה לא עשו כן: וכי חקים יהוה להם שפטים והיה
 יהוה עם השפט והושיעם מיד אויביהם כל ימי השופט
 כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם ורחמיהם:
 19 והיה במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
 אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא
 כ הפילו ממעל ליהם ומדרבם הקשה: ויחראף יהוה
 בישראל ויאמר יעז אשר עבדו הגוי הזה את בריתי
 20 אשר צויתי את אבותם ולא שמעו לקולי: גם אני
 לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים אשר עיב
 22 יהושע וימת: למען נסות במ את ישראל השמרים
 דם

possessive
ideo iustitias
memorat.

Fimpul-
fores,
Joel. 2: 8.

Al. 3. m.
sicut
omnes
factus.

ue Deo
dicent.
sicut L.
ne & m.
vire op-
tans, sed
Optima
sue libe-
ratis.

Al. 3. m.
sicut
omnes
factus.

הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם
 2 3 אמ-לא: וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם
 ואלה הגוים א
 אשר הניח יהוה לנפות בם את ישראל את כל אשר
 לא ידעו את כל מחמורת כנען: רק למען דעת
 2 דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
 לא ידעום: חמשת סרני פלשתים וכל הכנעני
 3 והצירני והחוי ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד
 לכוא חמת: ויהיו לנפות בם את ישראל לדעת הישמעו
 4 את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה:
 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי והאמרי והפרזי ה
 והחוי והיבוסני: ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת
 6 בנותיהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם:
 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני
 7 יהוה וישכחו את יהוה אלהיהם ויעבדו את הבעלים
 ואת האשרות: ויחר אף יהוה בישראל וימכרם
 8 ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו בני
 ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: ויזעקו בני
 9 ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל
 ויושיעם את עתניאל בן קנו אתי כלב הקטן ממנו:
 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא
 1 למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים כלך
 11 ארם ותעו ידו על כושן רשעתים: ותשקט הארץ
 ארבעים שנה וימת עתניאל בן קנו:
 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע
 בעיני יהוה ויחזק יהוה את עגלון מלך מואב על
 13 ישראל על כיעשו את הרע בעיני יהוה: ויאסף
 אליו את בני עמון ועמלק וילך ויד את ישראל וירשו
 את

CAP. 2. II
 Israëlitæ cu
 Cananæis i
 miscentes,

aque Deo
 deficientes,
 Cusfchano R.
 Syriæ 8. ann
 feruire co-
 guntur, sed
 ab Orhiele
 iudice liber-
 rantur,

& postea per
 Ehud a Moa-
 bitis,

Orhuel

Fff 111

היה עשה

14 את עיר התמרים : ויעברו בני ישראל את עגלון
 15 מלך מואב שמונה עשרה שנה : ויזעקו בני ישראל
 אל יהוה ויקם יהוה להם משיע את אהוד בן גמרי
 בן הימני איש אשר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו
 16 מנחה לעגלון מלך מואב : ויעש לו אהוד חרב ולה
 שני פיות גמד ארכה ויחגר אותה מתחת למדיו על
 17 ירך ימינו : ויקרב את המנחה לעגלון מלך מואב
 18 ועגלון איש בריא מאד : ויהי כאשר בלה להקריב
 19 את המנחה וישלח את העם נשאי המנחה : והוא
 שב מן הפסלים אשר את הגלגל ויאמר דבר סתר
 לי אליה המלך ויאמר הם ויצאו מעליו כל העמדים
 כ עליו : ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקה
 אשר לו לברו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליה ויקם
 21 מעל הכסא : וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את
 22 החרב מעל ירך ימינו ויתקעה בבטנו : ויבא גם
 הנצב אחר הפחב ויסגר החלב בעד הפחב כי לא
 23 שלח החרב מבטנו ויצא הפרשדנה : ויצא אהוד
 24 המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל : והוא
 יצא ועבריו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות
 כה ויאמרו אך מסיד הוא את דגליו בחדר המקה : ויחילו
 עד בוש והנה איגנו פתח דלתות העליה ויקחו את
 26 המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצה מת : ואהוד
 נמלט עד התממהם והוא עבר את הפסלים וימלט
 27 השעירתה : ויהי כבואו ויתקע בשופר בהר אפרים
 28 וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניהם : ויאמר
 אלהם רדפו אחרי כי נתן יהוה את איביכם את
 מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את מעבדות הירדן
 9 למואב ולא נתנו איש לעבר : ויבן את מואב
 בעת

תברו
f. 202
f. 177

Elud
f. 202
f. 177

f. clausus, 20: 16.

f. cubitus,

f. frefri-
garii, 24.

f. capu-
lus.
f. ab ad-
uerfa
parte.
f. in con-
clau-
ordinā.
f. v. 28.

quorum Re-
gem in pala-
tio trucidat
1811.

& signo suis
dato hostium
1990, ca. dicit.

הפ' בצרי v. 16.

בעת ההיא כעשרת אלפים איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש: ותכנע מאב ביום ההוא תחת ל
יד ישראל ותשקט הארץ שמונים שנה:

Sangar

3 1 ואחריו היה שמגר בן ענת ויה את

78imulo

פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נס
הוא את ישראל:

2 לעשות הרע בעיני יהוה ואהור מת: ומכרם יהוה

ביר יבין מלך בנען אשר מלך בחצור ושר צבאו

3 סיסרא והוא יושב בחרשת הנגים: ויצעקו בני ישראל

אל יהוה כי תשע מאות רכב ברזל לו והוא לחץ את

בני ישראל בחזקה עשרים שנה:

Deborah

4 ודבורה אשה נביאה אשת לפידות היא שפטרה את

ישראל בעת ההיא: והיא יושבת תחת תמר דבורה ה

בין הרמה ובין בית אל בחר אפרים ועלו אליה בני

6 ישראל למשפט: ותשלח ותקרא לברק בן אבינעם

מקדש נפתלי והאמר אליו הלא צנח: יהוה אלהי

ישראל לך ומשכת בחר תבור ולקחת עמך עשרת

אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולן: ומשכתי אליך

7 אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו

8 ואת המונגו ונתתיהו בידך: ויאמר אליה ברק אם

תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא אלה:

9 ותאמר הלה אלה עמך אפס כי לא תחיה תפארתך

על חדרך אשר אתה הולך כי ביר אשה ימפר יהוה

את סיסרא ותקם דבורה ותלה עם ברק מרשה:

10 ויועק ברק את זבולן ואת נפתלי מרשה ועל ברגליו

עשרת אלפי איש ותעל עמו דבורה: וחבר הקיני

נפרו מקין מבני חבב חתן משה ויש אהלו עד אלון

בצענים אשר את מקדש: ויגדו לסיסרא כי עלה ברק

2 בן

ו זו ב 2 Fff

Sangar Philistinos percussit.

CAP. T. IV. Rurfus deficiens Israel labino traditur in servitutem.

ex qua ope Deboraz & Baraki liberatur.

Barak

Heber

יהר בקמין. conf. Cap. 5. v. 1. v. 11. הפטרת בשלח 4. v. 4. *ibid.* בצעננים 2.

13 בן אכינועם הר תבור : ויועק סיסרא את כל רכבו
 השע מאות רכב ברזל ואת כל העם אשר אתו
 14 מחרשת הגוים אל נחל קישון : ותאמר דברה אל-
 ברק כיום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך
 הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועשרת
 15 אלפים איש אחריו : ויהם יהוה את סיסרא ואת כל-
 הרכב ואת כל המחנה לפי חרב לפני ברק וירד
 16 סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו : וברק רדף אחרי
 הרכב ואחרי המחנה עד חרשת הגוים ויפל כל-
 17 מחנה סיסרא לפי חרב לא נשאר עד אחד : וסיסרא
 נס ברגליו אל אהל יעל אשת חבר הקניזי כי שלום בין
 18 יבין מלך חצור ובין בית חבר הקניזי : ותצא יעל
 לקראת סיסרא ותאמר אליו סוּדָה אֲדֹנָי סוּדָה אֵלַי
 אל תירא ויסר אליה האהל ותכסהו בשמיכה :
 19 ויאמר אליה השקיני נא מעט מים כי צמתי ותפתח
 כ את נאוד החלב ותשקהו ותכסהו : ויאמר אליה עמד
 פתח האהל והיה אם איש יבא ושאלך ואמר
 20 היש פה איש ואמרת אין : ותקח יעל אשת חבר
 את יתד האהל ותשם את המקבת בידה ותכוּב
 אליו בלאט ותתקע את היתד ברקתו ותצנח
 21 בארץ והוא נרדם ויעף וימת : והנה ברק רדף
 את סיסרא ותצא יעל לקראתו ותאמר לו לך
 ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אליה
 22 והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו : ויכנע
 אלהים ביום ההוא את יבין מלך כנען לפני
 24 בני ישראל : ותלך יד בני ישראל הלוח וקשה
 על יבין מלך כנען עד אשר הכריתו את יבין
 מלך כנען :

Jacl

*† fra-
gula*

supra gada, sup.

ותשר

יחזר א. 19. bis מלרע. 18. v.

o CAP. ה. v.
Επιτομή De-
borz & Ba-
raki:

וַתֵּשֶׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן אֲבִינָעַם בַּיּוֹם הַהוּא א

לֵאמֹר: בְּפָרַע פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּחֲתַנְדָּב 2

עִם בָּרְכוּ יְהוָה: שָׁמְעוּ מַלְכִים הַאֲזִינוּ 3

רֹזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֹמֵר 4

לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יְהוָה בְּצִאתָהּ 4

מִשְׁעִיר בְּצִעְדָהּ מִשְׁרָה אָרוֹם אֶרֶץ 5

רָעֵשָׁה גַם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם־עֵבִים נִטְפוּ 6

מַיִם: הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה ה 7

סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בַּיּוֹם שָׁמַר בֶּן 6

עֲנַת בַּיּוֹם יָעַל חָדְלוֹ אֲרָחוֹת וְהִלְכִי 7

נְתִיבוֹת יָלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת: חָדְלוּ פְּרוֹזֹן בְּיִשְׂרָאֵל 7

חָדְלוּ עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי 8

אִם בְּיִשְׂרָאֵל: יִבְחַר אֱלֹהִים 8

חֲדָשִׁים אִז לַחֵם שְׁעָרִים מִנֵּן 9

אִם־יִרְאֶה וְרָמָה בְּיִשְׂרָאֵל: לְבִי לְחֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל 9

בְּעַם בָּרְכוּ יְהוָה: רָכְבִי אֲתַנּוֹת י 10

צְהִירוֹת יִשְׁכְּבִי עַל־מִדְיָן וְהִלְכִי 11

עַל־דָּרֶךְ שִׁיחוּ: מִקּוֹל מְחַלְצִים בֵּין 11

מִשְׁאֲפִים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה צְדָקַת 12

פְּרוֹזֹן בְּיִשְׂרָאֵל אִז יִרְדּוּ לְשַׁעְרֵים עִם־ 13

יְהוָה: עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי 14

עוֹרֵי דְבָרֵי־שִׁיר קוֹם בָּרַק וְשִׁבְהָ שְׂבִיבָה בֶן 15

אֲבִינָעַם: אִז יִרְדַּ שְׂרִיר לְאֲדִירִים עִם יְהוָה 16

יִרְדְּלִי בְּגַבְרִים: מִנֵּי אֶפְרַיִם שְׂרָשָׁם 17

בְּעַמְלָק אַחֲרֶיהָ בְּנִימִין בְּעַמְמִידָה מִנֵּי 18

מְכִיר יִרְדּוּ מְחַקְקִים וּמִזְבוֹלֵן מְשָׁכִים בִּישְׁבֹּט 19

סִפָּר: וְשָׂרִי בִישְׁשֹׁכָר עַם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשַׁכֵּר טו 20

f Deut. 32:42

32:42

32:42

32:42

32:42

f vicus v. 11.

f vicus v. 11.

f oppugnauit.

f oppugnauit.

teandi-dis.

† cogen-tium greges.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f v. 7.

f tortuosas. Pl. 125: 5.

† hauftra f modula-buntur, 124: 40.

(auf deut. 32)

קמין בזק v. 4. יש מתחילין פה הפטרת שלח v. 1. bis מלרע v. 12. ה' bis בפתח v. 7.

בְּעַמֶּק שֵׁלַח בְּזוֹ בְּרַק בְּרַגְלָיו
 גְּדֹלִים בְּפִלְגֹת רְאוּבֵן חֲקֵי-לֵב : 6 † statuta
 לְמַדּוֹ יִשְׁבֵּת בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים לְשִׁמְעַע שְׂרָקוֹת עַדְרִים : † Ief. 1: 2.
 גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן רְאוּבֵן גְּדֹלִים חֲקֵי-לֵב : † Gen. 49: 14.
 אֲשֶׁר וַדָּן לַפִּיָּה דְגוּר אַנְיֹת שָׁכֵן
 יֵשֵׁב לְחוּף יַמִּים † ruptu-
 18 יִשְׁכּוּן : זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׁוֹ לְמוֹת וּנְפֹתֵל
 19 עַל מְרוֹמֵי שְׂדֵה : בְּאוֹ מַלְכִים
 נִלְחָמוֹ אִזּוֹ נִלְחָמוֹ מַלְכֵי כְנַעַן
 עַל-מִי מְגִדּוֹ †
 ב לִקְחוּ : מִן-שָׁמַיִם נִלְחָמוֹ
 2 † מִכְּסוּתָם נִלְחָמוֹ עִם סִיסְרָא : נַחַל קִישׁוֹן † subver-
 22 † גִּרְפָּם נַחַל קְדוּמִים נַחַל קִישׁוֹן תְּדוּרְכֵי † tit cos
 23 † קוֹם מְדַהְרֹת דְּהַרְוֹת אַבְיָרֵי אֹרֹז † prae-
 מְרוֹז אָמַר מֵלֶאֱךָ יְהוָה אֹרֹז אֹרֹז
 יִשְׁבִּיָּה כִּי לֹא-בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה לְעִזְרַת
 24 יְהוָה בְּגִבּוֹרִים : תְּבַרֵךְ מְנַשִּׁים
 יֵלֵךְ אִשְׁתְּ חֹבֵר חֲקִינִי מְנַשִּׁים
 כֹּה בְּאֵהֶל תְּבַרֵךְ : מֵיַם שְׂאֵל חֵלֶב
 26 † נִתְּנָה בְּסֹפֶל אֹרִיָּהִים חֲקֵי-יָדָה חֲמָאָה : יָדָה † in sim-
 לִיתֵּד תִּשְׁלַחְנָה לִיתֵּד תִּשְׁלַחְנָה † 38. † ad mal-
 עֲמָלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא מִחֲקָה רֵאשׁוֹ וּמִחֲצָה † percu-
 27 וְהִלְפָה רַקְתּוֹ : בֵּין רַגְלֵיהָ כָּרַע נָפֵל † sit.
 שָׁכַב בֵּין רַגְלֵיהָ כָּרַע נָפֵל בְּאֲשֶׁר
 28 כָּרַע שָׁם נָפֵל שְׂדוּר : בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה † excla-
 וְתִיבֵב אִם סִיסְרָא בְּעַד הָאֵשֶׁב מְדוּעַ † mavit
 בִּשְׁשׁ

† statuta Ief. 1: 2. † Gen. 49: 14.

† ruptu- 18

† subver- tit cos

† prae- pulfibus

† in sim- pulo 6: 38. † ad mal- leum † percu- sit.

† excla- mavit

Handwritten note: בוך: מלך: גלעד v. Mel.

† praventio- nem

† cancelli, Rev. 7: 6.

קמץ בוך 25.

פֶּשֶׁשׁ רָכְבוּ לְכוּא : מְדוּעַ אַחֲרוֹ פְעָמִי
 מְרַכְבוֹתָיו : חֲכֻמֹּת שְׂרוּתֶיהָ תַעֲנֶנָּה אֶף־ 29
 הִיא תִשָּׁב אֲמַרְיָהּ לָהּ : חֲלָא יִמְצְאוּ יַחֲלָקוּ ל
 שְׁלָל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גֹּבֵר שְׁלָל †puclia.
 צְבָעִים לְסִיסְרָא שְׁלָל צְבָעִים
 רַקְמָה צְבַע רַקְמָתוֹם לְצוּאֲרֵי שְׁלָל : כֵּן 31
 יֵאבְדוּ כָל־אֹיְבֵיהָ יְהוָה וְאֶהְבִּיב כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ
 בְּגִבְרָתוֹ וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה :

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיַד־א
 מְדוּן שֶׁבַע שָׁנִים : וַתַּעַז יַד־מְדוּן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מְדוּן 2
 עָשׂוּ־לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַהֲרֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים
 וְאֶת־הַמְּעֻרֹת וְאֶת־הַמְּצֻדֹת : וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל 3
 וְעָלָה מְדוּן וְעַמְלֵק וּבְנֵי־קָדֶם וְעָלוּ עֲלָיו : וַיִּחַנּוּ עֲלֵיהֶם 4
 וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֵה עֹזָה וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
 מְהִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר : כִּי־הֵם וּמִקְנֵיהֶם ה
 יָעָלוּ וְאֶהְלִיֵּם יָבֹאוּ כְּדֵי־אַרְבַּע לָרֶב וְלָהֶם וּלְגַמְלֵיהֶם
 אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָּאָרֶץ לִשְׁהַתָּה : וַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד 6
 מִפְּנֵי מְדוּן וַיִּזְעַקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה :
 וַיְהִי כִּי־זָעַקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל־ 7
 אֲדוֹת מְדוּן : וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 8
 וַיֹּאמֶר לָחֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי
 הָעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאוֹצִיא אֶתְכֶם מִפִּי־עַבְדִּים :
 וְאֶצֶּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־לְחָצִיכֶם וְאֶגְרֹשׁ 9
 אוֹתֶם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־אֲרָצִים : וְאָמַרְהָ 7
 לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֻמֹּת
 אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאֲרָצֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי :
 וַיָּבֹא מִלְּאָךְ יְהוָה וַיִּשְׁכַּח תַּחַת הָאֱלֹהִים 11
 אֲשֶׁר

CAP. 1 VI. Iterum deficiens Isr. Medianitis traditur.

† spelancas.

Gaza

cumque Deo supplicasset, vates missus rebelles castigavit.

וַיָּבֹאוּ ק' 5.

Gideon liberator vocatus

signoque certo confirmatus

אשר בעפרה אשר ליואש אבי העזרי וגדעון בנו חבטו
 12 השים בנת להגים מפני מדין: וירא אליו מלאך יהוה
 13 ויאמר אליו יהוה עמך גבור החיל: ויאמר אליו גדעון
 פי אדני ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו כל זאת ואיה
 כל נפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו לאכזר הלא
 14 ממצרים העלנו יהוה ועתה נטשנו יהוה ויתנונו
 14 בכף מדין: ויפן אליו יהוה ויאמר לך בכלחך זה
 והושעת את ישראל מכף מדין הלא שלחתך:
 15 ויאמר אליו כי אדני במה אושיע את ישראל הנה
 אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי:
 16 ויאמר אליו יהוה כי אהיה עמך והכית את מדין
 17 כאיש אחד: ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
 בעיניך ועשית לי אות שאתה מדבר עמי:
 18 אל נא תמש מזה עד באי אליך והוצאתי את
 מנחתי והנחת לי לפניך ויאמר אנכי אשב עד שובך:
 19 וגדעון בא ויעש גדיעזים ואיפת קמח מצות הבשר
 שם בסל והמרק שם בפרור ויוצא אליו אל החת
 ב האלה ויגש: ויאמר אליו מלאך האלהים קח
 את הבשר ואת המצות והנח אל הסלע הלו ואת
 20 המרק שפוך ויעש כן: וישלח מלאך יהוה את
 קצה המשענת אשר בידו ויגע בבשר ובמצות
 ותעל האש מן הצור ותאכל את בשר ואת
 21 המצות ומלאך יהוה הלך מעניו: וירא גדעון
 ב מלאך יהוה הוא ויאמר גדעון אהה אדני
 יהוה כי על כן ראיתי מלאך יהוה פנים אל
 22 פנים: ויאמר לו יהוה שלום לך אל תירא
 24 לא תמות ויכן שם גדעון מזבח ליהוה ויקרא
 11 הלו יהוה שלום עד היום הנה עזרנו בעפרת אבי
 העזרי

Gideon

along

cf. Gen. 1.74, Num. 12.

אשר אפך =

פתח בספ. 19. v. 17. הש בקמין. 17. v.

העוררי : ויהי בלילה ההוא ויאמר לו כה
יהוה קח את פר השור אשר לאביה ופר השני שבע
שנים והרסת את מזבח הפעל אשר לאביה ואת
האשרה אשר עליו תכרת : ובנית מזבח ליהוה 26
אלהיה על ראש המעוז הזה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת :
ויקח גדעון עשרה אנשים מעבריו ויעש כאשר דבר 27
אליו יהוה ויהי כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי
העיר מעשות יומם ויעש לילה : וישכימו אנשי העיר 28
בפקד והנה נתין מזבח הפעל והאשרה אשר עליו
כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח הבנוי :
ויאמרו איש אל דעהו מי עשה הדבר הזה וידרשו 29
ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הזה :
ויאמרו אנשי העיר אל יואש הוצא את בנה וימרת ל
כי נתין את מזבח הפעל וכי כרת האשרה אשר
עליו : ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו האתם : 31
תריבון לפעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב
לו יומת עד הפקר אם אלהים הוא ירב לו כי
נתין את מזבחו : ויקרא לו ביום ההוא ירבעל 32
לאמר ירב בו הפעל כי נתין את מזבחו :
33 וכל מדין ועמלק ובני
קדם נאספו יחדו ויעברו ויחנו בעמק יזרעאל :
34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע בשופר
ויזעק אביעזר אחריו : ומלאכים שלח בכל לה
מנשה ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח
באשר ובזבולון ובנפתלי ויעלו לקראתם : ויאמר 36
גדעון אל האלהים אם ישה משיע בידי את ישראל
באשר דברת : הנה אנכי מציג את גזת הצמר בגרן 37
אם

Iubetur Baalis diruere aram, Deoq; exstruere, ac sacrificare, ringentibus licet Baalitis

Paul.

hoyu. vnde Ierubaal dictus.

A Spiritu Domini excitatus, & duplici signo firmatus, exercitum colligit

Ggg 111 פתח בסוף v. 36.

אם טל יהיה על הגזזה לבדה ועל כל הארץ הרב
 וידעתיו כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת
 38 ויהי כן וישכם ממחרת ויזר את הגזזה וימין טל מן
 הגזזה מלוא הספל מים : ויאמר גדעון אל האלהים
 אל יחר אפקי בי ואדבררה אך הפעם אנסחנה רק
 הפעם בגזזה יהי נא חרב אל הגזזה לבדה ועל כל
 ט הארץ יהיה טל : ויעש אלהים כן כלילה ההוא ויהי
 חרב אל הגזזה לבדה ועל כל הארץ היה טל :

(am. Sept. Mart.)

CAP. I. VII.
Sed maxima
parte, Dei
vultu, dimissis.

א וישכם ירבעל הויה גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו
 על עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת
 2 המורה בעמק : ויאמר יהוה אל
 גדעון רב העם אשר אתך מחתי את מדין בידם פך
 3 יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי : ועתה
 קרא נא באוני העם לאמר מי יראה וחרד ישב ויצפד
 מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלה ועשרת
 4 אלפים נשארו : ויאמר יהוה אל
 גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו
 לה שם והיה אשר אמר אליה זהו ילקה אתך הוא ילקה
 אתך וכל אשר אמר אליה זה לא ילקה עפך הוא לא
 ה ילקה : ויורד את העם אל המים ויאמר

f abeat
oculus.
yon hage und silber
(Maurer)

יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים כאשר
 ילק הפלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברכיו
 6 לשקות : ויהי מספר המלקקים בידם אל פיהם שלש
 מאות איש וכל יתר העם ברעו על ברביהם לשקות
 7 מים : ויאמר יהוה אל גדעון בשלש מאות
 האיש המלקקים אושיע אתכם ונתתי את מדין בידך
 8 וכל העם ילכו איש למקו : ויקחו את צדה העם
 בידם ואת שופרתיהם ואת כל איש ישראל שלח איש
 לאהליו

30a tantum
vito retentis,
Midianitas
hura gemate
viciat.

קמץ בזק 5. 7. פתח בסף 36. 7.

לאהלו ובשלש מאות האיש החזיק ומחנה מדין הנה
 לו מחנה בעמק: ויחי כלילה ההוא 9
 ויאמר אליו יהוה קום דר במחנה כי נמתיו בידך:
 ואם ירא אתה לדרת דר אתה ופרה נערה אל- 1
 המחנה: ושמעת מדי ידברו ואחר תחזקנה ידך 1
 וירדת במחנה וירד הוא ופרה נערו אל קצה החמשים
 אשר במחנה: ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים 2
 בעמק בארצה לרב ולגמליהם אין מספר כחול שעל-
 שפת הים לרב: ויבא גרעון והנה איש מספר לרעהו 3
 חלוס ויאמר הנה חלוס חלמתי והנה צלול לחם שערים
 מתהפך במחנה מדין ויבא עד האהל ויכהו ויפל 4
 ויהפכו למעלה ונפל האהל: ויען רעהו ויאמר אין 4
 זאת בלתי אם הרב גרעון בן יואש איש ישראל נתן
 האלהים בידו את מדין ואת כל המחנה:

† iohas

† enar-
ratio-
nem

ויהי כשמע גרעון את מספר החלוס 10
 ואת שברו וישתחו וישב אל מחנה ישראל ויאמר
 קומו כי נתן יהוה בידכם את מחנה מדין:
 ויחץ את שלש מאות האיש שלשה ראשים ויתן 6
 שופרות ביד כלם וכרס ריקים ולפדים בתוך
 הכרס: ויאמר אליהם ממני תראו וכן תעשו והנה 7
 אנכי בא בקצה המחנה והיה כאשר אעשה כן
 תעשו: ותקעתי בשופר אנכי וכל אשר אתי 8
 ותקעתם בשופרות גם אתם סביבות כל המחנה
 ואמרתם ליהוה ולגרעון: ויבא 9
 גרעון ומאה איש אשר אתו בקצה המחנה ראש
 האשמרת המיבונה אך חקם הקימו את השמרים
 ויתקעו בשופרות ונפוץ הכרס אשר בידם: ויתקעו כ
 שלשת הראשים בשופרות וישברו הכרס ויחזיקו
 ביד Ggg 2 112

צליל ק' 13.

ביד שמאולם בלפדים ובירימינם השופרות לתקוע
 1 ויקראו חרב ליהודה ולגדעון: ויעמדו איש מחתיו
 סביב למחנה וירץ כל המחנה ויריעו ויניסו:
 2 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהודה את חרב
 איש ברעהו ובכל המחנה וינס מחנה עד בית
 השטה צרתה עד שפת אכל מחולה על טבר:
 3 ויצעק איש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל
 24 מנשה וירדפו אחרי מדין: ומלאכים שלח
 גדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין
 ולכדו להם את החמים עד בית ברר ואת הירדן
 ויצעק כל איש אפרים וילכדו את החמים עד בית
 כה ברר ואת הירדן: וילכדו שני שרי מדין את
 ערב ואת זאב ויחרגו את עורב בעור עורב ואת זאב
 הרגו ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב וזאב
 א הביאו אל גדעון מעבר לירדן: ויאמרו אליו איש
 אפרים מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי קראות
 לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחוקה:
 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלא טוב עללות
 3 אפרים מבציר אביעזר: בידכם נתן אלהים את
 שרי מדין את ערב ואת זאב ומה כלתי עשות
 ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה:
 4 ויבא גדעון הירדנה עבר היום ושלש מאות האיש
 ה אשר אתו עיפים ורדפים: ויאמר לאנשי סכות תנו
 נא כפרות לחם לעם אשר ברגלי כיעיפים הם
 6 ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: ויאמר
 שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כירנתן
 7 לצבאך לחם: ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את
 זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את
 קוצי

Amos.

Ephraimites in subsidium vocatis

CAP. VIII. Quos murmurantes fecit

et victoriam persequens

121
Ephraim. Kal

הב רפה 2. v. וינוסו ק. 21. v.

Fribu-
los, v.
16.

8 קוצי המדבר ואת הברקנים: ויעל משם פנואל
וידבר אליהם בזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר
9 ענו אנשי סכות: ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר
בשובי בשלום אתין את המגדל הזה:

Reges Midia-
nitarum vi-
uos capit.

י זבחה וצלמנע במקרר ומחניהם עמם בחמשת
עשר אלה כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים
מארה ועשרים אלה איש שלף הרב: ויעל גדעון י
דרך השכונני באהלים מקדם לזבחה ויגבהה ויה את
המחנה והמחנה היה בטח: וינסו זבחה וצלמנע וירדף 2
אחריהם וילכד את שני מלכי מדון את זבחה ואת

צלמנע וכל המחנה החריד: וישב גדעון בן יואש 3
מן המלחמה מלמעלה ההרם: וילכד נער מאנשי 4
סכות וישאלהו וכתב אליו את שרי סכות ואת

victor que re-
uerfus poe-
nas de Suc-
& Penuel
commeatum
antea dene-
gantibus:
Iumit:

† Solis,
Job. 9. 7.

10 וקניה שבעים ושבעה איש: ויבא אל אנשי סכות
ויאמר הנה זבחה וצלמנע אשר הרפתם אותי לאמר
הקף זבחה וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיה היעפים
לחם: ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת 6

† v. 7.

7 הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: ואת מגדל
פנואל נתין ויהרג את אנשי העיר: ויאמר אל זבחה 8
ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור
וואמרו כמותם אחד בתאר בני המלך: ויאמר 9
אחי בני אמי הם חיייהוה לו החיתם אותם לא הרגתי
אתכם: ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא 10
שלף הנער הרבו כי ירא כי עודנו נער: ויאמר זבחה 11
וצלמנע קום אתה ופגע פגנו כי כאיש גבורתו ויקם
גדעון ויהרג את זבחה ואת צלמנע ויקח את השחרנים 12

& captos Re-
ges necat:

lunulas

12 אשר בצוארי גמלדים: ויאמרו איש
ישראל אל גדעון משל פגנו גם אתה גם סיבנה גם בך

oblatum ab
Israeilitis im-
perium recu-
sat.

Ggg 3 111 בך

חסר י. 19. v.

2 3 בנה כי הושעתנו מיד מדין : ויאמר אלהם גדעון לא
אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם
2 4 ויאמר אלהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנוללי
איש נזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם :
כה ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמלה
2 6 איש נזם שללו ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף
ושבע מאות זהב לכר מן השחרנים והנטיפות ובגדי
הארגמן שעל מלבי מדין ולכר מן הענקות אשר
2 7 בצוארי גמליהם : ויעש אותו גדעון לאפור ויצג אותו
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לגדעון
2 8 ולביתו למקדש : ויבנע מדין לפני בני ישראל ולא
יספו לשאת ראשם ותשקט הארץ ארבעים שנה
בימי גדעון :

monumen-
tum iamen
harui permi-
ni, quo ad
idololatr.
dein Israel
abulius.

fimyro-
theici-
dia, Jof.
3: 19.

abit 71. filio-
rum parens.

2 9 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו : ולגדעון היו שבעים
3 1 בנים וצאי ירכו כי נשים רבות היו לו : ופילגשו אשר
בשכם ילדה לו גם היא בן וישם את שמו אבימלך :
3 2 וימת גדעון בן יואש בשובה טובה ויקבר בקבר יואש
3 3 אביו בעפרה אבי העזרי : ויהי כאשר
מת גדעון וישובו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
3 4 וישמו להם בעל ברית לאלהים : ולא זכרו בני ישראל
את יהוה אלהיהם הפציל אותם מיד כל איביהם
לה מסביב : ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל
הטובה אשר עשה עם ישראל :

CAP. IX. IX.
Eius fil. Abi-
melech blandi-
ditiis & 70.
fratrum ex de
dominatam
anicutus,

Abimelech

א וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר
2 אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר : דברו
נא באזני כל בעלי שכם מה טוב לכם חמשל בכם
שבעים איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד
3 וזכרתם כי עצמכם ובשרכם אני : וידברו אחי אמו
עליו

v. 26. יקמין בזק

עליו באזני כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויש
לכם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא : ויתגורלו 4
שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו : ויבא בית אביו ה
עפרתה ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על
אבן אחת ויותר יוחם בין ירבעל הקטן כי נחפא :

frem-
rarii,
Zeph. 3:
+

quod infelix
futurum Io-
tham elegan-
ti apologo
pradixit.

ויאספו כל בעלי שכם וכל בית מלוא 6
וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב אשר
בשכם : ויגדו ליוחס וילך ויעמד בראש הר גרזים 7
וישא קולו ויקרא ויאמר להם שמעו אלי בעלי שכם
וישמע אליכם אלהים : הלוך הלכו העצים למשח 8
עליהם מלך ויאמרו לזית מלכה עלינו : ויאמר להם 9
הזית החרלתי את דשני אשר בי כבדו אלהים ואנשים
והלכתי לנוע על העצים : ויאמרו העצים לתאנה לכי 10
את מלכי עלינו : ותאמר להם התאנה החרלתי את 11
מתקי ואת תנובותי הטובה והלכתי לנוע על העצים :
ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי עלינו : ותאמר 12
להם הגפן החרלתי את תירושי המשפח אלהים
ואנשים והלכתי לנוע על העצים : ויאמרו כל 14
העצים אל האטר לך אתה מלך עלינו :
ויאמר האטר אל העצים אם באמת אתם משחים 15
אתי למלך עליכם באו חכו בעלי ואם אין תצא אש
מן האטר ותאכל את ארזי חלבנון : ועתה אם 16
באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את אבימלך
ואם טובה עשיתם עם ירבעל ועם ביתו ואם
בגמול ידיו עשיתם לו : אשר נלחם אבי עליכם 17
וישלה את נפשו מנגד ויצל אתכם מיד מדין :
ואתם קמתם על בית אבי היום ותהרגו את בני 18
שבעים

Joatham

imp. 4
parag.
מלכה

f dulce-
dinem
m.

מלכי ק. י. 12. מלכה ק. 8. v.

19 שבעים איש על-אבן אחת וממליכו את-אבימלך בן
 אמתו על-בעלי שכם כי אחיכם הוא : ואם באמת
 ובתמים עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו היום תהו
 כ שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם : ואם אין תצא
 אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-בית
 מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל
 21 את-אבימלך : ויגס יותם ויברח וילך בארה וישב
 22 שם מפני אבימלך אחיו : וישר אבימלך
 23 על-ישראל שלש שנים : וישלח אלהים רוח רעה בן
 אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי-שכם באבימלך :
 24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ורבים לשום על-
 אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם
 כה אשר-הזקו את-ידיו להרג את-אחיו : וישמו לו בעלי
 שכם מארבים על ראשי ההרים ויגמלו את-פל-אשר-
 יעבר עליהם בדרך ויגד לאבימלך :
 26 ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו בשכם
 27 ויבטחו-בו בעלי שכם : ויצאו השדה ויבגדו את-
 ברמיהם וידרכו ויעשו חלולים ויבאו בית אלהיהם
 28 ויאכלו וישתו ויקללו את-אבימלך : ויאמר געל בן-
 עבד מי-אבימלך ומי-שכם כי געבדנו הלא בן-
 ירבעל וזבל פקידו עבדו את-אנשי חמור אבי שכם
 29 ומדוע געבדנו אנחנו : ומי יתן את-העם הזה ביד
 ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאה
 3 וצאה : וישמע זבל שר העיר את-דברי געל בן-עבד
 3 ויחר אפו : וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמיה
 לאמר הנה געל בן-עבד ואחיו באים שכמרה והגם
 32 צרים את-העיר עליך : ועתה קום לילה אתה והעם
 33 אשר-אתך יארכ בשדה : והיה בבקר כורח השמש
 תשכים

(Abimelesh)

Gaal

f Lev. 19: 24.

Lebul

f cum astutia.

Quoniam
beni
piter
detractio

mi mentus
repondit
rebellantibus
Sichemais :

תשקים ופשטת על העיר והנה הוא והעם אשר אתו
יציאים אליה ועשית לו כאשר תמצא ירך :

34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו

(Gaal)

לילה ויארכו על שכם ארבעה ראשים: ויצא געל בן לה

עבר ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם

אשר אתו מן המארב: וירא געל את העם ויאמר

36 אל זבל הנה עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל

את על ההרים אתה ראה כאנשים: ויסק עוד געל

37 לדבר ויאמר הנה עם ירדים מעם טבור הארץ וראש

† umbi-
lico,
Ez. 38:
12.

(Schul)

אחד בא מדרך אלון מעוננים: ויאמר אליו זבל איה

איפוא פיה אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא

זה העם אשר מאסתה בו צאנא עתה והלחם בו:

ויעא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך: וירד פהו

38 אבימלך ויקם מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח

השער: וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל

41 ואת אחיו משבת בשכם: ויהי מפורת ויצא העם

42 השדה ויגדו לאבימלך: ויקח את העם ויהצם

43 לשלשה ראשים ויארכ בשדה וירא והנה העם יצא מן

44 העיר ויקם עליהם ויכסם: ואבימלך והראשים אשר עמו

פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו

על כל אשר בשדה ויכוסם: ואבימלך נלחם בעיר כל מה

היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר פה הרג

46 ויתן את העיר ויזרעה מלח: וישמעו

כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צריח בית אל ברית:

47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם:

48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם אשר אתו

† iamū,
v. 49.

ויקח אבימלך את הקרומות בידו ויכרת שוכת עצים

וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה

חחח Hhh ראיתם

quorum vz-
bem licet ce-
pisset astu
destruxisset.

49 ראתם עשיתי מהרו עשו כמוני ויכרתו נסכל העם
 איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישמו ער הצרות
 ויציתו עליהם את הצרות באש וימתו גם כל אנשי
 1 מגדל שכם כאלף איש ואשה וילך
 2 אבימלך אל תבין ויחן בתבין וילכדה ומגדל עז היה
 בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל
 3 בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל ויבא
 אבימלך עד המגדל וילחם בו ויגש עד פתח המגדל
 4 לשרפו באש ומשלף אשה אחת פלח רכב על-
 5 ראש אבימלך ותרין את גלגלתו ויקרא מהרה
 אלה הער ונשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותנני
 6 פן יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימתו
 7 גה ויראו איש ישראל כימת אבימלך וילכו איש למקומו
 8 וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו
 9 להרג את שבעים אחיו ואת כל רעת אנשי שכם
 10 השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יוחם בן
 11 א ירבעל ויקם אחרי אבימלך להושיע
 את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא
 2 ישב בשמיר בהר אפרים וישפט את ישראל עשרים
 3 ושלש שנה וימת ויקבר בשכיר ויקם
 4 אחריו יאיר הגלעד וישפט את ישראל עשרים ושתים
 5 שנה ויהיו לו שלשים בנים רכבים על שלשים ערים
 6 ושלשים ערים להם להם יקראו חנת יאיר עד היום
 7 ה הזה אשר בארץ הגלעד וימת יאיר ויקבר
 8 בקמון
 9 ויספנו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעברו
 את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת
 10 אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
 11 אלהי

fv. 48.

si Teben-
nea fo so a
muliere ictus
pant.

Deum ut
is ga-
m impo-
u,

Idon 7
1001
102 23

CAP. 9. X.
Et succellit
Thola

Thola

Kluz

jair.

Itai den-
ones a Phil-
lins & Am-
monitis ve-
ratur.

7 אלהי פלשתים ויעובו את יהוה ולא עבדוהו : ויחר
 אף יהוה בישראל ומכרם ביד פלשתים וביד בני עמון
 8 וירצו וירצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה
 עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן
 בארץ האמרי אשר בגלעד : ויעברו בני עמון את
 הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים
 ותצר לישראל מאד : ויזעקו בני ישראל אל יהוה
 לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבד את
 הבעלים : ויאמר יהוה אל בני ישראל
 הלא מצררים ומן האמרי מן בני עמון ומן פלשתים :
 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ומצעקו אלי
 ואושיעה אתכם מידם : ואתם עזבתם אותי ותעבדו
 אלהים אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם : לכו
 וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בסהמה וישעו לכם
 בעת צרתכם : ויאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו
 עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום
 הוה : ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את
 יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל : ויצעקו
 בני עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה :
 ויאמרו העם שרי גלעד איש אל דעהו מי האיש אשר
 יחל להלחם בבני עמון יהיה לראש לכל ישרי גלעד :
 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן
 אשה וזנה ויולד גלעד את יפתח : ותלד אשת גלעד לו
 בנים ויגדלו בני האשה ויגדשו את יפתח ויאמרו לו
 לא תנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרת אתה :
 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל
 יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו : ויהי
 מימים וילחמו בני עמון עם ישראל : ויהי כאשר ה
 חחח ב Hhb 2 נלחמו

ad Deum rediens gratiam impetrat.

CAP. XI. Belli ducem Iephtam acceperit.

(Jephtha)

(Ammonites)

הפסרת חקת 2. v. חצי הספר 8. v.

7 נלחמו בני עמון עם ישראל וילכו זקני גלעד לקחת
 6 את יפתח מארץ טוב: ויאמרו ליפתח לכה והייתה לנו
 7 לקצין ונלחמה בבני עמון: ויאמר יפתח לזקני גלעד
 8 הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע
 8 באתם אלי עתה כאשר צר לכם: ויאמרו זקני גלעד
 9 אל יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת
 9 בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד: ויאמר
 יפתח אל זקני גלעד אסמשיכים אתם אותי להלחם
 בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
 לראש: ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע
 11 בינותינו אם לא כדברך כן נעשה: וילך יפתח עם
 זקני גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין
 וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה:
 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני
 עמון לאמר מה לי ולך כירבאת אלי להלחם בארצי:
 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח
 ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנו ועד
 חיבק ועד הירדן ועתה השיבה אתהו בשלום:
 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל מלך בני
 15 עמון: ויאמר לו כה אמר יפתח לא לקח ישראל
 16 את ארץ מואב ואת ארץ בני עמון: כי בעלותם
 ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף ויבא
 17 קדשה: וישלח ישראל מלאכים אל מלך
 אדום לאמר אעבדך נא בארצה ולא שמע מלך
 אדום וגם אל מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל
 18 בקדש: וילך במדבר ויטב את ארץ אדום ואת
 ארץ מואב ויבא ממזרח שמש לארץ מואב וחתון
 בעבר ארנו ולא באו בגבול מואב כי ארנו גבול
 מואב

*in Luffella...
ingeni bei yau...
Pederich.*

am, (für...)

*qui, cum fru-
stra Ammoni-
tas auertere
hoderet.*

*in balneo
ortum in
capam
eui rallo*

liber

מאב
זכמה יצח...
תקח חזקה

19 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מְלָאכִים אֶל-סִיחֹן מֶלֶךְ-
 הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ חֲשֹׁבוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲבֹדְהֶנָּה
 בְּאַרְצָה עַד-מִקּוּמִי : וְלֹא דֹאֲמִין סִיחֹן אֶת-יִשְׂרָאֵל כ
 עָבַר בְּגִבּוֹלוֹ וַיֹּאסֶף סִיחֹן אֶת-כָּל-עַמּוֹ וַיַּחֲנוּ בִּיהֲצֵה
 וַיִּלְחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל : וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת- 2 1
 סִיחֹן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיָּבוֹס וַיִּרְשׂ יִשְׂרָאֵל
 אֶת-כָּל-אֶרֶץ הָאֱמֹרִי וַיֹּשֶׁב הָאֶרֶץ הַחַיָּא : וַיִּירָשׁוּ 2 2
 אֶת-כָּל-גְּבוּל הָאֱמֹרִי מֵאַרְנוֹן וְעַד הַיַּבֵּק וּמִן-הַמִּדְבָּר
 וְעַד-הַיַּרְדֵּן : וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוֹרִישׁ אֶת- 2 3
 הָאֱמֹרִי מִפְּנֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִירָשֶׁנּוּ : הֲלֹא אֶת- 2 4
 אֲשֶׁר יוֹרִישֶׁךָ כְּמוֹשׁ אֶלְחִיק אֹתוֹ תִירָשׁ וְאֶת-כָּל-
 אֲשֶׁר הוֹרִישֶׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵינוּ אוֹתוֹ נִירָשׁ : וְעַתָּה כה
 הַטּוֹב טוֹב אֲתָה מִכָּל בְּנֵי צְפוֹר מֶלֶךְ סוּאֵב דָּרַב רָב
 עִם-יִשְׂרָאֵל אִם-נִלְחֶם נִלְחֶם בָּם : בְּשֶׁבַת יִשְׂרָאֵל 2 6
 בַּחֲשֹׁבוֹן וּבְבִנְוֹתֶיהָ וּבְעַרְעוֹר וּבְבִנְוֹתֶיהָ וּבְכָל-הָעָרִים
 אֲשֶׁר עַל-יַדֵּי אַרְנוֹן שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁנָה וּמִדּוּעַ לֹא
 הִצַּלְתֶּם בְּעַת הַחַיָּא וְאַנְכִי לֹא-חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עִשִׂיתָ 2 7
 אֵתִי רָעָה לְחַלְחֵם בִּי יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשִּׁפְטֵם הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן : וְלֹא שָׁמַע כֶּלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל- 2 8
 וַתְּהִי 2 9 דְּבַרֵּי יִפְתָּח אֲשֶׁר שִׁלַּח אֵלָיו :
 עַל-יִפְתָּח רֹחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת-הַגְּלֵעָד וְאֶת-מִנְשֵׁה
 וַיַּעֲבֹר אֶת-מִצְפֵּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֵּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן :
 וַיִּדַּר יִפְתָּח נָדַר לַיהוָה וַיֹּאמֶר אִם-נָתַחַן תִּתֵּן אֶת-בְּנֵי ל
 עַמּוֹן בְּיָדִי : וַהֲיִהֶה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יוֹצֵא מִדְּלַתִּי בֵיתִי 3 1
 לְקָרְאתִי בְּשׁוֹבֵי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹן וַהֲיִהֶה לַיהוָה
 וְהַעֲלִיתִיהֶם עוֹלָה : וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי 3 2
 עַמּוֹן לְחַלְחֵם בָּם וַיִּתְּנֶם יְהוָה בְּיָדוֹ : וַיִּכָּסּוּ מִעַרְוֵעַר וְעַד- 3 3
 בְּוַאֲךָ מִגִּית עֲשָׂרִים עָרַי וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכַּה גְּדוּלָה

in hostes iuit
vorum nun-
cupans, si
eos vicisset.

quod vider
soluit.

מאד Hhh 3 חחח 3

מאד ויבנעו בני עמון מפני בני ישראל :

34

ויבא יפתח המצפיר אל ביתו והגדה בתו

יצאת לקראתו בתפסים ובמחלות זרק היא יחידה אין

לה לו ממנו בן ארבת : ויהי כראותו אותה ויקרע את

בגדיו ויאמר אהה פתי הכרע הכרעתי ואת היית

בעברי ואנכי פציתי פי אל יהוה ולא אוכל לשונ :

6 ותאמר אליו אבי פציתו את פיה אל יהוה עשה לי

כאשר יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהוה נקמות

7 מאיביך ממני עמון : ותאמר אל אביה ועשה לי הדבר

חזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכר וורדתי על

8 ההרים ואכבה על בתולי אנכי ורעיתי : ויאמר לבי

וישלח אותה שני חדשים ותלך היא ורעותיה ותבך

9 על בתוליה על ההרים : ויהי מקץ שנים חדשים

ותשב אל אביה ויעש לה את נדרו אשר נדר והיא

מ לא ידעה איש ותהי חק בישראל : מימים יממה

תלכנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הגלעדי

7: 28.

א ארבעת ימים בשנה :

ויצעק איש אפרים

ויעבר צפורה ויאמרו ליפתח מדוע עברתי להלחם

בבני עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך נשרף

2 עליך באש : ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי

אני ועמי ובני עמון מאד ואזעק אתכם ולא הושעתם

3 אותי מידם : ואראו כי אינה מושיע ואישמה נפשי

בכפי ואעברה אל בני עמון ויתנם יהוה בידי ולמה

4 עליכם אלי היום חזה להלחם בי : ויקבץ יפתח את

כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד

את אפרים כי אמרו פליטי אפרים אתם גלעד בתוך

ה אפרים בתוך מנשה : וילכד גלעד את מעבדות

הידון לאפרים והיה כי יאמרו פלטי אפרים אעברה

ויאמרו

ו. 37. ורעותי ק. 37. עד כאן הפטרת חקת 34. ו.

ואשימה ק

et filium vni-
rum Deo ob-
nat i.

hite fute
liban.

Abdon.

CAP. XII.
Ephraimitas
insurgentes
caus.

at. y.
XIII.
sile a Phi-
cis prelo
nos rari
ni vider
Angela
conditu

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אַנְשֵׁי גִלְעָד הַאֲפֵרְתִי אִתָּהּ וַיֹּאמֶר לֹא :
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶמְרֵנָה שְׂבֻלָת וַיֹּאמֶר סִבְלָת וְלֹא יָכִין 6
 לְדַבֵּר כֵּן וַיֹּאחֲזוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁחַטוּהוּ אֶל-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
 וַיִּפֹּל בְּעֵת הַהִיא מֵאֲפֵרִים אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים :
 וַיִּשְׁפֹּט יַפְתָּח אֶת-יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ שָׁנִים וַיָּמָת יַפְתָּח 7
 הַגִּלְעָדִי וַיִּקְבַּר בְּעָרֵי גִלְעָד : וַיִּשְׁפֹּט 8
 אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲבִצָן מִבֵּית לֶחֶם : וַיְהִי לוֹ 9
 שְׁלֹשִׁים בָּנִים וּשְׁלֹשִׁים בָּנוֹת שָׁלַח הַחוּצָה וּשְׁלֹשִׁים
 בָּנוֹת הֵבִיֵא לְבָנָיו מִן-הַחוּץ וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל שֶׁבַע
 שָׁנִים : וַיָּמָת אֲבִצָן וַיִּקְבַּר בְּבֵית לֶחֶם :
 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל 11
 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל עֶשֶׂר שָׁנִים : וַיָּמָת 12
 אֵילֹן הַזְּבוּלֹנִי וַיִּקְבַּר בְּאֵילֹן בְּאַרְץ זְבוּלֹן :
 וַיִּשְׁפֹּט אַחֲרָיו אֶת-יִשְׂרָאֵל 13
 עַבְדּוֹן בֶּן-הַלֵּל הַפְּרָעְתוֹנִי : וַיְהִי לוֹ אַרְבָּעִים בָּנִים 14
 וּשְׁלֹשִׁים בָּנָי רַבִּים עַל-שִׁבְעִים עִירִים וַיִּשְׁפֹּט
 אֶת-יִשְׂרָאֵל שְׁמֹנֶה שָׁנִים : וַיָּמָת עַבְדּוֹן בֶּן-הַלֵּל 15
 הַפְּרָעְתוֹנִי וַיִּקְבַּר בְּפְרָעְתוֹן בְּאַרְץ אֲפֵרַיִם בְּחַר
 הָעַמְלָקִי : וַיִּסִּיפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל א
 לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים
 אַרְבָּעִים שָׁנָה :
 וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִצְרַעְיָה מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנוּחַ 2
 וְאִשְׁתּוֹ עִקְרָה וְלֹא יָלְדָה : וַיִּבֶּה מֵלֶאֱדָן-יְהוָה אֶל- 3
 הָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה-נָא אֶת-עִקְרָה וְלֹא
 יִלְדָת וְהָרִירָת וַיִּלְדָת בֵּן : וְעַתָּה הִשְׁמֵרִי נָא וְאַל- 4
 תִּשְׁתִּי יַיִן וּשְׂכָר וְאַל-תֹּאכְלִי כָל-טָמֵא : כִּי הִנֵּה 5
 הָרָה וַיִּלְדָת בֵּן וּמוֹרָה לֹא-יֵעָלֶה עַל-רֹאשׁוֹ כִּי-נִזְדַּר ה
 אֱלֹהִים יְהִיֵה הַנְּעַר מִן-הַבָּטָן וְהוּא יִחַל לְהוֹשִׁיעַ אֶת-
 יִשְׂרָאֵל

Elon

Elon

Abdon

Philistia

Manoah

Iephte succedit Ibsan,

Eilon

& Abden.

CAP. 13.
XIII.
Israele a Philistinis presso Manoah vxor sterili vindicabatur ab Angelo promissus.

ישראל מיד פלשתים : ותבא האשה ותאמר לאיש
6 לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך
האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מנה הוא ואת
7 שמו לא הגיד לי : ויאמר לי הנך הרה וילדת בנותיה
אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נור
אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו :

8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי
אדוני איש האלהים אשר שלחת נבואה נא עור
9 אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד : וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד
אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה
10 אין עמה : ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה
ותאמר אליו הנך נראה אלי האיש אשר בא ביני
11 אליו ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר
לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני :
12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריה מה יהיה משפט הנער
13 ומעשהו : ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר
14 אמרת אל האשה תשמר : מכל אשר יצא מפני תיך
לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל
15 כל אשר צויתיה תשמר : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה
16 נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גרי עזים : ויאמר
מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך
ואם תעשה עליה ליהנות תעלנה כי לא ידע מנוח כי
17 מלאך יהוה הוא : ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי
18 שמך כי יבא דבריה וכבדנוך : ויאמר לו מלאך יהוה
19 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי : ויקח מנוח את
גרי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא
כ לעשות ומנוח ואשתו ראים : ויהי בעלות הלהב מעל
המזבח

f mira-
bilis,
PL 131
6.

פלאי

ייתיר א' 18. ייתיר י' 17. הל' בדגש 8.

vique pe-
tari confu-
satus

con-
fusi-
o

המזבח השמימי ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח
ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה: ולא יסף
עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו או ידע
מנוח כי מלאך יהוה הוא: ויאמר מנוח אל אשתו
מות נמות כי אלהים ראינו: ותאמר לו אשתו לו חפץ
יהוה להמיתנו לא ללמח מירנו עלה ומנוחה ולא הראנו

Simson

את כל אלה וכעת לא השמיענו בזאת: ותלך האשה
בן ומקרא את שמו שמשון ויגדל הילער ויברכהו
יהוה: ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה דן בין צרעה כח
ובין אשתא: ויורד שמשון תמנתה א

filius nascitur, nomine Simson, qui liberationis specimina edidit mature. CAP. 13. XIV. E Philistinis uxorem ducit hincque occasionem in e quaerit.

וירא אשה בתמנתה מפנות פלשתים: ויעל ויגד
לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מפנות
פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה: ויאמר לו אביו

והוא

ואמו האין בבנות אחיה ובכל עמי אשה כי אתה
הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון
אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני: ואביו
ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי תאנה הוא מבקש
מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל:

fanfam.

ויורד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו ה
עד כרמי תמנתה וחנה כפיר אריות שאג לקראתו:

Leonem obtinuit discerpit, & ex caudate eius mel edidit.

ותצלח עליו רוח יהוה וישפעו כשסע הגדי ומאומה
אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה: ויורד

וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון: וישב מימים
לקחתה ויסר לראות את מפלת הארנה וחנה עזרת

דברים בנוית הארנה ודבש: ויורדו אל כפיו וילך
הלוק ואכל וילך אל אביו ואל אמו ויתן להם ויאכלו

ולא העיד להם כי מגוית הארנה ררה הדבש: ויורד
אביו אל האשה ויעש שם שמשון משתה כי בן
יעשו

טטט Iii יעשו

עד כאן הפטרת גשא 25.

11 יעשו הפחורים: ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים

12 מרעים ויהיו אתו: ויאמר להם שמשון אחודרה

נא לכם חידה אם הגידו אותה לי שבעת

ימי המשתה ומצאתם ונתת לי לכם שלשים סדינים

13 ושלשים חלפת בנדים: ואם לא תוכלו להגיד לי

ונתתם אתם לי שלשים סדינים ושלשים חליפות

14 בנדים ויאמרו לו חודרה חידתך ונשמענה: ויאמר

להם מהאכל יצא מאכל ומעו יצא מתוק ולא יכלו

טו להגיד החידה שלשת ימים: ויהי ביום השביעי

ויאמרו לאשת שמשון פתי את אישך ויגד לנו את-

החידה פן נשרף אותך ואת בית אביך באש

16 הלירשנו קראתם לנו הלא: ותבך אשה שמשון

עליו ותאמר רק שנאתני ולא אהבתני החידה

חדתה לבני עמי ולי לא חדרתה ויאמר לה חנה

17 לאבי ולאמי לא חדרתי ולך אגיד: ותבך עליו

שבעת הימים אשר היה להם המשתה ויהי

ביום השביעי ויגד לה כי הציבתהו ותגד החידה לבני

18 עמה: ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטורם

יבא החרסר מה מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר

להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי:

19 ותצלח עליו רוח יהוה וירד אשקליו וידמהם ושלשים

איש ויקח את חלצותם ויתן החליפות למגיד החידה

כ ויחד אפו ויעל בית אביו: ויהי אשת שמשון

למרעהו אשר רעה לו:

א ויהי מימים בימי קציר חטים ויפקד שמשון את-

אשתו בגדי עזים ויאמר אבאה אל אשתי החררה ולא-

2 נתנו אביה לבוא: ויאמר אביה אמר אבדתי כי שנא

שנאתה ואתנגרה למרעהו הלא אחותה וקטנה

טובה

v. 16. פתח באתנח

quod fodalibor in nuptiis per anigma proponit.

cuius mentis, a sponsa clam detestum.

et nonni:

simus ex hollim exu-mis primum solut. de ad Patrem redit.

CAP. 15. XV. Punctis alii subentis per. folium v. l. no. 2.

† Sol.

f. 1. Sam. 21. 21.

טובה ממנה תהינא לה מחתיה: ויאמר להם שמשון 3
 נקיתי הפעם מפלשתים כי עשה אני עפס דעה: וילך 4
 שמשון וילכד שלש מאות שועלים ויקח לפדים ויפן
 זנב אל זנב וישם לפיד אחר בין שני הזנבות בתוך:
 ויבער אש בלפידים וישלח בקמורת פלשתים ויבער ה
 מגד'יש ועד קמה ועד ברם זית: ויאמרו פלשתים מי 6
 עשה זאת ויאמרו שמשון חתן החמני כי לקח את
 אשתו ויתנה למרעהו ויעלו פלשתים וישרפו אותה
 ואת אביה באש: ויאמר להם שמשון אם תעשוני 7
 בזאת כי אם נקמתי בכס ואחר אחרל: ויך אותם 8
 שוק על ירך מכה גדולה וירד וישב בסעף סלע
 עיטם: ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה 9
 וינטשו בלחי: ויאמרו איש יהודה למה עליכם עלינו
 ויאמרו לאסור את שמשון עלינו לעשות לו כאשר
 עשה לנו: וידדו שלשת אלפים איש מיהודה אל 11
 סעף סלע עיטם ויאמרו לשמשון הלא ידעת כי
 משלים בנו פלשתים ומה זאת עשית לנו ויאמר להם
 כאשר עשו לי כן עשיתי להם: ויאמרו לו לאסרה 12
 ירדנו לתתך ביד פלשתים ויאמר להם שמשון השבעו
 לי פן תפגעו בי אתם: ויאמרו לו לאמר לא כי אסח 13
 נאסרה ונתנוה כידם וחמת לא נמיתך ויאסרוהו בשנים
 עבתיים חדשים ויעלוהו מן הסלע: הוא בא עד לחי 14
 ופלשתים הריעו לקראתו ותצלה עליו רוח יהוה
 ותחיינה העבתיים אשר על זלעותיו כפשתים אשר
 בערו באש וימסו אסוריו מעל ידיו: וימצא לחי חמור
 טריה וישלח נדו ויקחה נמר בה אלף איש: ויאמר
 שמשון בלחי החמור חמור המרתים בלחי החמור
 חפיתי אלף איש: ויהי כפלתו לדבר וישלך בלחי 17

segetes hosti-
um vulpium
ope incendit

quod illi in-
facere &
vxore vindic-
ant, Simfon
autem rursu
in ipfis:

Philistai in
Iudam ir-
ruunt, & Sim-
fonem vin-
ctum sibi tra-
di perunt &
obtrinent:

sed is ruptis
vinculis 1000.
hostes a fini-
maxilla per-
cutit.

f. Jem 37: טו
25.
f. recen- 6
tem. Jcl.
2: 6.
f. accrvus

טטט ב 2 Iii מירד

אין תורמם תח

e cuius dente
Deus aquam
fuenti dedit.

8 מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא רִמַת לַחֵי׃ וַיִּצְמַח מֵאֵד
וַיִּקְרָא אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֶתְּךָ בְּיַד עֲבָדְךָ אֶת־
הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוּלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמוֹת בְּצִמְחָה וּנְפִלְתִי
בְּיַד הָעַרְלִים׃ וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת הַמִּכְתָּשׁ אֲשֶׁר־בְּלַחֵי
וַיִּצְאוּ מִכְּנֻמִּים וַיִּשַׁתּוּ וַתֵּשֶׁב רוּחוֹ וַיַּחֲזֵק עַל־בְּנוֹ קָרָא
בַּשָּׁמַיִם עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלַחֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַיִּשְׁפֹּט אֶת־
אִישְׂרָאֵל בְּיָמָיו פְּלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה׃ וַיִּלָּךְ
שָׁמְשׁוֹן עִזְתָּה וַיִּרְאֶה שֵׁם אִשָּׁתוֹ זֹנְהוּ וַיִּבֹא אֵלֶיהָ׃ לַעֲזוּתִים
לֵאמֹר בֹּא שָׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיֹּאדְבֻךְ לּוֹ כָּל־הַלַּיְלָה
בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אִי
הַבָּקָר וְהִרְגָנָהּ׃ וַיִּשְׁכַּב שָׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּקָּם
בְּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֵּאחֲזֵן בְּדַלְתוֹת שַׁעַר הָעִיר וּבִשְׁתֵּי
הַמְּזוּזוֹת וַיִּסַּע עִם הַפְּרִיחַ וַיִּשַׁם עַל־כַּתְּפֵיו וַיַּעֲלֶם אֶל־
4 רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֹרֹן׃ וַיִּהְיֶה
הָאֲחִירִי כֵן וַיֵּאֱהָב אִשָּׁה בְּנַחַל שׁוֹרֵק וַיִּשְׁמָה דְלִילָה׃ וַיַּעֲלוּ
אֵלֶיהָ סִרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פָתִי אוֹתוֹ וְרֵא בָמָה
כַּחוֹ גְדוֹל וּבְמָה נֹכַח לּוֹ וַאֲסַנְדוּהוּ לַעֲנוֹתוֹ וַאֲנַחְנוּ
6 נִתְּן־לָךְ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף׃ וַתֹּאמֶר דְלִילָה אֶל־
שָׁמְשׁוֹן הַגִּידָה נָא לִי בְמָה כָּתַבְתָּ גְדוֹל וּבְמָה תֹאמַר
7 לַעֲנוֹתְךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שָׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְדֵנִי בִשְׁבַעָה
יְתָרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא־חֲרַבּוּ וְחַלְתִּי וְהָיִיתִי כְּאֶחָד
8 הָאָדָם׃ וַיַּעֲלוּ־לָהּ סִרְנֵי פְלִשְׁתִּים שְׁבַעָה יְתָרִים לַחִים
9 אֲשֶׁר לֹא־חֲרַבּוּ וַתֹּאסְדֵהוּ בָהֶם׃ וְהֵאָרַב יֵשֵׁב לָהּ בַּחֲדָר
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּנְתַּק אֶת־הַיְתָרִים
כְּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל־הַנְּעֻרָת בַּחֲדָרְהוּ אִשׁ וְלֹא נֹדַע
כַּחוֹ׃ וַתֹּאמֶר דְלִילָה אֶל־שָׁמְשׁוֹן הִנֵּה חֲתַלְתְּ בִּי
וְתִדְבַח אֵלַי כְּזֹבִים עַתָּה הַגִּידָה נָא לִי בְמָה תֹאמַר׃
10 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם־אֹסוּר יֹאסְרוּנִי בְּעַבְתִּים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר

9 + mof. -
rcm

12 fem.

CAP. 17.
XVI.
Guz cir-
cumallatus
vris potras
noita in
montem
portat.

Bella capus
amoc. ei. profi
multas blan-
dinas,

Solila

f stup.
Jef: 24.

הת בפתח 7.5.

לאֲנַעֲשֶׂה בָּהֶם מְלֵאכָה וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּאַחַד הָאָדָם:

1 2 וַתִּקַּח דְּלִילָה עֲבֹתִים חֲדָשִׁים וַתֹּאמְרָהוּ בָּהֶם וַתֹּאמֶר

אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וְהָאֲרֵב יֵשֵׁב בַּחֲדָר וַיִּנְתְּקֶם

מֵעַל וְדַעְתִּיו כְּחוֹט: וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל־שָׁמְשׁוֹן עַד־

1 3 הִנֵּה הַתְּלַת בָּי וַתִּדְבַר אֵלָי כְּזֹבִים הַגִּידָה לִּי בַמָּוָה

בְּאָסֵר וַיֹּאמֶר אֵלָיִה אִם־תֹּאדָרְגִי אֶת־שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת

1 4 רֵאשֵׁי עֵם־הַמַּסְכֶּכֶת: וַתִּתְקַע בַּיָּחַד וַתֹּאמֶר אֵלָיו

פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּקְצֹץ מִשְׁנָתוֹ וַיִּסַּע אֶת־הַיָּתֵד

1 5 הָאָרְגַּ וְאֶרֶת־הַמַּסְכֶּכֶת: וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמֶר

אֶחְכַּתְּךָ וְלִבָּךְ אֵין אֵתִי זֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים הַתְּלַת בָּי

1 6 וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי בַמָּוָה כִּי־חָזַקְתָּ לִּי

בְּדַבְרֶיךָ כֹּל־הַיָּמִים וְתִלְצָהוּ וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוֹת:

1 7 וַיַּגִּדְלָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹדָה לֹא־עָלֶיךָ עַל־

רֵאשֵׁי בִּינְיָזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבְּטָן אִמִּי אִם־גִּלְחַתִּי

1 8 וְסָר מִמֶּנִּי כְּחֵי וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּכֹל־הָאָדָם: וַתֹּרֶא

דְּלִילָה כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־כָּל־לִבּוֹ וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא

לְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים לֵאמֹר עָלוּ הַפַּעַם כִּי־הִגִּיד לָהּ אֶת־

כָּל־לִבּוֹ וְעָלוּ אֵלָיִה סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיַּעֲלוּ הַכֶּסֶף בַּיָּדָם:

1 9 וַתִּשְׁנֶהוּ עַל־בְּרִכְיָה וַתִּקְרָא לְאִישׁ וַתִּגְלַח אֶת־

שִׁבְעַת מַחְלָפוֹת רֵאשֵׁי וַתַּחַל לַעֲמֹתוֹ וַיִּסַּר כְּחוֹ

מֵעָלָיו: וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ שָׁמְשׁוֹן וַיִּקְצֹץ מִשְׁנָתוֹ כ

וַיֹּאמֶר אֵצֶל כַּפַּעַם בַּפַּעַם וְהוּא לֹא יָדַע כִּי

2 1 יְהוָה סָר מֵעָלָיו: וַיֵּאחֲזֶהוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּנְקְרוּ אֶת־

עֵינָיו וַיִּנְרִידוּ אוֹתוֹ עֲזָתָה וַיֹּאסְרוּהוּ בְּנַחֲשֵׁתִים וַיְהִי

2 2 טוֹחֵן בְּבֵית הָאֲסִירִים: וַיַּחַל שַׁעַר־רֵאשֵׁי לְצִמְחָה

2 3 כְּאֲשֶׁר גָּלַח: וְסַרְנֵי פְלִשְׁתִּים

נֶאֱסָפוּ לְזִבְחַת זִבְחַת־גְּדוֹל לְדַגּוֹן אֱלֹהֵיהֶם וּלְשִׁמְחָה

2 4 וַיֹּאמְרוּ נָתַן אֱלֹהֵינוּ בַּיָּדָנוּ אֶת־שָׁמְשׁוֹן אוֹיְבֵינוּ: וַיִּרְאוּ

אֶת־טַט ט ג 3 Iii

דֹּאסוּרִים ק' v. 21. לִי ק' v. 18. הֶל' רַפָּה v. 16.

fincin- nos, v.

19. f.ela v. 14.

f. textu- ra, Iob. 7: 6.

f. v. 13.

turgeret

... in ...
... Ges. 10, 3. cum

f. v. 13.

tandem indi- cat, in quo r. n- bor suum con- sistat,

que cribibus refovisis cum popularibus tradit, a quibus excoecatus in pistinum detruditur,

& illuditur;

אתו העם ויהללו את אלהיהם כי אמרו נתן אלהינו
בידנו את אויבנו ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה
כה את חללינו : ויהי כי טוב לכם ויאמרו קראו
לשמשון וישחק לנו ויקראו לשמשון מבית האסורים
ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין העמודים :

26 ויאמר שמשון אל הנער המחזיק בידו הניחה

אותי והימשני את העמודים אשר תבית נכון

27 עליהם ואשען עליהם : ותבית מלא האנשים

והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל חגג בשלשת

28 אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון : ויקרא

שמשון אל יהודה ויאמר אדני יהודה זכרני נא

וחזקני נא אה הפעם הזה האלהים ואנקמה

29 נקס אחת משתי עיני מפלשתים : וילפת שמשון את

שני עמודי התוף אשר תבית נכון עליהם ויסמך

ל עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו : ויאמר שמשון

תמת נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על

הסרנים ועל כל העם אשר בו ויהיו הפתים אשר

3 ז המית במותו רבים מאשר המית בתו : וירדו אחיו

וכל בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין

צדעה ובין אשתאול בקבר מנוח אביו והוא שפט

א את ישראל עשרים שנה : ויהי איש

2 מחר אפרים ושמו מיכהו : ויאמר לאמו אלף ומאה

הכסף אשר לקח לך ואתי אלית וגם אמרת באוני

3 הנה הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני

ליהוה : וישב את אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר

4 אמו הקדש הקדשתי את הכסף ליהוה מידי לבני

לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך : וישב את

הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורך

ויעשהו

ille vero zo-
bate recepto
idoli templi
euerit, ac
moniens vitus
ei hostes.

Kal min Kial.

*Micha (m. 11
min Gold.)*

CAP. 17.
XVII.
Holol tricus
cultus per Mi-
cham cecius.

זהמישני ק' v. 26. האסורים ק' ibid. כטוב ק' v. 25.
זאת ק' v. 3. קמין כטרהא' v. 1. הת דפה v. 28.

ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכהו: והאיש ה
מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את
יד אחד מבגדיו ויהי לו לכהן: בימים ההם אין מלך 6
בישראל איש הישר בעיניו יעשה:

ויהי נער מבית לחם יהודה ממשפחת 7
יהודה והוא לוי והוא גר-שם: וילך האיש מהעיר מבית 8
לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-
בית מיכה לעשות דרכו: ויאמר לו מיכה מאין תבוא 9
ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך
לגור באשר אמצא: ויאמר לו מיכה שבה עמדי 10
והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן לך עשרת כסף
לימים וערך בנדים ומחיתך וילך הלוי: ויואל הלוי 11
לשבת את האיש ויהי הנער לו כאחד מבגדיו:
וימלא מיכה את-יד הלוי ויהי לו הנער לכהן ויהי 12
בבית מיכה: ויאמר מיכה עתה ידעתי כייטיב יהוה 13
לי כי הירח לי הלוי לכהן: בימים ההם אין מלך 14
בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש לו נחלה
לשבת כי לא נפלה לו עד-היום החוה בתוך שבטי 15
ישראל בנחלה:

confituito sacerdoti:

CAP. 18.
XVIII.
quem Danitz
nouas sedes
quaxientes ad
se rapiunt, &
Laischum ca-
piant,

Abn aburitan.

7
2

וישלחו בני-דן 1
ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל
מצדעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו
אלהם לכו חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-
בית מיכה וילינו שם: חמה עם-בית מיכה והמה הפירו 3
את-קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי-הביאך
הלם ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה: ויאמר אלהם 4
בזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואחיל לו לכהן:
ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצלם דרכנו ה
אשר אנחנו הלכים עליה: ויאמר להם חכהו לכו 6
לשלוש

לשלום נכה יהוה דרככם אשר תלכו בה :

7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו
את העם אשר בקרבה יושבת לבטח כמשפט
צידנים שקט ובלט ואין מכלים דבר בארץ יורש
עצר ורחוקים המה מצידנים ודבר אין להם עם אדם :
8 ויבאו אל אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם
9 אחיהם מה אתם : ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי
ראינו את הארץ וחנה טובה מאד ואתם מחשים אל
10 תעצלו ללכת לבא לרשת את הארץ : כבאכם
תבאו אל עם בטח והארץ רחבת ימים כיתנה
אלהים בידכם מקום אשר אין שם מחסור כל דבר
11 אשר בארץ : ויסעו משם ממשפחת
הדני מצרעה ומאשתאל ושש מאות איש חגור כלי
12 מלחמה : ויעלו ויחנו בקרית יערים ביהודה על-כן
קראו למקום ההוא מחנה-דן עד היום הזה הנה
13 אחרי קרית יערים : ויעברו משם הר אפרים ויבאו
14 עד בית מיכה : ויענו חמשת האנשים ההלכים לרגל
את הארץ ליש ויאמרו אל אחיהם חידעתם כי יש
בבתים האלה אפוד ותרפים ופסל ומסכה ועתה דעו
15 מה-תעשו : ויסורו שמה ויבאו אל בית הנער הלוי
16 בית מיכה וישאלו לו לשלום : ושש מאות איש חגורים
כלי מלחמתם נצבים פתח השער אשר מבני דן :
17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרגל את הארץ
באו שמה לקחו את הפסל ואת האפוד ואת
התרפים ואת חמסכה וחכהן נציב פתח השער ושש
18 מאות האיש החגור כלי מלחמה : ואלה באו בית
מיכה ויקחו את פסל האפוד ואת התרפים ואת
19 חמסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עשים : ויאמרו

† potestatem.

† pigritatis.

301

Sans Lager

לו החרש שים ירה על פיך וקה עמנו והיה לנו לאב
 ולכהן הטוב היותה כהן לבית איש אחר או היותה
 כהן לשבט ולמשפחה בישראל : ויטב לב הכהן כ
 ויקח את האפוד ואת התרפים ואת הפסל ויבא
 בקרב העם : ויבנו וילכו וישימו את הטף ואת 21
 המקנה ואת הכבודה לפניהם : המה הרחיקו מבית 22
 מיכה והאנשים אשר בפתים אשר עם בית מיכה
 נועקו וידביקו את בני דן : ויקראו אל בני דן ויסבו 23
 פניהם ויאמרו למיכה מה לך כי נועקת : ויאמר את 24
 אלה אשר עשיתי לקחתם ואת הכהן ותלכו ומח
 לי עוד ומר זה תאמרו אלי מה לך : ויאמרו אליו כה
 בני דן אל תשמע קולך עמנו פן יפגעו בכם אנשים
 מרי נפש ואספתה נפשך ונפש ביתך : וילכו בני דן 26
 לדרבם וירא מיכה כי חזקים המה ממנו ויפן וישב
 אל ביתו : והמה לקחו את אשר עשה מיכה ואת 27
 הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח
 ויכו אותם לפי חרב ואת העיר שרפו באש : ואין 28
 מציל כי רחוקה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם
 והיא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר 29
 אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר
 לראשנה : ויקימו להם בני דן את הפסל ויהונתן ל
 בן גרשם בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט 30
 הדני עד יום גלות הארץ : וישימו להם את 31
 פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות בית האלהים
 בשלה : ויהי בימים ההם ומלך אין א
 בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אמריו ויקח לו 32
 אשה פילגש מבית לחם יהודה : ותזנה עליו פילגשו 3
 ותלך Kkk

pro יסבר
(chaldäisch "Lohn")

pro תי orthographisch
amphibolisch

& idolola-
tariam in to-
tam tribum
deriuant.

CAP. 19
XIX.
Leuita pel-
licem repe-
tens.

ג' תלויה v. 30. חל' בדגש v. 29. חה' בדגש v. 21.

ונתלך מאתו אל בית אביו אל בית לחם יהודה
 3 ונתהי שם ימים ארבעה חדשים : ויקם אישה וילך
 אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד
 חמרים ותביאנהו בית אביו ויראהו אבי הנערה
 4 וישמח לקראתו : ויחזק בו חתנו אבי הנערה וישב
 5 אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם : ויהי ביום
 הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה
 6 אל חתנו סער לבך פת לחם ואחר תלכו : וישבו
 ויאכלו שניהם יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל
 7 האיש הואל נא ולין ויטב לבך : ויקם האיש ללכת
 8 ויפצרו בו חתנו וישב וילן שם : וישכם בבקר ביום
 החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סער נא לבכך
 9 והתמהמהו עד גמות היום ויאכלו שניהם : ויקם
 האיש ללכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי
 הנערה הנה נא רפה היום לערוב ליגר נא הנה חנות
 היום לין פה וייתב לבכך והשכמתם מחר לדרךכם
 10 והלכת לאחלקה : ולא אבה האיש ללון ויקם וילך
 11 ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים
 12 חבושים ופילגשו עמו : הם עם יבוס והיום רד
 מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל
 13 עיר החיבוס הזאת ונלין בה : ויאמר אליו אדניו לא
 נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ועברנו
 14 עד נבעה : ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד
 15 המקומות ולנו בנבעה או ברמה : ויעברו וילכו
 16 ותבא להם השמש אצל הנבעה אשר לבנימן : ויסרו
 17 שם לבוא ללון בנבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין
 18 איש מאספה אותם הביתה ללון : והנה איש זמן בא
 מן מעשהו מן הישרה בערב והאיש מהר אפרים
 והוא

Jebus, i.e. Jerusalem.

Libna

Rama

*in rodino Gi-
becam dixer.
ni.*

יחסר י' y. 9. הע בקמץ y. 5. להשיבה ק' y. 3.
 יחסר ה' y. 13.

והוא נר בגבעה ואנשי חקקים בני ימיני : וישא 7
 עניו ויבא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש
 הזקן אנה תלך ומאין תבוא : ויאמר אליו עברים 8
 אנתנו מבית לחם יהודה עד ירפתי הר אפרים משם
 אנכי ואלך עד בית לחם יהודה וארח בית יהוה אני
 הלך ואין איש מאסף אותי הכיתה : וגם חבן גם 9
 מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך
 ולגער עם עבדיה אין מחסור כל דבר : ויאמר האיש כ
 הזקן שלום לך רק בל מחסורך עלי רק ברחוב אל
 תלך : ויבאחו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליהם
 ויאכלו וישתו : המה מיטיבים את לבם והנה אנשי 2
 העיר אנשי בני בלעל נסכו את הפירות מתדפקים
 על הרלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הזקן לאמר
 הוצא את האיש אשר בא אל ביתך ונדענו : ויצא 23
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל
 תרענוא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל
 תעשו את הנבלה הזאת : הנה כתי הבתולה 24
 ופילגשו אוציאה נא אותם וענו אותם ועשו לחם
 הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה
 הזאת : ולא אבו האנשים לשמע לו ויחזק האיש כח
 בפילגשו ויצא אליהם החוץ וידעו אותה ויתעללו בה
 כל הלילה עד הבקר וישלחוה בעלות השחר :
 ותבא האשה לפנות הבקר ותפל פתח בית האיש 26
 אשר ארונה שם עד האור : ויקם אדניה בפקר 27
 ויפמה דלתות הבית ויצא ללכת לדרך והנה האשה
 פלגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף : ויאמר 28
 אליה קומי ונלכה ואין ענה ויבחה על החמור ויקם
 האיש וילך למקמו : ויבא אל ביתו ויקח את 29
 המאכלת Kkk ב י י

transiit
(pabu-
tum).

cuius ciues
tota nocte
uxore ita
abuli sunt.

vt mane
mortua in-
uenta fuerit.

בעלות ק v. 25. ייבל ק v. 21. פתח בסף v. 20.

המאכלת ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמה לשנים
ל עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל : והיה כל
הראה ואמר לא נהיתה ולא נראתה כזאת למי
עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שימר

א לכם עליה עזו ודברו : ויצאו כל בני

ישראל ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד באר

שבע וארץ הגלעד אליהו המצפה : ויתיצבו פנות

כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע

מאות אלה איש רגלי שלף הרב : וישמעו בני

בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל

דברו איכה נהיתה הרעה הזאת : ויען האיש הלוי

איש האשה הנרצחה ויאמר הגבעתה אשר לבנימן

ה באתי אני ופילגשי ללון וינקמו עלי בעלי הגבעה ויסבו

עלי את הקבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו

6 ותמת : ואחז בפילגשי וינתחה ואשלחה בכל שדה

7 נחלת ישראל כי עשו זמה ונבלה בישראל : הנה

8 כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הלם : וקם

כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ולא

9 נסור איש לביתו : ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה

10 עליה בנורל : ולקחנו עשרה אנשים למאה לכל

שבטי ישראל ומאה לאלה ואלף לרכבה לקחת צדה

לעם לעשות לבואם לגבע בנימן בכל הנבלה אשר

11 עשה בישראל : ויאסף כל איש ישראל אל העיר

12 כאיש אחד חברים : וישלחו שבטי

ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה

13 הזאת אשר נהיתה בכם : ועתה תנו את האנשים

בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבערה רעה

14 מישראל ולא אבו : בנימן לשמע בקול אחיהם

בני

fconfut. rate. Jof. 2: 10.

quam in 11. pates. sedam per omnes tribus militavit.

Cap. 19. 20. Vale con- sato M. 2. p. 1. dicitur, rei ad eorum po- curatur.

sed Beniamin- otis

v. 13. בני ק ולא ל.

בני ישראל :

tradere eos renuentibus, bellum paratur.

14 ויאספו בני בנימן מן הערים הנבצעתה לצאת

למלחמה עם בני ישראל : ויתפקדו בני בנימן ביום טו

26,000
800

ההוא מהערים עשרים ושישה אלף איש שלף חרב

לכד מישכי הנבצעה התפקדו שבע מאות איש בחור :

מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אסר יד מינו 6

כל זה קלע באבן אל השערה ולא יחטא :

400,000

17 ואיש ישראל התפקדו לכד מבנימן

ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש

מלחמה : ויקמו ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו

בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני

בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה : ויקמו בני ישראל

בבקר ויחנו על הנבצעה : ויצא איש ישראל למלחמה ב

vbi Israhelite bis caduntur

עם בנימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל

הנבצעה : ויצאו בני בנימן מן הנבצעה וישחיתו בישראל

22,000

ביום ההוא שנים ועשרים אלף איש ארצה : ויתחזק

העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר

ערכו שם ביום הראשון : ויעלו בני ישראל ויבכו

לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף

לגשת למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו

אליו :

24 ויקרבו בני ישראל אל בני

בנימן ביום השני : ויצא בנימן לקראתם מן הנבצעה כה

18000

ביום השני וישחיתו בבני ישראל עוד שמנת עשר אלף

איש ארצה כל אלה שלפי חרב : ויעלו כל בני

ישראל וכל העם וכאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני

יהוה ויצומו ביום ההוא עד הערב ויעלו עלות

27 ושלמים לפני יהוה : וישאלו בני ישראל ביהוה ושם

fed, Deo invocato,

ארון ברית האלהים בימים ההם : ופינחס בן אלעזר

כז Kkk 3 יי ג

Pinchas

Beniaminitas
seno pralio
ad internec-
tionem ca-
dunt,

בן אהרן עמד לִפְנֵי בְיָמִים הַחַיִּים לֵאמֹר הֲאוֹסֶף עוֹד
 לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם בְּנֵי בְנֵימִן אֲחִי אִם אֶחָדָל וַיֹּאמֶר
 9 יְהוָה עִלּוּ כִּי מָחָר אֶתְנַנּוּ בְיָדְךָ: וַיֵּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אֲרָבִים
 ל אֶל הַגְּבֻעָה סָבִיב: וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶל בְּנֵי בְנֵימִן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְבוּ אֶל הַגְּבֻעָה
 3 כְּפָעַם בְּפָעַם: וַיָּצְאוּ בְנֵי בְנֵימִן לְקִרְיַת הָעָם הַנִּתְקָן
 מִן הָעִיר וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת מִהָעַם חֲלָלִים כְּפָעַם בְּפָעַם
 בְּמַסְלוֹת אִשֶׁר אַחַת עֲלֶיהָ בֵּית אֵל וְאַחַת גְּבֻעָתָה
 3 בְּשֵׁרָה כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְנֵימִן
 8 נְגַפִּים חָס לִפְנֵינוּ כִּבְרָאשְׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה
 3 וַנִּתְקַנּוּהוּ מִן הָעִיר אֶל הַמַּסְלוֹת: וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְבוּ בְּכַעַל תְּמָר וְאַרְבֵּי יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ
 4 מִמְּקוֹמוֹ מִפְּעֵרָה גָּבַע: וַיָּבֹאוּ מִנֶּגַד לְגְבֻעָה עֶשְׂרֵת
 אֲלָפִים אִישׁ בַּחוּר מִכָּל יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבָדָה
 1 וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי נִגְעַת עֲלֵיהֶם הָרַעָה:
 לה וַיִּגַּף יְהוָה אֶת בְּנֵימִן לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵימִן בַּיּוֹם הַהוּא עֶשְׂרִים
 6 וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ כָּל אֱלֹהֵי שֵׁלֶף חָרֵב: וַיִּרְאוּ
 בְנֵי בְנֵימִן כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵימִן כִּי
 7 בָּטְחוּ אֶל הָאֲרֵב אִשֶׁר שָׂמוּ עַל הַגְּבֻעָה: וְהָאֲרֵב
 הַחִישׁוּ וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל הַגְּבֻעָה וַיִּמְשֶׁךְ הָאֲרֵב וַיִּךְ אֶת כָּל
 8 הָעִיר לְפִי חָרֵב: וְהַמוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם
 הָאֲרֵב הָרֵב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן הָעִיר:
 9 וַיַּחֲפֹךְ אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה וּבְנֵימִן הִחֵל לְהַכּוֹת
 חֲלָלִים בְּאִישׁ יִשְׂרָאֵל כְּשֹׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אַךְ נִגְפוּ
 8 נִגְפוּ הוּא לִפְנֵינוּ בְּמִלְחָמָה הַרְאשְׁנָה: וְהַמִּשָּׂאת הִחֲלָה
 לְעֹלוֹת מִן הָעִיר עֲמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנֵימִן אַחֲרָיו
 4 וְהָנָה עֲלֶיהָ כָּלִיל הָעִיר הַשְּׂמִימָה: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּךְ
 וַיִּבְחַל

(Pagosa Strimens)

25,100

pro הרבה Imperator

~ infals. miph. ~

v. 32. דַּק רְגוּשָׁה

4 ויבדל איש בנימן כי ראה כי נגעה עליו הרעה: ויפנו
 לפני איש ישראל אל דרך המדבר והפלחמה
 הרביקתהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
 43 בתרו את בנימן הדר פהו מנוחה הדריקהו עד נכח
 44 הגבעה סמורח שמש: ויפלו מבנימן שמונה עשר
 אלה איש את כל אלה אנשי חיל: ויפנו וינסו מה
 המדברה אל סלע הרמון ויעללו במסלות המשרת
 אלפים איש וידביקו אחריו עד גבעם ויכו מפנו
 אלפים איש: ויהי כל הנפלים מבנימן עשרים
 46 וחמשה אלה איש שלח חרב ביום ההוא את כל אלה
 47 אנשי חיל: ויפנו וינסו המדברה אל סלע הרמון שש
 מאות איש וישבו בסלע רמון ארבעה חדשים: ואיש
 48 ישראל שבו אל בני בנימן ויבוס לפי חרב מעיר מהם
 עד בכהמה עד כל הנמצא גם כל הערים הנמצאות
 שלהו באש: ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר
 2 איש מפנו לא יתן בתו לבנימן לאשה: ויבא העם בית
 אל וישבו שם עד הערב לפני האלהים וישאו קולם
 3 ויבכו בכי גדול ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היתה
 4 זאת בישראל להפקד היום מישראל שבט אחד: ויהי
 מפחרת וישבימו העם ויבנו שם מזבח ויעלו עלות
 ושלמים: ויאמרו בני ישראל מי אשר ה
 לא עלה במקל מפל שבטי ישראל אל יהוה כי
 השבועה הגדולה היתה לאשר לא עלה אל יהוה
 המצפה לאמר מורת יומת: וינחמו בני ישראל אל
 6 בנימן אחיו ויאמרו נגדע היום שבט אחד מישראל:
 7 מה נעשה להם לגותרים לנשים ואנחנו נשבענו
 8 ביהוה לבלתי תת להם מבנותינו לנשים: ויאמרו
 מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה
 המצפה

18,000
 5000
 2000
 25000

† hominis

600. tantum viris fuga clapis.

CAP. כא.
 XXI.
 Quorum miseris, cum juramento se obtulinxerint, senolle iis filias suas uxores dare,

ק וזאיו וזאיו ק וזאיו

obediis de-
bitis 400.
puellas illis
dabant.

המצפה והנה לא בא איש אל המחנה מיבש גלעד
 9 אל הקהל : ויתפקד העם והנה אין שם איש מיושבי
 יבש גלעד : וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש
 מבני החיל ויצו אותם לאמר לכו והכיתם את יושבי
 11 יבש גלעד לפי חרב והנשים והטף : וזה הדבר אשר
 תעשו כל זכר וכל אישה ידעת משפכזכר תחרטמו :
 12 וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה
 אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל
 המחנה שלה אשר בארץ כנען :

13 וישלחו כל העדה וידברו אל בני בנימן
 14 אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום : וישב בנימן
 בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש
 15 גלעד ולא מצאו להם בן : והעם נחם לבנימן
 כי עשה יהוה פרץ בשבטי ישראל :

et ut proseli-
quis Silanti-
cus raperenti
permittant.

16 ויאמרו זקני העדה מה נעשה
 לנותרים לנשים כי נשמדה מבנימן אישה :
 17 ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט
 18 מישראל : ואנחנו לא נוכל לתת להם נשים
 מבנותינו כי נשבועו בני ישראל לאמר ארור נתן
 אשה לבנימן :

19 ויאמרו הנה חג יהוה בשלו מימים ימימה אשר
 מצפונה לבית אל מורחה השמש למסלה העלה
 כ מבית אל שבמה ומנגב ללכונה : ויצו את בני בנימן
 21 לאמר לכו וארבתם בכרמים : וראיתם והנה אם
 יצאו בנות שילו לחול במחלות ויצאתם מן הכרמים
 וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ
 22 בנימן : והיה כי יבאו אבותם או אחיהם לרובי אלינו
 ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו
 במלחמה

לריב ק' v. 22. ויצו ק' v. 20.

במלחמה כי לא אתם נתתם להם בעת תאשמו:
 2 3 ויעשו בן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחילות
 אשר גזלו וילכו וישבו אל נחלתם ויבנו את הערים
 2 4 וישבו בהם: ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא
 איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו:
 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו כה
 יעשה:

סכום פסוקים של ספר שופטים שש מאות ושמונה עשר
 יראו את יי קדשו סימן: וסדריו יד • דובב שפתי ישננה
 סימן: וחציו וירעצו וירצו את בני ישראל •

(a) Pf. 34: 10. (b) Cant. 7: 10. (c) cap. 10: 8.

[Faint, mostly illegible text from the reverse side of the page, appearing as bleed-through or ghosting.]

ויחי ככב לוי

LIBER
PRIOR SAMUELIS,
 Aliis LIB. I. REGUM: Græc. Βασιλειῶν,
 HEBRÆIS שמואל
 CAPUT I

Elkanæ uxor
 Hanna steri-
 lis, eoque in
 sacra facta
 uxor,

א ויהי איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים
 ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן יהוחנן
 2 בן צוף אפרתי : ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם
 השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :
 3 ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחוות
 ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני
 4 ופנחס כהנים ליהוה : ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
 ה לפננה אשתו ולכל בניו ובנותיה מנות : ולחנה נתן
 מנה אחת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה :
 6 וכעסמה צרתה גם לעם בעבור הרעמה כי סגר יהוה
 7 בעד רחמה : וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בכית
 8 יהוה כן תכעסנה ותבכה ולא תאכל : ויאמר לה
 אלקנה אישה חנה למיה תבכי ולמה לא תאכלי
 ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בניים :
 9 ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי
 10 הכהן ישב על הכסא על מזותת היכל יהוה : והיא
 11 מרת נפש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : ותדר
 נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעיני
 אמתך וזכרתני ולא תשכח אר-אמתך ונתתה
 לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חיו ומורה
 12 לא יעלה על ראשו : והיה כי הרבתה להתפלל לפני
 13 יהוה ועלי שמר את פיה : וחנה היא מדברת על-
 לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויהשבה עלי
 14 לשכרה : ויאמר אליה עלי עד מתי תישתכרין הקרי
 את

*Elkana
 Hanna
 Penina.*

(Dagush, forte Arimur)

pro fem.

filiam eborat,
 Deoque de-
 dica,

ד' בדגש v. 6. הפמרת יוסא של ראש השנה v. 1.
 ימ רפה &

3 באלהינו: אל מרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
 4 מפיכם כי אל דעות יהיה ולא נתכנו עללות: קשת
 ה גברים חתים ונכשלים אורו חרל: שבעים בלחם
 נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת
 בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מרוד שאול
 ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף-מרום:
 מקים מעפר דל מאשפת יריס אביון להושיב
 עם נדיבים וכפא ככוד יחלים כי ליהוה מצקי
 ארץ וישת עליהם תבל: רגלי חסידו ישמר ודשעים
 בחשך ידמו כי לא בלח גבר איש: יהוה יחתו
 מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידיו אפסי ארץ ותדעו
 למלכו וירם קרן משיחו:

3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

Samuel rite
 (egit, filii
 Eli autem
 male imi-
 lerant.

11 וילך אלקנה הרמתי על ביתו ותנער היה משרת
 12 את יהוה את פני עלי הכהן: ובני עלי בני בליעל לא
 13 ידעו את יהוה: ומשפט הכהנים את העם כל איש
 זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר ותמולג שלש
 14 השנים בידו: ותכה בכיור או בדוד או בקלחת או
 בכדור כל אשר יעלה תמולג יקח הכהן בו ככה
 15 יעשו לכל ישראל הפאים שם בשלה: גם בטרם
 יקטרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח
 הנה בשר לצלות לפהו ולא יקח ממה בשר מבשל
 16 כי אסחי: ויאמר אליו האיש קטר וקטרון פיוס חהלב
 וקח לה פאשר תאורה נפשך ואמר לו כי עתה תמן
 17 ואם לא לקחתי בחזקה: ותהי חטאת הנערים גדולה
 מאד את פני יהוה כי נאצו האנשים את מנחת יהוה:
 18 ושמואל משרת ארז פני יהוה נער חגור אפור בד:
 19 ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה
 כ בעלותה את אישה לזבח את זבח הימים: וברך עלי

Fahenū,
 Mich.
 3: 3.

עליוק. ibid. מרוביו ק. v. 10. חסידיו ק. v. 9. ולו ק. v. 3.
 ibid. v. 16. עד כאן הפטרת יום ראשון של ראש השנה.
 סביר לא

את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לה זרעמן
 האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו
 למקומו : כיפקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה
 בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה :
 ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר
 יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים
 הצבאות פתח אהל מועד : ויאמר להם לפה תעשון
 בדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים
 מאת כל העם אלה : אל בנגל כי לוא טובה השמיעה
 אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה : אם יחטא איש
 לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל
 לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם :
 והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם
 אנשים : ויבא איש אלהים אל עלי
 ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית
 אביך בהיותם במצרים לבית פרעה : ובהר אתו מפל
 שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר
 קטרת לשאת אפור לפני ואמתנה לבית אביך את
 כל אשר בני ישראל : לפה תבעטו בזכחי ובמנחתי
 אשר צויתי מעון ותכבד את בניך מפני להברי אכם
 מראשית כל מנחת ישראל לעמי : לכן נאם יהוה ל
 אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
 לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי
 אכבד ובזו וקלל : הגה ימים באים ונגדעתי את זרעך
 ואת זרע בית אביך מחיות זקן בביתך : והפסתי צר
 מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה
 זקן בביתך כל הימים : ואיש לא אכרית לה מעם
 מזבחי לבלות את עיניך ולא יבי את נפשה וכל
 מרבית

quos Pauc
quidem in
crepat, sed
iusto lenius.

Quare Deus
per vatem ip
& familiæ ex
itium de
nunciat.

*22. 1. peccaverit quis in vitiis, et
judicabit eum Deus: et si in somni
noy peccaverit, qui iudicem con
fitebitur se et.*

† Deut.
32: 15.
† ad fagi
mandum

*30.)
et tunc dicit Dominus, abfol mibi, quia
conorantur me, luxurioso: et contem
nuntur me leviter fient.*

† ad cru
ciandū

LH3 ג כככ

34 מרבית ביתך ימותו אנשים: וזה חלק האורת אשר
 יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
 לה שניהם: והקמתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובגפשי
 יעשה ובניתי לו בית נאמן והתחלף לפני משיחי כל
 36 הימים: והיה כל הנותר בביתך יבוא
 להשתחות לו לאגרות כסף וכפר לחם ואמר
 ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת
 לחם:

CAP. 3. III.
 Mem quoque
 si recitavit
 per Samue-
 lem,

א והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה
 2 היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: והיה ביום ההוא
 ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות:
 3 ונר אלהים טרם יבנה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר
 4 שם ארון אלהים: ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר
 ה הנני ויניח אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא
 6 קראתי שוב וילך וישכב: ויסף יהוה קרא עוד
 שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 7 לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: ושמואל טרם
 8 ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ויסף יהוה
 קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני
 9 כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר עלי
 לשמואל לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר
 יהוה כי שמע עברה וילך שמואל וישכב במקומו:
 7 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל
 שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עברה:

loquere, quia audire (audivi) sermone
 temp.

11 ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי
 עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תעלינה שתי
 12 אניו: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי
 13 אל ביתו החל וכלה: והגדתי לו כי שפט אני את
 ביתו

forma post. hyschid.

ועניו ק' 2.

ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו
 ולא כחה גם : ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר 14
 עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם : וישב שמואל
 עד הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה וישמואל
 ירא מהגיד את הפראה אל עלי ויקרא עלי את שמואל 16
 ויאמר שמואל בני ויאמר הנני : ויאמר מה הדבר אשר
 דבר אליך אל נא תכחד מפני פה יעשה דף אלהים
 וכה יסוף אם תכחד מפני דבר מפל הדבר אשר
 דבר אליך : ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא 18
 כחד מפני ויאמר יהוה הוא הטוב בעיניו יעשה :
 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מפל דבריו 19
 ארצה : וידע כל ישראל מהו ועד באר שבע כי כ
 נאמן שמואל לנביא יהוה : ויסק 21
 יהוה להראה בשלח כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו
 בדבר יהוה : ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא א
 ישראל לקראת פלשתים לפלחמה ויחנו על האבן
 העזר ופלשתים חנו באפק : ויערכו פלשתים 22
 לקראת ישראל ותטש הפלחמה וינגף ישראל לפני
 פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים
 איש : ויבא העם אל המחנה ויאמרו זקני ישראל 23
 למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקה אלינו
 משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישיענו
 מבף איבינו : וישלח העם שלהו וישאו משם את 24
 ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני
 עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס : ויהי ח
 כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל
 תרועה גדולה ותהם הארץ : וישמעו פלשתים את 6
 קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת
 במחנה

*Domus ipsa (68)
- bonum in oculis suis, facial.*

*Ebenezer
Aphek*

*huncque ve-
tem lir con-
firmavit.*

*CAP. 7.
IV.
Philisti
dxos cadur*

*& arcam f-
deris ab il-
in aciem c-
ductam,*

כמחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה:
 7 ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל המחנה
 ויאמרו אז לנו כי לא היתה בזאת אתמול שלום:
 8 אז לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה
 הם האלהים המקים את מצרים בכל מצה במדבר:
 9 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן מעברו לעברים
 10 כאשר עברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם: וילחמו
 פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה
 גדולה מאד ויפל מישאל שלשים אלה גדלי: וארון
 11 אלהים נלקח ושני בנני עלי מתו חפני ופינחס: וירין
 איש בנימן מהפערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו
 12 קרעים וארמה על ראשו: ויבוא והנה עלי ישב על-
 הכסא ין דרך מצפה כי הירה לבו חרד על ארון
 האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותועק כל העיר:
 14 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון
 טו הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי: ועלי בן תשעים
 16 ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות: ויאמר
 האיש אל עלי אנכי הבא מן הפערכה ואני מן
 הפערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני:
 17 ויען המבשר ויאמר גם ישראל לפני פלשתים וגם
 מפנה גדולה היתה בעם וגם שני בניה מתו חפני
 18 ופינחס וארון האלהים נלקחה: ויהי כהובירו
 את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית
 בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש
 וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה:
 19 וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה
 אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה
 כ ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: וכעת מותה
 ותדבנה

יד ק' 13.

CAP. 4. v. 1.
Arca Dei in
de Deym
allencat.
ad hanc ibi
cit. de
conca.

post iteratum
crem ca-
nat.

quo nuncio
suo pertra-
hitur.

videtur
quod
per
17. 18. 19.

Ex percussis
enucem
frangit

disque nu-
ritio paru-
sili extin-
guitur.

* cervix.

inf. nupt.

ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי-בן ילדת ולא
ענתה ולא-שתה לבה : ותקרא לנער אי כבוד ^{1 non. 2 I}
לאמר גלה כבוד מישראל אל-חלקה ארון האלהים ^{Job. 22: 30.}
ואל-חמה ואישה : ותאמר גלה כבוד מישראל כי ^{2 2}
נלקח ארון האלהים :

ופלשתים לקחו את ארון האלהים וביארו מאבן א
העור אשדודה : ויקחו פלשתים את-ארון האלהים ²
ויבאו אתו בית דגון ויצינו אתו אצל דגון :
וישקימו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל ³
לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את-דגון
וישיבו אתו למקומו : וישקימו בבקר ממחרת ⁴
והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה
וראש דגון ושתני כפות ידיו כרתות אל-
המפתן רק דגון נשאר עליו : על-כן לא-ידרכו ה
כהני דגון וכל הבאים בית דגון על-מפתן דגון
באשדוד עד היום הזה :

CAP. 7
Arca Dei
Arca Dago
collocata
de-istru
licit & de
truncat.

ותכבד יר-יהוה אל-האשדודים וישמם ⁶
ונח אתם בעפלים את-אשדוד ואת-גבוליה : ויראו ⁷
אנשי אשדוד כי-בן ואמרו לא-ישב ארון אלהי ישראל
עמנו כי-קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו : וישלחו ⁸
ויאספו את-כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה
נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו נת יסב ארון אלהי
ישראל ויסבו את-ארון אלהי ישראל : ויהי אחרי ⁹
הסבו אתו ויהי יר-יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ונח
את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם עפלים :
וישלחו את-ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון ¹⁰
האלהים עקרון ויועקו העקרנים לאמר הסבו אלי את
ארון אלהי ישראל להמיתני ואר-עמי : וישלחו ¹¹
ויאספו M m m ל ל ל

Asdodo
hamoth
dibus pe
rit, vt & C
thzes,

& Ekroni

טחורים ק' 2. 7. בטחורים ק' 6. 2.

וי 250
ה 250

וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחוּ אֶת־אַרְוֹן
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיָשֵׁב לְמִקְוֵמוֹ וְלֹא־יָמִית אֹתִי וְאֶת־עַמִּי
 כִּי־הִיְתָה מְהוּמַת מוֹת בְּכָל־הָעִיר כְּבָרָה מְאֹד יַד
 12 הָאֱלֹהִים שָׁם : וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ הֵכֵן בְּעַפְלִים
 א וַתַּעַל שׁוּעַת הָעִיר הַשָּׁמַיִם : וַיְהִי אַרְוֹן
 2 יְהוָה בְּשָׂרָה פְלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֳדָשִׁים : וַיִּקְרָא
 פְלִשְׁתִּים לִכְהֻנִּים וּלְקַסָּמִים לֵאמֹר מַה־נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֹן
 3 יְהוָה הוֹדִיעָנוּ בְּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמִקְוֵמוֹ : וַיֹּאמְרוּ אִם־
 מִשְׁלָחִים אֶת־אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּשְׁלַחוּ אֹתוֹ
 רִיקָם כִּי־יָשֵׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אִישׁ אִזְ תִּרְפָּאוּ וְנוֹדַע לָכֵן
 4 לְמָה לֹא־תָסוּר יָדוֹ מִכֶּם : וַיֹּאמְרוּ מַה הָאִשֶּׁם אֲשֶׁר
 נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עַפְלֵי
 זָהָב וְחֲמִשָּׁה עַבְדָּי זָהָב כִּי־מִגִּפְרָה אַחַת לְכֹלֶם
 ה וּלְסָרְנֵיכֶם : וַעֲשִׂיתֶם צְלָמֵי עַפְלֵיכֶם וְצְלָמֵי עַבְדֵיכֶם
 הַמִּשְׁחִיתִים אֶת־הָאָרֶץ וְנִתְּתֶם לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד
 אֹלֵי יָקַל אֶת־יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל
 6 אֲרָצְכֶם : וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת־לַבְנֹכֶם כַּאֲשֶׁר כְּבָדוּ
 מִצְרַיִם וּפְרַעֲוֶה אֶת־לִבָּם הֲלוֹא כַּאֲשֶׁר חֲתַעַלְל בָּהֶם
 7 וַיִּשְׁלַחוּם וַיֵּלְכוּ : וַעֲתָה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אֶחָת
 8 וְשֵׁתֵי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עֲלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאִסְרֶתֶם
 אֶת־הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה וְהִשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם מֵאֲחֵרֵיהֶם
 9 הַבַּיְתָה : וּלְקַחְתֶּם אֶת־אַרְוֹן יְהוָה וְנִתְּתֶם אֹתוֹ אֶל־
 הָעֲגֻלָּה וְאֵת כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתְתֶּם לוֹ אִשֶּׁם
 9 תִּשְׂמֹנוּ בְּאֲרֹנֵי מִצְרָיִם וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלֵּךְ : וּרְאִיתֶם
 אֶסְדֵּרֶךָ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שָׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת־
 הָרַעַה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְאִם־לֹא וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדוּ נִגְעָה
 10 בָּנוּ מִקְרָה הוּא הָיָה לָנוּ : וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כִּן וַיִּקְחוּ שֵׁתֵי
 11 פְרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בְּעֲגֻלָּה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַּבַּיִת :
 וַיִּשְׂמוּ

CAP. V. VI. Quare suavitatis sacerdotum cum donatiis

plautro imposita dimittitur, sine duce

Nullus est qui ex / Gode ab a mag - u in unum! Gode

טחורֵיכֶם ק' ו' טחורי ק' ו' טחורים ק' 12. v.

1 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארנו ואת
 2 עבברי הוהב ואת צלמי טהריהם : וישרנה הפרות
 בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלק
 ונעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים
 3 אחריהם עד גבול בית שמש : ובית שמש קצרים
 קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 4 הארון וישמחו לדאות : והעגלה באה אל שדה
 יהושע ברת השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה
 ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עליה
 ליהוה : והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארנו
 אשר אתו אשר בו כל זהב וישמו אלהאבן הגדולה
 ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא
 ליהוה : וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון
 ביום ההוא :
 7 ואלה טהרי הוהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
 לעקרון אחד :
 8 ועבברי הוהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
 הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרו ועד אכל
 הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
 9 הוה בשדה יהושע ברת השמש : ויה באנשי בית
 שמש כי ראו בארון יהוה ויה בעם שבעים איש חמשים
 אלה איש ויתאבלו העם כיהבה יהוה בעם מכה
 גדולה : ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני
 יהוה האלהים הקדוש הוה ואל מי יעלה מעלינו :
 11 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו
 פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם :
 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו א

יהוה שרנה

7 Boando Job. 6: 5.

9 villam

Kiriath-jearim

quae a Betfemitis cum gaudio excepta

sed irruerenter habitata, eos afflixit,

& missa fuit in Kiriath-jearim:

CAP. 7. VII.

כ כ כ ב Mmm 2 אתו

השוכן נח 40

הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי
 יד יהודה בפלשתים כל ימי שמואל: ותשבנה 4
 הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל
 לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציר
 לישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין
 האמרי: וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו: טו
 והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה 16
 וישפט את ישראל את כל המקומות האלה:
 ותשבת הרמתה כיישם ביתו ושם ישפט את ישראל 17
 ויבן שם מזבח ליהוה:
 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל א
 ויהי שם בניו הכבוד יואל ושם משנהו אביה שפטים 2
 בכבאר שבע: ולא הלכו בניו בדרכו וישו אחרי הבצע 3
 ויקחו שחר וישו משפט:
 ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל 4
 הרמתה: ויאמרו אליו תנה אתה זקנת ובניך לא הלכו ה
 בדרכיך עתה שימה לנו כלך לשפטנו ככל הגוים:
 וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו כלך 6
 לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה:
 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול 7
 העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי
 אתי מאסו ממלך עליהם: ככל הפעשים אשר עשו 8
 מיום העלתי אותם ממצרים ועד היום הוה ויעזבני
 ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך: ועתה 9
 שמע בקולם אך כי הער תעיד בהם והגדת להם
 משפט המלך אשר ימלך עליהם:
 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל 1
 העם השאלים מאתו מלך:

Israelitisque creptas vires restituit.

Samuel bene iudicat populum diu satis

CAP. VIII. Senex filios constituit iudices a se de generis;

Vnde Regen Israelitæ petunt, & pertinaciter petito inharentes, obtinent irato Numine.

7. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ff veruntamen

ללג 3 Mmm ויאמר

בדרכיו ק' 3. יכולו קמץ 17. v.

וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת־
 בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשֵׁם לוֹ בְּמִרְכַבְתּוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי
 מִרְכַבְתּוֹ: וְלִשְׂוֹם לוֹ שְׂרֵי אֶלְפִיסוֹ שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וּלְחָרָשׁ
 חָרִישׁוֹ וְלִקְצֵר קְצִירָו וְלַעֲשׂוֹת כָּל־מַלְחַמְתּוֹ וְכָל־
 רִכְבוֹ: וְאֶת־בְּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וּלְטַבְחוֹת
 וְלֵאפוֹת: וְאֶת־שְׂדוֹתֵיכֶם וְאֶת־פְּרָמִיכֶם וְיִיתִיכֶם
 הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לְעַבְדָּיו: וְזָרְעֵיכֶם וּכְרֵמֵיכֶם יַעֲשֶׂה
 וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעַבְדָּיו: וְאֶת־עַבְדֵיכֶם וְאֶת־
 שְׁפָחוֹתֵיכֶם וְאֶת־בְּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת־חֲמוּרֵיכֶם
 יִקַּח וְעֲשֵׂה לְמַלְאכָתּוֹ: צֹאנֵיכֶם יַעֲשֶׂה וְאַתֶּם תִּהְיוּ לוֹ
 לְעַבְדִּים: וְזַעֲקַתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר
 בְּחָרְתֶם לָכֶם וְלֹא יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא:
 וַיִּמְאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי אִם־
 כ מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ: וַחֲזִינוּ נָכ־אֲנַחְנוּ כְּכָל־הַגּוֹיִם וּשְׁמַנּוּ
 21 מַלְכָּנוּ וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת־מַלְחַמְתָּנוּ: וַיִּשְׁמַע
 שְׁמוּאֵל אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הָעָם וַיִּרְבֹּם בְּאָזְנוֹ יְהוָה:
 22 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹלִי
 וְהַמְלִכְתָּ לְהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 א לָכוּ אִישׁ לְעִירוֹ:
 וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן־אֲבִיאל בֶּן־זֶרֶר בֶּן־כְּבוֹרֶת בֶּן־אֶפְיָח בֶּן־
 2 אִישׁ יְמִינֵי גְבוּר חִיל: וְלוֹ הָיָה בֶן וּשְׁמוֹ שְׂאוּל בְּחוּר
 וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה
 3 גְּבָהּ מִכָּל־הָעָם: וַתִּאֲבָדְנָה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אֲבִי
 שְׂאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שְׂאוּל בְּנוֹ קַח־נָא אֶתְךָ אֶת־
 4 אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לָךְ בְּקִשׁ אֶת־הָאֲתָנוֹת: וַיַּעֲבֵר
 בְּחַר־אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־שֵׁלֶשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעֲבֹדוּ
 בְּאֶרֶץ־שֵׁעֵלַיִם וְאִין וַיַּעֲבֵר בְּאֶרֶץ־יְמִינֵי וְלֹא מָצָאוּ:
 5 הָ הִמָּה בָּאוּ בְּאֶרֶץ צוּף וּשְׂאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר־עִמּוֹ
 לכה

11 et dicit: haec erit ratio Regis, qui regnabit super vos, filios vestros accipiet et ponet sibi in curia sua sedem in equis suis, et current ad facies curus eius.
 12 et ad veniendum sibi pariet per milia leonum, et pueri, per quinquaginta et ad arandum arationem suam, et ad melandum messum suam, et ad faciendum in terra vincta belli sui, et in domo sua curus sui.
 13 Faroma 10, et pueri, vestros accipiet, et in curia sua, et in equis suis, et in curia sua, et in curia sua.
 14 Neh. 3. 18, et in pueris vestris, et in pueris vestris, et in pueris vestris.
 15 et in pueris vestris, et in pueris vestris, et in pueris vestris.
 16 et in pueris vestris, et in pueris vestris, et in pueris vestris.
 17 Nec ut suam decimabit et vestros ei et vestros.

CAP. IX.
 Hinc Samuel
 Saulem, affi-
 nas Patris
 quartentem,

מבנימין ק.י. הל דגושה. ו.19. קמין רביע. ו.11.

לכה וגשובה פוֹי־חַדָּל אָבִי מִן־הָאֲתוֹנוֹת וְדָאָג לָנוּ :
 וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ־אֱלֹהִים בְּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ 6
 נִכְבָּד כָּל אֲשֶׁר־יִדְבַר בּוֹא יָבוֹא עִתָּה נִלְכֶה שָׁם אוֹלִי
 וַיִּגִּד לָנוּ אֶת־דְּרָכָנוּ אֲשֶׁר־הִלְכָנוּ עֲלֶיהָ : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל 7
 לַנְּעָרוֹ וְהִנֵּה גֵלְךָ וּמַה־נִּבְיָא לְאִישׁ כִּי הִלְחַם אֲזוֹלִי
 מִכְּלִינוּ וְתִשׁוּרָה אֵין־לָהֶבִיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים מָה אֲתָנוּ :
 וַיֹּסֶף הַנְּעָר לַעֲנוֹת אֶת־שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמְצָא כִידֵי 8
 רִבְעֵי שֶׁקֶל בָּסָף וְנִתְּתִי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהַגִּיד לָנוּ אֶת־
 דְּרָכָנוּ : לְפָנִים וְיִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר הָאִישׁ בִּלְכַתּוֹ 9
 לְדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכֵן וְנִלְכֶה עַד־הָרְאָה כִּי לִנְבִיא הַיּוֹם
 יִקְרָא לְפָנִים הָרְאָה : וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לַנְּעָרוֹ טוֹב דְּכַרְךָ י
 לָכֵה נִלְכֶה וְיִלְכוּ אֶל־הָעִיר אֲשֶׁר־שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים :
 הִמָּדָה עֲלֵים בְּמַעֲלַה הָעִיר וְהִמָּדָה מִצָּאוֹ נְעוּרוֹת יִצְאוֹת 11
 לְשָׂאֵב מִים וַיֹּאמְרוּ לְהֵן הִישׁ בּוֹה הָרְאָה : וַתַּעֲנִינָה 12
 אוֹתָם וַתֹּאמְרָנָה יֵשׁ הִנֵּה לְפָנֶיךָ מַהֵר עִתָּה כִּי הַיּוֹם
 בָּא לְעִיר כִּי זָבַח הַיּוֹם לַעֵם בְּבִמְדָה : כִּבְאֲכֶם הָעִיר בֶּן 13
 תִּמְצָאוּן אֹתוֹ בְּטָרִם יַעֲלֶה הַבְּמִתָּחָה לְאֹכֵל כִּי לֹא־
 יֵאָכֵל הָעֵם עַד־בָּאוּ כִּי הוּא יִכְרֶה הַזָּבַח אַחֲרֵי־כֵן
 יֵאָכֵלוּ הַקִּרְאִים וְעִתָּה עָלוּ כִּי־אֹתוֹ כַּהַיּוֹם תִּמְצָאוּן אֹתוֹ :
 וַיַּעֲלוּ הָעִיר הִמָּדָה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל יֵצֵא 14
 לְקִרְאָתָם לַעֲלוֹת הַבְּמָדָה : וַיְהִי־זֶה גֵלְתָּ 15
 אֶת־אָזֶן שְׂמוּאֵל יוֹם אַחַד לְפָנָי בּוֹא־שְׂאוֹל לְאֹמֶר :
 כַּעֲתָּ מַהֵר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאַרְצֵן בְּנִימָן וּמִשְׁחָמוֹ 16
 לְגַדִּיד עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים
 כִּי רָאִיתִי אֶת־עַמִּי כִּי בָאָה צַעֲקוֹתוֹ אֵלַי : וּשְׂמוּאֵל 17
 רָאָה אֶת־שְׂאוֹל וַיְהוּזָה עֲנָרוֹ הִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 אֵלֶיךָ זֶה הַנְּעָר בְּעַמִּי : וַיְגִישׁ שְׂאוֹל אֶת־שְׂמוּאֵל בְּחוֹךְ 18
 הַיֶּשַׁע וַיֹּאמֶר הַקִּידָה־נָא לִי אֵי זֶה בֵּית הָרְאָה : וַיַּעַן 19
 שְׂמוּאֵל

seque confu-
lere volen-
tem.

† munus

Deo reuelan-
te,

חסדו
 12.7
 9 חסדו . 12.7 . חסדו חסדו

שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני
הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר
כ בלמכה אניר לך: ולא תנות האכרות לך היום שלשת
הימים אל תשם את לבך לחם כי נמצאו ולמי כל
2 א חמרת ישראל הלא לך ולכל בית אביה: ויען שאול
ויאמר הלא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה
2 ב דברת אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את שאול ואת
געריו ויביאם לשבתה ויתן לחם מקום בראש חקרואים
2 ג והמה כשלים איש: ויאמר שמואל לטבח תנה
את חמרה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים
2 ד אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה
וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים
לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם
קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום
כח היום: ויררו מחמקה העיר וידבר עם שאול
2 ו על הגג: וישכמו ויהי בעלות השחר וקרא
שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך וקם
שאוול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
2 ז המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול
אמר לנער ויעבר לפנינו ויעבר ואתה עמד ביום
ואשמיעך את דבר אלהים:

legem de-
signat.

honorifice
titul.

CAP. X.
Frustrim Re-
tam rugit.

א ויקח שמואל את פה השמן ויצק על ראשו וישקחו
ויאמר הלא כי משחך יהודה על גחלתו לנגיד:
2 ב בלכתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבורת
דחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליה נמצאו
האתגרות אשר הלכת לבקש והנה נפש אביך את
דברי האתגרות ודאג לךם לאמר מה אעשה לבני:
וחלפת

פרח באתנח . 2 . v . הגנה ק' . 26 . v .

& signis ce-
tis confirma-

3 וְחִלַּפְתָּ מִשֵּׁם וְהִלָּאָה וּבֹאֵת עַד-אֲלוֹן תְּכוּר וּמִצְאֹהֶךָ
שֵׁם שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים עֲלִים אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל
אֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשָׁה גִדִּים וְאֶחָד נִשְׂא שְׁלֹשֶׁת
4 כַּפְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשְׂא נֶבֶל יַיִן : וְשָׂאֲלוּ לָךְ לְשֹׁלֹם
וְנִתְּנָו לָךְ שְׁתֵּי-לֶחֶם וְלִקְחָת מִיָּדָם : אַחַר כֵּן הִ
תְּבוֹא אֶל-גִּבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שָׁם נִצְבִי
פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כִכְאֵךְ שֵׁם הָעִיר וּפְנַעַת הַבֵּל
נִבְאִים יִרְדוּם מִהַפְּמָה וּלְפָנֵיהֶם נֶבֶל וְתֹף וְחִלָּל
וּכְנוֹר וְהָפָה מִתְּנַבְאִים : וְצִלַּחַה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה
6 וְהִתְנַבְּיָת עִמָּךְ וְנִהַפְּכָת לְאִישׁ אַחֵר : וְהָיָה כִי
7 תִבְאִינָה הָאֵתֶר הָאֵלֶּה לָךְ עֲשֵׂה לָךְ אֲשֶׁר-
8 תִמְצֵא יָדֶךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ : וַיִּרְדָּת לִפְנֵי הַגִּלְגָּל
וְהָיָה אֲנֹכִי יֹרֵד אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לֹבֶחַ וּבְחִי
שְׁלָמִים שְׁבַעַת יָמִים תִּוָּחַל עַד-בּוֹאֵי אֵלֶיךָ וְהִוָּדַעְתִּי
9 לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה : וְהָיָה כַּהֲפַנְתּוֹ שִׁכְמוֹ
לְלַכֵּת מֵעַם שְׂמוּאֵל וַיִּהְפֹּךְ-לוֹ אֱלֹהִים לִבְ אַחֵר וַיִּבְאוּ
כָּל-הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא :

f cater-
v. 2, v. 10.

7 וַיִּבְאוּ שֵׁם הַגִּבְעָתָה וְהָנָה חֵבֶל-
נִבְאִים לִקְרֹאתוֹ וְתַצִּלַּח עֲלָיו רוּחַ אֱלֹהִים וַיִּתְנַבֵּא
8 בְּתוֹכָם : וַיְהִי כִלְיֹדְעוֹ מֵאֲתָמוֹל שְׁלֹשֶׁם וַיִּרְאוּ
וְהָנָה עִם-נִבְאִים נִבֵּא וַיֹּאמֶר הָעַם אִישׁ אֶל-
9 רֵעֵהוּ מַה-זֶּה הָיָה לְבִן-קִישׁ הַגִּם שְׂאוֹל
10 בְּנִבְיָאִים : וַיַּעַן אִישׁ מִשֵּׁם וַיֹּאמֶר זִמִּי אֲבִיהֶם
עַל-כֵּן הִיתָה לְמִשְׁלַל הַגִּם שְׂאוֹל בְּנִבְיָאִים :
11 וַיִּבֶל כַּהֲתַנְּבוֹת וַיִּבֶא הַבְּמָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל
12 אֵלָיו וְאֵל-נְעָרוֹ אֵן הִלַּכְתֶּם וַיֹּאמֶר לִכְבֹּשׁ אֶת-
13 הָאֲתָנוֹת וְנִרְאָה כִּי-אֵן וְנִבְוֵא אֶל-שְׂמוּאֵל :
וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׂאוֹל הַגִּידָה-נָא לִי מַה-אָמַר מַן
לָכֶם Nnn ל ל ל

*quod

בצל v. 11. יתיר v. 7.

16 לְכֶם שְׂמוּאֵל : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־דָּוִד הַגִּיד לְנֹכַח בֵּן נְמֻצָּא הָאֲתָנֹת וְאֶת־דָּבָר הַמְּלוּכָה לְאֶתְהַגִּיד לְךָ אֲשֶׁר אָבִיר שְׂמוּאֵל :

17 וַיִּצְעַק שְׂמוּאֵל אֶת־הָעַם אֶל־יְהוָה

18 הַמִּצְפָּה : וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֹלִיתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־

19 הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים אֶתְכֶם : וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאַתְּמָה

אֶת־אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הוּא מוֹשִׁיעַ לְכֶם מִכָּל־

דַּעוֹתֵיכֶם וְצַדִּיקֵיכֶם וְתֹאמְרוּ לוֹ כִּי־מֶלֶךְ תִּשִׂים עָלֵינוּ

וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לִשְׁבֹּטֵיכֶם וּלְאֶלְפֵיכֶם :

כ וַיִּקְרַב שְׂמוּאֵל אֶת כָּל־שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכַּד שְׁבֹט

20 בְּנִימֵן : וַיִּקְרַב אֶת־שְׁבֹט בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַחֲלָכָד

מִשְׁפַּחַת הַמַּטְרֵי וַיִּלְכַּד שְׂאוּל בֶּן־קִישׁ וַיִּבְקַשְׁהוּ

21 וְלֹא נִמְצָא : וַיִּשְׁאַל־עוֹד בִּיהוָה הֲבֵנָה עוֹד הִלֵּם

אִישׁ

22 וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה־הוּא נִחְבָּא אֶל־הַכְּלָיִם : וַיִּרְצוּ

וַיִּקְחֻהוּ מִשֵּׁם וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם וַיִּגְבֹּה מִכָּל־הָעָם

23 מִשְׁכָּמוֹ וּמְעַלָּה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־כָּל־הָעָם הֲרֵאִיתֶם

אֲשֶׁר בָּחַר־בוּ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל־הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל־

כח הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי תְּמֹלֶךְ :

שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם אֶת מִשְׁפַּט הַמֶּלֶכָה וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר

וַיִּנַּח לִפְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׂמוּאֵל אֶת־כָּל־הָעָם אִישׁ

24 לְבֵיתוֹ : וְגַם־שְׂאוּל הִלֵּךְ לְבֵיתוֹ גִּבְעַתָּה וַיִּלְכְּוּ עִמּוֹ

25 הַחִיל אֲשֶׁר־נָגַע אֱלֹהִים בְּלֶבָם : וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ

מַה־יִּשְׁעֲנוּ־זֶה וַיִּבְּחֻהוּ וְלֹא־חֲבִיאֹ לוֹ מִנְהַר וַיְהִי

כְּמַחְרֵישׁ :

א וַיַּעַל נָחַשׁ הָעֲמוּזִי וַיַּחַן עַל־רִבִּישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמְרוּ כָּל־

אֲנָשִׁי

פסוקא באמצע v. 22. למשפחתיו כ' v. 21.
הר דגושה v. 24.

populoque
Missa con-
du p'rañchi,

scripto re-
gi iure di-
misi, varic
essetum a
populo.

CAP. XI
Saul

2 אַנְשֵׁי יִבִּישׁ אֶל נַחֲשׁ כִרְת־לֵנוּ כִרְת־לֵנוּ וְנַעֲבֹדָךְ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַחֲשׁ הַעֲמוּנֵי בֹזֵאת אֲכָרוֹת לָכֶם בְּנִקְוֹר לָכֶם כָּל־
 3 עֵינַי יִמְיֹן וְשִׁמְתִּיהָ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 זְקַנְי יִבִּישׁ הָרַף לֵנוּ שִׁבְעַת יָמִים וְנִשְׁלַחַה מִלְּאֲכִים בְּכָל
 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֲתָנוּ וְרַעֲאֵנוּ אֵלֶיךָ:
 4 וַיָּבֹאוּ הַמִּלְּאֲכִים גִּבְעַת שְׂאוֹל וַיִּדְבְּרוּ חֲדָבְרִים כְּאוֹנֵי
 הָעַם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעַם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ: וַהֲנֵה שְׂאוֹל הֲ
 בָא אַחֲרֵי הַבָּקָר מִן־חֲשֹׁדָה וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל מִהֲלָעַם כִּי
 6 יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ־לוֹ אֶת־הַדְּבָרֵי אַנְשֵׁי יִבִּישׁ: וַתִּצְלַח־רוּחַ־
 אֱלֹהִים עַל־שְׂאוֹל כְּשָׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַד
 אִפְסוּ מֵאֵד: וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתְּחֵהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־גְּבוּל
 7 יִשְׂרָאֵל בֵּיַד הַמִּלְּאֲכִים: לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵינְנוּ יֹצֵאִים
 אַחֲרֵי שְׂאוֹל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כִּי יַעֲשֶׂה לַבָּקָר וַיִּפֹּל
 8 פְּחַד־יְהוָה עַל־הָעַם וַיִּצְאוּ כְּאִישׁ אֶחָד: וַיִּפְקְדֵם בְּבוֹק
 וַיַּחֲיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
 9 אֶלֶף: וַיֹּאמְרוּ לַמִּלְּאֲכִים הַבָּאִים כִּי הֲתֹאמְרוּן לְאִישׁ
 יִבִּישׁ גִּלְעָד מִחַד תְּהִיָּד לָכֶם תְּשׁוּעָה כִּי־הֵם הַשָּׁמַשׁ
 וַיָּבֹאוּ הַמִּלְּאֲכִים וַיִּגִּידוּ לְאַנְשֵׁי יִבִּישׁ וַיִּשְׂמְחוּ: וַיֹּאמְרוּ
 אַנְשֵׁי יִבִּישׁ מִחַד נִצָּא אֲלֵיכֶם וַעֲשׂוּתֶם לֵנוּ כְּכָל־הַטּוֹב
 11 בְּעֵינֵיכֶם וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיִּשֶׁם שְׂאוֹל
 אֶת־הָעַם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בַתּוֹךְ־הַמַּהֲנֶה
 כְּאִשְׁמֻרַת הַבָּקָר וַיָּבֹאוּ אֶת־עַמּוֹן עַד־הַיָּם הַיּוֹם וַיְהִי
 12 הַנִּשְׂאָרִים וַיִּפְצוּ וְלֹא נִשְׂאָרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחַד: וַיֹּאמֶר
 הָעַם אֶל־שְׂמוּאֵל כִּי הָאֵמֶר שְׂאוֹל יִמְלֵךְ עָלֵינוּ הֲנֵנוּ
 13 הָאֲנָשִׁים וְנִמְיָתָם: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לֹא־יוֹמֵת
 אִישׁ בַּיּוֹם תּוֹרָה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה
 בְּיִשְׂרָאֵל:

Iabeficas, a Nachas Ammonitarum R. obfessio.

collecto exercitu liberat.

favorem populi sibi conciliat.

inque regno denuo

14 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעַם לָכוּ וְנִלְכְּהָ חַגְלָגֵל וְנַחֲדָשׁ
 שֵׁם מִמֶּנּוּ 2

הַפְּטַרְתָּ קִרְחָה 14. כַּחוּם ק. 7.6. כִּשְׁמַעוּ ק. 6.

confirmatur
in Gilgal.

10 שם המלוכה : וילכו כל העם הגלגל ומלכו שם
את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו שם זבחים
שלמים לפני יהוה וישבח שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד :

CAP. II.
XII.
Samuel officium
iudicis
resignat,
suum fidem
exponit,

א ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי
בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמלק עליכם
2 מלך : ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושבתי ובני הנס אתכם ואני התהלכתי
3 לפניכם מנערי עד היום הזה : הנני ענו כי נגד יהוה
ונגד משיחו את שור מי לקחתי והמור מי לקחתי ואת
מי עשקתי את מי רצותי ומיד מי לקחתי כפר ואעלים
4 עיני בו ואשיב לכם : ויאמרו לא עשקתנו ולא רצונו
ה ולא לקחת מיד איש מאומה : ויאמר אליהם עד יהוה
בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידו מאומה
6 ויאמר עד : ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם
7 מארץ מצרים : ועתה התיצבו ואישפטה אתכם לפני
יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת
8 אבותיכם : כאשר בא יעקב מצרים ויועקב אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויצאו
9 את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה : וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא שר צבא
10 הצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם ויועקו
אל יהוה ויאמר חטאו כי עזבנו את יהוה ונעבד את
הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו
11 ונעבדך : וישלח יהוה את רבשל ואת ברן ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבנו
12 בטח : ותראו כי נאיש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו
לי

* inca-
aut

& populi per-
fidiam ar-
guit.

ו. יא. ויאמרו ק. 10. ו. יא. ויאמרו סביר 5.

לי לא כי מלך ימך עלינו ויהוה אלהיכם מלכם :
 ועתה הנה מלך אשר בחרתם אשה שאלתם והנה
 נתן יהוה עליכם מלך : אמר דאו את יהוה ועבדתם
 אותו ושמעתם בקולו ולא תמרו את פי יהוה והיתם
 גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אהר יהוה
 אלהיכם : ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריחם את פי
 יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם : גם עתה
 התיצבו וראו את הרבך הגדול הזה אשר יהוה עשה
 לעיניכם : הלוא קעיר חטים היום אקרא אל יהוה
 ויתן קלור ומטר ודעו וראו כי דעתכם רבה אשר
 עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך : ויקרא שמואל
 אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא
 כל העם מאד את יהוה ואת שמואל : ויאמרו כל
 העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה
 אלהיך ואל נמורת כי יספנו על כל חטאתינו רעה
 לשאל לנו מלך : ויאמר שמואל אל העם אל תיראו
 אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו
 מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם
 ולא תסורו כי אחרי הנהו אשר לא יועילו ולא
 יעילו כיתתו חמה : כי לא יטש יהוה את עמו בעבור
 שמו הגדול כי הוא יהוה לעשות אתכם לו לעם : גם
 אנכי חלילה לי מהטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם
 והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה : אך ייראו את
 יהוה ועבדתם אותו באמת בכל לבבכם כי ראו את
 אשר הגדל עמכם : ואם הודע תרעו גם אתם גם כה
 מלכם תספו :

dikis fidem
 miraculo fa-
 cit, eoque
 percultos ac
 veri Dei cu-
 tum hortat
 & consolatu

20. dixit, samuel ad populo: Ne time-
 atis; vos fecistis omne malum hoc:
 veniant enim in declinatib; a popo do-
 minum; de servitib; domino in
 toto corde vestro.
 21. et non declinabit; quia popo vana
 quae non prode arunt nec timent;
 quia veritas ipsa / sunt.
 22. quoniam non tribuunt de-
 mino populo suum propter erro-
 rem magnum; rem voluit do-
 mino facere vob; sibi in populo.
 23. Etiam absit mihi a peccando domi-
 no; in custodiendo orare pro vob;. sed de-
 cibe vob; in via bonae et rectae.
 24. Non tamen laude domino et
 laudate eum in veritate, in toto cor-
 de vestro; nam videlicet, id qd magis
 facit fecit vobiscum.
 25. At si malificando malificaverit;
 etiam vos iudicem ego vobis; pe-
 nitentib;.

CAP. 13.
 XIII.
 Ionathan
 praefidium
 מ מ מ ג נן 3
 שאל

עד כאן הפטרת פרה. v. 23.

Philistæorum ad Gibeam fundit;

Vnde hi magnum exercitum in Israhelitas & latebras querere cogant.

Saul non expectato Samuele sacrificat, qui superueniens cum reprehendit, & regno priandam pradiat.

שָׂאוּל אֲלֵפִים בְּמִכְמֶשׁ וּבְהָרַ בֵּית־אֵל וְאֵלֶּף הַיָּם עִם
 יוֹנָתָן בְּגִבְעַת בְּנִימִן וַיִּתֵּר הָעָם שְׁלַח אִישׁ לֵאמֹר
 3 וְיָדָה יוֹנָתָן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְיִשְׁמְעוּ
 פְּלִשְׁתִּים וְשָׂאוּל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר
 4 יִשְׁמְעוּ הָעֲבָרִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִנֵּה
 שָׂאוּל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִכְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל
 ה בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שָׂאוּל הַגִּלְגָּל וּפְלִשְׁתִּים
 נֹאסְפוּ לְחַלְחַם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלִשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְשֵׁשֶׁת
 אֲלֵפִים פָּרָשִׁים וְעִם כַּחֹל אֲשֶׁר עָלָה שִׁפְתַי הַיּוֹם לְרֶב
 6 וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמֶשׁ קִדְמַת בֵּית־אֵוֹן: וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל
 רָאוּ כִי צָרָלוּ כִי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם בְּמַעְרֹת
 7 וּבְחַוְהִים וּבְסַלְעִים וּבְצֻרֹת וּבְעֵבְרִים עֲבְרוּ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן אַרְצָן גָּד וּגְלָעָד וְשָׂאוּל עֹדְנֹו בְּגִלְגָּל וְכָל־
 8 הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו: וַיַּחַל שְׁבַעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר
 שָׂמוּאֵל וְלֹא־בָא שָׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיִּפֵּן הָעָם מֵעָלָיו:
 9 וַיֹּאמֶר שָׂאוּל הֲנִשׂוּ אֵלַי הָעֵלָה וְהִשְׁלָמִים וַיַּעַל הָעֵלָה:
 י וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שָׂמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא
 י א שָׂאוּל לְקִרְאָתוֹ לְבָרְכוֹ: וַיֹּאמֶר שָׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ
 י ב וַיֹּאמֶר שָׂאוּל כִּי־דָאִיתִי כִּי־נִפֵּץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא
 י ג בָּאתָ לְמוֹעֵד הַיּוֹמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאסְפִים מִכְמֶשׁ:
 י ד וַאֲמַר עַתָּה יָרְדוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי יְהוָה לֹא
 י ה חֲלִיתִי וְאַתָּאֲפֹק וְאֵעֲלֶה הָעֵלָה: וַיֹּאמֶר שָׂמוּאֵל אֵל־
 י ו שָׂאוּל נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֲשֶׁר צִוָּךְ בִּי עַתָּה הֲכִין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֵל־
 י ז יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם: וְעַתָּה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תָקוּם בְּקִשׁ
 י ח יְהוָה לוֹ אִישׁ בְּלִבּוֹ וַיִּצְוּהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא
 י ט שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר־צִוָּךְ יְהוָה: וַיֹּאמֶר שָׂאוּל וַיִּקַּם
 י י שָׂמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימִן וַיִּפְקֹד שָׂאוּל אֶת־
 הָעָם

finve-
preta, 2.
Chr. 33:
11.

(cf. 24 55, 5)

v. 8. ק. ויוחל ה. ויפקד שמואל את העם

16 והעם הנמצאים עמו כשש מאות איש: ושאל ויונתן
 בנו והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן ופלשתים
 17 חנו במכמש: ויצא המשחית ממחנה פלשתים
 שלשה ראשים הראש אחד יפנה אל הדרך עפרה אל
 18 ארץ שועל: והראש אחד יפנה דרך בית הרון
 והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקה על גי הצבעים
 19 המדברה: וחרש לא ימצא בכל ארץ
 ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או
 20 חנית: וירדו כל ישראל הפלשתים ללמוש איש כ
 את מחרשתו ואת איתו ואת קרדמו ואת מחרשתו:
 21 והיתה הפצירה פים למחרשות ולאתים ולשלש
 22 קלשון ולחקרדמים ולחציב הדרבן: והיה ביום
 מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את
 23 שאל ואת יונתן ותמצא לשאל וליונתן בנו: ויצא
 מצב פלשתים אל מעבר מכמש:

Post Saul Ge
 box castra
 collocar cut
 paucis incr
 mibus; Phi
 listai tribus
 agminibus
 terram Iff.
 depopulan
 tur.

4 lima. 2
 triden
 + stimu
 lum.

† fixus.

non est. Termino restrictio
 † impedi
 mentum.

CAP יד
 XIV.
 Jonathan ar
 migro con
 te castra h
 stium inua
 dit.

ויהי היום ובאמר יונתן בן שאל
 אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים
 2 אשר מעבר הלז ולאביו לא הגיד: ושאל יושב
 3 בקצה הנבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר
 עמו כשש מאות איש: ואחיה בן אחטוב אחי אי
 4 כבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלה נשא אפוד
 והעם לא ידע כי הלך יונתן: ובין המעברות אשר
 5 בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע
 מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחד
 6 בוצץ ושם האחד סנה: השן האחד מצוק מצפון ה
 מול מכמש והאחד מננב מול גבע: ובאמר יונתן
 אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים
 האלה אולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור
 להושיע

אמרו ק' 19.

7. Servandi in multis (i. in paucis).

להושיע ברב או במעט: ויאמר לו נשא כליו עשה

כל אשר בלבבך נטרה לך חנני עמך כלבבך:

8 ויאמר יהונתן הגד אנהנו עבדים אל האנשים

9 ונגלינו אליהם: אם כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו

אליכם ועמרנו תחתינו ולא נעלה אליהם: ואם כה

יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה בידנו וחדלנו

11 האור: ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו

פלשתים הגד עבדים יצאים מן החרים אשר

12 התחבאו שם: ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת

נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה אתכם דבר

ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהוה

13 ביד ישראל: ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו

אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו:

14 ותהי המצבה הראשנה אשר הכה יונתן ונשא כליו

15 כעשרים איש בכחצי מענה צמד שדה: ותהי חדרה

במחנה בשרה ובכל העם המצב והמשחית חרדו

16 גם המה ותרגו הארץ ותהי לחרבות אלהים: ויראו

הצפים לשאול בגבעת בנימן והנה החמון נמוג וילך

17 וחלם: ויאמר שאול לעם אשר

אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין

18 יונתן ונשא כליו: ויאמר שאול לאתה הגישה ארון

האלהים כי הלה ארון האלהים ביום ההוא וכני

19 ישראל: ויהי עד דבר שאול אל הכהן והחמון אשר

במחנה פלשתים וילך הלוח ורב

ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך:

כ ויעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה

והפה היתה הרב איש ברעהו מהומה גדולה מאד:

20 והעבדים היו לפלשתים באתמול שלשום אשר עלו

עמם

פסקא באמצע פסוק v. 19.

en pab-
uramentu
ses sane
de hostes

od igam
archas
pau,

curator & in-
fugan vertic:

ini fugien-
trij sequi-
ntur illius,
me confalte
Deo.

עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל
 2 אִשֶׁר עִם שָׂאוּל וַיִּזְנְתוּ : וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 הַמִּתְחַבְּאִים בְּהַר אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי־נָסוּ פְּלִשְׁתִּים
 3 וַיִּדְבְּקוּ גַם הַמָּה אַחֲרֵיהֶם בַּמִּלְחָמָה : וַיֹּשַׁע
 יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עֲבָרָה
 4 אֶת־בֵּית אֹנָן : וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֵּאֵל
 שָׂאוּל אֶת־הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכַל לֶחֶם
 עַד הָעֶרֶב וְנִקְמְתִי מֵאֵיבֵי וְלֹא־טַעַם כָּל־הָעַם לֶחֶם :
 5 וְכָל־הָאָרֶץ בָּאוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה : וַיָּבֹא
 הָעַם אֶל־הַיַּעַר וְהִנֵּה הַלֵּךְ דָּבָשׁ וְאִין מִשִּׁיג יָדוֹ אֶל־פִּי
 6 כִּי־רָא הָעַם אֶת־הַשְּׂבָעָה : וַיִּזְנְתוּ לֹא־שָׁמַע בְּהַשְּׁבִיעַ
 אֲבִיו אֶת־הָעַם וַיִּשְׁלַח אֶת־קָצֵה הַמִּטָּה אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ
 7 וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיַּעַר דָּבָשׁ וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל־פִּי וַתִּרְאֶנָּה
 עֵינָיו : וַיַּעַן אִישׁ מִהָעַם וַיֹּאמֶר הַשְּׂבָעַתְּ הַשְּׂבִיעַ אֲבִיךָ
 8 אֶת־הָעַם לֵאמֹר אַרְוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר־יֹאכַל לֶחֶם הַיּוֹם
 9 וַיַּעַף הָעַם : וַיֹּאמֶר יִזְנְתוּ עִבְרֵי אֲבִי אֶת־הָאָרֶץ רְאוּ
 10 נָא כִּי־אָרוּ עֵינַי כִּי טַעַמְתִּי מֵעֵט דָּבָשׁ הַזֶּה : אִף כִּי לֹא
 אָכַל אֲבָל אָכַל הַיּוֹם הָעַם מִשְׁלַל אֵיבָיו אֲשֶׁר־מִצָּא כִּי־
 11 עָתָה לֹא־רִבַּתְּהָ מִכָּה בְּפִלְשְׁתִּים : וַיָּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא
 12 בְּפִלְשְׁתִּים מִמִּכְמַשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעַם מֵאֵד : וַיַּעַשׂ
 הָעַם אֶל־שָׁלַל וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְגָדֵי בָקָר וַיִּשְׁחָטוּ
 13 אֶרְצָה וַיֹּאכַל הָעַם עַל־הַדָּם : וַיִּגִּדּוּ לְשָׂאוּל לֵאמֹר הִנֵּה
 הָעַם הַטָּאִים לַיהוָה לֵאכֹל עַל־הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגִדְתֶם
 14 גְּלוּ אֵלַי הַיּוֹם אֲבֵן גְּדוּלָּה : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל פָּצוּ בָעַם
 וְאִמְרַתֶּם לַהֵם הַגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שִׁירָז
 וַיִּשְׁחָטֶם בָּזֶה וְאִכְלֶתֶם וְלֹא־תִחַטְּאוּ לַיהוָה לֵאכֹל
 אֶל־הַדָּם וַיִּגִּשׁוּ כָל־הָעַם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ הַלִּילָה
 וַיִּשְׁחָטוּשֵׁם : וַיָּבֵן שָׂאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֲתוֹ חֹלֶל לַכְּנוֹת לַה
 מִזְבֵּחַ

cibum gust
re iuramen
vetans anse
cafus hoste

quod ignar
lonathan
violavit,

f rivus.

f favum.

f invo-
lavit,
25: 14.

השלל ק' ibid. ויעם ק' 32. ותאונה ק' 27. v.

36 מִזְבַּח לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל נִרְדָּה אַחֲרַי

פְּלִשְׁתִּים לַיְלָה וְנִבְזָה בְּהֵם עֲדָאוֹר הַבֶּקֶר וְלֹא־נִשְׂאָר
בְּהֵם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל־הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה

coque morte
affici iubetur;

37 וַיֹּאמֶר חֲכֹן נִקְרַבָה הַלֵּם אֶל־הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׂאֵל

שְׂאוּל בָּאֱלֹהִים הָאֵרֶד אַחֲרַי פְּלִשְׁתִּים הַתַּתְּנָם בְּיַד

38 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל גִּשּׁוּ הַלֵּם

כָּל פְּנוֹת הָעֵם וְדַעוּ וְרֹאוּ בַמָּה הִיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת

39 הַיּוֹם: כִּי חִי־יְהוָה חֲמוּשֵׁי־עַתְּ יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֹו

מ בְּיוֹנְתָן בְּנֵי כִי־מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל־הָעָם: וַיֹּאמֶר

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לְעֹבֵר אַחֵד וְאֲנִי וְיוֹנְתָן בְּנֵי

נְהִיָה לְעֹבֵר אַחֵד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

40 עֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַבֹּה

41 תָּמִים וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן וּשְׂאוּל וְהָעָם יָצְאוּ: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

42 הַפִּילוּ בִלְיָ וּבִין יוֹנְתָן בְּנֵי וַיִּלְכַּד יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל

אֶל־יוֹנְתָן הַגִּידָה לִי מַה עָשִׂיתָ וַיַּגִּד לוֹ יוֹנְתָן וַיֹּאמֶר

43 טָעַם טַעַמְתִּי בַקֶּצֶה חֲמוּשָׁה אֲשֶׁר־בְּיָדִי מֵעַט דָּבַשׁ הִנֵּנִי

44 אָמורת: וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה־עֲשֵׂה אֱלֹהִים וְכֹה יִסְקָה

sed populi
precibus libe-
ratur.

מַה כִּי־מוֹת תָּמוּת יוֹנְתָן: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׂאוּל הַיּוֹנְתָן

45 יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל

46 חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יָפֵל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה כִּי

עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנְתָן

וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרָיו: וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרָיו

Saul hostes
vndique am-
bientes de-
bellat.

47 פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמִקּוֹמָם: וּשְׂאוּל

48 לָכַד הַמְּלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחֶם סָבִיב בְּכָל־אִיָּבֹו

בְּמִצָּבֹו וּבְכַנְיַעְמוֹן וּבְאָדוֹם וּבְמִלְכֵי צוּכָה וּבְפְלִשְׁתִּים

49 וּבְכָל אֲשֶׁר־יָפְנָה יִרְשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ חֵיל וַיַּךְ אֶת־עַמְלֵק

Suus fami-
lia & regni
cius.

וַיִּהְיוּ 49 וַיַּעַל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד שָׁמְחוּ: וַיִּהְיוּ

בְּנֵי שְׂאוּל יוֹנְתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי־יִשׁוּעַ וַיִּשְׂם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם

הַכַּבִּירָה

פסקא באמצע פסוק 36

הבכירה מרב ושם הקמנה מיכל : ושם אשת שאול נ
אחונעים בת אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד
שאול : וקיש אבי שאול ונר אבי אכנר בן אביאל : 1
ותהי המלחמה חזקה על פלשתים 2
כל ימי שאול וראה שאול כל איש גבור וכל בן חיל
ויאספהו אליו :

ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח יהוה למשחך א
למלך על עמו על ישראל ועתה שמע לקול דברי
יהוה : כה אמר יהוה צבאות פקדתי 2
את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך
בעלתו ממזדים : עתה לה והכיתו את עמלק 3
והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה
מאיש עד אשר מעולל ועד יונק משור ועד שיה
מגמל ועד חמור : וישמע שאול את 4
העם ויפקדם במלאים מאתים אלף דגלי ועשרת
אלפים את איש יהודה : ויבא שאול עד עיר עמלק ה
וירב בנחל : ויאמר שאול אל הקיני לבו סרו רדו 6
מתוך עמלקי פד אספק עמו ואתה עשיתה חסד עם
כל בני ישראל בעלותם ממזרים ויסר קיני
מתוך עמלק : ויהי שאול את עמלק מחוילה 7
בואף שור אשר על פני מצרים : ויתפש את אגג 8
מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפי חרב :
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן 9
והבקר והמשעים ועל הכרים ועל כל הטוב ולא
אבו החרים וכל המלאכה נמכרה ונגמס אתה
החרים :

CAP. 15. XV
Saul A uale-
kitas delecte
iustus,

Regi & präd.
opima parcit

ideoque per
Samuelem re-
gni ablatio-
nem ei de-
nunciat,

f con-
tebantur

ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר : נחמתי כיד
המלכתי את שאול למלך בני שב מאחרי וארת
ננב 2 000 דברי

הפמרת זכור י. 1.

החמלתי

דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה
 כל הלילה : וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
 ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצוי
 לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל : ויבא שמואל אל-
 שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימתי את-
 דבר יהוה : ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באוני
 וקול הבקר אשר אנכי שמע : ויאמר שאול מעמלקי
 הביאום אשר חמל העם על-מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אלהיך ואתה היותר החרימנו :

ויאמר שמואל אל-שאול הרף ואגידה לך את אשר

דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר : ויאמר

שמואל הלוא אם קמן אתה בעיניך ראש שבטי

ישראל אתה וימשחך יהוה לכלך על ישראל : וישלחך

יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את-

עמלק ונלחמת בו עד-כלותם אתם : ולמה לא שמעת

בקול יהוה ותעש אל-השלל ותעש הרע בעיני

יהוה : ויאמר שאול אל-שמואל אשר

שמעתי בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה

ואביא את-אנג מלך עמלק ואת-עמלק החרימתי :

ויקה העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח

ליהוה אלהיך בגלגל : ויאמר

שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים פשמע בקול

יהוה הגה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים : כי

חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצור יען מצאת את-

דבר יהוה וימאסה מפלך : ויאמר

שאול אל-שמואל חטאתי כי-עברתי את-פי יהוה

כה ואת-דבריך כי יראתי את-העם ואשמע בקולם ועתה

שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה :

ויאמר

פתח בסף v. 29. ויאמר ק' v. 16. פתח בסף v. 15.

פתח באתנה

*17 digito annul: Non enim pariter
 tangeret in oculis tuis, caput doliuum
 Israel tu scilicet: v. 15 scilicet dominus
 in regem super Israel.*

*22 et hinc annul: Numquid voluntes
 Dominus in holocaustis et victimis
 sicut dixit in voce Domini: ecce
 audire prope sacrificio boni off. in-
 tendere prope adipe arietum.*

*23 Quia quasi peccata magice esse
 bellis ad ipsas iniquitas et fera
 animi ad thaurum: eo quod reproba-
 verit Dominus, et reprobavit te a
 deo (in 4. v. 15)*

ma. Ag-
 m. dillo-
 e. donora-
 e. dilectio,
 valentia
 plus ti-

eni se indi-
 gam ingra-
 tamque Deo
 reddidit,

ar. v. 17.
 us dei pass
 thibens,
 nitatis ad
 pas. Ichai
 ag. Alie,

presentiam in-
 obedientie
 criminis.

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל לֹא אָשׁוּב
 עִמָּךְ כִּי מֵאַסְתָּה אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מֵהַיּוֹם
 מִלֶּךְ עַל-יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לִלְכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנְּףוֹ
 מֵעִלּוֹ וַיִּקְרָע׃
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קְרָע
 יְהוָה אֶת-מַמְלְכוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיֶךָ הַיּוֹם וּנְתַנָּה לָרַעֲךָ
 הַטּוֹב מִמָּךְ׃ וְגַם נָצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁפָךְ וְלֹא יִנָּחַם כִּי
 לֹא אָדָם הוּא לְהַנָּחֵם׃ וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עִתָּה כִּבְדַנִּי נָא
 נִגְדַּד זַקְנִי עִמִּי וְנִגְדַּד יִשְׂרָאֵל וְיָשׁוּב עִמִּי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שָׂאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ
 שָׂאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִנֵּישׁוּ
 אֵלָיו אֶת-אֲנָג מֶלֶךְ עַמְלֶק וַיִּלְךְ אֵלָיו אֲנָג מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר
 אֲנָג אֲבֹן סָר מֵר-הַמּוֹת׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל
 כֹּאֲשֶׁר שִׁבְלָה גִישִׁים חֲרָפָה כֹּדֶת-שִׁבְל מִגִּישִׁים אֲבָהָה
 וַיִּשְׁפָךְ שְׂמוּאֵל אֶת-אֲנָג לִפְנֵי יְהוָה בְּגִלְגַּל׃
 וַיִּלְךְ שְׂמוּאֵל הַרְמָתָה וּשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ וַגְּבַעַת
 שָׂאוּל׃ וְלֹא-יָסַף שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׂאוּל עַד-יוֹם לַה
 מוֹתוֹ כִּי-חֲתָאֵבַל שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל וַיְהוֶה נֶחֱם כִּי-
 חִמְלָךְ אֶת-שָׂאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל-שְׂמוּאֵל עַד-מָתִי אֶתְּהָ מִתְּאֵבַל אֶל-שָׂאוּל וְאֲנִי
 מֵאַסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא קִרְנָה שִׁמֹן וְלֶךְ
 אֲשַׁלְּחֶךָ אֶל-יָשִׁי בֵּית הַלְחָמִי כִּי-רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ׃
 וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל וַהֲרַגְנִי׃
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְת בָּקָר תִּקַּח בְּיָדֶךָ
 וְאִמְרָתִי לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ וַקְרָאתָ לִישִׁי בַזְּבַח וְאֲנֹכִי
 אֹדְרִיעָךְ אֶת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר
 אֵלַיךְ׃ וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית
 לָחֶם וַיַּחְרְדּוּ זַקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ׃
 וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לִזְבֹּחַ לַיהוָה בָּאתִי הֲתִקְדְּשׁוּ וּבָאתֶם ה
 נָנָג 3 000 אֶתִי

29. al cham vel...
 meritas, et non...
 quia non homo...
 nihil... (al...)

† diffe-
 cuit

Samuel Ag-
 gum diffe-
 cuit, domus-
 que discessit,
 & Saulem non
 amplius vi-
 dit.

CAP. 17. V. 1.
 Mox Dei iussu
 Bethlehemi,
 invitatis ad
 agapas Ischai
 eiusque filie.

פסקא באמצע פסוק 2. ר' בפתח 27. v.

אתי כזבה ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם

6 לזבת: ויהי כבואם וירא את אל אב ויאמר אך נגד

7 יהוה משהו: ויאמר יהוה אל שמואל

אל מפט אל מראהו ואל זכה קומתו כי מאסתיו

כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים

8 ויהוה יראה ללבב: ויקרא ישי אל אבינרב ויעברו

9 לפני שמואל ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר

י ישי שמה ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי

שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא

11 בחר יהוה באלה: ויאמר שמואל אל ישי התמו

הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והגד רעה בצאן

וילאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד

12 בא פה: וישלח ויביאהו והוא ארמוני עסיפה עינים

וטוב ראי

13 ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא: ויקח שמואל

את קרן השמן וימשח אתו בכרב אחיו ותגלה רוח

יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך

14 הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול וכעתתו רוח

טו רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא

16 רוח אלהים רעה מבעתה: יאמר נא ארננו עבדיך

לפניה יבקשו איש ידע מענן ככנור והיה בחיות עליך

17 רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול

אל עבדיו דאו נא לי איש מיטיב לנגן והביאתם

18 אלי: ונען אחד מהנערים ויאמר הנה ראית בן

לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה

19 ונקון דבר ואיש האר ויהוה עמו: וישלח שאול

מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנה אשר

כ בצאן: ויקח ישי חמור להם ונאד זין וגדי עינים אחד

וישלח

† altitudinem
non videlicet homo: non homo videtur
sed sequitur oculos ad domum addit
et servavit eos.

tanquam
non mutuum
memoriam
regem vagit.

qui regali
propheta
que spiritus
instructus,
majorem Spiritum
in spiritu
capit.

פסקא באמצע פסוק 12. י. חל' בפתח 7.

1 וישלח ביד דוד בנו אל שאול : ויבא דוד אל שאול
 2 ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו נשא כלים וישלח
 שאול אל ישי לאמר יעמד נא דוד לפני כי מצא חן
 3 בעיני : והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד
 את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו
 רוח הרעה :

& Regis ar-
miger fil.

17 ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שובה א
 אשר ליהודה ויחנו ביד שובה ובין עזקה באפס דמים :
 2 וישאול ואיש ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
 מלחמה לקראת פלשתים : ופלשתים עמדים אל-
 3 החר מזה וישראל עמדים אל החר מזה והגיא
 ביניהם : ויצא איש חבנים מפיחנות פלשתים גלית ה
 שמו מגת גברו שש אמות וזרת : וכובע נחשת על ה
 ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
 6 חמשת אלפים שקלים נחשת : ומצחת נחשת על
 7 רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו כמנור
 ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא
 8 הצנה הלה לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל
 ויאמר להם למה תצאו לערה מלחמה הלוה אנכי
 הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברזלכם איש ויורד
 9 אלי : אם יוכל להלחם אתי והפני והיינו לכם
 לעבדים ואם אני אוכל לו והכתינו והייתם לנו
 לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני חרפתי
 את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה
 11 יחד : וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
 האלה ויחרתו ויראו מאד :

CAP. 17
XVII.
Philisteis ruti-
sus bellum
infelitantibus
Iudaos, Goliath
prodiit ad duellum
quemque
prouocans ;

+ lami-
na.

sed nomine
congregati au-
to, David in
castra missus.

12 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה
 ושמעו ישי ולו שמנה בנים והאיש בימי שאול זקן
 בא

קמץ בזק 9. וועץ ק 7. ג בפתח 4.

13 בָּאֲנָשִׁים : וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ
 אַחֲרֵי-שָׂאוֹל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו אֲשֶׁר הֵלְכוּ
 בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינֹדָב וְהַשְּׁלִישִׁי
 14 שָׁמָּה : וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וּשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הֵלְכוּ אַחֲרָיו
 טו שָׂאוֹל : וְדָוִד הֵלֵךְ וַיִּשָּׁב מֵעַל שָׂאוֹל לְרַעוּת אֶת-צֹאֵן
 16 אָבִיו בֵּית-לַחֶם : וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׂכָם וְהָעָרָב וַיִּתְּצֵב
 17 אַרְבָּעִים יוֹם : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְדָוִד בְּנוֹ קַח-נָא לְאַחִיָּה
 אִיפֹת חַמְלִיאָה הַזֹּה וְעֲשֵׂרָה לַחֶם הַזֹּה וְהָרִץ הַמַּחֲנֶה
 18 לְאַחִיָּה : וְאֵת עֲשֵׂרֶת חֲרִיצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְיִשְׂרָאֵל
 הָאֵלֶּה וְאֵת-אַחִיָּה תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֵת-עַרְבָתְּךָ תִּקַּח :
 19 וְשָׂאוֹל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים
 עִב-פְּלִשְׁתִּים :

† vadi-
monia

כ וַיִּשְׂכַּם דָּוִד בְּפֹקֵד וַיִּטֵּשׁ אֶת-הַצֹּאֵן עַל-שֹׁמֵר וַיֵּשֶׁב
 וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא הַמַּעֲגָלָה וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל-
 21 הַמַּעֲרָכָה וְהָרַעַי בְּמַלְחָמָה : וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים
 22 מַעֲרָכָה לִקְרֹאת מַעֲרָכָה : וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת-הַכֵּלִים
 מֵעַלְיוֹ עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיִּרְצֵן הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא וַיִּשְׂאֵל
 23 לְאַחִיו לְשָׁלוֹם : וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִגִּיהוּ אִישׁ הַבָּנִים
 עוֹלָה נְלִית הַפְּלִשְׁתִּי שְׁמוֹ מִגַּת מַמְעָרוֹת פְּלִשְׁתִּים
 24 וַיְדַבֵּר בְּרַבִּיִּם הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד : וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 כַּה בְּרֹאוֹתֶם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנָּסוּ מִפְּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד : וַיֹּאמְרוּ
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ הָעוֹלָה הַזֶּה כִּי לַחֲרֹף אֶת-
 יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִיָּה הָאִישׁ אִשׁ-יָכֵנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ
 עֵשֶׂר גְּדוֹל וְאֶת-כֶּתֹף יִתְּנוּ לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי
 בְּיִשְׂרָאֵל :

Prebraque
Itrafonis
non fecens,

26 וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֲנָשִׁים הַעֲמָרִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה-
 יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יָבִיא אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהַסִּיר
 חֲרֹפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעוֹלָה הַזֶּה כִּי חֲרֹף
 מַעֲרֹכֹת

חד' רגושה: v. 23. ממערכות ק' v. 23. חב' בפתח. v. 12.

מערכות אלהים חיים : ויאמר לו העם בדבר הזה 7
 לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו : וישמע אליאב 8
 אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
 בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן
 ההנה בסדנה אני ידעת את זונתך ואת דע לבכה כי
 למען ראות המלחמה ירדת : ויאמר דוד מה עשיתי 9
 עמה הלוא דבר הוא : ויפס מאצלו אל מול אחי ל
 ויאמר בדבר הזה וישבהו העם דכה בדבר הראשון :
 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול 1
 ויפקדו : ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עליו 2
 עבדך ולא ונלחם עי הפלשתי הזה : ויאמר שאול 3
 אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה
 לחלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה
 מנערו :

ad duellum offert, Deo fretus,

ויאמר דוד אל שאול דעה היה עבדך לאביו בצאן 34
 ובא הארלי ואת הרוב ונשאה זה מהעדר : ויצאתי לה
 אחריו והכתיו והצילתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
 בזקנו והכתיו והמיתיו : גם את הארני גם הרוב הכה 6
 עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאתר מהם כי חרף
 מערכת אלהים חיים : ויאמר דוד יהודה 7
 אשר הצילני מיד הארלי ומיד הרב הוא יצילני מיד
 הפלשתי הזה : ויאמר שאול אל דוד לה 7

qui ex maioribus periculis se liberat

f galatam, Ez. 23: 14.

ויהוה יהיה עמך : וילבש שאול את דוד מדיו ונתן 8
 קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון : ויחר 9
 דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסח
 ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא
 נסיתי ויחסם דוד מעליו : ויקח מקלו בדיו ויבחר לו מ
 חמשה חלקי אבנים ומן החל וישם אתם בכלי

& baculo tantum fundaque inicitus,

†lavos,

הרעים PPP סס ס

פסקא באמצע פסוק 37. יהת בדגש 35. שח ק' 34.

הרעים אשהלו וביקשוט וקלעו בידו ויגש אלה
 4 הפלשתי : וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד וחאיש
 4 נשא הצנה לפניו : ויבט הפלשתי ויראה את דוד
 4 ויבוהו כיהיה נער ואמני עסיפה מראה : ויאמר
 הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי
 4 בפילות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו : ויאמר
 הפלשתי אל דוד לכה אלו ואתנה את בשרך לעוף
 השמים ולבהמת השדה : ויאמר דוד אל
 הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי
 בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
 4 אשר חרפת : היום הזה יסרה יהוה בידו והכתיק
 והקרתי את ראשך מעליך ונתתי פגרי מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולבהמת הארץ וידעו כל הארץ
 4 כי יש אלהים לישראל : וידעו כל הקהל הזה כי לא
 בחרב ובחנית יהושע יהוה כי ליהוה הפלחמה ונתן
 4 אתכם בידנו והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
 דוד וימהר דוד וירץ הפערכה לקראת הפלשתי :
 4 וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן ויקלע
 ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו
 4 ויפל על פניו ארצה : ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע
 ובאבן ויך את הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד :
 4 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה
 מתערה וימתהו ויכרת בה את ראשו ויראו
 4 הפלשתים כי ימת גבורם וינסו : ויקמו אנשי ישראל
 ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד באוה גיאועד
 שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
 4 גת ועד עקרון : וישבו בני ישראל מדלק אחרי
 4 פלשתים וישסו את מחניהם : ויקח דוד את ראש
 הפלשתי

et dixit David ad Philistinum : Tu
 natus es domine cum gladio et cum lancea
 et cum clypeo, et ego sum in nomine
 Domini exercituum Dei
 accursum Israel, quoniam probis off-
 endit.

Goliathum
(e contem-
nentem)

incrimine
dei pro-
batum

no istu, ac
propeo gla-
diisugulavit.

Fide fuga
dixit Phil-
istin, info-
ruentibus
Israelitis.

פתח בסוף 45

הפלשתי ויבאהו ירושלם ואת כליו שם באהלו :
 וכראות שאול את דוד יצא לקראת נה
 הפלשתי אמר אל-אבנר שר הצבא בן-מיזיה הנער
 אבנר ויאמר אבנר חי-נפשה המלך אסיידעתי : ויאמר 5
 המלך שאל אתה בן-מיזיה העלם :
 וכשוב דוד מהכות את-הפלשתי ויקח אתו 5
 אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו : ויאמר 5
 אליו שאול בן-מי אתה הנער ויאמר דוד בן-עכדה יש
 בית הלחמי : ויהי ככלתו לדבר אל-שאול ונפש א
 יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהו יהונתן כנפשו :
 ויקהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו : 2
 ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו : 3
 ויתפשט יהונתן את-המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד 4
 ומדיו ועד-חרבו ועד-קשתו ועד-הגרז : ויצא דוד 5
 ככל אשר ישלחנו שאול ושכיל וישמהו שאול על
 אנשי המלחמה ויטב בעיניו כל-העסוגם בעיני עבדי 5
 שאול : ויהי כבואם בשוב דוד מהכות 6
 את-הפלשתי ותצאנה הנשים ככל-ערי ישראל
 לשיר והמחלות לקראת שאול המלך בתפוס
 בשמחה ובשלשים : ותענינה הנשים המשחקות 7
 ותאמרן הנה שאול באלפו ודוד ברכבתיו : ויחר 8
 לשאול מאד וידע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד
 רבכות ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה : ויהי 9
 שאול עין את-דוד מחנום שהוא וחלאתו :
 ויהי מפיחת ותצלח רוח אלהים בעדה :
 אל-שאול ויתגבא בתוך הבית ודוד מגן בידו פיוס
 ביום החנית ביד-שאול : ויטל שאול את-החנית :
 ויאמר אכה בידו ובמור ויטב דוד מפניו פעמים :
 וירא PPP 2 ססס

David Sauli
sifitur & in-
notescit.

CAP. XVII.
XVIII.
a Ionathane
adam-tur,

a Saule in Ph
lilias mis-
sus, feliciter
agit, cum a
plausu publi
co ;

sed invidia
Regis ,

qui mortem
ei primum
aperit,

† ad-
lescens,
20:22.

† specu-
lans

פתח באתנת 7. לשיר ק. 6. ויאבהו ק. 1. עיון ק. 9. באלפיו ק. ib.

1 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול
 2 סר : ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר-אלף ויצא
 3 ויבא לפני העם : ויהי דוד לכל-
 4 טו דרכו משכיל ויהוה עמו : וירא שאול אשר הוא
 5 משכיל מאד ויגד מפניו : וכל-ישראל ויהודה אהב
 6 את-דוד כי הוא יוצא ויבא לפני-הם :
 7 ויאמר שאול אל-דוד הנה כתי הגדולה מרב אתה
 8 אתן לך לאשה אך הנה לי לבן-חיל והלחם מלחמות
 9 יהוה ושאול אמר אל-תהי ידי בו ותהי בו יד-פלשתים :
 10 ויאמר דוד אל-שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי
 11 בישראל ביהיה חתן לפלך : ויהי בעת תת את-
 12 מרב בת-שאול לדוד והיא נתנה לעדר-יאל המחלת
 13 כ לאשר : ותאהב מיכל בת-שאול את-דוד ויגדו
 14 לשאול וישר הדבר בעיניו : ויאמר שאול אתגנה לו
 15 ותהי לו למוקש ותהי בו יד-פלשתים ויאמר שאול
 16 אל-דוד בשתים תחתן בי היום : ויצו שאול את-
 17 עבדו דבדו אל-דוד בלש לאמר הנה חפץ בך חפץ
 18 וכל-עבדיו אהבוהו ועתה התחתן בפלך : וידברו
 19 עבדי שאול באזני דוד את-הדברים האלה ויאמר דוד
 20 הנקלה בעיניכם התחתן בפלך ואנכי איש-רש
 21 ונקלה : ויגדו עבדי שאול לו לאמר בדברים האלה
 22 כה דבר דוד : ויאמר שאול כה-תאמרו
 23 לדוד אין-חפץ לפלך כמחר כי במאה ערלות פלשתים
 24 להנקם באיבי חפץ ושאול חשב להפיל את-דוד
 25 ביד-פלשתים : ויגדו עבדיו לדוד את-הדברים האלה
 26 וישר הדבר בעיני דוד להתחתן בפלך ולא-מלאו
 27 הימים : ויקם דוד וילך : והוא ואנשיו ויהי בפלשתים
 מאתים איש ויבא דוד את-ערלתיהם וימלאום לפלך
 להתחתן

Acta dolefo. finalato & c. holo conuigio. cum filia vna.

Et altera peri. calisi cum conditione.

nam tamen David felici.

v. 14. עבדיו ק' v. 22. דרכיו ק'

להתחתן בכלה ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:
 2 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול 8
 אהבתהו: ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול 9
 איב את דוד כל הימים:
 ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל ל
 עבדי שאול וייקר שמו מאד: וידבר שאול אל א
 יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן
 שאול חפץ בדוד מאד: ויגד יהונתן לדוד לאכר 2
 מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר
 וישבת בסתר ונהפאת: ואני אצא ועמדתי ליד אבי 3
 בשדה אשר אתה שם ואני אדבר כה אל אבי וראיתי
 מה והגדתי לך: וידבר יהונתן בדוד 4
 טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא הפלך
 בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד:
 וישם את נפשו בכפו ויה ארץ הפלשתים ויעש יהוה ה
 תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולפה
 תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם: וישמע שאול 6
 בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יוקמת: ויקרא 7
 יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה
 ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול
 ויתוסף המלחמה להיות 8
 ויצא דוד וילחם בפלשתים ויה בהם מכה גדולה וינסו
 מפניו: והנהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו 9
 יושב וחנניתו בידו ודוד מנגן ביד: ויבקש שאול
 להכות בחניתו בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויה
 ארץ החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא:
 וישלח שאול מלאכים אל בית 10
 דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו
 PPP 3 ג ססס לאמר

impieuit.

CAP. 19. Saul morient ei decernit, quem tamen Jonathan ex-cusat, & Patri reconciliat;

sed mox illum transfigere tentat.

& clapsum custodiri iubet:

יחיר א' v. 29. פתח בסף v. 28.

לאמר אם אינך ממלט את נפשך תלילה מחר אתה
 12 מוקת : ותרוך מיכל את דוד בעד החלון וילך ויבכה
 13 וימלט : ותקח מיכל את התרפים ותישם אל תמטה
 ואת כבד העזים שמה מראשתיו ותכס בכנר :
 14 וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר הלה
 טו הויא : וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד
 16 לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו : ויבאו
 המלאכים והנה התרפים אל המטה וכבד העזים
 17 מראשתיו : ויאמר שאול אל מיכל לפה פכה רמיחני
 ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול
 18 הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך : ודוד ברח וימלט
 ויבא אל שמואל הרמיה ויגד לו את כל אשר
 עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנזיר :
 19 ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנזיר ברמה : וישלח
 20 שאול מלאכים לקחת את דוד ויבא את להקת
 הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותחי על
 21 מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם הטה : ויגדו
 לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם הטה
 ויסקף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם
 22 הטה : וילך גם הוא הרמיה ויבא עד פנה
 הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד
 23 ויאמר הנה בנזיר ברמה : וילך שם אל נזיר
 ברמה ותחי עליו גם הוא רוח אלהים וילך חלוד
 24 ויתנבא עד פאו בנזיר ברמה : ויפשט גם הוא
 בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערם כל
 היום והוא וכל תלילה על כן ואמרו הגם שאול
 25 בנביאים : ויבכה דוד מנזיר ברמה
 ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עניי ומה
 חטאתי

et vocis afflu
cuidi.

† fragu-
lam, v.
10.

† v. 11.

& ad Stimu-
lem fugit, ubi
factus reditus
fuit licet Saul
per legatos ac
ipse cum ad-
notem quali-
vicit.

† coetum

nam spiritu
prophético
concreti de-
fuerunt.

cap. כ xx.
David de per-
secutione

בניות ק' 18. v. 19. בניות ק' 22. v. 1. בניות ק' 23. v. 23. ibid.

Saulis apud
Ionathancm
conqueritur
qui animum
patris explo-
raturum &
reuelaturum
se & polli-
cetur.

2 חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי : ויאמר לו
 3 חלילה לא תמות הנה לך עשה אבי דבר גדול או
 4 דבר קטן ולא יגלה את אונאי ומדוע יסתיר אבי מפני
 5 את הדבר הזה אין זאת : וישבע עוד דוד ויאמר ידע
 6 ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת
 7 יהונתן פודיעצב ואולם חי יהוה והי נפשה כי כפשה
 8 ביני ובין חמות : ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר
 9 נפשה ואעשה לך : ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש ה
 10 מחר ואנכי ושב אשב עם הכלה לאכול ושלחתני
 11 ונסתרתני בשדה עד הערב השלשית : אם ספקד
 12 יפקחני אביך ואמרת נשאל נשאל מפני דוד לרוח
 13 בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה :
 14 אם כה יאמר טוב שלום לעבדה ואם חרה יזרה לו
 15 דע כי כלתה הרעה מעמו : ועשית חסד על עבדה
 16 כי בכרית יזזה הבאת את עבדה עמך ואם יש כי עון
 17 המיתני אתה ועד אביך לפה זה תביאני : ויאמר
 18 יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה
 19 מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך : ויאמר דוד
 20 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך קשה :
 21 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ונצאו שניהם
 22 ויאמר יהונתן אל דוד יהוה :
 23 אלהי ישראל כי אחקר את אבי בעת מחל
 24 השלשית והנה טוב אל דוד ולא או אשלה אליך
 25 וגלית את אונך : כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסוף
 26 כייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך
 27 ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עיך כאשר היה
 28 עם אבי : ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
 29 יהוה ולא אמות : ולא תכרית את חסדך מעם ביתי שו

f passus.

iurata fide.

עד
לא יעשה ק' 2.

עד-עולם ולא בהכרת יהוה את-איבי דוד איש מעל
16 פני האדמה : ויכרת יהונתן עם-בית דוד ובקש יהוה
17 מיד איבי דוד : ויוסף יהונתן להשביע את-דוד
באהבתו אתו כי-אהבת נפשו אהבו :

& constituta
ratione.

18 ויאמר-לו יהונתן מתר-חדש ונפקדת כי יפקד מושבה :
19 ושלשת-תרד מאד ובאת אל-המקום אשר-נסתרת
כ שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל : ואני
21 שלשת החצים צדה אורה לשלח-לי למטרה : והנה
אשלח את-הנער לה מצא את-החצים אם-אמר אמר
לנער הנה החצים ממך והנה קחני ובאה כי-שלום

22 f. 16.

23 לה ואין דבר חי-יהוה : ואם-כה אמר לעלם הנה
23 החצים ממך והלאה לה כי שלחה יהוה : והדבר
אשר דברנו אני ואמה הנה יהוה ביני וביןך עד-עולם :

24 ויסתר דוד בשרה ויהי החדש וישב
כה המלך על-הלחם לאכול : וישב המלך על-מושבו
כפעם בפעם אל-מושבו הקיר ויקם יהונתן וישב
26 אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד : ולא דבר שאול
מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי-לא טהור :

27 ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר
שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גם-המול
28 גם-חיום אל-הלחם : ויען יהונתן את-שאול נשאל
29 נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם : ויאמר שלחני נא כי
זבח משפחה לנו בעיר והוא צוח-לי אחי ועתה אם
מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-כן
ל לא-בא אל-שלחן המלך : ויחר-אף

+ rebel-
lione.

שאול ביהונתן ויאמר לו ברגעות המרדורת הלוא
ידעתי כי-בחר אמה לבן-ישי לבשתך ולבשת ערות
אמך

אל ק' 24. הפטרת כשחל רח ביום א' 18. v.

אמך: כי כל הימים אשר בן ישי חי על הארמה לא
תבון אתה ומלכותך ועמך שלח וקח אתו אלי כי בן
מות הוא: ויען יהונתן את שאול אביו
ויאמר אליו למה יומת מה עשה: ויטל שאול את
החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי בלה היא מעם
אביו להמית את דוד: ויקם יהונתן מעם השלחן
בחריאף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב
אל דוד כי הכלמו אביו: ויהי בכפר לה
ויצא יהונתן השדרה למועד דוד ונער קמן עמו:
ויאמר לנער רץ מצאנא את החצים אשר אנכי
מורה הנער רץ והוא יורה חצוי להעברו: ויבא
הנער עד מקום חצוי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן
אחרי הנער ויאמר הלוא חצוי מפה והלאה: ויקרא
יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל תעמד וילקט
נער יהונתן את החצי ויבא אל אדניו: והנער לא
ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: וימתן
יהונתן את כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך הביא
העיר: הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו
אנצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את רעהו
ויבכו איש את רעהו עד דוד הגדיל: ויאמר יהונתן
לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה
לאמר יהוה יהיה ביני ובינה ובין ורעי ובין ורעה עד
עולם:

promissaque
fideliter
præstat,

& renouate
foedere ab
discedit.

ויקם וילך ויהונתן בא העיר: ויבא דוד נבה אל-א
אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר
לו מדוע אתה לבדך ואיש אין אהך: ויאמר דוד
לאחימלך חפזו המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל
ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר
צויתך

CAP. כא
XXI.
David No-
bam confes-
ad Achime-
lech. P. M.

עע ע 99

פתח v. 1. עד כאן הפטרת רח. v. 42. החצים ק. v. 38.
v. 2. hoc versu Plant. ur. Bomb. 4. Hisp. inchoant Cap. 21.

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני:

& panes sacros

4 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תננה בידי או ה הנמצא: ויען חכהן את דוד ויאמר אין לחם הל

אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה: ויען

דוד את חכהן ויאמר לו כי אם אשה עברה לנו כתמל שלשם בצאתי ויהיו כלי הנערים

קדש והוא דרך הל ואף כי חזים יקדש בבלי: ויתן לו חכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם

7 לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום הקקחו: ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא

נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר לשאול: ויאמר דוד לאחימלך ואין ישפה תחת ידך

חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לפחתי בידי כי היה דבר חמלה נחון:

f. foli. nandū.

gladiumque Goliathi obtinuit ab ipso.

ויאמר חכהן חרב גלית הפלשתי אשר חפית בעמק האלה הננה היא לוטה בשמלה

אחרי האפור אם אתה תקח לה קח כי אין אחרת זולתה בזה ויאמר דוד אין פמזה תננה

לי: ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא אל אכיש מלך גת: ויאמרו עבדי אכיש

Hinc Gathum ad R. Achis,

אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה יענו במחלות לאמר הבה שאול באלפו ודוד ברכבתו:

13 וישם דוד את הדברים האלה בלבו וירא מאד מפני אכיש מלך גת: וישנו את טעמו בעיניהם ויתהלל

indeque expulsi

בידם ויתו על דלתות השער ויורד לירו אלזקנו: ויאמר אכיש אל עבדיו הננה תראו איש

f. foli. v. 6. Job. 6:6.

16 משתגע למה תקיאו אתו אלי: חסר משגעים אני כי

פסקא כאמצע פסוק. ib. קמץ בזק. v. 10. א' בחירק. v. 9. ברכבתיו ק. ibid. באלפיו ק. v. 12. פתח בסף. v. 11. פתח בסף. v. 13.

כי הבאתם את זה להשתגע עלי הזה יבוא אל
ביתי:

א וילה דוד משם וימלט אל מערת עדלם וישמעו אחיו

CAP. כב.
XXII.
In speluncam
Adullam,

ב וכל בית אביו וירדו אליו שמה: ויתקבצו אליו כל

איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש

mox ad Moa-
bitas se reci-
pit cum suis;

ג ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש: וילה

ד דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא

נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי

vatisque mo-
nitu in Iude-
am. Saulo
coniuratio-
nem hinc col-
ligenti, Doeg
narrat Noba
vifa;

ה אלהים: וינחם את פני מלך מואב וישבו עמו בלי ימי

ו היות דוד במצודה: ויאמר גד הנביא אל דוד לא ה

תשב במצודה לה ובאת לה ארץ יהודה וילה דוד

ז ויבא יער חרת: וישמע שאול כי נודע

ח דוד ואנשים אשר אתו ושאל יושב בגבעה תחרת

ט האשל ברמה והניתו בידו וכל עבדיו נצבים עליו:

י ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני

יא גם לכלכם יתן בן ישי עדות וכרמים לכלכם ישים

יב שרי אלפים ושרי מאות: כי קשרתם בלכם עלי ואיך

יג גלה ארת אונל בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם

יד עלי וגלה את אונל כי הקים בני את עבדי עלי לארב

טו ביום הזה: ויען דאג האדמי והוא

טז נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי את בן ישי בא נבה

יז אל אחימלך בן אחימזב: וישאל לו ביהוה וצידה

Vnde vocatus
Achimelech
cum sacerdoti-
bus 85.

יח נתן לו ואת הרב גלית הפלשתי נתן לו: וישלח

יט המלך לקרא את אחימלך בן אחימזב חכהו ואת

כ כל בית אביו הפהגים אשר בנב ויבאו כלם אל

כא המלך: ויאמר שאול שמעו נא בני

כב אחימזב ויאמר הנני אדני: ויאמר אל שאול למה

כג קשרתם עלי אמה ובן ישי בתמה לו לחם והרב

כד ע ע ע כ 2 Q99 ושאל

כה אליו ק. 13.

וּשְׂאוֹל לוֹ בְּאֱלֹהִים לָקוּם אֵלַי לְאַרְבַּב בַּיּוֹם הַזֶּה׃

וַיַּעַן אַחִימֶלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר וּמִי 14

בְּכָל־עֲבוּרֶיךָ כְּדוֹר נְאֻמָּן וַחֲתָן הַמֶּלֶךְ וּמִר אֶל־

טו מִשְׁמַעְתֶּךָ וּנְכַבֵּד כְּבוֹדְךָ׃ הַיּוֹם הַחֲלִיתִי לְשְׂאוֹל לוֹ

בְּאֱלֹהִים חֲלִילָה לִי אֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ בְּעַבְדּוֹ דָּבָר בְּכָל־

בֵּית אָבִי כִי לֹא־יָדַע עֲבוּרֶךָ בְּכָל־זֹאת דָּבָר קָטָן אוֹ

16 גְּדוֹל׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מוֹת תָּמוּת אַחִימֶלֶךְ אִתָּה וְכָל־

17 בֵּית אָבִיךָ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְרָצִים הַנֶּעֱצָבִים עָלָיו סָבוּ

וְהַמִּיתוּ׃ כִּהְנִי יְהוּה בִּי גַם־יָדָם עִם־דָּוִד וְכִי יָדְעוּ כִי־

בָּרַח הוּא וְלֹא גָלוּ אֶת־אֹזְנוֹ וְלֹא־אָבִו עֲבַד־הַמֶּלֶךְ

18 לְשַׁלַּח אֶת־יָדָם לִפְנֵעַ בְּכַהְנֵי יְהוּה׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ

לְדָוִד סָב אִתָּה וּפְנֵעַ בְּכַהְנִים וַיִּסַּב דָּוִד הָאָדָמִי וַיִּפְנֵעַ

הוּא בְּכַהְנִים וַיָּמָת׃ בַּיּוֹם הַהוּא שְׁמָנִים וְחֲמִשָּׁה אִישׁ

19 נִשְׂאֵאֶפֶד פָּד׃ וְאֵת נָב עִיר־הַכַּהֲנִים הֵבָה לְפִי־חֶרֶב

מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זִינוּק וַיִּשׂוֹר וַחֲמוּר וַיִּשָּׂה

כ לְפִי־חֶרֶב׃ וַיִּמְלֹט בֶּן־אֶחָד לְאַחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב

21 וַשְּׁמוֹ אֲבִיתָר וַיִּבְרַח אַחֲרֵי דָוִד׃ וַיִּגַּד אֲבִיתָר לְדָוִד כִּי

22 הָרַג שְׂאוֹל אֶת כַּהְנֵי יְהוּה׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַבִּיתָר יָדְעָתִי

בַּיּוֹם הַהוּא כִי־שָׁם דָּוִד הָאָדָמִי כִי־הִגִּד יָגִיד לְשְׂאוֹל

23 אָנֹכִי סָפַתִי בְּכָל־נַפְשׁ בֵּית אָבִיךָ׃ שָׁבָה אִתִּי אֶל־תִּירָא

כִּי אֲשֶׁר־יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשִׁי יִבְקֹשׂ אֶת־נַפְשֶׁךָ כִּי־מִשְׁמַרְתָּ

א אֶתָּה עַמְדִּי׃ וַיִּגְדוּ לְדָוִד לֵאמֹר הִנֵּה

פְּלִשְׁתִּים גָּלְחָמִים בִּקְעִילָה וְהִמָּחַ שָׁסִים אֶת־הַגִּרְנוֹת׃

2 וַיִּשְׂאֵל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵלֶּךָ וְהַכִּיתִי בְּפְלִשְׁתִּים

הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־דָּוִד לֵךְ וְהַכִּיתָ

3 בְּפְלִשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־קְעִילָה׃ וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד

אֵלָיו הִנֵּה אֲנַחְנוּ פֹּה בַּיהוּדָה יִרְאִים וְאַף כִּי־נִלְכַּדְךָ קְעִילָה

4 אֶל־מַעְרָבוֹת פְּלִשְׁתִּים׃ וַיִּוֹסֶף עוֹד דָּוִד

לְשְׂאוֹל

residatur.

& Saba delimitur.

van Abiathra secus ad Davidem.

CAP. XXIII. David Xclim ab obfione Philisthorum libere, camque intus.

דואג ל. ibid. לדואג ק. v. 18. אונק ק. v. 17. יתיר ו. v. 15. ibid. פסקא. v. 2. דואג ק. v. 22. יהב בצרי. v. 20. פתח בסף. באמצע פסוק.

לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי
 אני נתן את פלשתים בידך: וילך דוד ואנשיו קעילה ה
 וילחם בפלשתים וינחג את מקניהם ויך בהם מכה
 גדולה וישע דוד את ישבי קעילה: ויהי 6
 בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד
 בידו: ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול 7
 נכר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים
 ובריה: וישמע שאול את כל העם לפלחמה לרדת 8
 קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: וידע דוד כי עליו 9
 שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה
 האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל י
 שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה
 לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הידר 11
 שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל חגר נא
 לעבדך: ויאמר יהוה ירד:
 ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד 12
 שאול ויאמר יהוה יסגירו: ויקם 13
 דוד ואנשיו כשש מאות איש ויצאו מקעילה
 ויתהלכו כאשר יתהלכו ולשאול הזד כי נמלט
 דוד מקעילה ויחזר לצאר: וישב דוד במדבר 14
 במצודות וישב בהר במדבר זוף ויבקשהו שאול כל
 הימים ולא נתנו אלהים בידו: וירא דוד כי יצא שאול 15
 לבקש את נפשו ודוד במדבר זוף בהרשה:
 ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד הרשה ויחזק את 16
 ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך 17
 יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אחיה
 לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם 18
 ברית לפני יהוה וישב דוד בהרשה ויהונתן הלך
 עעעג Q993 לביתו

vbi Saul eum
prehendere
tentat;

fed diuinit
monitus

desertum
Siph petit:

vbi a Ionath
visitatur &
confirmatu

פסקא באמצע פסוק v.ii. ואנשיו ק. v.5.

לביתו:

19 וייעלו זפים אל-שׂאול הנבִּיעֶתָהּ לֵאמֹר הֲלוֹא דָּוִד
מִסִּתְּתָר עִמָּנוּ בַּמִּצְדֹּת בְּחַרְשָׁה בַּגְּבֻעַת הַחֲכִילָה
כ אִשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן: וְעַתָּה לְכֹל-אֹרֶת נִפְשָׁה הַמֶּלֶךְ
21 לְהַדִּית רֹד וּלְנוּ חֲסִידוֹ בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר שׂאֹל בְּרָכִים
22 אֲתֶם לַיהוָה כִּי חִמַּלְתֶּם עָלַי: לִכְרֹמָא חֲכִינוּ עוֹד וְדַעוּ
וְרֵאוּ אֶת-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רְגְלוֹ מִי רָאוּ שֵׁם כִּי
23 אָמַר אֵלַי עֵרֶם יֵעֶרֶם הוּא: וְרֵאוּ וְדַעוּ מִכָּל הַפְּחָאִים
אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שֵׁם וְשִׁבְתֶּם אֵלַי אֶל-נִכְוֹן וְהִלַּכְתִּי אֲתֶכֶם
וְהָיָה אִסְדִּישְׁנוּ בְּאֶרֶץ וְחַפְשֵׁתִי אֲתוּ בְּכָל אֶרְצֵי יְהוּדָה:
24 וַיִּקְוֹמוּ וַיֵּלְכוּ זִפְתָּה לִפְנֵי שׂאֹל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בְּמַדְבָּר
כָּה מַעוֹן בַּעֲרֵבָה אֶל יַמִּין הַיְשִׁימוֹן: וַיִּלֶּךְ שׂאֹל וְאֲנָשָׁיו
לְבַקֵּשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּרְדּוּ הַסֹּלֶעַ וַיֵּשֶׁב בְּמַדְבָּר מַעוֹן
26 וַיִּשְׁמַע שׂאֹל וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּוִד מְרַבֵּר מַעוֹן: וַיִּלֶּךְ
שׂאֹל מִצַּד הַחַר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו מִצַּד הַחַר מִזֶּה וַיְהִי
דָּוִד נֹחֵץ לְלַכֵּת מִפְּנֵי שׂאֹל וְשׂאֹל וְאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל-
27 דָּוִד וְאֶל-אֲנָשָׁיו לְתַפְשָׁם: וּמִלֶּאדָּה בָּהּ אֶל-שׂאֹל
לֵאמֹר מִהֲרָה וְלָכָה כִּי-פִשְׁטוּ פְּלִשְׁתִּים עַל-הָאָרֶץ:
28 וַיֵּשֶׁב שׂאֹל מְרַבֵּר אַחֲרָיו דָּוִד וַיִּלֶּךְ לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים
א עַל-פֶּן קָדְאוּ לְמַקּוֹם הַהוּא סֹלֶעַ חִמַּלְקוֹת: וַיַּעַל דָּוִד
מִשָּׁם וַיֵּשֶׁב בַּמִּצְדֹּת עַין גִּרִי:
2 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר שָׁב שׂאֹל מֵאַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּגְדּוּ
לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בְּמַדְבָּר עַין גִּרִי:
3 וַיִּקַּח שׂאֹל שְׁלִשֵׁת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל-יִשְׂרָאֵל
וַיִּלֶּךְ לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וְאֲנָשָׁיו עַל-פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֵלִים:
4 וַיָּבֵא אֶל-גִּרְדֹּת הַצֵּאֵן עַל-הַרְרֵי וְשָׁם מַעֲרָה וַיָּבֵא
שׂאֹל לְחֹסֶךְ אֶת-רְגְלוֹ וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכֵתֵי הַמַּעֲרָה
הַיְשָׁבִים: וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר-אָמַר
יְהוָה

proditus a Siphaz

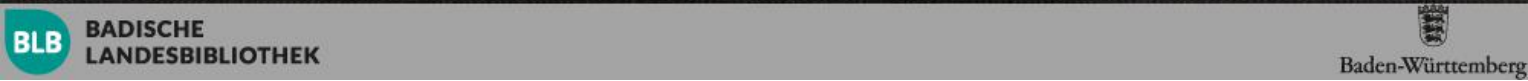
3 + latibulis

& a Saule circumuentus

Dei prudentia libertatus

CAP. 23. XXIV. & defectum Engedi petit

Saul cum insequens, imprudens in manu David incidit, qui tamen ab eius caede abstinuit.

יהוה אליה הנחה אנכי נתן את איביה בידה ועשית
 לו כאשר יטב בעיניך וניקם דוד ויכרת את כנף
 המעיל אשר לשאול בלם : ויהי אחרי כן ויהי לבד
 דוד אתו על אשר ברר את כנף אשר לשאול :
 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה אתי
 הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי
 משיח יהוה הוא : וישמע דוד את אנשיו בדברים
 ולא נתנם לקום אל-שאול ושאל קם מהמערה וילך
 בדרך : וניקם דוד אחרי כן ויצא
 מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט
 שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר
 דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנח
 דוד מבקש רעתה : הגה היום הזה ראו עליה את
 אשר נתנה יהוה היום בידו במערה ואמר להרגה
 ותחס עליה ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה
 הוא : ואכי ראה גם ראה את כנף מעילה בידו כי
 בחרתי את כנף מעילה ולא הרגתיה בע וראה כי אין
 בידו רעה ופשע ולא חטאתי לה ואתה צרה את
 גפשי לקחתה : ישפט יהוה ביני ובינה ונקמני יהוה
 מפך וידי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקדמני
 מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא טו
 מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי
 פרעש אחד : והיה יהוה לדון ושפט ביני ובינה וירא
 וירב את דיכוי וישפטני מידה :
 ויהי כבלות דוד לדבר את הדברים
 האלה אל שאול ויאמר שאול הקלה זה בני דוד וישא
 שאול קלו ויבך : ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי
 אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה ואת הגדת
 היום

& suos abli-
 nere iussit, &
 Regi inno-
 centiam fi-
 demque su-
 am probavit

*14) nam admodum dicit proverbium
 ad aliqui ab impijs egredietur*

f pulex, I
 26: 20.
 † iudex,
 Pl. 68: 6.

qui etiam i-
 lam collau-
 dauit, ac ne
 David suam
 familiam d-
 leret, iura-

ואתה ק' 19. מהמערה ק' 2. יתיר י' 5.

actio eam
obtinuit.

היום את אשר עשיתָה אתי טובָה את אשר סָרַנִי
 כ יהוה בִּירְךָ וְלֹא תִרְגַּמְנִי : וְכִי יִמְצֵא אִישׁ אֶת אִיבֹ
 וְשִׁלְחוּ בִירְךָ טוֹבָה וַיְהוֹה יִשְׁלַמְךָ טוֹבָה תַּחַת הַיּוֹם
 2 א הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתָה לִּי : וְעַתָּה הִנֵּה יָדַעְתִּי כִּי מִלֶּךְ
 2 2 תִּמְלֹךְ וּמָמָה בִּירְךָ מִמְּלַכַת יִשְׂרָאֵל : וְעַתָּה הִשְׁבַּעַה
 לִּי בַיהוָה אֲסִיתְכִרִית אֶת־זָרְעִי אַחֲרַי וְאֲסִיתְשְׁמִיד
 2 3 אֶת־שְׁמִי מִבֵּית אָבִי : וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לְשָׂאוֹל וַיֵּלֶךְ שָׂאוֹל
 א אֶל־בֵּיתוֹ וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עָלוּ עַל־הַמְצֹדָה : וַיִּמַּת
 שְׂמוּאֵל וַיִּקְבְּצוּ כָל־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפְּדוּ לוֹ וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּבֵיתוֹ
 בְּרָמָה וַיָּקָם דָּוִד וַיֵּרֵד אֶל־מִדְבַר פָּאָרָן :
 2 וְאִישׁ בְּמַעוֹן וּמַעֲשָׂהוּ בְּכַרְמֵל וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד וְלוֹ
 צֶאֱן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְאַלְף עֵזִים וַיְהִי בְגֹז אֶת־צֹאֲנוֹ
 3 בְּכַרְמֵל : וְשֵׁם הָאִישׁ נָבָל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ אֲבִיגַיִל וְהָאִשָּׁה
 טוֹבַת־שֵׁבֶל וַיִּפֹּת תֹּאֵר וְהָאִישׁ קָשָׁה וְרַע מַעֲלָלִים
 4 וְהוּא כָּלְבֹן : וַיִּשְׁמַע דָּוִד בְּמִדְבַר כִּי־גִזַּז נָבָל אֶת־
 ה צֹאֲנוֹ : וַיִּשְׁלַח דָּוִד עֲשָׂרָה נְעָרִים וַיֹּאמֶר דָּוִד לְנְעָרִים
 עָלוּ כְרַמְלָה וּבְאִתָּם אֶל־נָבָל וּשְׁאַלְתֶּם לוֹ בְּשֵׁם
 6 לַשְׁלוֹם : וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחָי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם
 7 וְכָל אֲשֶׁר־לְךָ שְׁלוֹם : וְעַתָּה שָׁמַעְתִּי כִּי גִזַּזְתָּ לָךְ עֵתָה
 הָרַעִים אֲשֶׁר־לְךָ הִיוּ עִמָּנוּ לֹא הִכְלַמְנוּם וְלֹא־נִפְקַד
 8 לָהֶם מְאוּמָה כְּלָמֵי הַיּוֹתֶם בְּכַרְמֵל : שְׂאֵל אֶת־נְעָרֶיךָ
 וַיִּגִּדוּ לְךָ וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים חֵן בְּעֵינֶיךָ כִּי־עַל־יּוֹם טוֹב
 בָּנִי הִנֵּה־נָא אֶת אֲשֶׁר תִּמְצֵא יָדְךָ לַעֲבֹדָיָה וּלְבִנָּה
 9 לְדָוִד : וַיָּבֹאוּ נְעָרֵי דָוִד וַדְּבָרוּ אֶל־נָבָל כְּכָל־הַדְּבָרִים
 י הָאֵלֶּה בְּשֵׁם דָּוִד וַיַּנּוּחֻהוּ : וַיַּעַן נָבָל אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיֹּאמֶר
 מִי דָוִד וּמִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם רַבּוּ עַבְדִּים חֲפִית־פְּרָצִים אִישׁ
 11 מִפְּנֵי אֲדָנָיו : וְלִקְחָתִי אֶת־לַחְמִי וְאֶת־מִינִי וְאֶת־
 טִבְחָתִי אֲשֶׁר טִבַּחְתִּי לְגִזְזֵי וְנָתַתִּי לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא
 יָדַעְתִּי

Cap. 24
25
Sam. 1. 24
25.

David in de-
feto Pagan
fecerat, a Na-
hale com-
municum pe-
nitus, delicias
voluptatis
parat.

Abignil
i depen-
sione &
o plis

חסר אלה 8. 7. כלבי 3. 7.

2 ידעתי אי מזה המה: ויהפכו נערי דוד לדרבם וישבו
 3 ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה: ויאמר דוד
 לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו
 ויחגרו גם דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע
 4 מאות איש ומאתים ישבו על הכלים: ולאביגיל
 5 אשת נבל הגיד נער אחד מהנערים לאמר הנה
 6 שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט
 7 בהם: והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא
 8 פקדנו מאומה בלוימי התחלכנו אתם בהיותנו
 9 בשרה: חומה היו עלינו גם לילה גם יומם בלוימי
 10 היותנו עמם רעים הצאן: ועתה דעי וראי מהתעשי
 11 כי בלתה הרעה אל אדנינו ועל כל ביתו והוא בן
 12 בלעל מדבר אליו: ותמחר אביגיל ותקח מאתים
 13 לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות וחמש סאים
 14 קלי ומאה צמקים ומאתים דבלים ותשם על החמרים:
 15 ותאמר לנעריה עברו לפני הנני אחריכם באה
 16 ולא ישה נבל לא הגידה: והיה היא ורכבת על
 17 החמור וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו ירדים
 18 לקראתה ותפגש אתם: ודוד אמר אך לשקר
 19 שמרתי את בל אשר לזה במדבר ולא אנפקד מפל
 20 אשר לו מאומה וישבלי רעה תחת טובה: כה
 21 יעשה אלהים לאיבי דוד וכה יסוף אם אשאיר מפל
 22 אשר לו עד אור הבקר משתן בקיר: ותרא אביגיל
 23 את דוד ותמחר ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד
 24 על פניה ותשתחו ארץ: ותפל על ירגליו ותאמר כי
 25 אני אדני העון ותדבר נא אמתך באזניך ושמע את
 26 דברי אמתך: אל נא ישים אדני את לבו אל איש כה
 27 הכל על חזה על נבל כי כשמו בן חווא נבל שמו
 28

14: 32

evan
-ca
-ca
-ca

Sed Abiga
cum depre
catione &
dono pla
cauit.

פפפ א Rrr ונבלה

עשויות ק' ibid. אביגיל ק' v.18.

ונבלה עמו ואני אמתך לאדראיתי אתנערי אדני אשר
 26 שלחת : ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך אשר מנעך
 יהוה מבוא בדמים והושע ידה לך ועתה יהיו נבל
 27 איביך והמבקשים אל אדני רעה : ועתה חכרבה הזאת
 אשר חכיא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
 28 המתהלכים בגולי אדני : שא נא לפשע אמתך כי
 עשה יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות יהוה
 29 אדני נלחם ורעה לאתמצא בך מימיה : ויקם אדם
 לרדוף ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה
 בצרור החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך
 ל יקלענה בתוך בף הקלע : והלה כי יעשה יהוה לאדני
 ככל אשר דבר את הטובה עליך וצוה לנגיד על-
 3 ישראל : ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב
 לאדני ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
 לאדני וזכרת את אמתך :
 32 ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
 33 שלחך היום הזה לקראתי : וברוך טעמך וברוכה את
 אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והושע ידי לי :
 34 ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מדרע אתך
 כי לולי מהרת ותבאתי לקראתי כי אסגותך לנבל
 לה עד אור הבקר משתין בקיר : ויקח דוד מידה את
 אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי
 36 שמעתי בקולך ואשא פניך : ותבא אביגיל אל נבל
 והנה לו משתה בכיתו כמשתה המלך ולב נבל טוב
 עליו והוא שבר עד מאד ולא הנידה לו דבר קטן
 37 וגדול עד אור הבקר : ויהי בבקר בצאת היום מנבל
 ותגדלו אשתו את הרברים האלה וימת לבו בקרבו
 38 והוא היה לאבן : ויהי בעשרת הימים ויגף יהוה את
 נבל

T in va-
cillatio-
nem.

Hanc David.

ותבאת ק' 34.

נכל וימת : וישמע דוד כי מת נכל ויאמר ברוך יהוה 39
 אשר רב את יריב חרפתי מיד נכל וארת עבדו חשך
 מרעה ואת רעת נכל השיב יהוה בראשו וישלח דוד
 וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה : ויבאו עבדי דוד
 אל אביגיל הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו
 אליך לקחתך לו לאשה : ותקם ותשתחו אפים ארצה 41
 ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדי אדני :
 ותמהר ותקם אביגיל ותרכב על החמור וחמש 42
 גערתיך החלכת לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותחזי לו לאשה : ואת אחינעם לקח דוד מיוזעאל 43
 ותחזי וגם שתיהן לו לנשים : ושאל 44
 נתן את מיכל בתו אשת דוד לפלטי בן ליש אשר
 מגלים : ויבאו חופים אל שאול הנבעתה לאמר א
 הלא דוד מסתתר בגבעת החכילה על פני הישימן :
 ויקם שאול וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים 2
 איש בחורי ישראל לבקש את דוד במדבר זיף :
 ויחן שאול בגבעת החכילה אשר על פני הישימן על 3
 הדרך ודוד ישב במדבר וירא כי בא שאול אחריו
 המדברה : וישלח דוד מרגלים וידע כי בא שאול 4
 אל נכון : ויקם דוד ויבא אל המקום אשר הנה שם ה
 שאול וירא דוד את המקום אשר שכב שם שאול
 ואכנר בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל והעם
 חנים סביבתו : ויען דוד ויאמר אל אחימלך החתי 6
 ואל אבישי בן צרויה אתי ואת לאמר מי ירד אתי אל
 שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד עמך : ויבא 7
 דוד ואבישי אל העם לילה והנה שאול שכב ישן
 במעגל והניתו מעוכה בארץ מראשו ואכנר והעם
 שכבים סביבתו : ויאמר אבישי אל 8

mortuo marito, vxorem ducit.

CAP. 25. XXVI. Ziphii rursus Dauidem produnt; at hic Saulo persequenti cum exercitu.

Rrr 2 555 דוד

סביבותיו ק. v. 44. Plant. utr. hoc versu inchoant Cap. 26. v. 3. סביבתיו ק. ibid. מראשתו ק. v. 7.

magis non infert,

דוד ספר אלהים היום את איביך בידך ועתה אכנו נא
 9 בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד
 אל-אבישי אל-תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
 ונקח: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה ינפנו או יזמו
 11 יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה
 משלח ידי במשיח יהוה ועתה קחנא את החנית
 12 אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח
 דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול
 וילכו להם ואין ראה ואין ידע ואין מקיץ כי כלם
 13 ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר
 דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום
 14 בנייהם: ויקרא דוד אל העם ואל-אבנר בן-נר
 לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה
 קראת אל המלך:

sed hastam & scyphum tantum aufert dormienti,

& Abnero somnolentiam,

+ eccivicalia

Regi 2. iniuriam expraubat, & ad Deum vindicem prouocauit.

15 ויאמר דוד אל-אבנר
 הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא
 שמרת אל-אדניך המלך כי-בא אחד העם להשחית
 16 את המלך אדניך: לא-טוב הדבר הזה אשר
 עשית חי יהוה כי בני-מורת אתם אשר לא-שמרתם
 על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה: ראה אי-חנית
 המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו:
 17 ויבר שאול את-קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד
 18 ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זה אדני
 רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה-בידי רעה:
 19 ועתה ישמענא אדני המלך את דברי עבדו אם-
 יהוה הסיתה כי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים
 הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
 20 לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל-יפל דמי
 ארצה

מראשתיו ק. 16. מראשתיו ק. 11. יתיר 8. v.

א וְאַרְצָה מִנְגִדָּה פָּנַי יְהוָה כִּי־דָלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִבְקֹשׁ

† 24. 15. 2
† per dix,
Ier. 17:
15.

ב אֶת־פְּרָעֵשׁ אַחַד כְּאִשֶׁר יִרְדֹּף הַקְּרָא בְּהָרִים וַיֹּאמֶר

ג שְׂאוּל הֲטֹאתִי שׁוֹב בְּנֵי־דָוִד כִּי לֹא־אֲרַע לָךְ עוֹד תַּחַת

ד אִשֶׁר יִקְהַדָּה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הַסִּבְלָתִי

ה וְאֲשַׁנֵּה הַרְבֵּה מְאֹד וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחֲנִית

22. al dominus et dal vicinis
† per dix. Ier. 17:
15.

ו זָיִב הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֵר אַחַד מֵהַנְּעָרִים וַיִּקְחָהּ וַיְהוּה יֹשִׁיב

ז לְאִישׁ אֶת־צִדְקָתוֹ וְאֶת־אֲמֻנָתוֹ אֲשֶׁר נָתַנְךָ יְהוָה וְהִיֹּה הַיּוֹם

ח בְּיָד וְלֹא אֲבִיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשְׁיַח יְהוָה וְהִנֵּה בְּאִשֶׁר

ט גָּדְלָה נַפְשִׁיךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי כִּן־תִּגְדֹּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה

וַיִּצְלַנִי מִכָּל־צָרָה

י וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל־דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דָוִד גַּם עָשִׂה כֹה

יא תַעֲשֶׂה וְגַם יָכֹל תִּזְכָּל וַיִּלֶךְ דָּוִד לְדֶרֶכֹּו וְשְׂאוּל שָׁב

לְמִקְוֹו

יב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל־לִבּוֹ עָתָה אֲסַפֶּה יוֹם־אֶחָד בְּיַד שְׂאוּל

יג אִי־דָלִי טוֹב כִּי־הִמְלִט אִמְלִט אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֵשׁ

יד מִמֶּנִּי שְׂאוּל לִבְקֹשְׁנִי עוֹד בְּכָל־נְבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלִטְתִּי

טו מִיָּדוֹ וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּעֲבֵר הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אִשֶׁר

טז עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מְעוֹף מֶלֶךְ גֵּת וַיִּישֶׁב דָּוִד עִם־

יז אֲכִישׁ בְּגֵת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ וּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו

יח אַחֲזִנְעִים הַחֲדָעָאֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָּכַל הַפְּרִמְלִית וְ

יט וַיִּגֵּד לְשְׂאוּל כִּי־בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא־יֹסֵף עוֹד לִבְקֹשׁוֹ

כ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲכִישׁ אֲסַנָּא מִצְאָתִי ה

כא חַן בְּעֵינֶיךָ יִתְנוּלִי מְקוֹם בְּאַהֲת עָרֵי הַשָּׂדֶה וְאֲשַׁבְּרָה

כב שֵׁם וְלֶפֶה יֹשֵׁב עֲבֹדְךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ וַיִּתֵּן־לוֹ

כג אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צִקְלָג לִבֶּן הַיְתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי

כד יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי מִסְפֵּר

כה הַיָּמִים אֲשֶׁר־יֹשֵׁב דָּוִד בַּשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאֶרְבָּעַה

כו חֲדָשִׁים וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִי וְהַגְּרָזִי

כז פפג Rrr 3 והעמלקי

כח פתח באתנה v. 4. פתח בסף v. 2. הנית ק' v. 22.

כט והגורי פ' v. 2. יסף ק' ibid.

CAP. 27.
XXVII.
Hinc Gathus
se recepit, vi
Achis Rex

Ziklag vrbei
ei inhabitat
dam conce
fit.

הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית
 את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה
 מתנקש בנפשי להמיתני : וישבע לה שאול ביהוה
 לאמר חיי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה : ותאמר
 האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלוי
 לי : ותרא האשה את שמואל בקול גדול 12
 ותאמר האשה אל שאול לאמר לפה רמיתני ואתה
 שאול : ויאמר לה המלה אל תיראי כי מה ראית
 ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עליס מן
 הארץ : ויאמר לה מה תארו ותאמר איש זקן עלה 14
 והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים
 ארצה וישתחו : ויאמר שמואל אל שאול 10
 לפה הרגותני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד
 ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעלי ולא ענני עוד
 גם ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני
 מה אעשה : ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהנה סר 16
 מעליך ויהי ערה : ויעש יהוה לו כאשר דבר בדי 17
 ויקרע יהוה את המלכה מידה ויתנה לה עצה לדוד :
 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפו 18
 בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה :
 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר 19
 אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד
 פלשתים : וימחר שאול ויפל מלא קומתו ארצה כ
 וירא מאד מדברי שמואל גם כח לאתיה בו כי לא
 אכל לחם כל היום וכל הלילה : ותבא האשה אל 21
 שאול ותרא כי נבחל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
 שפחתה בקולה ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך
 אשר דברת אלי : ועתה שמענא גם אתה 22
 בקול

quz Samue- lem euoca- zct:

cuius spe- ctrum Regi a filiiis mortet imminere dicit.

Pertertitus Saul concidit, & cibo agre sumto i castra rediit

הק רגושה 40.

בְּקוֹל שִׁפְחָתְךָ וְאַשְׁמַח לִפְנֵיךָ פֶּתַח לֶחֶם וְאֶכֹּל וְיְהִי בְּךָ
 23 כַּח כִּי תִלֶּךְ בְּדֶרֶךְ : וַיִּמְאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֶכֹּל וַיִּפְרֹצוּ רִבּוֹ
 עַבְדֶּיךָ וְגַם הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקַּם מֵהָאָרֶץ וַיָּשָׁב
 24 אֶל-חֲמִטָּה : וְלֹא־אִשָּׁה עִגְלָ-מִרְבֵּק בְּפִירַת וְתַמְהָר
 כַּה וְתוֹבַחְהוּ וְתַקַּח קִמָּח וְתִלֵּשׁ וְתַפְּהוּ מִצּוֹת : וַתִּגַּשׁ
 1 לִפְנֵי-שְׂאוּל וּלְפָנָי עַבְדֶּיךָ וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בְּלִילָה
 הַהוּא :

CAP. כט
 XXIX.
 Philistæi co-
 pias suas lu-
 sciantes, &
 Daudem in
 iis conspicati,
 exauctora-
 tum volunt.

א וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחְנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל
 2 חַיִּים בְּעֵין אִשָּׁר בְּיַזְרְעֵאל : וּסְרַנֵּי פְּלִשְׁתִּים עַבְדִּים
 לְמֵאוֹת וּלְאַלְפִים וְדוֹד וְאַנְשֵׁי עַבְרִים בְּאַחֲרֵנָה עִם
 3 אַכִּישׁ : וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מַה הָעַבְרִים הָאֵלֶּה
 וַיֹּאמֶר אַכִּישׁ אֶל-שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא-זֶה דוֹד עַבְדֵּי
 שְׂאוּל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיָּה אִתִּי זֶה יָמִים אֲרוּזָה שָׁנִים
 וְלֹא-מִצָּאתִי בּוֹ מֵאוֹמָה מִיּוֹם נִפְּלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה :

Achis ergo
 cum dimittit.

4 וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ
 לוֹ שְׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הַשֵּׁב אֶת-הָאִישׁ וַיָּשָׁב אֶל-מְקוֹמוֹ
 אֲשֶׁר חִפְּקֵהוּ שָׁם וְלֹא-יָבֹר עִמָּנוּ בְּמִלְחָמָה וְלֹא-
 יִהְיֶה לָּנוּ לְשִׁטָּן בְּמִלְחָמָה וּבִפְהָ יִתְרַצֶּה זֶה אֶל-אֲדֹנָיו
 ה הֲלוֹא בְּרֵאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם : הֲלוֹא-זֶה דוֹד אֲשֶׁר
 וַעֲנוּ-לוֹ בְּמַחְלוֹת לֵאמֹר חֲכֵה שְׂאוּל בְּאַלְפֵי דוֹד
 6 בְּרַבְּבָתוֹ : וַיִּקְרָא אַכִּישׁ אֶל-דוֹד
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו חַיִּי-יְהוָה כִּי-יִשָּׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינַי צֵאתָךְ
 וּבָאָה אִתִּי בְּמַחְנֶה כִּי לֹא-מִצָּאתִי בְּךָ רָעָה מִיּוֹם בּוֹאָה
 אֵלַי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֵינַי הַסְּרַנִּים לֹא-טוֹב אַתָּה :
 7 וְעַתָּה שׁוּב וּלֶךְ בְּשָׁלוֹם וְלֹא-תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינַי סְרַנֵּי
 8 פְּלִשְׁתִּים : וַיֹּאמֶר דוֹד אֶל-אַכִּישׁ כִּי מַה עָשִׂיתִי וְמַה-
 מִצָּאתָ בְּעַבְדְּךָ מִיּוֹם אֲשֶׁר הִיָּיתִי לִפְנֵיךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה
 9 כִּי לֹא אָבֹא וְנִלְחַמְתִּי בְּאִיבֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אַכִּישׁ
 וַיֹּאמֶר

ברבבתיו ק' ibid. באלפיו ק' v. 5.

ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעיני כמלאך
 אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא זעלה עמנו
 במלחמה : ועתה השכם בפקר ועברי ארנה אשר י
 באו אתה והשכמתם בפקר ואור לכם ולכו : וישכם I
 דוד הוא ואנשיו ללכת בפקר לשוב אל ארץ פלשתים
 ופלשתים עליו יזעאל : ויהי כבא א
 דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי פשטו אל נגב
 ואת צקלג ונפו את צקלג וישדפו אתה באש : וישבו 2
 את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המיתו
 איש וינהגו וילכו לדרךם : ויבא דוד ואנשיו אל העיר 3
 ונהגו שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו :
 וישא דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד אשר 4
 איך פהם כח לכפות : ושתי נשי דוד נשבו אחינעם ה
 חזרעליות ואביגיל אשת נבל הכרמלי : ותצר לדוד 6
 מאד כי אמרו העם לסקלו כי מרה נפש כל העם
 איש על פנו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו :
 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן 7
 אחימלך הגישרה גא לי האפור ויגיש אביתר את
 האפור אל דוד : וישאל דוד ביהודה לאמר ארדה 8
 אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר לו רדה כי השג
 משיג והצל מציל : וילך דוד הוא ושש מאות איש 9
 אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור והגותרים עמרו :
 וירדה דוד הוא וארבע מאות איש ויעמדו מאתים איש I
 אשר פגרו מעבר את נחל הבשור : וימצאו איש I
 מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד ויתנו לו לחם ויאכל
 וישקהו מים : ויתנו לו פלח דבלה ושני צמקיס ויאכל 2
 ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה מים
 שלשה ימים ושלושה לילות :

CAP L
 XXX.
 Ziglagum re
 nerfus exu
 flum & suos
 abductos vi
 det ab Ama
 lekitis,

quos, Deo
 consulto, in
 sequitur, in
 dice quoda
 iuvene asse
 quitur,

† affio
 res crāt,
 21.

ויאמר S s s צ צ צ

v. 6. ק' בניו ק'

13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער
 מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי
 14 היום שלשה : אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר
 ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש :
 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל חגודי הזה ויאמר
 השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגלני ביד
 16 אדני ואורדך אל חגודי הזה : וירדו והנה נמשים
 על פני כל הארץ אכלים ושתיים וחגגים בכל השלל
 הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה :
 17 ויבס דוד מהנשף ועד הערב למחרתם ולא נמלט
 מהם איש כי אם ארבע מאות איש נער אשר דכנו
 18 על הגמלים וינסו : ויצל דוד את כל אשר לקחו
 19 עמלק ואת שתי נשיו הציל דוד : ולא נעדר להם
 מן הקטן ועד הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל
 כ אשר לקחו להם הכל השיב דוד : ויקח דוד את כל
 הצאן והבקר נהגו לפני המקנה ההוא ויאמרו זה שלל
 20 דוד : ויבא דוד אל מאתיים האנשים אשר פגרו
 מלכת אחרי דוד וישבם בנחל הכישור ויצאו לקראת
 דוד ולקראת העם אשר אתו ויגש דוד את העם
 22 וישאל להם לשלום : ויען כל איש
 רע ובלועל מהאנשים אשר הלכו עס דוד ויאמרו יען
 אשר לא הלכו עמי לא נתן להם מהשלל אשר הצלנו
 23 כי אם איש את אשתו ואת בנו וינהגו וילכו : ויאמר
 דוד לא תעשו כן אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר
 24 אתנו ויתן את חגודי הבא עלינו בידנו : ומי ישמע
 לכם לדבר הזה כי כחלק הוירד במלחמה וכחלק
 הישב על הכלים יחדו יחלקו :

כה ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה לחק
 ולמשפט

היורד ק' v. 24. פתח באתנה v. 22. מלעיל v. 13.

cadit fugat-
 que, & pra-
 am caput,

quam inter
 suos summa
 aquirate di-
 uidit,

mem b-
 otulata
 ita.

CAP. XXXI
 IIII
 aut factus
 est in hostium
 manu et ca-
 pit, sic.

etiam
 cum
 illi,

ולמשפט לישראל עד היום הזה:

2 ויבא דוד אל-עקלג וישלח מהשלל
 לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה
 27 משלל איבי יהודה: לאשר בבית-אל ולאשר
 28 ברמות-נגב ולאשר ביהר: ולאשר בערער ולאשר
 29 בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר
 בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקני: ולאשר
 31 בחרמה ולאשר בכור-עשן ולאשר בעתד: ולאשר
 בחברון ולכל המקמות אשר התחלק-שם דוד הוא
 ואנשיו:

& munera senioribus Iudae mitti.

א ופלישתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל
 2 מפני פלישתים ויפלו חללים בהר הגלבוע: וירבקו
 פלישתים את-שאול ואת-בניו ויכו פלישתים את-
 יהונתן ואת-אבינדב ואת-מלכישוע בני שאול:
 3 ותכבד המלחמה אל-שאול וימצאוהו המורים אנשים
 4 בקשת ויחל מאד מהמורים: ויאמר שאול לנשא
 כליו שלח-חרבך ודקרני בה פון-בואו הערלים
 האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי
 ירא מאד ויקח שאול את-החרב ויפל עליה: וירא
 ה נשא כליו כי-מת שאול ויפל גם הוא על-חרבו וימת
 6 עמו: וימת שאול ושלישת בניו ונשא כליו גם כל-
 7 אנשיו ביום ההוא יחדו: ויראו אנשי-ישראל
 בעבר העמק אשר בעבר הירדן כי-נסו אנשי ישראל
 וכי-מתו שאול ובניו ויעזבו את-הערים וינסו ויבאו
 פלישתים וישבו בהן:

CAP. XXXI. Saul filius amiffis filiis ne in hostiu veniret magis: fit 276 Aug.

8 והיו ממהרת ויבאו פלישתים לפשט את-החללים
 וימצאו את-שאול ואת-שלישת בניו נפלים בהר
 הגלבוע: ויכרתו את-ראשו ויפשיטו את-כליו וישלחו

mortuus tamen ab hostibus suspeditur cum filiis.

בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם :
 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
 11 בהומת בית שן : וישמעו אליו ישיב גלעד את
 12 אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש חר
 וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בנו
 מחומת בית שן ויבאו לבשה וישרפו אתם שם :
 13 ויקחו את עצמותיהם ויקברו תחת האשל בבישה
 ויצמו שבעת ימים :

Libellus
 comburion-
 tor & sepeli-
 ant.

LIBER
 POSTERIOR SAMUELIS,
 Aliis II. REGUM: Græc. βασιλειῶν β.
 HEBRÆIS שמואל ב
 CAPUT I. א

א ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
 2 העמלק וישב דוד בצלק ימים שנים : ויהי ביום
 השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים ואדמה על ראשו ויהי בבוא אל דוד
 3 ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תקוא
 4 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד
 מה היה הדבר הגדול לי ויאמר אשר נס העם מן
 המחנה וגם הרפה נפל מן העם וימתו וגם שאול
 ה ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער המגיד לו
 6 איך ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
 המגיד לו נקרא נקריתו בחר הגלבע והנה שאול
 נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרביקחו :
 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי
 9 מראתה ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד
 נא

CAP. II. I.
 David mor-
 tuos Saulis
 plangit, &
 cis nomium
 sicutotem-
 que tradat.

ו.אומר ק. 8. v. ה.ל בקמץ. v. I.

גא עלי ומתתני כי אחזני השבין כי כל עור נפשי כי :
 ואעמד עליו ואמתתהו כי ידעתי כי לא יחיה אחרי י
 נפלו ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעה אשר על
 זרעו ואביאם אל אדני הנדה : ויחזק דוד בכנפו 1 1
 ויקרעם וגם כל האנשים אשר אתו : ויספרו ויבכו 1 2
 ויצמו עד הערב על שאול ועל יהונתן בנו ועל עם
 יהודה ועל בית ישראל כי נפלו בחרב :
 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו אי מזה 1 3
 אמת ואמר בן איש גר עמלקי אנכי : ויאמר אליו דוד 1 4
 איך לא ראת לשלח ידך לשחרת את משיח יהוה :
 ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פנעבו ויבחו טו
 וימת : ויאמר אליו דוד דמיה על ראשה כי פיה ענה 1 6
 כך לאמר אנכי מתתי את משיח יהוה :
 ויקנן דוד את הקינה הזאת על שאול 1 7
 ועל יהונתן בנו : ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנדה 1 8
 כתובה על ספר הישר : הצבי ישראל על כמותיה 1 9
 חלל איה נפלו גבורים : אל תגדו בנת אל תבשרו כ
 בחוצת אשקלון פת שמחנה בנות פלשתים פך
 תעלזנה בנות הערלים : הרי בגלבע אל טל ואל 2 1
 מטר עליכם ושתי תרומות כי שם נגעל מגן גבורים
 מגן שאול בלי משיח בשמן : מדם חללים מחלב 2 2
 גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחוד וחרב שאול לא
 תשוב ריקם : שאול ויהונתן הנאהבים ותנעמם 2 3
 בתיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות
 גברו : בנות ישראל אל שאול בכינה המלבשכם 2 4
 שני עם עדנים המעלה ערי זהב על לבושכן : איה כה
 נפלו גבורים בתוך המלחמה יהונתן על כמותיה חלל :
 צר לי עליך אחי יהונתן נעמת לי מאד נפלא אתה 2 6
 אהבתך

carmine lu
 gubri pare
 tar Sauli &
 Ionathani.

בכגדיו ק II. v. נון בהירק. ib. יו"ו פתוחה. 10. v.
 יתיר. 16. v.

7 אַחֲתָךְ לִי מֵאַחֲבַת נָשִׁים: אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיִּאָּכְרוּ
כָּלִי מִלְחָמָה:

CAP. I. II.
David Hebro-
ne Rex a tri-
bu Iuda vn-
ctus.

א וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה בְּאֶחָת
עָרֵי יְהוּדָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲלֵה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֶעֱלֶה
2 וַיֹּאמֶר חֲבֵרֹנָה: וַיַּעַל שָׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אֲחִינֹעַם
3 הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁתׁ נָבָל הַכַּרְמֶלִי: וַאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-
4 עִמּוֹ הֶעֱלֶה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֵי חֲבֵרֹן: וַיָּבֹאוּ
אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשְׁחוּ שָׁם אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה
וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנָשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר מָקְרוּ אֶת־
שְׂאוּל:

labefiratum
pictatem in
Sanlem col-
laudat.

ה וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי יְבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
בְּרָכִים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם חַסְדָּם הַזֶּה עִם־
6 אֲדֹנֵיכֶם עִם־שְׂאוּל וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ: וְעַתָּה יַעֲשֵׂה יְהוָה
עִמָּכֶם חַסֵּד וָרַמּוּת וְגַם אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם חַסְדָּה
7 הַזֹּאת אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה: וְעַתָּה תַחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לְכַנֵּי חוּל כִּי־מַת אֲדֹנֵיכֶם שְׂאוּל וְגַם אֹתִי מִשְׁחָהוּ
8 בֵּית יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם: וַאֲבִנָּר בֶּן־נָר
שֶׁר־צָבָא אֲשֶׁר לִשְׂאוּל לָקַח אֶת־אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שְׂאוּל

Abnere Isbo-
sethium Re-
gem reliquis
tribubus
confluitente.

9 וַיַּעֲבֶרְהוּ מַחֲנֵימִים: וַיִּמְלֹכֵהוּ אֶל־הַגִּלְעָד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי
וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בְּנֵימִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כֻּלָּה:
בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שְׂאוּל
בְּמָלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ אֶךְ בֵּית יְהוּדָה
10 הָיוּ אַחֲרֵי דָּוִד: וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ
בְּחֲבֵרֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁשָׁה חֳדָשִׁים:

bellum ex-
ortum,

11 וַיִּצָּא אֲבִנָּר בֶּן־נָר וְעַבְרֵי אִישׁ־בִּשְׁתׁ בֶּן־שְׂאוּל
12 מִמַּחֲנֵימִים גִּבְעוֹנָה: וַיּוֹאֲב בֶן־צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָּוִד יָצְאוּ
וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת גִּבְעוֹן וַיַּחֲרֹו וַיֵּשְׁבוּ אֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת
14 מִזָּה וְאֵלֶּה עַל־הַבְּרֶכֶת מִזָּה: וַיֹּאמֶר אֲבִנָּר אֶל־
יֹאב

101 v

יואב יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו ויאמר יואב
 יקמו : ויקמו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן טו
 ולאיש-בשרת בן-שאול ושנים עשר מעבדי
 דוד : ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו 6
 ויפלו יחדו ויקרא לפרקים ההוא חלקת הצדים אשר
 בנגבעון : ותהי המלחמה קשה עד מאד ביום ההוא 7
 וינגף אבנר ואנשי ישראל לפני עבדי דוד : ויהיו שם 8
 שלשה בני צרויה יואב ואבישי ועשהאל ועשהאל
 קל ברגליו כאחד הצבים אשר בשדה : וירדף עשהאל 9
 אחרי אבנר ולא נטה ללכת על הימין ועל-
 השמאל מאחרי אבנר : ויפן אבנר אחריו ויאמר כ
 האתה זה עשהאל ויאמר אנכי : ויאמר לו אבנר 2
 נטה לה על ימינה או על שמאלה ואחז לה אחז
 מהנערים וקח לה את חלצתו ולא אבה עשהאל
 לסור מאחריו : ויסף עוד אבנר לאמר אל עשהאל 2
 סור לה מאחרי למה אכבה ארצה ואיך אשא פני אל-
 יואב אחיה : וימאן לסור ויבחו אבנר באחרי החנית 3
 אל החמש ומצא החנית מאחריו ויפל שם וימת
 מתתו ויהי כל הבא אל המקום אשר נפל שם
 עשהאל וימת ויעמדו : וירדפו יואב ואבישי אחרי 4
 אבנר והשמש באה והמה באו עד גבעת אמה אשר
 על פני גיח דרך מדבר נבעון : ויתקבצו בני בנימן כה
 אחרי אבנר ויהיו לאגדה אחת ויעמדו על דאש
 נבעה אחת : ויקרא אבנר אל יואב ויאמר הלנצה 2
 תאכל הרב הלוא ידעמה כי מרה תהיה באחרונה
 ועד מתי לא תאמר לעם לשוב מאחרי אחיהם : ויאמר 7
 יואב חי האלהים כי לולא דפרת כי אז מחבקר נעלה
 העם איש מאחרי אחיו : ויתקע יואב בשופר ויעמדו 8
 כל

quem Iob
 fundit cum
 suis. Asaete
 pertinaciter
 infrequenter
 occidit Ab-
 ner.

† exu-
 vias,
 Jud. 14:
 19.

qui induci
 petit & ob-
 ner a Iobbo

יפתח כאתנה 27. י. תחתיו ק' 23. v.

כל העם ולא ירדפו עוד אחרי ישראל ולא יספו עוד
 29 להלחם: ואבנר ואנשיו הלכו בערכה כל הלילה
 ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל חברון ויבאו
 ל מחנים: ויזאב שב מאחרי אבנר ויקבץ את כל העם
 ויפקדו מעברי דוד תשעה עשר איש ועשדאל:
 31 ועברו דוד חמו מפנימן ובאנשי אבנר שלש מאות
 32 וששים איש מתו: וישאו את עשהאל ויקברוהו בבקר
 אכיו אשר בירת לחם וילכו כל הלילה יזאב ואנשיו
 א ויאר להם בחברון: ותהי המלחמה ארכה בין בית
 שאול ובין בית דוד ודוד הלך וחזק ובית שאול הלכים
 ודלים:
 ב וילדו לדוד בנים בחברון:
 3 ויהי בכורו אמנון לאחינעם היזרעאלי: ומשנהו
 כלאב לאביגיל אשת נבל הפרמלי והשלישי אבשלום
 4 בן מעכה בת תלמי מלך גשור: והרביעי אדניה בן
 ה חגית והחמישי שפטיה בן אבימל: והששי יתרעם
 לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
 7 ואבנר היה מתחזק בבית שאול: ולשאול פלגש
 ושמה רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מדוע באתה
 8 אל פילגש אבי: ויחד לאבנר מאד על דברי איש
 בשר ויאמר הראש בלב אנכי אשר ליהודיה היום
 אעשה חסד עם בית שאול אביה אל אחיו ואל
 מרעהו ולא המציתך ביד דוד ותפקד עלי עון האשה
 9 היום: כה יעשה אלהים לאבנר וכה יסוף לו כי באשר
 נשבע יהוה לדוד כי כן אעשה לו: להעביר הממלכה
 מבית שאול ולהקים את כסא דוד על ישראל ועל
 11 יהודה מן ועד באר שבע: ולא יכל עוד להשיב את
 אבנר דבר מיראתו אתו:

f longum, Job. 11: 9.

CAP. 3. III. David munitur & filius regnat.

Ahner infolite, & cum Sauli pellice convulsi. Vnde sub insulento re-puerius ad suadem matre cinque matre re-puan con-tant.

וישלח

ל-אביגיל ק' v. 3. יתיר א' ibid. ויולדו ק' v. 2. מלעיל v. 8.

המלך ויאמר מה עשיתם חנה בא אבנר אליה למד
 כה זה שלחמו וילך הלוח: ידעת את אבנר בן נר כי
 לפתחה בא ולדעת את מוצאה ואת מבואה ולדעת
 את כל אשר אתה עשה: ויצא יואב מעם דוד וישלח
 מלאכים אחרי אבנר וישבו אתו מבזר חסדה ודוד לא
 ידע: וישב אבנר חברון ויטהו יואב אל תוך השער
 לדבר אתו בשלי ויפחו שם החמש וימת בדם עשהאל
 אחיו: וישמע דוד מאחרי כן ויאמר נקי אנכי
 וממלכתי מעם יהוה עד עולם מדמי אבנר בן נר:
 יחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל יברת
 מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונפל בחרב
 ל וחסר לחם: ויואב ואבישי אחיו הרגו לאבנר על
 אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון
 3 1 במלחמה: ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם
 אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספרו לפני
 אבנר והמלך דוד הלך אחרי המטה: ויקברו את
 אבנר בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר
 אבנר ויבכו כל העם: ויקנן המלך אל
 3 4 אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר: ידה לא אסרות
 ורגליה לא לנחשתים הגשו כנפול לפני בני עולה
 לה נפלת ויספו כל העם לבכות עליו: ויבא כל העם
 להברות את דוד לחם בעוד היום וישבע דוד לאמר
 כה יעשה לי אלהים וכח יסיף כי אם לפני כוא השמש
 3 6 אטעם לחם או כל מאומה: וכל העם הפירו ויישב
 בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב:
 3 7 וידעו כל העם וכל ישראל ביום ההוא כי לא היתה
 מהמלך להמית את אבנר בן נר:
 3 8 ויאמר המלך אל עבדיו הלווא תדעו

fintrol-
tum,
Ez. 41:
11.

tin ac-
cano,

indigne fe-
rente & la-
mentante
Dauides.

ff v. 13.

poenā tamen

כי
 מובאך ק v. 25.

כִּי־יֵשֶׁר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: וְאֵנֹכִי הַיּוֹם רֶדֶף 39
וּמִשׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים מִמֶּנִּי
יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ:

Reperit hinc facit meliorem.

וַיִּשְׁמַע בֶּן־שְׂאוּל כִּי מָת אַבְנֵר בְּחֶבְרוֹן א
וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל־יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ: וּשְׁנֵי אַנְשִׁים שָׂרֵי־ב
גְדוּדִים הָיוּ בֶן־שְׂאוּל שֵׁם הָאֶחָד בְּעֵנָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִי רֶכָב
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרָתִי מִבְּנֵי בְנִימִן כִּי גַם־בְּאֲרוֹת הַחֹשֶׁב
עַל־בְּנִימִן: וַיִּבְרְחוּ הַבְּאֲרָתִים גְּתִימָה וַיְהִי־שֵׁם גְּרִים 3
עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
וְלִיהוֹנָתָן בֶּן־שְׂאוּל בֶּן־4
נֹכַח רִגְלִים בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בָּבֹא שָׁמַעְתָּ שְׂאוּל
וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֵאל וְתִשְׁאָהוּ אִמּוֹתּוֹ וְתָנֹם וַיְהִי בַחֲפוּזָה
לְנֹס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וְשָׁמוּ מִפִּי־בִשְׂרָת: וַיֵּלְכוּ בְנֵי־רִמּוֹן ה
הַבְּאֲרָתִי רֶכָב וּבְעֵנָה וַיָּבֹאוּ כַּחַם הַיּוֹם אֶל־בֵּית אִישׁ
בֵּשֶׁת וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצְּהָרִים: וְהִנֵּה בָּאוּ עַד־6
תוֹד הַבַּיִת לִקְחֵי חַטָּיִם וַיָּבֹאוּ אֶל־הַחֲמֵשׁ וּרְכָב וּבְעֵנָה
אָחִיו נִמְלָטוּ: וַיָּבֹאוּ חַבְתִּית וְהוּא־שָׁכַב עַל־מִטָּתוֹ בַּחֲדָר 7
מִשְׁכַּב וַיָּבֹאוּ וַיִּמְתְּחוּ וַיִּסְרוּ אֶת־רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־
8 רֹאשׁוֹ וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ הָעֲרֶבָה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיָּבֹאוּ אֶת־
רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׂרָת אֶל־דָּוִד חֶבְרוֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־הַכֹּלֵךְ
הַנִּה־רֹאשׁ אִישׁ־בִּשְׂרָת בֶּן־שְׂאוּל אֵיבֶה אֲשֶׁר בָּקַשׁ אֶת־
נַפְשִׁי וַיִּתֵּן יְהוָה לְאָרְנִי חַמְלֵךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה
מִשְׂאוּל וּמִזְרַעוֹ: וַיַּעַן דָּוִד אֶת־רֶכָב וַאֲת־בְּעֵנָה אֵלָיו 9
בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרָתִי וַיֹּאמֶר לָהֶם חִי־יְהוָה אֲשֶׁר־פָּדָה
אֶת־נַפְשִׁי מִכָּל־צָרָה: כִּי הִמְנִידָ לִי לֵאמֹר הִנֵּה־מָת 10
שְׂאוּל וְהוּא־חַיָּה כַּמְבֹשֶׁר בְּעֵינָיו וְאֶחָזָה כּוֹ וְאֶהְרָגָהּ
בְּעִקְלָג אֲשֶׁר לַתַּנְיָלוֹ בְּשָׂרָה: אֵף כִּי־אֲנִישִׁים רְשָׁעִים 11
הָרְגוּ אֶת־אִישׁ־צְדִיק בְּבֵיתוֹ עַל־מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא
12 אֲבַקֵּשׁ אֶת־דַּמּוֹ מִיְדָכֶם וּבְעַרְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ:
קקב ב Ttt2 ויצו

differente:

CAP. 7.IV
Duo duces
bofethum
cautum occ
dunt.

ciusque ea
put ad Dau
dem perfe
runt, & fec
capite lau

כסם עזראס ארסם י ארסם

2 ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקצצו את ידיהם ואת
רגליהם ויתלו על הכרכה בחברון ואת ראש איש
בשת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון:

CAP. 7. V.
David ab
omnibus cri-
minibus Rex
absoluitur.

א ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו
2 לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: גם אתמול גם
שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה הייתה מוציא
והמבוי את ישראל ויאמר יהוה לה

אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנגיד
3 על ישראל: ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה
ויכרת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה
וימשחו את דוד למלך על ישראל:

4 בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים
ה שנה מלך: בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה
חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל

Locum ex-
pugnat, re-
gique se-
den facit

6 ישראל ויהודה: וילך המלך ואנשיו ירושלם אל
היבסי וישב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא תבוא הנה
כי אס-הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד

7. 8 הנה: וילכד דוד את מצבת ציון היא עיר דוד: ויאמר
דוד ביום ההוא כל מכה יבסי ויגע בצנור ואת
הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן יאמרו

17C. 2. 8.

9 עור ופסח לא יבוא אל הבית: וישב דוד במצדה
ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא וביתה:
וילך דוד הלוק ונדול ויהוה אלהי צבאות עמו:

Speditur ac
morum &
fibus Hira-
20.

11 וישלח חירם מלך צד מלאכים אל דוד ועצי ארזים
12 וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו בית לדוד: ונדע דוד
כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא ממלכתו
בעבור עמו ישראל:

ibi David

13 ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו
מחברון

ibid. המביא ק. ibid. היית המוציא ק. 2. v.
שנואי ק. 8. v. פסקא באמצע פסוק

14 מחברון ויולדו עוד לדוד בנים ובנות : ואלה שמות :
הילדים לו בירושלם שמוע ושׁובב ונתן ושלמה :
ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע : ואלישמע ואלידע 15
ואליפלט :

17 וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל
בניעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירר
אל הפצודה : ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים : 18
וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים 19
התתנם בידי

ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתן אתן את הפלשתים
בידי : ויבא דוד בבצל פרצים ויכס שם דוד ויאמר פרץ כ
יהוה את איבי לפני פפרץ מים על פן קרא שם המקום
הוא בצל פרצים : ויעזבו שם את עצביהם וישאם 21
דוד ואנשיו : ויספו עוד פלשתים לעלות 22
וינטשו בעמק רפאים : וישאל דוד ביהוה ויאמר לא 23
תעלה הסב אל אחריהם ובאת להם מכיל בכאים :

ויהי כשמעה את קול צערה בראשי הבכאים אזחרו 24
כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים : ויעש כה 15.
דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את פלשתים מנבע עד

באה גזר : ויסף עוד דוד את כל בחור א
בישראל שלשים אלה : ויכס וילך דוד וכל העם אשר 2
אתו מפעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים
אשר נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו :
וירכבו את ארון האלהים אל עגלה חדשה וישאחו 3
מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב
נהגים את העגלה חדשה : וישאחו מבית אבינדב 4
אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני
הארון : ודנו וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה
בכל

71 nccf-2
fus, 1.
Chr. 24:
15.

71 nccf-2
fus, 1.
Chr. 24:
15.

ex pellicibus

A Philistini
peditus,

cos, Deo d
cc, semel it
rumque vii
cit.

CAP. V. VI.
Arcam fed
ris Hierosol
mam trans
fert.

v. 1. כשמעך ק. v. 24. פסקא באמצע פסוק. v. 19.
הפטרת שמיני

vix clade ter-
natus,

eam in domo
Obed-Edomi
deponit,

mox tamen
in regiam
collocat, in-
ter populi
plausus.

Michal ridens
tripudiantem

בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכַנְרוֹת וּבְנִבְלִים וּבְחַפִּים
 6 וּבְמִלְעָנִים וּבְצִלְצִלִים: וַיָּבֹאוּ עַד-גֵּרָן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה
 7 אֶל-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזוּ בּוֹ בִּי שִׁמְטוֹ הַבֶּקֶר: וַיַּחַר אֶת-
 יְהוָה בְּעֵזָה וַיִּבְהוּשֵׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַיֵּשֶׁל וַיִּמַּת שֵׁם עִם
 8 אֲרוֹן הָאֱלֹהִים: וַיַּחַר לְדָוִד עַל-אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרִץ
 בְּעֵזָה וַיִּקְרָא לַפְּקוּם הַהוּא פָּרִץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
 9 וַיֵּרָא דָוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹאוּ אֵלַי
 אֲרוֹן יְהוָה: וְלֹא-אֵבָה דָוִד לְהַסִּיר אֵלָיו אֶת-אֲרוֹן יְהוָה
 11 עַל-עֵיר דָוִד וַיִּטְהוּ דָוִד בֵּית עֶבֶד-אֲדָם הַגִּתִּי: וַיֵּשֶׁב
 אֲרוֹן יְהוָה בֵּית עֶבֶד אֲדָם הַגִּתִּי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרַךְ
 12 יְהוָה אֶת-עֶבֶד אֲדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ: וַיֵּלֶךְ לַמֶּלֶךְ דָוִד
 לֵאמֹר בְּרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עֶבֶד אֲדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-
 לוֹ בְּעִבּוֹר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ דָוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרוֹן
 13 הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אֲדָם עֵיר דָוִד בְּשִׂמְחָה: וַיְהִי כִּי
 צָעְדוּ נְשֵׂאֵי אֲרוֹן יְהוָה שְׁשֵׁה צְעָדִים וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא:
 14 וְדָוִד מְכַרְכֵּר כָּל-עַז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד הִגִּיר אֶפֶס בַּד:
 15 וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מְעַלִּים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה בַּתְרוּעָה
 16 וּבְקוֹל שׁוֹפָר: וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָוִד וּמִכָּל-
 בֵּת-שְׂאוֹל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָוִד
 17 מִפֶּהוּ וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בְּלִבָּהּ: וַיָּבֹאוּ אֶת-
 אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ אֹתוֹ בְּמִקְוָמוֹ בַּתּוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר
 18 נָטָה לוֹ דָוִד וַיַּעַל דָוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה וּשְׁלָמִים: וַיִּכַּל
 דָוִד מִהָעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם
 19 יְהוָה צְבָאוֹת: וַיַּחֲלֵק לְכָל-הָעָם לְכָל-חֲמוֹן יִשְׂרָאֵל
 לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאֶשְׁפָּר אֶחָד
 כ וְאֶשְׁיֵשָׁה אַחַת וַיֵּלֶךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ: וַיֵּשֶׁב דָוִד
 לְבֵרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ
 שְׂאוֹל לִקְרֹאת דָוִד וַתֹּאמֶר מַה-נִּכְבַּד הָיָה מִלֶּךְ
 יִשְׂרָאֵל

† cum
dulcia-
nis

† arros

† salta-
bat, v. 16

† Gen.
49: 24-
† v. 14

† frustū,
1. Chr.
16: 3.

פסקא באמצע פסוק v. 20. פתח באתגה v. 7.

Regem fecit
lis redditur.

21. deus dicit ad Michal: et facit 2 1
Dominus, qui elegit me proae eccle-
siae et proae omni domo eius, proae
civitate mea, dicens (eccle) super po-
pulo Domini. Super Israel, iniquitatis
et hinc ad facit Dominus.
22. et vultis scire amalia quae nos, et
ovo hauritis in oculis meis, et cum
auribus, quae videri, cum eis (aquam)
glorificabo.

ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות
נגלות אחד הרקיס: ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה
אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצות אתי נגיד על
עם יהוה על ישראל ושחקתי לפני יהוה: ונקלתי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת
עמם אכבדה: ולמיכל בת שאול לא היה לה ילד
עד יום מותה: ויהי כד יושב המלך א
ביתו ויהוה הניחלו מסביב מכל איביו: ויאמר
המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית
ארוזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ויאמר
נתן אל המלך כל אשר בלבבך לה עשה כי יהוה
עמך: ויהי בלילה ההוא
ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר: לה ואמרת אל עבדי אל דוד כה אמר יהוה ה
האתה תבנה לי בית לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למים העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה
ואהיה מתחיל באהל ובמשכן: בכל אשר
התהלכתי בכל בני ישראל הרבו דברתי את אהו
שבטי ישראל אשר צויתי לדעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בנייתם לי בית ארוזים: ועתה כרה
תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני
לקחתיה מן הגוה מאחר היצא להיות נגיד על עמי
על ישראל: ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה
את כל איבך מפניה ועשיתי לה שם גדול כשם
הגדלים אשר בארץ: ושמתו מקום לעמי לישראל
ונטעתי ושכן תחתיו ולא ידג עוד ולא יסיפו בני
עולה לענותו כאשר בראשונה: ולמן היום אשר
צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לה מכל
איבך

CAP. 7. VII.
Davidi tem-
plum xdi-
caturo.

Nathan, De
rullu, Mes-
siam, spiritu
le templum
regnumque
promittit.

פסקא באמצע פסוק 4. v.

אִבְיָהָ וְהָגִיד לָהּ יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה לָּהּ יְהוָה : כִּי
 יִמְלֹאוּ יָמֶיהָ וְשָׁכַבְתְּ אֶת־אֲבֹתֶיהָ וְהִקִּמֹתִי אֶת־זַרְעָהָ
 אַחֲרֶיהָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמַּעַדְךָ וְהִכִּינֹתִי אֶת־מַמְלַכְתּוֹ : הוּא
 יִבְנֶה בַּיִת לְשֵׁמִי וְכִנְנֹתִי אֶת־זַכָּפָהּ מִמַּלְכֹתָהּ עַד־
 עוֹלָם : אֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ לְאֵב וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְבֵן אֲשֶׁר
 בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכַּחֲתִיו כַּשְׁבֹּט אַנְשִׁים וּבִנְגַעֵי בְנֵי אָדָם :
 וְחֹסֵדִי לֹא יִסּוּר מִפָּנָיו כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר
 הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ : וְנֶאֱמַן בַּיִתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד־עוֹלָם
 לְפָנֶיךָ כִּסְאֶךָ יִהְיֶה נְכוֹן עַד־עוֹלָם : כָּל־חַדְבָּרִים
 הָאֵלֶּה וְכָל־חַזְוֵיָן חוּזָה כֵּן דַּבֵּר נָתַן אֵל דָּוִד :
 וַיֹּכַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר
 מִי אֲנֹכִי אֲדֹנָי יְהוָה וּמִי בַיִתִּי כִּי הִבִּיאֲתָנִי עַד־הַקָּלָם :
 וְתִקְטַן עוֹד וְזֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוָה וְתִדְבָּר גַּם אֶל־בַּיִת־
 עַבְדְּךָ לְמַדְחֹק וְזֹאת תוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוָה : וּמֵה־
 יוֹסִיף דָּוִד עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעַת אֶת־עַבְדְּךָ אֲדֹנָי
 יְהוָה : בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וּבְלִבְךָ עֲשִׂית אֶת־כָּל־הַגְּדוּלָה
 הַזֹּאת לְחַדִּיעַ אֶת־עַבְדְּךָ : עַל־כֵּן גְּדַלֹּת יְהוָה אֱלֹהִים
 כִּי־אִין כְּמוֹהוּ וְאִין אֱלֹהִים זְוִלְתָּהּ כָּל־אֲשֶׁר־שָׁמַעְנוּ
 בְּאֹזְנֵינוּ : וַיְמִי כַעֲמֶה כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצוֹ אֲשֶׁר
 הָלְכוּ־אֱלֹהִים לְפָדוֹת לּוֹ לַעֲם וּלְשׁוֹם לּוֹ שֵׁם וּלְעֲשׂוֹת
 לָכֶם הַגְּדוּלָה וְנִרְאוֹת לְאַרְצָהּ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִית
 לָּךְ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיָם : וְתִכְוֶנָה לָּךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לָּךְ לַעֲם עַד־עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה תִּיַת לָהֶם לְאֱלֹהִים :
 כִּה וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל־עַבְדְּךָ וְעַל־
 בֵּיתוֹ חֲקַם עַד־עוֹלָם וַעֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ : וַיַּגְדֵּל שִׁמְךָ
 עַד־עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 וּבַיִת עַבְדְּךָ דָּוִד יִהְיֶה נְכוֹן לְפָנֶיךָ : כִּי אַתָּה יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גְּלִיתָהּ אֶת־אֶזְנוֹ עַבְדְּךָ לֵאמֹר בַּיִת אֲבֹנֶה־

12 *len com abel. sanctus dei huius, et oc-*
tubacis cum gabris huius et huius
be temp tuum populo, et huius et huius
huius et huius huius huius.
 13 *ipk ad iudicabit dicitur nominis meo*
et huius huius regni eius vobis in le-
culum.
 14 *ego ero illi in pater, et ipse erit mihi*
in filius, quam in agno pater et
et agnam eum in vobis vobis,
et in pater filio huius.
 15 *sed in pater huius non est ab eo*
quod huius huius vobis fieri a vobis, quam
vobis fieri a vobis huius.
 16
 17
 18 *qui ego non huius deo et pater et domus*
mea, et ad huius me deo huius?
 19 *et parum huius huius in oculis huius, deo*
huius deo, et huius et huius, et deo
huius huius in huius huius, et huius, et huius
huius. et huius deo.
 20
 21 *prophetis vobis huius et huius, et huius, et*
huius huius magnitudinem huius, et huius
in huius huius huius.
 22 *deo magis et huius huius, et huius et*
huius huius, et huius huius huius, et huius
huius huius huius huius huius huius huius
huius.
 23 *et qui huius huius huius, et huius, et*
et huius huius huius huius huius huius
quod huius huius huius huius huius huius
in huius huius huius huius huius huius
et huius huius huius huius huius huius
huius huius huius huius huius huius
huius huius huius huius huius huius
 24 *huius huius huius, in huius huius huius*

לך
 פתח בסת' v. 25. ל' דגושה v. 23.

Fro quibus
 beneficiis
 Rex gratias
 Deo agit hu-
 miles.

28. et dicit Dominus Deus tu ipse es Dominus
et verba tua erunt veritas et locu-
tus es ad servum tuum benedixisti.
29. et dicit Dominus Deus tu ipse es Dominus
et verba tua erunt veritas et locu-
tus es ad servum tuum benedixisti.

לך על־כֹּן מַצָּא עֲבָדְךָ אֶת־לִבּוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת־
הַתְּפִלָּה הַזֹּאת: וְעַתָּה אֲדַנִּי יְהוָה אֱמֹת־הוּא הָאֱלֹהִים 28
וּדְבַרְיֶךָ יִהְיֶה אִמְרָת וּתְדַבֵּר אֶל־עֲבָדְךָ אֶת־הַטּוֹבָה
הַזֹּאת: וְעַתָּה הוֹאֵל וּבְרַךְ אֶת־בֵּית עֲבָדְךָ לְהַיּוֹת 29
לְעוֹלָם לְפָנֶיךָ כִּי־אֲתָה אֲדַנִּי יְהוָה דַּבַּרְתָּ וּמְבַרְכֶתְךָ
לְבָרְךָ בֵּית־עֲבָדְךָ לְעוֹלָם: וַיְהִי אַחֲרָיִם א
כֹּן וַיָּךְ דָּוִד אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיִּכְנָעֵם וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־מִתְנֵה
הָאֲמָה מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: וַיָּךְ אֶת־מוֹאָב וַיִּמְרָדֵם בְּחֵבֶל 2
הַשֵּׁבֶב אוֹתָם אֶרְצָה וַיִּמְרָד שְׁנַיִם חֻבְלִים לְהַמִּית וּמְלֵא
הַחֻבֵּל לְהַחְיֹת וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לְעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה:
וַיָּךְ דָּוִד אֶת־הַדְּדֻעָוִר בְּיַד חֹב מֶלֶךְ צוּבָה בְּלָכְתּוֹ 3
לְהַשִּׁיב יָדוֹ בְּנַהֲרָיו: וַיִּלְכֹּד דָּוִד מִפְּנֵי אֱלֹהֵי וּשְׁבַע־ 4
מֵאוֹת פְּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֱלֹהֵי אִישׁ רִגְלֵי וַיַּעֲקֹר דָּוִד אֶת־
כָּל־הַרְכָּב וַיּוֹתֵר מִפְּנֵי מֵאָה רֶכֶב: וַתִּבְאֵ אַרְם דְּמִשְׁקֵה 5
לְעֹזֵר לְהַדְּדֻעָוִר מֶלֶךְ צוּבָה וַיָּךְ דָּוִד בְּאֶרֶם עֶשְׂרִים־ 6
וּשְׁנַיִם אֱלֹהֵי אִישׁ: וַיִּשֶׁם דָּוִד נְצִיבִים בְּאֶרֶם דְּמִשְׁקֵי וַתְּהִי 6
אַרְם לְדָוִד לְעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה וַיִּשַׁע יְהוָה אֶת־דָּוִד
בְּכָל־אֲשֶׁר הִלָּךְ: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת־שְׁלֹמֹה הַזֶּהָב אֲשֶׁר הָיוּ 7
אֵל עֲבָדֵי הַדְּדֻעָוִר וַיְבִיאֵם יְרוּשָׁלַם: וּמִבְּטַח 8
וּמִבְּרַחֲמֵי עַבְדֵי הַדְּדֻעָוִר לָקַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד נְחֹשֶׁת הַרְבֵּה
מְאֹד:
וַיִּשְׁמַע תְּעִי מֶלֶךְ חַמָּת בִּי הִבֵּה דָוִד אֶת־כָּל־חֵיל 9
הַדְּדֻעָוִר: וַיִּשְׁלַח תְּעִי אֶת־יֹרָם־בְּנֵוֹ אֶל־הַמֶּלֶךְ דָּוִד 9
לִשְׁאֹל־לוֹ לְשָׁלוֹם וּלְבָרְכּוֹ עַל־אֲשֶׁר נָלַחֵם בְּהַדְּדֻעָוִר
וַיַּבְהֹו בִּי־אִישׁ מִלְּחָמוֹת תְּעִי הִיָּה הַדְּדֻעָוִר וּבִידּוֹ הָיוּ
כָּל־יְבֹסָף וְכָל־זָהָב וְכָל־נְחֹשֶׁת: גַּם־אֲתָם הִקְדִּישׁ 11
הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַיהוָה עִם־חֲבֹסָף וְהַזָּהָב אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ
מִכָּל־חַגּוּזִים אֲשֶׁר כָּבַשׁ: מֵאֶרֶם וּמִמוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן 12
וּמִפְּלִשְׁתִּים

CAP. II. VIII. Vincit Philizos,

Moabitaz,

Zobros,

Syros.

Rex Hamatius amicitiam ambi

פרת ק' ולא כ' v.3.

וְהָבֵאתָ וְהָיָה לְבֶן־אֲדֹנָיִךָ לֶחֶם וּמַפִּיבֹשֶׁת בֶּן־
 אֲדֹנָיִךָ יֹאכַל תָּמִיד לֶחֶם עַל־שִׁלְחָנִי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה
 עֶשֶׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים׃ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ׃
 כָּל־אֲשֶׁר יֵצֵא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ בֶּן־יַעֲשֶׂה עֲבָדָה
 וּמַפִּיבֹשֶׁת אֲכַל עַל־שִׁלְחָנִי כְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ׃
 וְלַמַּפִּיבֹשֶׁת בְּדִקְטָן וּשְׂמֹ מִיֵּכָא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא
 עֲבָדִים לַמַּפִּיבֹשֶׁת׃ וּמַפִּיבֹשֶׁת יָשָׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־
 שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תָּמִיד הוּא אֹכֵל וְהוּא פָּתַח שְׁתֵּי רִגְלָיו׃
 וְהָיָה אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמָת מֶלֶךְ־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ אֶ
 חֲנָן בְּנֵן מַחֲזִיק׃ וַיֹּאמֶר דָּוִד אַעֲשֶׂה־חֶסֶד עִם־חֲנָן
 בֶּן־נָחַשׁ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד
 לְנַחֲמוֹ בֶּן־עַבְדּוֹ אֶל־אָבִיו וַיִּבְאוּ עֲבָדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי
 עַמּוֹן׃ וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חֲנָן אֲדֹנָיִךְ הֵם הַמַּכְבֵּד
 דָּוִד אֶת־אָבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לְךָ מִנְחָמִים הַלּוּא
 בְּעַבְדּוֹ חָקַר אֶת־הָעִיר וְלִרְגֵלָהּ וְלִהְפֹכָהּ שְׁלַח דָּוִד אֶת־
 עַבְדּוֹ אֵלֶיךָ׃ וַיִּקַּח חֲנָן אֶת־עַבְדּוֹ דָּוִד וַיְנַלַּח אֶת־חֲצִי
 זָכָם וַיִּכְרַת אֶת־מְדוּיָהֶם בְּחֲצֵי עַד־שְׁתּוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁלַחֶם׃
 וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי־הָיוּ הָאֲנָשִׁים נְבָלָמִים ה
 מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירוּחוֹ עַד־יִצְמַח זַקְנְכֶם
 וְשִׁבְתֶּם׃ וַיֵּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאֲשׁוּ בְּדָוִד וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־
 עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אֲרָם בֵּית־רְחוֹב וְאֶת־אֲרָם צוּבָא
 עֶשְׂרִים אֵלֶף רִגְלֵי וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה אֵלֶף אִישׁ וְאִישׁ
 טוֹב שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵלֶף אִישׁ׃ וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־
 יוֹאָב וְאֶת פֶּלִי־הַצִּבָּא הַגִּבּוֹרִים׃ וַיֵּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן
 וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה פָּתַח הַשַּׁעַר וְאֲרָם צוּבָא וְרְחוֹב וְאִישׁ־
 טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בַּשָּׂדֶה׃ וַיֵּרָא יוֹאָב כִּי־הִזְתָּה אֵלָיו
 פָּנָי הַמִּלְחָמָה מִפְּנֵים וּמֵאֲחֹר וַיִּבְחַר מִכָּל־בַּחוּרֵי
 בְּיִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֶךְ לְקִרְאָת אֲרָם׃ וְאֶת יֵתֵר הָעַם נָתַן בְּיַד־

CAP. 9. K.
 Legatos suos
 ab Ammoni-
 tis male ha-
 bitos,

† vestes eor-
 um, 1. Chr.
 19: 4

bello vici-
 rit feliciter,
 & Syros ca-
 dit,

Francis-
 sel. 201
 4

דָּוִד 2 Uuu אבשי
 יִשְׂרָאֵל ק. v. 9. הַב' בַּעֲרֵי v. 12.

11 אֲבִישׁי אֲחִיו וַיַּעַרְף לַקְרָאת בְּנֵי עַמּוֹן: וַיֹּאמֶר אִם תִּחְזַק
 אָרֶם מִפְּנֵי וְהוֹתַח לִי לִישׁוּעָה וְאִם-בְּנֵי עַמּוֹן יִחְזְקוּ מִמֶּנִּי
 וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ: חֹזֶק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עַמּוֹן וּבְעַד
 13 עַרְי אֱלֹהֵינוּ וַיְהוֹרֵר יַעֲשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו: וַיִּגֶשׁ יוֹאָב
 14 וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ לְמִלְחָמָה בְּאָרֶם וַיִּנָּסוּ מִפְּנָיו: וּבְנֵי
 עַמּוֹן רָאוּ כִּי-נָס אָרֶם וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵי אֲבִישׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר
 15 וַיֵּשֶׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם: וַיֵּרָא אֶרֶם כִּי
 16 נָגַף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד: וַיִּשְׁלַח הַדְּרִעֹז וַיֵּצֵא
 אֶת-אָרֶם אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנְּהָר וַיָּבֹאוּ חֵילָם וַיִּשְׁבְּךְ שָׂרֵי-
 17 צִבָּא הַדְּרִעֹז לִפְנֵיהֶם: וַיַּגֵּד לָדוֹד וַיֹּאסֶף אֶת-כָּל-
 יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֶלְאָמָה וַיַּעֲרֹבוּ אֶרֶם
 18 לַקְרָאת דָּוִד וַיִּלְחְמוּ עִמּוֹ: וַיִּנָּס אָרֶם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּהְיֶה דָוִד מֵאָרֶם שֶׁבַע מְאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעַיִם אֶלֶף
 19 פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבְךְ שָׂרֵי-צִבָּאוֹ הִכָּה וַיִּמַּת שָׁם: וַיֵּרְאוּ
 כָּל-הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְּרִעֹז כִּי נָגַפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁלְמוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיֵּרְאוּ אָרֶם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד
 אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן:

2. *reclamate, ad scholam: hinc, possibile est
 et non civitatem, de nocte, in pinnaculo, fal-
 cid (qd. qd.) hinc in oculis fug.*

pacemque
 petere cogit,

CAP. XI.
 Domi refi-
 dens adu-
 lterium com-
 mittit cum
 Bathseba,

א וַיְהִי לְתִשְׁבֵּרַת הַשָּׁנָה לַעֲתִי צִאֲרַת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח
 דָּוִד אֶת-יוֹאָב וְאֶת-עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וַיִּשְׁחָתוּ אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל-רַבָּה וְדוֹד יֵשֶׁב
 2 בִּירוּשָׁלַם: וַיְהִי לַעֲתִי הָעָרֶב וַיִּקָּם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ
 וַיִּתְּהַלֵּךְ עַל-גִּגַּב בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא אִשָּׁה רֹחֶצֶת מֵעַל הַגֶּגֶז
 3 וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרֹאָה מְאֹד: וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיְדַרְשׁ לָאִשָּׁה
 וַיֹּאמֶר הֲלוֹא זֹאת בַּת-שֶׁבַע בַּת-אֱלִיעָם אִשְׁתֵּי אֹרִיָה
 4 הַחַתִּי: וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחָהּ וַתָּבוֹא אֵלָיו
 וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהָיָא מִתְקַדְּשֶׁת מִטְּמֵאתָהּ וַתֵּשֶׁב אֵל-
 ה בֵּיתָהּ: וַתַּחַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתַּגִּיד לְדָוִד וַתֹּאמֶר
 6 הֲרָה אָנֹכִי: וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת-
 אוריה

יתירא .v.17. יתירא א

7 אוריה החתי וישלח יואב את אוריה אל דוד : ויבא
אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
8 ולשלום המלחמה: ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ
רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת
9 המלך: וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי
אדניו ולא ירד אל ביתו: ויגדו לדוד לאמר לא ירד
10 אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך
11 אתה בא מדוע לא ירדת אל ביתך: ויאמר אוריה
אל דוד הארון וישראל ויהודה ישכים בספות ואדני
יואב ועבדי אדני על פני השדה הנזים ואני אבוא אל
12 ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיה וחי נפשה
אם אעשה את הדבר הזה: ויאמר דוד אל אוריה
שכ בזה גם היום ומחר אשלחך וישב אוריה
13 בירושלם ביום שהוא וממחרת: ויקרא לו דוד ויאכל
לפניו וישת וישכרו ויצא בערב לשכב במשכבו עם
14 עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד: ויהי בבקר ויכתב דוד
ספר אל יואב וישלח ביד אוריה: ויכתב בספר לאמר
טו הבו את אוריה אל מול פני המלחמה החזקה ושבתם
16 מאחרי ונכה ומת: ויהי בשמור יואב אל העיר ויתן
את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם:
17 ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם
18 מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי: וישלח יואב ויגד
19 לדוד את כל דברי המלחמה: ויצו את המלאך
לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל
המלך: והיה אסיתעלה חמת המלך ואמר לה מדוע
נגשתם אל העיר להלחם הלוא ידעתם את אשר ירו
20 מעל החומה: מי הכרה את אבימלך בירפשת
הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה
וימת

eiusque ma-
ritum e ca-
stis reuoca-
tum, sed con-
suefere cum
vxore nolentem,

periculo
morti que e-
poni iubet.

ררר ג 3 Uuu

וימת בתבין למה נגשתם אל החומה ואמרתם גם
 2 עבדך אוריה החתי מת: וילך המלאך ויבא ויגיד לדוד
 3 את כל אשר שלחו יואב: ויאמר המלאך אל דוד
 כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה
 4 עליהם עד פתח השער: ויראו המוראים אל עבדך
 מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה
 כה החתי מת: ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל
 יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכוה
 תאכל החרב החזק מלחמתך אל העיר והרסה
 16 וחזקתו: ותשמע אשת אוריה כי ימת אוריה אישה
 17 ותספור על בעלה: ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה
 אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר
 א אשר עשה דוד בעיני יהוה:
 וישלח יהוה
 את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו
 2 בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: לעשיר היה צאן
 3 ובקר הרבה מאד: ולרש אין כל כי אם כבשה אחת
 קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחדו
 מפתו תאכל ומכסו תשתה ובחיקו תשקב ותהי לו
 4 כבת: ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו
 ומבקריו לעשות לארם הבא לו ויקח את כבשת
 ה האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו: ויחר אף דוד
 באיש מאד ויאמר אל נתן חיה הלה כי בן מות האיש
 6 העשה זאת: ואת הכבשה ישלם ארבעתים עקב אשר
 עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל:
 7 ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלי
 ישראל אנכי משחתיה למלך על ישראל ואנכי
 8 הצלתיך מיד שאול: ואתנה לך את בית אדניה ואת
 נשי אדניה בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה
 זאם

& vitiatam ducit.

CAP. II. XII. Nathan parabolice scelus exprobrat.

f viator.

יִתִיר א' v. 1. יִתִיר א' ibid. יִתִיר א' v. 24. יִתִיר א' v. 4. קמין בזק v. 3.

וּאִם מָעַט וְאִסְפָּרָה לְךָ כְּדָנָה וּכְהִנְדָה : מְדוּעַ בְּיָמֶיךָ 9
 אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינָי אֶת אֹרְיָה הַחֲתָנִי
 הַכִּיתָ בַּחֶרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לָקַחְתָּ לְךָ לְאִשְׁרָה וְאֶת־
 הַרְגַתָּ בַּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוֹן : וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ 1
 עַד־עוֹלָם עַקֵּב כִּי בִזְתַנִּי וּתְקַח אֶת־אִשְׁתִּי אֹרְיָה הַחֲתָנִי
 לְהָיֹוֹת לְךָ לְאִשָּׁה : כֹּה אָמַר יְהוָה 11
 הִנְנִי מֵקִים עֲלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וּלְקַחְתִּי אֶת־נְשִׂיָךְ לְעֵינֶיךָ
 וְנָתַתִּי לְרַעֲיָה וְשָׁכַב עִם־נְשִׂיָךְ לְעֵינֵי הַשָּׁמַשׁ הַזֹּאת : כִּי 12
 אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסִתְרִי וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה נֶגְדְךָ
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגְדְךָ הַשָּׁמַשׁ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־ 13
 נָתָן חֲטָאתִי לַיהוָה : וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד
 גַּם־יְהוָה הֶעֱבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת : אָפֶס כִּי־נֶאֱמַר 14
 נֹאצְתָ אֶת־אִיבֵי יְהוָה בְּדִבְרֵי הַזֶּה גַּם הַבֵּן הַיְלֹוֹד לְךָ
 מוֹת יָמוּת : וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיֶּלֶד 15
 אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁתִּי אֹרְיָה לְדָוִד וַיֵּאָנֵשׁ : וַיִּבְקֶשׁ דָּוִד 16
 אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנְּעַר וַיֵּצֵא דָוִד צוּסוּכָא וְלֹן וְשָׁכַב
 אֶרְצָה : וַיִּקְמוּ וַקְּנִי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקְיָמוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא 17
 אָבָה וְלֹא־בָרַח אִתָּם לֶחֶם : וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת 18
 הַיֶּלֶד וַיֵּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד לְחַגִּיד לּוֹ כִּי־מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ
 הִנֵּה כְהִיּוֹת הַיֶּלֶד חַי הַבְּרִנּוֹ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ
 וַאֲיֵךְ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד וְעָשָׂה רָעָה : וַיֵּרָא דָּוִד כִּי 19
 עֲבָדָיו מִתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד
 אֶל־עֲבָדָיו הַמָּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת : וַיִּקַּם דָּוִד מִהָאָרֶץ כ
 וַיִּרְחֹץ וַיִּסֶּךְ וַיַּחֲלֹף שִׁמְלָתוֹ וַיָּבֹא בֵּית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 וַיָּבֹא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁיִמּוּ לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכֵל : וַיֹּאמְרוּ 21
 עֲבָדָיו אֵלָיו מַה הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּעִבּוֹר הַיֶּלֶד
 חַי צִמָּת וַתִּבְכֶּה וְכֹאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קָמָת וַתֹּאכֵל לֶחֶם :
 וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי צִמָּתִי וַאֲבָכָה כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדֵעַ 22
 יַחֲנִנִי

In official hand of Nethan. Accusati
 Regis. Nihil. Nihil. Nihil.
 quam dominus confitetur peccato
 suum, 2. et. 3. et. 4.

14. Penitentiam, qui conuictus con-
 fiteatur peccato suo. In
 verbo hoc, etiam filii nabab filii
 moribus morietur.

penitentiam
 veniam, sed
 filii mor-
 tem denun-
 ciat certam

† argro
 tavit.

פסקא באמצע פסוק v. 13. בעיניו ק' v. 9. קמץ בזק v. 8.
 שמלתיו ק' v. 20. הנ פתח v. 15.

2 3 חַנְּנִי יְהוָה וְתִי הַיֶּלֶד׃ וְעַתָּה׃ מֵת לִמָּה זֶה אֲנִי צָם
הַאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוֹ עוֹד אֲנִי הֵלֶךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא יָשׁוּב׃
2 4 אֵלַי׃ וַיִּנְחַם דָּוִד אֶת בַּת־שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיֶהָ וַיִּשְׁכַּב
עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן׃ וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהִי זֶה אַחֲבֹי׃
כֹּה וַיִּשְׁלַח בְּיַד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידִיָּהּ בְּעִבּוֹר
יְהוָה׃

Solemo ex
ead. natiuitur.

2 6 וַיִּלְחֶם יוֹאָב בְּרִבְתַּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכְּדוּ אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה׃
2 7 וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְרִיבָה
2 8 גַּם־לְכַרְתִּי אֶת־עִיר הַמַּיִם׃ וְעַתָּה אֶסַּף אֶת־יְהוָה הָעַם
וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלָכְדָהּ פֶּן־אֶלְכְּדוּ אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא
2 9 שְׁמִי עָלֶיהָ׃ וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעַם וַיִּלְכְּדוּ רִבְתָּה
ל וַיִּלְחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ׃ וַיִּקַּח אֶת־עִמְרֹת־מִלְכָם מֵעַל
רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּבֶד זָהָב וְאֶבֶן יִקְרָה וְתָהִי עַל־רֹאשׁ
3 1 דָּוִד וְשִׁלַּל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד׃ וְאֶת־הָעַם אֲשֶׁר־
בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׂם פְּמֹגְרָה וּבַחֲרָצִי הַפְּרֹזֶל וּבַמְּזוֹזוֹת
הַפְּרֹזֶל וְהַעֲבִיר אוֹתָם בַּמַּלְכָּן וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי
כְּנִי־עַמּוֹן וַיֵּשֶׁב דָּוִד וְכָל־הָעַם יְרוּשָׁלַם׃

Batlo ex-
pugnatur.

+ securi-
bus.

א וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן־דָּוִד אַחֲזֵת יָפָה וְשִׁמְהָ
2 תָמָר וַיֹּאחֲזֶבֶה אֲמֵנוֹן בֶּן־דָּוִד׃ וַיִּצַּר לְאֲמֵנוֹן לְהַתְחַלּוֹת
בְּעִבּוֹר תָמָר אַחֲתוֹ כִּי כְתוּלָה הִיא וַיִּפְלֵא בְּעֵינָיו אֲמֵנוֹן
3 לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוֹמֶה׃ וּלְאֲמֵנוֹן רָע וְשִׁמוֹ יוֹנָדָב
4 בֶּן־שִׁמְעָה אָחִי דָוִד וַיּוֹנָדָב אִישׁ חָכֵם מְאֹד׃ וַיֹּאמֶר לוֹ
מְדוּעַ אַתָּה בָכָה דָל בֶּן־הַמֶּלֶךְ בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה הֲלוֹא
הַנָּיִד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אֲמֵנוֹן אֶת־תָמָר אַחֲזֵת אֲבִישָׁלֹם אָחִי
ה אֲנִי אֲהַב׃ וַיֹּאמֶר לוֹ וְהוֹנָדָב שָׁכַב עַל־מִשְׁכַּבָּהּ וַחֲתַח
וּבָא אֲבִיָּהּ לְרֹאוֹתָהּ וְאָמַרְתְּ אֵלָיו תִּבְּא נָא תָמָר אַחֲזֵתִי
וְתִבְרַנִּי לֶחֶם וְעֵשְׂתָה לְעֵינָי אֶת־הַבְּרִיָּה לְמַעַן אֲשֶׁר
6 אֶרְאֶה וְאֶכְלֹתִי מִיָּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב אֲמֵנוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֵא
הַמֶּלֶךְ

CAP. 13
Amnon Go-
nocen vi
conpessit.

במלכו ק' 31. ותיקרא ק' 24. וחנני ק' 22.

f prapa-
rect, v. 8.

f v. 6.

f farta-
gincm.

הַמֶּלֶךְ לְרֹאוֹתָו וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל-הַמֶּלֶךְ תְּבוּאָה-נָא
 תָּמַר אַחֹתִי וּתְלַבֵּב לְעֵינַי שְׁתֵּי לִבְבוֹת וְאִבְרָה מִיָּדָה:
 7 וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-תָּמַר הַבִּיתָה לֵאמֹר לְכִי נָא בֵּית אֲמִנּוֹן
 8 אַחִיךָ וְעִשְׂיָלוּ הַבְּרִיָּה: וּתְלַךְ תָּמַר בֵּית אֲמִנּוֹן אַחִיךָ
 וְהוּא שָׁכַב וּתְקַח אֶת-הַבָּצֵק וּתְלוֹשׁ וּתְלַבֵּב לְעֵינָיו
 9 וּתְבַשֵּׁל אֶת-הַלֶּבְבוֹת: וּתְקַח אֶת-חֲמֹשֶׁרֶת וּתְצַק
 לְפָנָיו וַיִּמָּאן לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מֵעָלַי
 וַיָּצֵאוּ כָל-אִישׁ מֵעָלָיו: וַיֹּאמֶר אֲמִנּוֹן אֶל-תָּמַר הַבִּיאִי
 הַבְּרִיָּה הַחֲדָר וְאִבְרָה מִיָּדָךְ וּתְקַח תָּמַר אֶת-הַלֶּבְבוֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂתָה וּתְבֵא לְאֲמִנּוֹן אַחִיךָ הַחֲדָרָה: וּתִגֶּשׁ
 אֵלָיו לֶאֱכֹל וַיַּחֲזֹק-בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שָׁכְבִי עִמִּי
 אַחֹתִי: וּתֹאמֶר לוֹ אֶל-אָחִי אֶל-תְּעַנְנֵנִי כִּי לֹא-יַעֲשֶׂה
 בֶּן בְּיִשְׂרָאֵל אֶל-תְּעֹשֶׂה אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת: וְאָנֹכִי
 אֵנָּה אוֹלִיךָ אֶת-חַרְפְּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה כְּאַחַר הַנְּבִלִים
 בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי
 מִכָּדָּה: וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע בְּקוֹלָהּ וַיַּחֲזֹק מִפְּנֵה וַיַּעֲזֶה
 וַיִּשְׁכַּב אִתָּה: וַיִּשְׁנֶאֱהָ אֲמִנּוֹן שֵׁנֶאֱהָ גְדוּלָה מְאֹד כִּי מו
 גְדוּלָּה הִשְׁנֶאֱהָ אֲשֶׁר שֵׁנֶאֱהָ מֵאַהֲבָה אֲשֶׁר אַהֲבָה
 וַיֹּאמֶר-לָהּ אֲמִנּוֹן קוּמִי לְכִי: וּתֹאמֶר לוֹ אֶל-אוֹדֶת
 הָרַעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת מֵאַחֲרַי אֲשֶׁר-עָשִׂית עִמִּי
 לְשַׁלְּחֵנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמַע לָהּ: וַיִּקְרָא אֶת-נִעְרֹו
 מִשְׂרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַח-נָא אֶת-זֹאת מֵעָלַי הַחֹצֶה וְנַעַל
 חַדְלַת אַחֲרָיָה: וְעָלֶיהָ כְּתָנַת פְּסִים כִּי בֶן-תְּלַבֵּשְׁנָה
 בְּגוֹרַת-הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלֹת מֵעִלִּים וַיָּצֵא אוֹתָהּ מִשְׂרָתוֹ
 הַחוּץ וְנַעַל חַדְלַת אַחֲרָיָה: וּתְקַח תָּמַר אֶפֶר עַל-
 רֹאשָׁהּ וּכְתָנַת הַפְּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרְעָה וּתְשֵׂם יָדָהּ
 עַל-רֹאשָׁהּ וּתְלַךְ הַלּוֹךְ וְזַעֲקָה: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשְׁלוּם כ
 אַחִיךָ הָאֲמִנּוֹן אַחִיךָ הֵיחָ עִפָּה וְעַתָּה אַחֹתִי הַחֲרִישִׁי
 ש ש ש Xxx אַחֵךְ

comprehensam
que expulit

que ad Abi-
lonem con-
fugit:

דש בצרי יז יתיר ו 8.

אָתָּךְ הוּא אֶל־תִּשְׁתִּי אֶת־לִבְךָ לְדַבֵּר הוּא וְתִשָּׁב
 21 תָּמַר וְשָׁמְעָה בֵּית אֲבִשָׁלוֹם אַחִיהָ: וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע
 22 אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד: וְלֹא־דָבַר
 אֲבִשָׁלוֹם עִם־אֲמִנּוֹן לְמַרְעֵ וְעַד טוֹב כִּי־שָׁנָא אֲבִשָׁלוֹם
 אֶת־אֲמִנּוֹן עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת תָּמַר אַחֲתוֹ:
 23 וַיְהִי לִשְׁנַת־יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאֲבִשָׁלוֹם
 כַּבַּעַל הַצִּזּוֹר אֲשֶׁר עִם־אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אֲבִשָׁלוֹם לְכָל־
 24 בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיָּבֹא אֲבִשָׁלוֹם אֶל־הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 גַּאֲנִי גִזְזִים לַעֲבָדְךָ יְלֹךְ־נָא הַמֶּלֶךְ וְעַבְדִּיו עִם־עַבְדְּךָ:
 כֹּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִשָׁלוֹם אַל־בְּנֵי אֶל־נָא גִלְךָ כְּלָנִי
 וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ וַיִּפְרֹץ־בוֹ וְלֹא־אָבָה לִלְכַת וַיִּבְרַכְהוּ:
 26 וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם וְלֹא יְלֹךְ־נָא אֶתְנוּ אֲמִנּוֹן אַחִי וַיֹּאמֶר
 27 לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יְלֹךְ עִמָּךְ: וַיִּפְרֹץ־בוֹ אֲבִשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח
 28 אֹתוֹ אֶת־אֲמִנּוֹן וְאֶת כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּצֹו אֲבִשָׁלוֹם
 אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ־נָא כִּטּוֹב לִב־אֲמִנּוֹן בְּיָדוֹ וְאִמְרַתִּי
 אֵלֵיכֶם הֲכִי אֶת־אֲמִנּוֹן וְהַמַּתֵּם אֹתוֹ אֶל־תִּירְאוּ הַלֵּוִי
 29 כִּי אֲנִכִּי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזָקוֹ וְהָיוּ לְבְנֵי־חַיִל: וַיַּעֲשׂוּ נְעָרֵי
 אֲבִשָׁלוֹם לְאֲמִנּוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֲבִשָׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל־בְּנֵי
 ל הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל־פָּרָדוֹ וַיָּנֶסוּ: וַיְהִי הַמָּוֶה
 בְּדָרֶךְ וְהַשְׁמַעְיָה בָּאָרֶץ אֶל־דָּוִד לֵאמֹר הִבֵּה אֲבִשָׁלוֹם
 31 אֶת־כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא־נֹתַר מֵהֶם אֶחָד: וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ
 וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדוֹ וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל־עַבְדָּיו נִצְבִים קִרְעֵי
 32 בְּגָדִים: וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן־שֹׁמֶעַר אֶחָד־דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל־
 יֹאמֶר אֲדֹנָי אֶת כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ הַמֵּיתוּ כִּי־
 אֲמִנּוֹן לָבְדוּ מֵת כִּי־עַל־פִּי אֲבִשָׁלוֹם הִיָּתַח שִׁימָה מִיּוֹם
 33 עָשָׂתוֹ אֶת־תָּמַר אַחֲתוֹ: וְעַתָּה אֶל־יִשָּׁם אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ
 אֶל־לִבּוֹ דְּבַר לֵאמֹר כָּל־בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ כִּי־אִם אֲמִנּוֹן
 34 לָבְדוּ מֵת: וַיְבָרַח אֲבִשָׁלוֹם וַיֵּשֶׁא הַנַּעַר הַצֹּפֵה אֶת־
 עֵינוֹ

is dissimulato per biantium odio, Ammonem conuiuio exceptum occidi curat.

ב' ולא ק' 33. י. שומה ק' 34.

עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִם־רֹב הַלְּבָיִם מִדָּרָךְ אַחֲרָיו מֵצָד
 הַחֹר׃ וַיֹּאמֶר יִוָּגְדֹב אֵלֶי־הַמֶּלֶךְ הַנֶּהָה בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ בָּאוּ לָהּ
 בְּדָבָר עֲבָדָה כִּן הִיחָה׃ וַיְהִי כִכְלֹתוֹ לְדַבֵּר וְהִנֵּה בְנֵי־³⁶
 הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עֲבָדָיו
 בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל כָּאֵד׃ וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל־תַּלְמִי
³⁷
 בֶּן־עַמִּיחֹר מֶלֶךְ נָשׂוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל־בָּנָיו כָּל־הַיָּמִים׃
 וַאֲבִשְׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ נָשׂוּר וַיְהִי־שָׁם שְׁלֹשׁ־שָׁנִים׃ וַתִּכַּל־³⁸
 דָּוִד הַמֶּלֶךְ לַצֹּאֵת אֶל־אֲבִשְׁלוֹם כִּי־נָחַם עַל־אֲמִנוּן־כִּי־
 מָת׃ וַיַּבֵּעַ יוֹאָב בֶּן־צִרְיָה כִּי־לֵב הַמֶּלֶךְ אֶ
 עַל־אֲבִשְׁלוֹם׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקַּח מִשָּׁם אִשָּׁה
 חֲכָמָה וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַתְּאֲבָלִינָא וּלְבִשִׁי־נָא בְגָדֵי־אֲבֵל
 וְאֶל־תְּסוּכֵי־שָׁמֶן וְהָיִיתְּ כְאִשָּׁה זֹה יָמִים רַבִּים מֵתְאַבֵּלֶת
 עַל־מֵתוֹ וּבָאֵת אֶל־הַמֶּלֶךְ וּדְבַרְתְּ אֵלָיו כְּדָבָר הַזֶּה וַיִּשָּׁם
 יוֹאָב אֶת־הַדְּבָרִים בְּפִיָּה׃ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִתְקַעִית אֶל־⁴
 הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל־אֶפְרַיִם אַרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ וַתֹּאמֶר הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מִהֲלֶךְ וַתֹּאמֶר הִ
 אֲבֵל אִשָּׁה אֶלְמָנָה אֲנִי וַיְמַת אִישִׁי׃ וּלְשִׁפְחָתְךָ שְׁנֵי
 בָנִים וַיִּגְזַעוּ שְׁנֵיהֶם בְּשׂוּדָה וְאִין מִצִּיל בְּיַדְהֶם וַיָּבֹאוּ
 וַתֹּאחֲזֵר אֶת־הָאָחֵד וַיִּמַּת אֹתוֹ׃ וְהִנֵּה מָמָה כָּל־⁷
 הַמִּשְׁפָּחָה עַל־שִׁפְחָתְךָ וַיֹּאמְרוּ תִנִּי אֶת־מִכָּה אַחִיו
 וַנִּמְתָּהוּ בְּנַפְשׁ אַחִיו אֲשֶׁר הָרַג וַנְּשַׁמְרֶתְךָ גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ
 וּכְבָדוֹ אֶת־גְּחֹלְתֵי אֲשֶׁר נִשְׁאַרְתָּ לְבָלְתֵי שְׂוִם־לְאִישִׁי
 שָׁם וְשֹׁאֲרֵית עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ וַיֹּאמֶר ⁸
 הַמֶּלֶךְ אֶל־הָאִשָּׁה לְבִי לְבִיתְךָ וְאֲנִי אֲצַוְהָ עֲלֶיךָ׃
 וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִתְקַעִית אֶל־הַמֶּלֶךְ עָלַי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ ⁹
 הָעוֹן וְעַל־בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ נִקְמִי׃
 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַמְדַּבֵּר אֵלֶיךָ וַיִּרְבָּאֲתוֹ ¹⁰
 אֵלַי וְלֹא־יִסְקָה עוֹד לִגְעַת בְּךָ׃ וַתֹּאמֶר יִזְכֶּר־נָא הַמֶּלֶךְ ¹¹
 שְׁשָׁב Xxx 2 אֵת

& Gefutz all-
quandiu
exulat.

CAP. II.
XIV.
Patri recon-
ciliatur per
Ioabum &
mulierem
callidam, ab
eo suborna-
tam.

Fpu-
nam m.
Ies 47:
19.

v. 34. עמי הוד. v. 37. יעני ירוק. v. 38. ben Iff. h. v. inchoat. Cap. XI V.
שיסק. ibid. קמזן בזק. v. 7.

ארת יהוה אלהיך מהרפית גאל הדם לשחת ולא
 ישמידו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך
 12 ארצה: ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל
 13 אדני המלך דבר ויאמר דברי: ותאמר האשה ולמה
 השבתה כזאת על עם אלהים ומדבר המלך הדבר
 14 הזה כאשר לבלתי השיב המלך את נדחו: כימות
 נמות וכמים הנגרים ארצה אשר לא יאספו ולא ישא
 אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ירח ממנו נדה:
 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך ארני את הדבר
 הזה כי ידאני העם ותאמר שפחתך אדברה נא אל
 16 המלך אולי יעשה המלך את דבר אמתו: כי ישמע
 המלך להציל את אמתו מפי האיש להשמיר אתי
 17 ואת בני יחד מנחלת אלהים: ותאמר שפחתך יהיה
 נא דבר אדני המלך למנחה כי כמלאך האלהים בן
 אדני המלך לשמע תשוב והרעו יהוה אלהיך יהי עמך:
 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא
 תכחדי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר
 19 האשה ידבר נא אדני המלך: ויאמר המלך היד יואב
 אתך בכל זאת ותען ותאמר ותאמר חי נפשי אדני
 המלך אם אשי להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדני
 המלך כי עבדך יואב הוא צנני והוא שם בפי שפחתך
 20 את כל הדברים האלה: לבעבור ספכ את פני הדבר
 עשה עבדך יואב את הדבר הזה ואדני חכם
 כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר
 בארץ:

moriendo moriemur, et veluti aquae
 diffundis in terram, quae non publi-
 cantur: et non tollit cogitationem:
 sed cogitabit cogitationem, et non
 appellat a se expulsum.

21 ויאמר המלך אלי יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה
 22 ולך השב את הנער את אבשלום: ויפל יואב אל
 פגיו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב
 היום

Ab exilio re-
 uocatur, sed
 domi se con-
 tinere iube-
 tur.

עשית ק. v. 21. כצל. v. 19. מהרבת ק. v. 11.

היום ירע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך
אשר עשה המלך את דבר עבדו : ויקם יואב וילך
ושורה ויבא את אבשלום לירושלם :

24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה :

וכאבשלום לא היה איש יפיה בכל ישראל להלל כה
מאד מפני רגלו ועד קדקדו לא היה בו מום : ובגלחו

את ראשו והיה מקץ ימים ולמים אשר יגלח כי כבד
עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים
באבן המלך :

27 ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת
אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה :

28 וישב אבשלום בירושלם שנתים ומים ופני המלך לא
ראה : וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל

המלך ולא אברה לבוא אליו וישלח עוד שניית ולא
אבה לבוא : ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל

ידי ולו שם שערים לבו והוציתיה באש ויציתו עבדי
אבשלום את החלקה באש :

31 ויקם
יואב ויבא אל אבשלום הביתה ויאמר אליו למח
הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש : ויאמר

32 אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך : לאמר בא הנה
ואשלחה אתך אל המלך לאמר למח באתי מגשור
טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש

33 בי עין והמתני : ויבא יואב אל המלך ויגדלו ויקרא
אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו
ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום :

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה ו
וססים וחמשים איש רצים לפניו : והשכים אבשלום
ועמד על ג' ברכ' השער ויהי כל האיש אשר יהיה

ל

ש ש ג 3 X x x

והציתוהו ק. v. 30. עבדך ק. v. 12.

Pulchritudo ejus.

Post biennium ad David dis contempitū admittit

intercessore loabo.

CAP. XV. Reficitur Abfal. variis artibus auro populi capti

לאמר אחיתפל בקשרים עם אבשלום ויאמר דוד
 2 סכל נא את עצת אחיתפל יהוה : ויהי דוד כבא עד
 הראש אשר ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו
 3 חושי הארזי קרוע בתנתו וארמה על ראשו : ויאמר
 4 לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא : ואם העיר
 תשוב ואמרת לאבשלום עבדה אני המלך אחיה עבד
 אביה ואני מאז ועתה ואני עבדה והפרתה לי את עצת
 לה אחיתפל : והלוא עמה שם צדוק ואביתר הכהנים
 והיה כל הדבר אשר תשמע מפית המלך תלך
 6 לצדוק ולאביתר הכהנים : הנה שם עמם שני בניהם
 אחימען לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אל
 7 כל דבר אשר תשמעו : ויבא חושי רעה דוד העיר
 א ואבשלום יבוא ירושלים : ודוד עבר מעט מהראש
 והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים
 ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונבל יין
 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא
 החמורים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיץ לאכול
 3 הנערים והיין לשתות היעה במדבר : ויאמר המלך
 ואיה בן ארניה ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב
 בירושלים כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את
 4 ממלכות אבי : ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר
 למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתני אמצאחן בעניה
 5 ה אדני המלך : ויבא המלך דוד עד בחורים והנה
 משם איש יוצא ממשפחת בית שאול ושמו שמעי בן
 6 גיאי יצא יצוא ומקלל : ויסקל באבנים את דוד ואת
 כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימנו
 7 ומשמאלו : וכה אמר שמעי בקללו צא צא איש
 8 הדמים ואיש הבליעל : השיב עליך יהוה כל ידמי
 בית

et obser-
rent & inter-
mitterent
consilia Absa-
lonis.

CAP. 15.
XVI.
David in fin-
is Zabr doli
accumen-
tis omnia
Mophose-
ni bona ei
dant:

simi male-
dicam pa-
trasti ferti.

Christophel
Soloni fas-
er Paris
rubras
sic vio-

v. 33. ויהלחם ק. v. 2. בצל v. 33.

בית שאול אשר מלכת מחתו ויתן יהוה את המלוכה
 ביד אבשלום בנה והנה ברעתה כי איש דמים אתה:
 ויאמר אבישי בן צרויה אל המלך למה יקלל הבלב 9
 חמת הוה את אדני המלך אעבדו נא ואסירה את
 ראשו: ויאמר המלך מה לי ולכם בני צרויה כי יקלל
 וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשיתה
 כן: ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה
 בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף ביעתה בך
 הימני הנחו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: אולי יראה
 יהוה בעוני והשיב יהוה לי טובה תחת קללתי היום
 הזה:

& vindicari
vetat.

(a) *Depile, dicit: quid michi ab aliis filii de
ruiak? sic maledicunt: quia gloriam et
ca: Maledic David, et qui dicit: the se
cipi de 3*

(b) *Eligit David ad thipi: et ad omnes seu
vires pug: ecce filii eius qui egrossi
de ostibus suis: quibus est animan
miam, et etiam quia vult filii de
mias: et melle et maledicunt: quia
hijit ad Dominum.*

(c) *Topon respicit homin: et oculi mias
et dicitur Dominus michi bene pro ma
litione eij de hoc.*

וילך דוד ואנשיו בדרך ושמעי 3
 הלה בצלע החר לעמתו הלוה ויקלל ויסקל באבנים
 לעמתו ועפר בעפר: ויבא המלך 4
 וכל העם אשר אתו עיפים וינפש שם: ואבשלום 5
 וכל העם איש ישראל באו ירושלם ואחיתפל אתו:
 ויהי כאשר בא חושי הארבי רעה דוד אל אבשלום 6
 ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך:
 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסדך את רעה למה 7
 לא הלכת את רעה: ויאמר חושי אל אבשלום לא 8
 כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכל איש ישראל לא
 אחיה ואתו אשב: והשגירת למי אני אעבד הלוה 9
 לפני בנו כאשר עבדתי לפני אביו בן אחיה לפני:
 ויאמר אבשלום אל אחיתפל הבו כ 10
 לכם עצה מה נעשה: ויאמר אחיתפל אל אבשלום 11
 בוא אל פלגשי אביו אשר הנח לשמור הבית ושמע
 כל ישראל כירנבאשת את אביו וחזקו ידי כל אשר
 אתה: ויטו לאבשלום האהל על הגג ויבא אבשלום 12
 אל ש ש ש Yyy

† excita-
vir.

Hufai Abfa-
loni fauo-
rem ambiguo
ratione
captat.

Achitophel
Abfaloni fuo-
det, vr Patr
conubinas
publice vio-
lct.

בענין ק' v.12. כי ק' ib. כה ק' v.10. תרותיו ק' v.8.
לו ק' v.18. פסקא באמצע פסוק v.13. קללתו ק' ibid.

23 אל פלגשי אביו לעיני כל ישראל : ועצת אחיתפל אשר יעין בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלהים בן של עצת אחיתפל גם לדרך גם לאבשלם :

CAP. 17 XVII. Et Patrem ex improviso opprimat;

א ויאמר אחיתפל אל אבשלם אבחרה

בא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד

הלילה : ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידים והחרתי

אתו וגם כל העם אשר אתו והכיתי את חמלה

לבדו : ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש

4 אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום : וישר הדבר

בעיני אבשלם ובעיני כל זקני ישראל :

ה ויאמר אבשלם קרא נא גם לחושי

6 הארבי ונשמעה מה בקיו גם הוא : ויבא חושי אל

אבשלם ויאמר אבשלם אליו לאמר בדבר הזה

דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה

7 דבר : ויאמר חושי אל

אבשלם לא טובה העצה אשר יעין אחיתפל

8 בפעם הזאת : ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת

אנשיו כי גברים הם ומרי גפש הים כדוב שכול

9 בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם : הנה

עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות

והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היתה

11 מנפה בעם אשר אחרי אבשלם : והוא גם בן חיל

אשר לבו כלב האריה המס ומס כיי ידע כל ישראל

11 כי גבור אביך ובני חיל אשר אתו : כי יעצתי האסף

ואסף עליך כל ישראל מדין ועד באר שבע כחול

12 אשר על הים לרב ופניו הלכים בקרב : ובאנו אליו

באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר

יפל חטל על האדמה ולא נותר בו ובכל האנשים

אשר

אשר

מלעול. ib. באחר ק' v. 12. איש קרי ולא כתיב v. 23.

sed Husai id impedit aliud consilium suggerens,

13 אשר אתו גם אחר : ואם אל עיר יאסף והשיאו כל ישראל אל העיר הקיא חבלים וסחבנו אתו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם גם צרור :

14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצת חושי הארפי מעצת אחיתפל ויהיה צוה להפיר את עצת אחיתפל הטובה לבעבור הקיא יהוה אל אבשלום את הרעה :

quod Abfolon fequitur.

15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר חבננים בואת וכוזאת יען אחיתפל את אבשלום ואת זקני ישראל

ac Dauidi rem aperit, qui periculum cuadit.

16 וכוזאת וכוזאת יעצתי אני : ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל תלך הלילה בעברות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתו :

17 ויהונתן ואחיהען עמדים בעין רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה : וירא אתם נער ויגד לאבשלום

18 וילכו שניהם מהרה ויבאו אל בית איש בכחלים ולו באר פחצרו ויגדו שם : ותקה האשה ותפרש את

fractam, Prov. 17: 22.

19 המסך על פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר : ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הפויתרה

9ivum

ויאמרו איה אחיהען ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלים :

20 ויהי אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו

21 מהרה את המים כירכבה יען עליכם אחיתפל : ויקם דוד וכל העם אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור הפקר עד אחד לא נעדר אשר לא עבר את הירדן :

Achitophel laqueo vitali sibi eripit.

22 ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל בית אל עירו ויצו אל ביתו

ש ש ש ב Yyy 2 ויחנק

v. 22. בערכות ק. v. 16. פסקא כאמצע פסוק v. 14. קמץ בוס.

2 4 ויהנך וימת ויקבר בקבר אביו :
 בא מחגימה ואבשלם עבר את הירדן הוא וכל איש
 כה ישראל עמו : ואת עמישא שם אבשלם תחת יואב על-
 הצבא ועמישא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר-
 בא אל אביגל בת נחש אחות צרויה אם יואב :
 2 6 ויחן ישראל ואבשלם ארץ הגלעד :

ffuspens-
 dir fe
 Nah. 2:
 13.

2 7 ויהי כבוא דוד מחגימה ושבי בן נחש
 מרברת בני עמון ומכיר בן עמיאל מלא דבר וברולי
 2 8 הגלעדי מרגלים : משכב וספות וכלי יוצר וחטים
 2 9 ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי : ודבש וחמאה
 וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר אתו לאכול
 א כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר : ויפקד דוד
 את העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי

ffabam.
 Ezech.
 4: 9.
 tcaicos

CAP. XVII.
 XVIII.
 De exerciti-
 um in 3. di-
 visione agmi-
 ni in hostem
 nati.

2 מאות : וישלח דוד את העם השלישית ביד יואב
 והשלישית ביד אבישי בן צרויה אחי יואב והשלישית
 ביד אתי הגתי ויאמר המלך אל העם
 3 יצא יצא גם אני עמכם : ויאמר העם לא תצא כי אם
 גוסגוס לא ישימו אלינו לב ואם ימתו חצינו לא-
 ישימו אלינו לב כיעתה כמנו עשרה אלפים ועתה
 4 טוב כיתהיה לנו מעיר לעזי : ויאמר אליהם המלך
 אשר ייטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אליהם השער
 ה וכל העם יצאו למאות ולאלפים : ויצו המלך את
 יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לו לגער
 לאבשלום וכל העם שמעו בצורת המלך ארתכל-
 6 השרים על דבר אבשלום : ויצא העם השדה לקראת
 7 ישראל ותהי המלחמה ביער אפרים : וינגפו שם עם
 8 ישראל לפני עבדי דוד ותחיה שם המגפה גדולה ביום
 ההוא עשרים אלף : ותחיה שם המלחמה נפצות על-

malab.
 malab.
 17. 10. 11.
 11.
 murvis
 1 teniter
 (agite)

fil parci filio
 tabet

פני
 ק. 3. פסקא באמצע פסוק. 2. פתח באהפח. 23. 7.
 נפוצת ק. 8. 7. לעזור

+ imple-
xos ra-
mos.

פני כל הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה
 9 החרב ביום ההוא : ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
 ואבשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שובך
 האלה הגדולה ויחזק ראשו באלחיותן בין השמים ובין
 הארץ והפרד אשר בחתי עבר : וירא איש אחד ויגד
 לו ואב ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה :
 11 ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא
 הכיתו שם ארצה ועלי לתת לה עשרה כסף וחגרה
 אחת : ויאמר האיש אל יואב ולא אנכי שקל על כפי
 12 אלה כסף לא אשלח ידי אל בן המלך כי באזנינו צוה
 המלך אתך ואת אבישי ואת אתי לאמר שמרו מי
 13 בנער באבשלום : או עשיתי בנפשו שקר וכל דבר
 14 לא יבחר מן המלך ואתה תתיצב מנגד : ויאמר
 יואב לאבן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו
 15 ויתקעם בלב אבשלום עורנו חי בלב האלה : ויסבו
 עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את אבשלום
 16 ומתו : ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי
 17 ישראל כי חשף יואב את העם : ויקחו את אבשלום
 וישלכו אתו ביער אל הפחת הגדול ויצבו עליו גל
 אבנים גדול מאד וכל ישראל נסו איש לאחלו
 18 ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק
 המלך כי אמר איזלי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא
 למצבת על שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום
 הזה :

qui fugiens
sub quercu
crinibus de-
tentus,

a Iobabo tran-
sillus acer-
uoque lapi-
dum ebruti
est.

Victoriz nu-
cii varii re-
Davidi enar-
rant.

19 ואחמעץ בן צדוק אמר ארועה נח ואבשורה את
 המלך כי שפטו יהודה מיד איביו : ויאמר לו יואב כ
 לא איש בשרה אמה היום הזה ובשרת ביום אחר
 והיום הזה לא תבשר כי על : בן המלך
 שש ג Yyy 3 מת

ק. 18. v. לאחליו ק. 17. v. כנפשיק. 13. v. ולו ק. 12. v.
 בוקרי ולא כתיב ק. 20. v. בחיו

21 מרת: ויאמר יואב לכושי לך הגד
 22 למלך אשר ראיתה וישתחו כושי ליואב וירץ: ויסף
 עוד אחימעץ בן צדוק ויאמר אל יואב ויהי מה ארצה
 נא גם אני אחרי הכושי ויאמר יואב למלך זה אתה רץ
 23 בני ולכה אין בשרה מצארת: ויהי מה ארוץ ויאמר
 לו רויץ וירץ אחימעץ בן צדוק הכפר ויעבר את הכושי:
 24 ודוד יושב בין שני השערים וילך הצפה אל גג השער
 אל החומה וישא את עיניו וירא והנה איש רץ לבדו:
 כה ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם לבדו
 26 בשורה בפיו וילך הלוח וקרב: וירא הצפה איש
 אחר רץ ויקרא הצפה אל השער ויאמר הנה איש
 27 רץ לבדו ויאמר המלך גם זה מבשר: ויאמר הצפה
 אני ראה את מרוצת הראשון כמרצת אחימעץ בן
 צדוק ויאמר המלך איש טוב זה ואל בשורה טובה
 28 יבוא: ויקרא אחימעץ ויאמר אל המלך שלום
 וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך
 אשר סגר את האנשים אשר נשאו את ידם באדני
 29 המלך: ויאמר המלך שלום לגער
 לאבשלום ויאמר אחימעץ ראיתי ההמון הגדול
 לשלח את עבד המלך יואב ואת עבדך ולא ידעתי
 למה: ויאמר המלך סב התייצב כה ויסב ויעמד: והנה
 ל הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כיר
 שפטה יהוה היום מיד כל הקמים עליה:
 32 ויאמר המלך אל הכושי השלום לגער
 לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כגער איבי אדני המלך
 א וכל אשר קמו עליה לרעה:
 וירגז המלך
 ויעל על עלית השער ויבך וכה אמר בלכתו בני
 אבשלום בני בני אבשלום מי יתן מותי אני מחתתך
 אבשלום

CAP. 19.
 XIX.
 Qui filium
 accipit luget.

אבשלום בני בני: 0 ויגד ליואב הנה המלך בכה
 2 ויתאבל על אבשלום: ותהי חתשעה ביום ההוא
 3 לאבל לכל העם כי שמע העם ביום ההוא לאמר
 4 נעצב המלך על בנו: ויתננב העם ביום ההוא לבוא
 5 העיר כאשר יתננב העם הנגלמים בנוסם במלחמה:
 6 והמלך לאם את פניו ויועק המלך קול גדול בני ה
 אבשלום אבשלום בני בני: ויבא יואב
 7 אל המלך הבית ויאמר הובשת היום את פני כל
 8 עבדיך הממלטים את נפשך היום ואת נפש בניך
 9 ובנתיה ונפש נשיך ונפש פלגשיך: לאהבה את
 10 שנאיך ולשנא את אהביך כי הגדת היום כי אין לך
 11 שרים ועבדים כי ידעתי היום כי לא אבשלום חי
 12 וכלנו היום מתים כפי אשר בעיניך: ועתה קום צא
 13 ודבר על לב עבדיך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא
 14 אסילין איש אתך חלילה ורעה לך זאת מפל הרעה
 15 אשר באה עליך מגעריך ער עתה:
 16 ויקם המלך וישב בשער ולכל העם הגידו לאמר הנה
 17 המלך יושב בשער ויבא כל העם לפני המלך וישראל
 18 גם איש לאהלו: ויהי כל העם גדון בקל
 19 שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו מכף איבנו והוא
 20 מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל
 21 אבשלום: ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה
 22 ועתה למה אתם מחרשים להשיב את המלך:
 23 והמלך דוד שלח אל צדוק ואל אביתר הפרזים
 24 לאמר דברו אל זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים
 25 להשיב את המלך אל ביתו ודבר כל ישראל בא אל
 26 המלך אל ביתו: אחי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה
 27 תהיו אחרנים להשיב את המלך: ולעמשא תמרו
 28 הלא

† obvelavit, Job. 15: 11.

sed a Iobab monitus luctum tempus ruit,

inque port sedens gratiantium voces excepit

tribus Iudae monetur n ab aliis vir se passatur

v. 2. Bomb. 4. Hisp. Angl. h. v. inchoant Cap. 19. v. 7. ק' לו. v. 14.

חסר א

הלווא עֲצָמִי וּבִשְׂרֵי אֲתָה כֹּה יַעֲשֶׂה לִּי אֱלֹהִים וְכֹה
 יוֹסִיף אִם-לֹא שֶׁר-צָבָא תִהְיֶה לְפָנַי כָּל-הַיָּמִים תַּחַת
 10 וַיֹּאבֵב : וַיֵּט אֶת-לִבָּב כָּל-אִישׁ יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד
 16 וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוּב אֲתָה וְכָל-עַבְדֶּיךָ: וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶךְ
 וַיָּבֵא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּלָה לְלַכַּת לַקְרָאת
 7 הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן: וַיִּמְהַר שְׁמַעִי
 בִּן-נִרְא בֶן-חִימִינִי אֲשֶׁר מִבְּחֹרִים וַיֵּרֵד עִם-אִישׁ יְהוּדָה
 18 לַקְרָאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד : וְאַלְף אִישׁ עִמּוֹ מִבְּנֵימָן וְצִיִּבָּא
 גַּעַר בֵּית שְׂאוּל וְחַמֶּשֶׁת עֶשֶׂר בָּנָיו וְעֶשְׂרִים עַבְדָּיו אִתּוֹ
 19 וַיִּצְלְחוּ הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ : וְעֵבֶרָה הָעֵבֶרָה לְעֵבִיר
 אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָיו וְשָׁמַעַי בֶּן-נִרְא
 כ נָפַל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ בַּעֲבָרוֹ בַּיַּרְדֵּן : וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ
 אֱלֹהֵי-יְהוֹשֵׁב-לִי אֲדֹנָי עֹן וְאַל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הָעֵדָה
 עֲבָדָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָצָא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוּם
 21 הַמֶּלֶךְ אֶל-לִבּוֹ : כִּי יָדַע עַבְדְּךָ כִּי אָנִי חַטָּאתִי וְהִנֵּה
 בְּאֵתֵי הַיּוֹם רֵאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף לְרֹדֶת לַקְרָאת אֲדֹנָי
 22 הַמֶּלֶךְ : וַיַּעַן אֲבִישׁוּ בֶן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הַתַּחַת זֹאת לֹא
 23 יוֹמַת שְׁמַעִי כִּי קָלַל אֶת-מִשִּׁיחַ יְהוָה: וַיֹּאמֶר דָּוִד מִה-
 לִי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי-תִהְיוּ לִי הַיּוֹם לְשִׁמּוֹן הַיּוֹם יוֹמַת
 אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל כִּי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אָנִי-מֶלֶךְ עַל-
 24 יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמַעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ
 כֹּה הַמֶּלֶךְ : וּמִפְּבֹשֶׁת בֶּן-שְׂאוּל יָרַד
 לַקְרָאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רָגְלָיו וְלֹא-עָשָׂה שְׁפָמוֹ
 וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס לְמַן-הַיּוֹם לָכַת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם
 26 אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם : וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לַקְרָאת
 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לְפָנָי לֹא-הִלַּכְתָּ עִמִּי
 27 מִפִּיבֹשֶׁת : וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ עַבְדִּי רַמְנִי כִּי-אָמַר
 עַבְדְּךָ אֲחִבְּשָׁה-לִּי הַחֲמוּר וְאַרְבַּב עֲלֶיךָ וְאַלְף אֶת-
 הַמֶּלֶךְ

Simei culpam deprecatur in gratiam recipitur.

9 navis trans-portatrix.

Mephibosetho pars bonorum refituitur.

נקוד על יצא v. 20. בעיניו ק' v. 19.

28 המלך כי פסח עבדך: וירגל בעבדך אל-ארני המלך
 וארני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך:
 29 כל לא היה כל-בית אבי כי אם אנשי-מות לארני
 המלך ותשת את-עבדך באכלי שלחנה ומד-יש-לי
 עוד צדקה ולזעק עוד אל-המלך: ויאמר לו ל
 המלך למה תדבר עוד דבריה אמרתי אתה וציבא
 31 מחלקו את-השרה: ויאמר מפיבשת אל-המלך גם את-
 הכל יקח אחרי אשר-בא ארני המלך בשלום אל-ביתו:
 32 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את-המלך
 33 הירדו לשלחו את-בירדן: וברזלי זקן מאד בן-שמנים
 34 שנה והוא-כלכל את-המלך בשיבתו ממחנים כי-איש
 גדול הוא מאד: ויאמר המלך אל-ברזלי אתה עבר אתי
 35 וכלכלתי אתה עמדי בירושלם: ויאמר ברזלי אל-לה
 המלך כמה ימי שני חי-כי-אעלה את-המלך ירושלם:
 36 בן-שמנים שנה אנכי היום האדע בין-טוב לרע אם-
 יטעם עבדך את-אשר אכל ואת-אשר אשתה אם-
 אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד
 למשא אל-ארני המלך: כמעט יעבר עבדך את-
 37 הירדן את-המלך ולמה יגמלני המלך הנמולה הזאת:
 38 ישב-נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה
 עבדך כמהם יעבר עם-ארני המלך ועשה לו את
 39 אשר טוב בעיניך: ויאמר המלך אתי יעבר כמהם
 ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר
 עלי אעשה-לך: ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר מ
 40 וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו:
 41 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-
 עם יהודה ויעבירו את-המלך וגם חצי עם ישראל:
 42 והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-

Barfillai gratiam Regis renuit, & filium substituit

† in mora ipfius

Rex domum deductus a tribu Iuda, ceteris ideo succensentibus.

ת ת ת Zzz המלך
העבירו ק' 41. הירדן ק' 32.

הַמֶּלֶךְ מְדוּעַ נִגְבְּוֹה אַחִינוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיַּעֲבְרוּ אֶת-
הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּיתוֹ אֶת-חִירְדֵן וְכָל-אִנְשֵׁי דָוִד עִמּוֹ:

וַיַּעַן כָּל-אִישׁ יְהוּדָה עַל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל כִּי 43

קָרֹב הַמֶּלֶךְ אֵלַי וְלִמְדָה זֶה חֲרָה לָךְ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה
הָאֲכֹל אֲכַלְנוּ מִן-הַמֶּלֶךְ אִם-נִשְׂאֵת נִשְׂאָ לָנוּ:

† donativum.

וַיַּעַן אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶת-אִישׁ יְהוּדָה 44

וַיֹּאמֶר עֲשֶׂר-יָדוֹת לִי בַמֶּלֶךְ וְגַם-בְּדָוִד אֲנִי מִמֶּדָה וּמְדוּעַ
הִקְלַתְנִי וְלֹא-הִזְדַּרְבְּרִי רֵאשׁוֹן לִי לְהַשִּׁיב אֶת-מַלְכִּי
וַיִּקַּשׁ דָּבָר-אִישׁ יְהוּדָה מִדָּבָר אִישׁ יִשְׂרָאֵל:

א וְשֵׁם נִקְרָא אִישׁ בְּלִיעֵל וְשִׁמּוֹ שִׁבְעַת בֶּן-בְּכָרֵי אִישׁ יְמִינִי
וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר אִיזְלָנוּ חֶלֶק בְּדָוִד וְלֹא נַחֲלֶה

לָנוּ בְּבָרְיֵי אִישׁ לֹאֲהַלְיוּ יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַל כָּל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי דָוִד אַחֲרַי שִׁבְעַת בֶּן-בְּכָרֵי אִישׁ יְהוּדָה

וַיִּבְקְרוּ בְּמַלְכָם מִן-חִירְדֵן וְעַד-יְרוּשָׁלַם: וַיָּבֹא דָוִד אֶל-

בֵּיתוֹ יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת עֲשָׂר־נָשִׁים וּפְלִגְשִׁים

אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וַיִּתְּנֵם בֵּית-מִשְׁכַּת וַיַּכְלִלֵם

וְאֶלֵיהֶם לֹא-בָא וַתִּהְיֶינָה צָרֻרוֹת עַד-יוֹם מָתָן אֲלֻמְנוֹת
4 חַיִּית: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עַמְשָׂא הַזֶּעֶק:

† vic z

ה לִי אֶת-אִישׁ-יְהוּדָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַתָּה פָּה עִמָּד: וַיִּלֶךְ
עַמְשָׂא לְהַזְעִיק אֶת-יְהוּדָה וַיִּיחַר מִן-הַמַּוְ�ד אֲשֶׁר

6 יַעֲדוּ: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישׁי עֵתָה יָרַע לָנוּ שִׁבְעַת בֶּן-
בְּכָרֵי מִן-אֲבִשְׁלוֹם אֲמַתָּה קָח אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנָיִךְ וְרִדְף

7 אַחֲרָיו פֶּן-מִצֵּא לּוֹ עֵרִים בְּצָרוֹת וְהִצִּיל עֵינָנוּ: וַיֵּצְאוּ
אַחֲרָיו אֲנִשֵׁי יוֹאָב וְהַפְּרָתִי וְהַפְּלָתִי וְכָל-הַגִּבּוֹרִים

8 וַיֵּצְאוּ מִיְרוּשָׁלַם לְרִדְף אַחֲרַי שִׁבְעַת בֶּן-בְּכָרֵי: הֵם עִם-
הָאֲבִן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן וְעַמְשָׂא בָּא לְפָנֵיהֶם

וַיּוֹאָב חָגוּר וַיִּמְדוּ לְבָשׁוּ וְעָלּוּ חָגוּר חָרֵב מִצְּמֵדָת עַל-

9 מִתְּנִיּוֹ בַתְּעָרָה וְהוּא יָצָא וְהַפֵּל: וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְעַמְשָׂא
הַשְׁלוֹם

† mor-
cus cr

וְעָלִיו ק' 8. חסר י' 6. ויוחר ק' 5.

וְעָלִיו ק' 8. חסר י' 6. ויוחר ק' 5.

cap. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

et qui
confu-
sio ob-

quem insequi
iussit Amas,

Abui,

quintus
ob-

quem incau-
tum Iosab in-
venit,

השלום אתה אתי ותחז ירדמין יואב בוקן עמשה
 לנשק לו : ועמשה לא נשמר בחרב אשר ביד
 יואב ויבהו בה אל החמש וישפך מעו ארצה ולא
 שנה לו וימת ויואב ואכיש אחיו רדף אחרי שבע
 בן בכרי : ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר
 חפץ ביואב ומי אשר לדור אחרי יואב : ועמשה מתגלל
 בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם
 ויסב את עמשה מן המסלה השדה וישלך עליו בגד
 כאשר ראה כל הפא עליו ועמד : כאשר הגה מן
 המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע
 בן בכרי : ויעבר בכל שבטי ישראל אכלה ובית
 מעכה וכל חברים ויקלהו ויבאו אף אחריו : ויבאו
 ויצרו עליו באכלה בית המעכה וישפכו סלה אל
 העיר ותעמד בחל וכל העם אשר את יואב משחיתם
 להפיל החומה : ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
 שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדברה
 אליה : ויקרב אליה ותאמר האשה האתה יואב
 ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתה ויאמר שמע
 אנכי : ותאמר לאמר דבר ידברו בראשונה לאמר
 שאול ישאלו באכל וכן חתמו : אנכי שלמי אמוני
 ישראל אתה מבקש להמית עיר ואם בישראל למה
 תבלע נחלת יהודה : ויען יואב ויאמר חלילה כ
 חלילה לי אם אכלע ואם אשחית : לא כן הדבר כי
 איש מהר אפדים שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך
 ברוד תנו אתו לבדו ואלכח מעל העיר ותאמר האשה
 אל יואב הנה ראשו משלך אליה בער החומה :
 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את
 ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויהקע בשפר
 תחת כ Zzz 2 ויפצו

Abelem, qui
Seba confu-
gerat, obfe-
dit,

& capite eius
tradito, ob-
dionem fol-
uit.

פתח בטף .v.18. ויקהלו ק .v.14. חסר א .v.9.

וַיִּפְצוּ מֵעַל הַעִיר אִישׁ לְאֶחָיו וַיּוֹאֲבֵב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-
הַמֶּלֶךְ :

2 3 וַיּוֹאֲבֵב אֶל כָּל-הַצָּבָא וְיִשְׂרָאֵל וּבִנְיָמִן בְּיַהוּוִידָע עַל-
2 4 הַכְּרִי וְעַל הַפְּלִתִי : וְאֹדְרָם עַל-הַחֶמֶס וַיְהוֹשֶׁפֶט בֶּן-
בֶּה אֶחֱלוֹד הַמְזֻכָּר : וְשֵׁיִא סֹפֵר וְצֹדֵק וְאֶבְיָתָר כֹּהֲנִים :
3 א וְגַם עִירָא הַיֵּאֲרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד : וַיְהִי רַעֲב

CAP. כא.
XXI.
Famisin If-
taele 3. ann.
giallantia
causa & ex-
piatio.

בִּימֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֶשׂ דָּוִד אֶת-
פְּנֵי יְהוָה ○ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׂאוּל וְאֶל-
2 בֵּית הַדָּמִים עַל אֲשֶׁר-הִמִּית אֶת-הַגִּבְעֹנִים : וַיִּקְרָא
הַמֶּלֶךְ לַגִּבְעֹנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהַגִּבְעֹנִים לֹא מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם-מִתֵּר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּעוּ
לָהֶם וַיִּבְקֶשׂ שְׂאוּל לְהַכֹּתָם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
3 וַיְהוּדָה : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַגִּבְעֹנִים מַה אַעֲשֶׂה לָכֶם
4 וּבַמָּה אֲכַפֵּר וּבְרַכּוּ אֶת-נַחֲלַת יְהוָה : וַיֹּאמְרוּ לוֹ
הַגִּבְעֹנִים אִין-לִי כֶסֶף וְזָהָב עִם-שְׂאוּל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִין
לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מַה-אַתֶּם אֹמְרִים
ה אַעֲשֶׂה לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הַיֵּשׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ
וְאֲשֶׁר דָּמָה-לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מִהַתִּיצֵב בְּכָל-גֹּבַל יִשְׂרָאֵל :
6 יִנָּמֶן-לָנוּ שְׁבַעַה אַנְשִׁים מִבְּנֵי וְהוֹקֵעֵנוּם לַיהוָה בְּגִבְעַת
שְׂאוּל בְּחִיר יְהוָה ○ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֵּן :
7 וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל-מִפְּיבִשְׁת בְּיַהוּנָתָן בֶּן-שְׂאוּל עַל-
שְׁבַעַת יְהוָה אֲשֶׁר-בִּינְתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוּנָתָן בֶּן-שְׂאוּל :
8 וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי רִצְפָּה בַת-אִיָּה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְשְׂאוּל אֶת-אַרְמֹנִי וְאֶת-מִפְּבִשְׁת וְאֶת-חַמִּישֵׁת בְּנֵי
מִיכַל בַּת-שְׂאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֹדְרֵיִאל בֶּן-בְּרוּזִי
9 הַמִּחֻלִּתִי : וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים וַיִּקְיַעֵם בְּדָר לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּפְּלוּ שְׁבַעֲתָיִם יָחַד וְהָם הָמְתוּ בִּימֵי קֶצֶר
בְּרֵאשִׁיטִים ○ תַּחֲלַת קֶצֶר שְׁעָרִים : וַתִּקַּח רִצְפָּה בַת-
אִיָּה

v.1. וישואק. v.25. פתח באתנח v.24. הכרתית ק v.23.
פסקא. ibid. יתן ק v.6. לנו ק v.4. פסקא באמצע פסוק
בתהלת ק. ib. והמה ק. ibid. יתיר י v.9. באמצע פסוק

אֵינָה אֶת־הַשֶּׁקַּ וַתִּמְדוּ לָהּ אֶל־הַצֹּדֵק מִתְחַלְלֵת קִצִּיר
עַד נֶמְדָּה מִיָּם עֲלֵיהֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־נִתְנָה עֹף
הַשָּׁמַיִם לִנְוֹחַ עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְאֶת־חַיֵּי הַשָּׂדֶה לַיְלָה :

וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת־אֲשֶׁר־עָשְׂתָה רִצְפָּה בַת־אִיִּיר פְּלִגְשׁ 11

שְׂאוּל : וַיִּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת־עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת־ 12

עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ מֵאֵת בַּעֲלֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּנְבוּ
אֹתָם מִרְהַב בֵּית־שֵׁן אֲשֶׁר תְּלוּם שָׁמַיִם הַפְּלִשְׁתִּים

בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת־שְׂאוּל בַּגִּלְבָּעַ : וַיַּעַל מִשָּׁם 13

אֶת־עַצְמוֹת שְׂאוּל וְאֶת־עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וַיֹּאסְפוּ אֶת־

עַצְמוֹת הַמְּוֹקָעִים : וַיִּקְבְּרוּ אֶת־עַצְמוֹת שְׂאוּל וַיְהוֹנָתָן 14

בְּנוֹ בָּאָרֶץ בְּנִזְמָן בְּצִלְעַ בְּקִבְרֵי קִישׁ אֲבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר־

צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאָרֶץ אַחֲרֵי־כֵן :

וַתְּהִי עוֹד מַלְחָמָה לַפְּלִשְׁתִּים אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד 15

וַעֲבָדוּ עִמּוֹ וַיִּלְחֲמוּ אֶת־פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד : וַיִּשְׁבוּ 16

בְּנֵי אֲשֶׁר בִּילִידֵי הַרְפָּה וּמִשְׁקֵל קִינּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת

מִשְׁקֵל נְחֹשֶׁת וְהוּא חֲנוּר הַדְּשָׁה וַיֹּאמֶר לַחֲכוֹת אֶת־ 17

דָּוִד : וַיַּעֲרֻלוּ אֲבִישׁי בֶן־צְרוּיָה וַיִּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּים 17

וַיִּמְתְּהוּ אִזּוֹ נִשְׁבְּעוּ אַנְשֵׁי־דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא־תֵצֵא עוֹד

אִתָּנוּ לַמַּלְחָמָה וְלֹא תִכְבֶּה אֶת־נֵר יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַתְּהִי עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגֹב עַם־פְּלִשְׁתִּים 18

אִזּוֹ הִכָּה סַבְכִי הַחֲשֵׁתִי אֶת־סָף אֲשֶׁר בִּילִידֵי הַרְפָּה :

וַתְּהִי עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגֹב עַם־פְּלִשְׁתִּים 19

וַיִּךְ אֶלְחָנָן בֶּן־זִיעָרִי אַרְגָּיִם בֵּית הַחֲלָמִי אֶת גְּלִית הַגִּתִּי

וַעֲזָן הַגִּתִּי בְּמַגֹּר אַרְגָּיִם : וַתְּהִי עוֹד כ

מַלְחָמָה בְּגֵת וַיְהִי אִישׁ מִדִּין וְאֶצְבָּעוֹת יָדָיו וְאֶצְבָּעוֹת

רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע מַסְפֵּר וְנִסְהוּא יָלַד

לְהַרְפָּה : וַיַּחַרֵף אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּכְהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן־ 21

שִׁמְעִי אֶתִּי דָוִד : אֶת־אַרְבַּעַת אֱלֹהֵי יִלְדוֹ לְהַרְפָּה בְּגֵת 22

תַּחַת ג Zzz 3 וַיַּפְּלוּ

v. 16. פלשתיים. ibid. שמהק. ibid. תלאוםק. v. 12.

ibid. פתח באתנח. v. 20. ר ועירא. v. 19. וישבי ק

פתח באתנח. v. 22. שמעא ק. v. 21. מדון ק

Varia Dau
dis cum P
litt. prae
prospera.

t halte

CAP. כב. XXII. David Dei in & beneficia hymno celebrat in signi.

וַיִּפְּלוּ בִּירְדֹדֹד וּבְכִיר עֲבָדָיו :
 א וַיִּדְבַּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
 הַצֵּיל יְהוָה אֹתוֹ מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו וּמִכַּף שְׂאוֹל :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה סֹלְעִי וּמַצְדָּתִי וּמִפְּלִטֵי־לִי : אֱלֹהֵי
 צוּרֵי אַחֲסָה־בְּנֵי וּמְנוֹסֵי
 ה אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיבֵי אוֹשֵׁעִי : כִּי אֶפְפָּנִי מִשְׁבַּדֵי־
 מוֹת שְׂאוֹל סִבְּנֵי
 6 נַחֲלֵי בְלִיעֵל יִבְעַתְנִי : חֲכַלִּי
 7 יֵאֱלֹהֵי אֶקְרָא : בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל־
 8 קוֹלִי וַיִּשְׁוַעַתִּי בְּאָזְנוֹי : וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ
 וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ וַיִּתְנַעֲשׂוּ כִּי־חָרָה לּוֹ : וַיִּתְנַעֲשׂוּ
 9 עֲשׂוֹן בְּאִפּוֹ וְאִשׁ מִפְּיוֹ
 י תֹּאבֵל גַּחֲלִים בָּעֵרוּ מִמֶּנּוּ : וַיִּט
 שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וַעֲרַפֵּל תַּחַת
 11 רַגְלָיו : וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרָא
 12 עַל־כַּנְפֵי־רוּחַ : וַיִּשֶׁת חֶשֶׁן סִבִּיבֹתָיו
 13 סָבּוֹת חֲשֵׁר־מַיִם עֲבֵי שְׁחָקִים : מִגִּגַּה
 14 נִגְדָּדוּ בָּעֵרוּ גַחֲלֵי־אֵשׁ : יָרַעַם מִן־שָׁמַיִם
 טו יְהוָה וַעֲלִיזוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ : וַיִּשְׁלַח
 16 חֲצִיצִים וַיִּפְּצֵם בְּרֶקַע וַיִּהַמֵּם : וַיִּרְאוּ אֶפְיָקִי
 יִם יָגְלוּ מִסְּדוֹת תַּבָּל בְּגַעְרַת
 17 יְהוָה מִנְּשֻׁמַּת רוּחַ אָפוֹ : יִשְׁלַח מִמְּרוֹם
 18 יִקְחֵנִי יִמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים : יִצְלֵנִי
 מֵאֵיבֵי עֵז מִשְׁנֵאָי כִּי אֲמָצוּ
 19 מִמֶּנִּי : יִקְרַמְנִי בַּיּוֹם אִדִּי וַיְהִי
 יְהוָה

3. et dixit Dominus pectus mea et aux mea
 et liberator meus michi
 4. et dixit Dominus pectus mea et aux mea
 et liberator meus michi
 7. in angustia michi (psalm) invocabo Domini
 et de Deo meo clamabo. Et exaudivit
 de templo suo vocem meam, sub clavos
 meos in caeteris eg.

יתתגעשק 8. הפטרת האזינו ויום ז של פסח 1. י
 ויהם ק 15. פתח באתנה 10. י

יהוה משען לי : ויצא למרחב כ
 אתי : יחלצני כי חפץ בי : 21 וגמלני
 יהוה בצדקתי : כבר ידי ישיב 22
 לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא 22
 רשעתי מאלחי : כי כל משפטו 23
 לנגדי : וחקתיו לא אסור ממנה : ואהיה 24
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי כה
 בצדקתי : כברי לנגד עיניו : עם- 26
 חסיד תחפוד : עם-גבור תמים
 תמים : עם-גבור תתבר : ועם- 27
 עקש תתפל : וארת עם עני 28
 תושיע : ועיניך על דמים תשפיל : כי- 29
 אתה גירי יהוה : ויהוה יגיה
 חשקי : כי בכה ארון גודד
 באלהי ל
 אדלג שור : האל תמים 31
 דרכו : אמרת יהוה צדופה
 הוא לכל החסים בו : כי מאל מבלעדי 32
 יהוה : ומי צור מבלעדי אלהינו : האל 33
 מעוזי חיל : ויתר תמים
 דרכו : משונה רגליו באילות
 באתי ועמידני : על- 34
 למלחמה : מלמד ידי לה
 לי מגן ישעה וענתך תרבני : והתן 36
 מתחני : מרחיב צעדי 37
 איבי ואשמידם : ולא מערו קרסלי : ארדפה 38
 בלתי : ולא אשוב עד-
 תחרת רגלי : ואכלם ואמחצם ולא יקומו : ויפלו 39
 למלחמה : ומרגני חיל מ
 ומכריע קמי מתחני : ואיבי 41

26, cum bozibus benigni h. exhibebit; cum viris spolia pfecti erit.

27, cum mundo mundabor; et cum peccato peccabo te exhibebit.

28, vel ponit afficta saluum facies; vel obediens populo excolit; vel hu militis est.

29, quia tu es lucerna mea Domine; et tunc illuminabit obfcuritas deum meum.

31, Deo (patris) spolia (et) sic est elegit Domini constatum; facti esse (et) omnia, presentibus in tum.

32, qui (et) deus pauperum Domini; et ipse pcha preces Deo robor.

36, et dedit mihi scutum salutis; lancea et manubrium tua mul- tiplicabis me.

רגלי ק' ibid. דרכי ק' v. 33. משפטיו ק' v. 23.

42 תַּמְרָה לִי עֵרֶף מִשְׁנָאִי וְאַצְמִיתָם : יִשְׁעוּ וְאִין
 43 מוֹשִׁיעַ אֶל-יְהוָה וְלֹא-עֵינָם : וְאַשְׁחָקֶם
 כַּעֲפַר-אֲרֶץ כְּמִטְחוּצוֹת אֲדָמָם
 44 אֲרַקְעֶם : וְתַפְלְטֵנִי מֵרִיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי
 לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-יִדְעֵתִי
 מִה יַעֲבֹרְנִי : בְּנֵי נֶכֶר יִתְכַחֲשׁוּ-לִי לִשְׂמוֹעַ
 46 אִין יִשְׁמְעוּ לִי : בְּנֵי נֶכֶר יִבְלוּ וַיִּחַנְרוּ
 47 מִמִּסְגְּרוֹתָם : חֵי-יְהוָה וְכִרְוֶה צוּרֵי וִירָם
 48 אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי : הֶאֱלֵל הִנַּחְתָּן נִקְמַת
 49 לִי וּמְרִיד עַמִּים מִתְתַּנִּי : וּמוֹצְאֵי
 מַאֲיָבִי וּמְקַמֵּי תְרוּמָמֵנִי מַאֲיֵשׁ חֲמָסִים
 50 מִצִּילֵנִי : עַל-כֵּן אֹדֶדְךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁכְךָ אֲזַמֵּר : מִגְדִּיל
 יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה-חֶסֶד
 לְמִשְׁחֵהוּ לְדוֹד וּלְדוֹעֵו עַד- עוֹלָם :
 א וְאֱלֹהֵי דְבַר-דָּוִד הָאֲחֻרָנִים נֹאֵם דָּוִד בֶּן-יִשִׁי וְנֹאֵם הַגִּבֹּר
 2 הִקָּם עַל מִשְׁחֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וּנְעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל : רוּחַ
 3 יְהוָה דְּבַר-בֵּי וּמִלְתּוֹ עַל-לְשׁוֹנִי : אִמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לִי דְבַר צוּר יִשְׂרָאֵל מוֹשֵׁל בְּאֲדָם צַדִּיק מוֹשֵׁל יְרֵאת
 4 אֱלֹהִים : וּכְאֹדֶר בְּקֹר יוֹרֵחַ שֶׁמֶשׁ בְּקֹר לֹא עֲבוֹת מִנְּנָה
 ה מִמֶּסֶר דִּשָׁא מֵאֲרֶץ | כִּי-לֹא-כֵן בֵּיתִי עַם-אֵל כִּי בְרִית
 עוֹלָם שָׁם לִי עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמֵרָה כִּי-כָל-יִשְׁעֵי וְכָל-
 6 חֲפִץ כִּי-לֹא יִצְמִית : וּבְלִיעַל כְּקוֹץ מִנֶּדֶר כִּלְהֵם כִּי-לֹא
 7 כִּדֵּי יִקְחוּ : וְאִישׁ נָגַע בָּהֶם יִמְלֹא בְרוּר וְעֵץ חַגִּית
 וּבְאֵשׁ שְׂרוּף יִשְׂרְפוּ בַשַּׁבָּת :
 8 אֱלֹהֵי שְׁמוֹת הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד יֵשֵׁב בַּשַּׁבָּת תַּחֲכַמְנִי
 רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא עֲרִינוּ הַעֲצֵנוּ עַל-שְׁמֵנָה מֵאֹת הַלֵּל
 9 בְּפַעַם אֶחָד : וְאַחֲרוֹ אֲלַעֲזֹר בְּדַדְלִי בֶן
 אַחֲחִי

Wird doming off bendi... qui...

2. Spiritus dominus... 3. dicit deus...

CAP. כג
XXIII.
Ultima verba
Davidis.

Catalogus
Heroum: eo-
rumque facta
memorabi-
lia.

† tribu-
nitium.

העצני ק' v.8. קמץ בזק v.1. מנרול ק' v.51.
דודו ק' ibid. ואחריו ק' v.9. אחת ק' ibid.

שלושה ק' v.20
דשתי ק' v.21
איש ק' v.21

אַחֲרָי בִּשְׁלֹשָׁה • גִּבּוֹרִים עַמְדוֹד בְּחַרְפָּם בְּפִלְשִׁתִּים
 גִּאסְפוֹ-שֵׁם לַמִּלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל: הוּא קָם וַיָּךְ
 בְּפִלְשִׁתִּים עַד כִּי-יִגְעַר יָדוֹ וַתִּדְבֹק יָדוֹ אֶל-הַחֶרֶב
 וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעַם יֹשְׁבוֹ אַחֲרָיו
 אַךְ לִפְשֵׁט: וַאֲחֲרָיו שֵׁמָּה בֶן-אֲנָא 1
 הָרָרִי וַיִּאָּסְפוּ פִלְשִׁתִּים לַחֲזֶה וַתְּחִי-שֵׁם חֶלְמַת חֲשֹׁדָה
 מִלֵּאָה עַד-שֵׁם וְהָעַם נָס מִפְּנֵי פִלְשִׁתִּים: וַיִּתְיַצֵּב 12
 בַּתּוֹךְ-הַחֲלָקָה וַיִּצְיֵלָה וַיָּךְ אֶת-פִּלְשִׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה
 תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: וַיִּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ 13
 וַיָּבֹאוּ אֶל-קִצִּיר אֶל-דָּוִד אֶל-מְעַרְתַּת עַדְלָם וְהַיִּת
 פִּלְשִׁתִּים הִנֵּה בְעַמֵּק רְפָאִים: וְדָוִד אָז בְּמַצוּדָה וּמִצֵּב 14
 פִּלְשִׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם: וַיִּתְאוּהוּ דָוִד וַיֹּאמֶר מִי יִשְׁקֵנִי טו
 מַיִם מִבְּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר: וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת 16
 הַגִּבּוֹרִים בְּמַחְנֵה פִלְשִׁתִּים וַיִּשְׁאֲבוּ-מַיִם מִבְּאֵר בֵּית-
 לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה
 לְשִׁתּוֹתָם וַיִּסַּף אֹתָם לַיהוָה: וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי יְהוָה 17
 מִעֲשֵׂתִי זֹאת הֲדָם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא
 אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוֹ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבּוֹרִים:
 וַאֲכִישִׁי אַחֲרָיו יוֹאָב בֶּן-צֵרוּיָהּ הוּא רֹאשׁ 18
 הַשְּׁלֹשִׁי וְהוּא עוֹבֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ מְאוֹת חֶלֶל
 וְלוֹ-שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה: מִן-הַשְּׁלֹשָׁה הֵכִי נִכְפָּר וַיְהִי לָהֶם 19
 לְשֶׁךְ וְעַד-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא: וּבְנֵיהֶו כ
 בֶּן-יְהוֹיָדָע בֶּן-אִיש־חֵי רַב-פְּעֻלִים מִמְּבַצְאֵל הוּא הֶכֶה
 אֶת-שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרָד וְהִכָּה אֶת-הָאֲרִיִּי
 בַּתּוֹךְ הַבְּאֵר בַּיּוֹם הַשְּׁלֹשִׁי: וְהוּא הִכָּה אֶת-אִישׁ מִצְרַי 21
 אֲשֶׁר מֵרָאֵה וּבִיד הַמִּצְרַי חֲנִית וַיִּרַד אֵלָיו בְּשִׁבְטֵי וַיַּגִּיל
 אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרַי וַיַּהַרְגֵהוּ בְּחֲנִיתוֹ: אֵלֶּה עֲשָׂה 22
 בְּנֵיהֶו בֶּן-יְהוֹיָדָע עוֹלוֹ-שֵׁם בִּשְׁלֹשָׁה הַגִּבּוֹרִים: מִן-הַשְּׁלֹשִׁים 23
 א א א א א A a a a נכבר

f leones (ms. gnos) 1. Chr. 11:22.

13. v. וְאַחֲרָיו ק' v. 11. הַגִּבּוֹרִים ק' v. 9.
 18. v. הַשְּׁלֹשָׁה ק' v. 18. מְבַר ק' v. 16.
 15. v. אִישׁ ק' v. 21. יְהוֹבֵר ק' v. 21. דְּהוּל ק' v. 20.

נכבד ואל השלישה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו:
 2 4 עשה אל אחיו יואב בשלשים אלחנן בן דודו
 כה בית לחם: שפה החרדי אליקא החרדי:
 2 6 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקעי:
 27 אביעור הענתתי מבני החשתי: צלמון
 2 9 האחוזי מהרי הנמפתי: חלב בן בענה
 ל הנמפתי אתי בן דריבי מגבעת בני בנימן: בניהו
 3 1 פרעתי הדי מנחלי געש: אבי עלבון הערבתי
 3 2 עזמות הברחמי: אליחבא השעלבני בני ישן
 3 3 יהונתן: שפה החרדי אחיאס בן שרר האררי:
 3 4 אליפלט בן אחספי בן המעכתי אליעם בן
 לה אחיתפל הגלני: חצרו הפרמלי פעני הארבי:
 16 יגאל בן נתן מצבה בני הנדי: צלק
 17 העמוני נהרי הבארתי נשא כלי יואב בן צריה:
 18 עירא היתרי גרב היתרי: אוריה
 19 א החתי כל שלשים ושבעה: ויסה אף
 יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לה
 2 מנה את ישראל ואת יהודה: ויאמר המלך אל
 יואב ושר החיל אשר אתו שוטף ככל שבטי
 ישראל מן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי
 3 את מספר העם: ויאמר יואב אל המלך ויסה יהוה
 אלהיך אל העם בהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני
 המלך ראות ואדני המלך לפי חפץ בדבר הזה:
 4 ויחוק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב
 ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל:
 ה ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר
 6 בתוך הנחל הנד ואל יעזר: ויבאו הגלעדה ואל ארץ
 7 תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: ויבאו
 מבצר

יתיר ל' 37. חצרי ק' 35. v.

CAP. כד
 XXIV
 David, inci-
 tante Satana,
 populum nu-
 merari iubet,
 dissuadente
 Iosbo.

כד
 כבדו ואל השלישה לא בא וישמחו דוד אל משמעתו
 עשה אל אחיו יואב בשלשים אלחנן בן דודו
 כה בית לחם
 חלץ הפלטי עירא בן עקש התקעי
 אביעור הענתתי מבני החשתי
 האחוזי מהרי הנמפתי
 ל הנמפתי אתי בן דריבי מגבעת בני בנימן
 פרעתי הדי מנחלי געש
 עזמות הברחמי
 יהונתן
 אליפלט בן אחספי בן המעכתי אליעם בן לה אחיתפל הגלני
 יגאל בן נתן מצבה בני הנדי
 העמוני נהרי הבארתי נשא כלי יואב בן צריה
 עירא היתרי גרב היתרי
 א החתי כל שלשים ושבעה
 יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לה
 מנה את ישראל ואת יהודה
 ויאמר המלך אל יואב ושר החיל אשר אתו שוטף ככל שבטי
 ישראל מן ועד באר שבע ופקדו את העם וידעתי את מספר העם
 ויאמר יואב אל המלך ויסה יהוה אלהיך אל העם בהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני המלך ראות ואדני המלך לפי חפץ בדבר הזה
 ויחוק דבר המלך אל יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך לפקד את העם את ישראל
 ה ויעברו את הירדן ויחנו בערוער ימין העיר אשר בתוך הנחל הנד ואל יעזר
 ויבאו הגלעדה ואל ארץ תחתים חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל צידון
 ויבאו מבצר

יבא דנה יען וסביב אל צידון ויבאו מבצר
 יבא דנה יען וסביב אל צידון ויבאו מבצר
 יבא דנה יען וסביב אל צידון ויבאו מבצר

מבצר צור וכל ערי החינו והכנעני ויצאו אל נגב יהודה
באר שבע: וישטו בכל הארץ ויבאו מקצה תשעה
חדשים ועשרים יום ירושלים: ויתן יואב את מספר
מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות
אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש מאות
אלף איש ויבדל לב דוד אתו אחרי כן ספר את העם

*royal percussit eos David cum potestate
superavit populum. David, David
Dominus petrae valle (Leo) qual
fieri. Et apax Dominus hanc faciens
significatam terrae sui, quia Nulle eg
valle.
F. Hiph. ופח. ופח. ופח.
bod Bil. Nullum reddidit in
Niph. זס פלף. Nulle eg.*

ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד
אשר עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עיני עבדך כי

1 ודבר נספלתי מאד: ויקם דוד בבקר
1 יהוה היה אלגד הנביא חוזה דוה לאמר: הלוי ודברת
אל דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר לך
אחת מהם ואעשה לך: ויבאגד אל דוד ויגד לו
1 ויאמר לו התבוא לך שבע שנים רעב בארצה ואם
שלשה חדשים נסקה לפני צריך והוא רדפה ואם היות
שלושת ימים דבר בארצה עתה דע וראה מה אשיב

*14. Nihil aliud David ad God. Angustia
michi valde. Quicidam obfero in
manu Domini, quia Nulle eg
re. Nulle eg; et in manu hominis
re. Nulle eg.*

1 ויהי דבר: ויאמר דוד אלגד צר לי
מאד נפלה נא ביד יהוה כירדפים רחמי וביד אדם
אל אפלה: ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת

מועד וימת מן העם מדין ועד באר שבע שבעים אלף
איש: וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה וינחם
יהוה אל הרעה ויאמר לפלאך המישחית בעם רב
עתה חרף ידך ומלאך יהוה הליה עסגון הארונה

7 ויאמר דוד אל יהוה בראתו את
המלאך: חמכה בעם ויאמר חנה אנכי חטאתי ואנכי
העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי וכבירת

אבי: ויבאגד אל דוד ביום ההוא ויאמר
לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן ארונה היבסי: ויעל
דוד כדברגד כאשר צוה יהוה: וישקף ארונה וירא

את אאאא 2 ב

moz tamer
penitentia
ductus, & a
Gade repre
henfus, opti
ne data,

pestem cli
per 3. diess
70000. peric
re.

Reliquis p
citur. Dav
de interce
dente, Deur
que sacrific
placante.

פסקא באמצע פסוק v. 10. פסקא באמצע פסוק v. 11. פסקא באמצע פסוק v. 12. פסקא באמצע פסוק v. 13. פסקא באמצע פסוק v. 14. פסקא באמצע פסוק v. 15. פסקא באמצע פסוק v. 16. פסקא באמצע פסוק v. 17. פסקא באמצע פסוק v. 18. פסקא באמצע פסוק v. 19. פסקא באמצע פסוק v. 20. פסקא באמצע פסוק v. 21. פסקא באמצע פסוק v. 22. פסקא באמצע פסוק v. 23. פסקא באמצע פסוק v. 24. פסקא באמצע פסוק v. 25. פסקא באמצע פסוק v. 26. פסקא באמצע פסוק v. 27. פסקא באמצע פסוק v. 28. פסקא באמצע פסוק v. 29. פסקא באמצע פסוק v. 30. פסקא באמצע פסוק v. 31. פסקא באמצע פסוק v. 32. פסקא באמצע פסוק v. 33. פסקא באמצע פסוק v. 34. פסקא באמצע פסוק v. 35. פסקא באמצע פסוק v. 36. פסקא באמצע פסוק v. 37. פסקא באמצע פסוק v. 38. פסקא באמצע פסוק v. 39. פסקא באמצע פסוק v. 40. פסקא באמצע פסוק v. 41. פסקא באמצע פסוק v. 42. פסקא באמצע פסוק v. 43. פסקא באמצע פסוק v. 44. פסקא באמצע פסוק v. 45. פסקא באמצע פסוק v. 46. פסקא באמצע פסוק v. 47. פסקא באמצע פסוק v. 48. פסקא באמצע פסוק v. 49. פסקא באמצע פסוק v. 50. פסקא באמצע פסוק v. 51. פסקא באמצע פסוק v. 52. פסקא באמצע פסוק v. 53. פסקא באמצע פסוק v. 54. פסקא באמצע פסוק v. 55. פסקא באמצע פסוק v. 56. פסקא באמצע פסוק v. 57. פסקא באמצע פסוק v. 58. פסקא באמצע פסוק v. 59. פסקא באמצע פסוק v. 60. פסקא באמצע פסוק v. 61. פסקא באמצע פסוק v. 62. פסקא באמצע פסוק v. 63. פסקא באמצע פסוק v. 64. פסקא באמצע פסוק v. 65. פסקא באמצע פסוק v. 66. פסקא באמצע פסוק v. 67. פסקא באמצע פסוק v. 68. פסקא באמצע פסוק v. 69. פסקא באמצע פסוק v. 70. פסקא באמצע פסוק v. 71. פסקא באמצע פסוק v. 72. פסקא באמצע פסוק v. 73. פסקא באמצע פסוק v. 74. פסקא באמצע פסוק v. 75. פסקא באמצע פסוק v. 76. פסקא באמצע פסוק v. 77. פסקא באמצע פסוק v. 78. פסקא באמצע פסוק v. 79. פסקא באמצע פסוק v. 80. פסקא באמצע פסוק v. 81. פסקא באמצע פסוק v. 82. פסקא באמצע פסוק v. 83. פסקא באמצע פסוק v. 84. פסקא באמצע פסוק v. 85. פסקא באמצע פסוק v. 86. פסקא באמצע פסוק v. 87. פסקא באמצע פסוק v. 88. פסקא באמצע פסוק v. 89. פסקא באמצע פסוק v. 90. פסקא באמצע פסוק v. 91. פסקא באמצע פסוק v. 92. פסקא באמצע פסוק v. 93. פסקא באמצע פסוק v. 94. פסקא באמצע פסוק v. 95. פסקא באמצע פסוק v. 96. פסקא באמצע פסוק v. 97. פסקא באמצע פסוק v. 98. פסקא באמצע פסוק v. 99. פסקא באמצע פסוק v. 100.

LIBER PRIOR,
Aliis III. REGUM: Græc. Βασιλειῶν Γ.
HEBRÆIS מלכים א
CAPUT I. א

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסוהו בכנדים ולא א
 יחס לו: ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני 2
 המלך גערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת 3
 ושכבה בחיקה וחס לאדני המלך: ויבקשו גערה יפה 4
 בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו 5
 אתה למלך: והגערה יפה עד מאד ותהי למלך סכנת 6
 ותשרתהו והמלך לא ידעה: ואדניה בן חגית מתנשא 7
 לאמר אני אמלך ויעשלו רכב ופרשים וחמשים איש 8
 רצים לפניו: ולא עצבו אביו מימו לאמר מדוע בכה 9
 עשית וגם הוא טוב תאר מאד ואתו ילדה אחרי 10
 אבשלום: ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר 11
 הכהן ויעשו אחרי אדניה: וצדוק הכהן ובניהו בן 12
 יהוידע ונתן הנביא ושמעיה ורעי והגבורים אשר לדוד 13
 לא היו עם אדניה: ויזבח אדניהו צאן ובקר ומריא עם 14
 אבן הזהלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו 15
 בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: ואת נתן 16
 הנביא ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא 17
 קרא: ויאמר נתן אל בית שבע אם שלמה לאמר הלו 18
 שמעת כי מלך אדניהו בן חגית ואדניו דוד לא ידע: 19
 ועתה לכי איצחק נא עצה ומלטי את נפשך ואת נפש 20
 בנה שלמה: לכי ובאי אל המלך דוד 21
 ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת 22
 לאמתך לאמר כי שלמה בנה ימלך אחרי 23
 אאאא 3 וואו

Dauidi feni
confecto fo
trix data.

f mini-
strans
v. 4

f v. 2.

Adonia pa-
ternum re-
gnum affe-
ctat, aunit
tribus Iobab
& Abiathai

quorum, cc
filia Natha
infregit, re
Regi denu
ciata.

הפמרת חיי שרה. 1. v.

והוא ישב על-כסאי ומדוע מלך אדניהו:
 14 הנה עוהך מדברת שם עם-המלך ואני אבוא
 15 אחרך ומלאתי את-דבריך: ותבא בת-שבע
 אל-המלך החדרה והמלך זקן מאד ואבישג השונמית
 16 משרת את-המלך: ותקד בת-שבע ותשתחו למלך
 17 ויאמר המלך מה-לך: ותאמר לו אדני אתה נשבעת
 18 כיהודה אחרך לאמתך כי-שלמה בנוך ימלך אחרי
 19 והוא ישב על-כסאי: ועתה הנה אדניה מלך ועתה
 20 אדני המלך לא ידעת: ויזבח שור ומריא וצאן לרב
 ויקרא לכל-בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר
 21 הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: ואתה אדני המלך
 22 עיני כל-ישראל עליך להגיד להם מי ישב על-כסא
 23 אדני המלך אחריו: והיה כשכב אדני המלך עם-
 24 אבתיו והייתי אני ובני שלמה חטאים: והנה עורגה
 25 מדברת עם-המלך ונתן הנביא בא: ויגידו למלך
 לאמר הנה נתן הנביא ויבא לפני המלך וישתחו
 26 למלך על-אפיו ארצה: ויאמר נתן אדני המלך אתה
 אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא ישב על-כסאי:
 27 כה כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא
 לכל-בני המלך ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם
 אכלים ושתיים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו:
 28 ולי אני עבדך ולצדק הכהן ולבניהו בדיהוידע
 29 ולשלמה עבדך לא קרא: אם מאת אדני המלך נהיה
 הדבר הזה ולא הודעת את-עבדך מי ישב על-
 30 כסא אדני המלך אחריו: ויען המלך דוד ויאמר
 קראו-לי לבת-שבע ותבא לפני המלך ותעמד
 31 לפני המלך: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
 32 לא אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה: כי באשר נשבעתי
 לך

עבדך ק' 27.

לך ביהוה אלהי ישראל לאמר כי שלמה בנך ימלך
אחריו והוא ישב על כסאי מחתי כי בן אישה היום
זהו : ותקד בת שבע אפים ארץ ותשתחו למלך 31
ותאמר יהי אדני המלך דוד לעלם :

32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן
הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו לפני המלך : ויאמר 33

המלך להם קחו עמכם את עבדי אדניכם והרפבתם
את שלמה בני על הפרדה אשר לי והורדתם אתו
על גחון : ומשח אתו שם צדוק הכהן ונתן הנביא 34

למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם יהי
המלך שלמה : ועליתם אחריו ויבא וישב על כסאי לה
והוא ימלך מחתי ואתו צויתי להיות נגיד על ישראל
ועל יהודה : ויען בניהו בן יהוידע את המלך ויאמר 36

אמן בן יאמר יהוה אלהי אדני המלך : כאשר היה
יהוה עם אדני המלך בן יהוה עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני המלך דוד : וירד צדוק הכהן ונתן 38

הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתו והפלתו וירכבו את
שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון :
ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח 39

את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יהי המלך
שלמה : ויעלו כל העם אחריו והעם מחללים בחללים מ
ושמחים שמחה גדולה ותבקע הארץ בקולם : וישמע 41

אדניו וכל הקראים אשר אתו והם כלו לאבל וישמע
ויאב את קול השופר ויאמר מדוע קול המריה
הזמה : עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הפהן בא 42

ויאמר אדניו בא כי איש חיל אמרו וטוב תבשר :
ויען יונתן ויאמר לאדניו אבל אדניו המלך דוד 43

המלך את שלמה : וישלח אתו המלך את צדוק 44
הכהן

efficitque, u
Salomo suc-
cessor consti-
tueretur.

quo de Ac-
tia certior
factus.

אל ק' 33. v. עד כאן הפטרת חיי שרה 31. v.
ידיה ק' 37. v.

הכהן ואת נתן הנביא וקניחו בן יהוידע והכרתו
 מה והפלתו וירכבו אתו על פודת המלך : וימשחו אתו
 צדוק הכהן ונתן הנביא למלך בגהון ויעלו משם
 46 שמחים ותהם הקריה הוא הקול אשר שמעתם : וגם
 47 ישב שלמה על כסא המלוכה : וגם באו עבדי המלך
 לברך את אדנינו המלך דוד לאמר ייטיב אלהיך את
 שם שלמה משמה ויגדל את כסאו מפסאך וישתחו
 48 המלך על המשכב : וגם ככה אמר המלך ברוך יהוה
 אלהי ישראל אשר נתן היום ישב על כסאי ועיני
 49 ראות : ויחרדו ויקמו כל הקראים אשר לאדניו
 ג וילכו איש לדרך : ואדניו ירא מפני שלמה ויקם
 51 וילך ויחזק בקרנות המזבח : ויגד לשלמה לאמר
 הגה אדניו ירא את המלך שלמה והגה אתו
 בקרנות המזבח לאמר ישבע לי כיום המלך שלמה
 52 אם ימית את עבדו בהרב : ויאמר שלמה אם יהיה
 לבן חיל לא יפל משערתו ארצה ואם רעה תמצא
 53 בו נמת : וישלח המלך שלמה ויורדו מעל המזבח
 ויבא וישתחו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לה
 לביתה :

ad aram
 Dei confugit,
 & veniam a
 Salomone
 impetrauit.

CAP. II. 11.
 David mori-
 bundus Salo-
 moni mo-
 dum tradit
 regnandi,

א ויקרבו ימי דוד למות ויצו את שלמה בנו לאמר :
 2 אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית לאיש
 ושמרת את משמרת יהוה אלהיך ללכת
 בדרכיו לשמר חקתיו מצותיו ומשפטיו ועדותיו
 ככתוב בתורת משה למען תשכיל את כל
 אשר תעשה ואת כל אשר תפנה שם :
 4 למען יקים יהוה את דברו אשר דבר עלי לאמר אם
 ישמרו בניך את דרכים ללכת לפני באמת בכל-
 לבכם ובכל נפשם לאמר לא יפרת לה איש מעל

3 et custodit custodiam Domini Dei
 sui et ambulandi in viis eius ad con-
 stantiam servandi ea et pedes ipsius
 ad iustitiam eius et testimonium eius sicut
 scriptum est in lege Moysi, ut proceden-
 tes ager omnia quae feceris et
 omnia quae respicis illuc (quo te
 vocaveris)

כסא

הפטרת ויחי יעקב י.י. אלהים ק' 47.

כסא ישראל : וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב ה
 לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם דמי
 מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו אשר
 במתניו ובנעלו אשר ברגליו : ועשית כחכמתה ולא
 תורד שיבתו בשלם שאל : ולבני ברזלי
 חלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנה כי בן קרבו
 אלי בכרחי מפני אבשלום אחיך : והנה עמך שמעי בן
 גרא בן הימני מפקדים והוא קללני קללה נמרצת
 ביום לכתני כחנים והוא יורד לקראתי חירדן ואשבע
 לו ביהוה לאמר אם אמתך בחרב : ועתה אל
 תנקהו כי איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה
 לו והורדת את שיבתו בדם שאל : וישכב דוד עם
 אבתיו ויקבר בעיר דוד : והימים אשר מלך דוד על
 ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים
 ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים : ושלכה ישב
 על כסא דוד אביו ותכן מלכתו מאד :
 ויבא אדניהו בן חגית אל בית שבע אם שלמה
 ותאמר השלום באך ויאמר שלום : ויאמר דבר לי אליך
 ותאמר דבר : ויאמר את ידעת כי לי היתה המלוכה
 ועלי שמו כל ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה
 ותהי לאחי כי מיהוה היתה לו : ועתה שאלה אחת
 אנכי שאל מאתך אל תשבי את פני ותיאמר אליו דבר :
 ויאמר אמרינא לשלמה המלך כי לא יושב את פניך
 וימן לי את אבישג השונמית לאשה : ותאמר בת שבע
 טוב אנכי אדבר עליך אל המלך : ותבא בת שבע
 אל המלך שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך
 לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם כסא לאם
 המלך

supplicium sumere iubet de loaba.

& Simej.

Adoniam quoque A sagam duc volentem

עד כאן הפטרת ויהי יעקב 12. v.

כ המלך ותשב לימינו : ותאמר שאלה אחת קטנה אנכי
 שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר לה המלך
 2 א שאלו אמי כי לא אשוב את פניו : ותאמר ימן את
 2 ב אבישג השנמית לאדניהו אחיה לאשה : ויען המלך
 שלמה ויאמר לאמו ולכה את שאלת את אבישג
 השנמית לאדניהו ושאלו את המלוכה כי הוא אחי
 הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה :
 2 ג וישבע המלך שלמה ביהוה לאמר כה יעשה
 לי אלהים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר
 2 ד הזה : ועתה חיהוה אשר הכינני ויושיבני על כסא
 דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום ימת
 כה אדניהו : וישלח המלך שלמה ביד בניהו בן יהוירבע
 2 ו ויפגע בו וימת : ולאביתר הכהן אמה המלך
 ענתה לה על שדיה כי איש מות אתה וביום הזה לא
 אמתה כי נשאת את ארון אדני יהוה לפני דוד אבי
 2 ז וכי התענית בכל אשר התענה אבי : ויגרש שלמה
 את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר יהוה
 2 ח אשר דבר על בית עלי בשלה : והשמעה
 באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניהו ואחרי
 אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה ויחזק
 2 ט בקרנות המזבח : ויגד למלך שלמה כי נס יואב אל
 אהל יהוה והנה אצל המזבח וישלח שלמה את בניהו
 ל בן יהוירבע לאמר לה פגע בו : ויבא בניהו אל אהל
 יהוה ויאמר אליו כה אמר המלך צא ויאמר לא כי
 פה אמות וישב בניהו את המלך דבר לאמר כה דבר
 3 א יואב וכה ענני : ויאמר לו המלך עשה כאשר דבר
 ופגע בו וקברתו והסירת דמי חנם אשר שפך יואב
 3 ב מעלי ומעל בית אבי : והשיב יהוה את דמו על
 ראשו

e medio tollis

& Absinthium in exiliu mittit.

fab occidit,

ייתר י' 24. v.

דאשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטבים
ממנו ויהרגם בהרב ואכי דוד לא ידע את אכנר בן נר
שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה:
3 וישבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם ולדוד
ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם
יהוה: ויעל בניהו בן יהוידע ויפגע בו וימתחו ויקבר 4
בביתו במדבר: ויתן המלך את בניהו בן יהוידע לה
מתתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך לתת
אביתר:

3 וישלח המלך ויקרא לשמעו ויאמר לו בנה לך בית 6
בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה:
7 ויהי ביום צאתך ועברת את נחל קררזן ידע תדע כי
8 מות תמות דמך יהיה בראשה: ויאמר שמעי למלך
טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך בן יעשה עבדך
9 וישב שמעי בירושלם ימים רבים:
מקץ שלש שנים ויברחו שני עבדים לשמעו אל אכיש
בדמעכה מלך גת ויגידו לשמעו לאמר הנדה עבדך
בגת: ויקם שמעי ויחבש את חמורו וילך בתה אל-
אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו
מגת:
4 ויגד לשלמה כי הלה שמעי
4 וישלח המלך ויקרא לשמעו
ויאמר אליו הלווא השבעתיך ביהוה ואעד בך לאמר
ביום צאתך והלכת אנה ואנה ידע תדע כי מות תמות
ותאמר אלי טוב הדבר שמעתי: וכידוע לא שמרת
את שבעת יהוה ואת המצוה אשר צויתי עליך:
4 ויאמר המלך אל-שמעי אתה ידעת את כל הרעה
אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה
את דעתך בראשה: והמלך שלמה ברוך וכפא דוד 5
בבבב ב Bbbb 2 יהיה

& Simej
mandatum
Regis negl
gens.

פתח בסף. 40. פתח בסף. ib. פתח באתנח. 32. v.

46 יהיה נכון לפני יהוה עד עולם: ויצו המלך את בניהו

18. abili. cum est

בן יהוידע ויצא ויפגע בו וימת והממלכה נכונה ביד א שלמה: ויתחתן שלמה את פרעה

CAP. 3. III. Salomo filiam R. Aegypti uxorem ducit.

מלך מצרים ויקח את בית פרעה ויביאה אל עיר דוד

עד כלתו לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואם חומת

ירושלם סביב: רק העם מזבחים בבמות כי לא נבנה

בית לשם יהוה עד הימים ההם: ויאבד

שלמה את יהוה ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות

4 הוא מזבח ומקטיר: וילך המלך גבענה לזבח שם

כי היא הבמה הגדולה אלף עלות יעלה שלמה על

ה המזבח ההוא: בגבעון נראה יהוה

אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים שאל מה

6 אתך לך: ויאמר שלמה אתה עשית עמי עבדך

דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה

ובישרת לבב עמך ותשמר לו את החסד הגדול הזה

7 ותתן לו בן ישב על כסאו כיום הזה: ועתה יהוה

אלהי אתה המלכת את עבדך תחרת דוד אבי ואנכי

8 נער קטן לא אדע צאת ובא: ועבדך בתוך עמך אשר

בחרת עמך אשר לא יפנה ולא יספר מלך: ונתת

לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין ביד טוב לרע

כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה: וימנע הדבר

בעיני אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ויאמר

אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה ולא

שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת

נפש איביה ושאלת לך הבין לשמע משפט: הגדה

עשיתי כדברך הגדה נתתי לך לב חכם ונבון אשר

13 כמוך לא היה לפניך ואחריה לא יקום כמוך: וגם

אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא

היה קמץ בזק 7. v.

Gibex sacra facit, dataque a Deo optione sapientiam petiit.

18. abili. cum est
19. abili. cum est
20. abili. cum est
21. abili. cum est
22. abili. cum est
23. abili. cum est
24. abili. cum est
25. abili. cum est
26. abili. cum est
27. abili. cum est
28. abili. cum est
29. abili. cum est
30. abili. cum est
31. abili. cum est
32. abili. cum est
33. abili. cum est
34. abili. cum est
35. abili. cum est
36. abili. cum est
37. abili. cum est
38. abili. cum est
39. abili. cum est
40. abili. cum est
41. abili. cum est
42. abili. cum est
43. abili. cum est
44. abili. cum est
45. abili. cum est
46. abili. cum est
47. abili. cum est
48. abili. cum est
49. abili. cum est
50. abili. cum est
51. abili. cum est
52. abili. cum est
53. abili. cum est
54. abili. cum est
55. abili. cum est
56. abili. cum est
57. abili. cum est
58. abili. cum est
59. abili. cum est
60. abili. cum est
61. abili. cum est
62. abili. cum est
63. abili. cum est
64. abili. cum est
65. abili. cum est
66. abili. cum est
67. abili. cum est
68. abili. cum est
69. abili. cum est
70. abili. cum est
71. abili. cum est
72. abili. cum est
73. abili. cum est
74. abili. cum est
75. abili. cum est
76. abili. cum est
77. abili. cum est
78. abili. cum est
79. abili. cum est
80. abili. cum est
81. abili. cum est
82. abili. cum est
83. abili. cum est
84. abili. cum est
85. abili. cum est
86. abili. cum est
87. abili. cum est
88. abili. cum est
89. abili. cum est
90. abili. cum est
91. abili. cum est
92. abili. cum est
93. abili. cum est
94. abili. cum est
95. abili. cum est
96. abili. cum est
97. abili. cum est
98. abili. cum est
99. abili. cum est
100. abili. cum est

quam ei dat, ac opes honoresque adiecit.

14 הִיָּה כְמוֹהַ אִישׁ בְּמַלְכִים כְּלִימָהּ׃ וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְכֵי
 לְשׁוֹמֵר חֻקִּי וּמִצְוֹתַי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אָבִיךָ וְהֶאֱרַכְתִּי
 אֶת־יָמֶיךָ׃ וַיִּקֶּן שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חָלוֹם טו
 וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד׃ לִפְנֵי אֶרְוֹן בְּרִית־יְהוָה וַיַּעַל
 עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלָמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו׃

6 אִז תִּבְאֵנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זָנוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמֹדנָה
 7 לִפְנָיו׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת בִּי אֲדָנִי וְהָאִשָּׁה
 8 הַזֹּאת יֹשֶׁבֶת בְּבֵית אַחַד וְאֶלֶד עִמָּה בְּבֵית׃ וַיְהִי בַיּוֹם ט
 הַשְּׁלִישִׁי לְלִדְתִי וְתִלְד נִסְהָאִשָּׁה הַזֹּאת וְאֶנְחֲנוּ יַחְדָּו
 אִידָּוֹר אֲתָנוּ בְּבֵית זֹלָתִי שְׁתֵּים אֶנְחֲנוּ בְּבֵית׃
 9 וַיִּמַּת בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לַיְלָה אֲשֶׁר שָׁכְבָה עִלָּיו׃
 10 וְתָקַם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה וַתִּקַּח אֶת־בְּנֵי מֵאֲצִלִּי וְאֶמְתָּךְ כ
 יִשְׁנָה וְתִשְׁכַּיְבֶהוּ בְחִיקָה וְאֵת־בְּנֵה הַפֶּתַח הַשְּׁכִיבָה
 11 בְּחִיקִי׃ וְאָקַם בְּבֹקֶר לְהִינִיק אֶת־בְּנֵי וְהִגִּידָה
 12 מֵת וְאֶתְבֹּנֵן אֵלָיו בְּפֹקֶד וְהִגִּידָה לֹא־הָיָה בְנֵי אֲשֶׁר
 13 יִלְדֵתִי׃ וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הָאֲחֵרֶת לֹא כִי בְנֵי הַחַי
 וּבְנֵה הַפֶּתַח וְזֹאת אֶמְרֶת לֹא כִי בְנֵה הַפֶּתַח וּבְנֵי הַחַי
 14 וְתִדְבַרנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ זֹאת אֶמְרֶת זֶה
 15 בְּנֵי הַחַי וּבְנֵה הַפֶּתַח וְזֹאת אֶמְרֶת לֹא כִי בְנֵה הַפֶּתַח וּבְנֵי
 16 הַחַי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי־חֶרֶב וַיָּבִיאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי
 17 הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי לְשֵׁנַיִם וְתָנוּ כה
 אֶת־הַחֲצִי לְאַחַת וְאֶת־הַחֲצִי לְאַחֶרֶת׃ וְתֹאמַר וְאִשָּׁה
 18 אֲשֶׁר־בְּנֵה הַחַי אֶל־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל־בְּנֵה
 וְתֹאמַר בִּי אֲדָנִי תִּעֲנֶה לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהַמֵּת אֶל־
 19 תְּמִיתָהוּ וְזֹאת אֶמְרֶת נִסְ לִי גַם־לָךְ לֹא־יְהִיֶה גִזְרוּ׃ וַיַּעַן
 20 הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּעֲנֶה לָהּ אֶת־הַיֶּלֶד הַחַי וְהַמֵּת לֹא
 21 תְּמִיתָהוּ הִיא אִמּוֹ׃ וַיִּשְׁמְעוּ כָל־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפִּשְׁפֹּט
 22 אֲשֶׁר שָׁפַט הַמֶּלֶךְ וַיֵּרְאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי רָאוּ כִּי־חֲכָמַת
 בְּכַבֵּב ג Bbbb 3 אלהים

Cuius sapientia specimen edit in iudicio,

הפטרות מקין 15. v.

CAP. 4. IV. & rerum publicarum privatarum-que ordinatione.

א אלהים בקרבן לעשות משפט: ויהי הפלך שלמה מלך על כל ישראל:

3.1 ואלה השרים אשר לו עזריהו בן צדוק הכהן: אליהרר ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילור המזכיר:

4 ובניהו בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:

ה ועזריהו בן נתן על הנצבים וזכור בן נתן כהן רעה

6 המלך: ואחישר על חבית ואדנירם בן עכבא על-

7 המס: ולשלמה שנים עשר נצבים על כל-

ישראל וכלכלו את המלך ואת ביתו חדש בשנה

8 יהיה על אחר לכלכל: ואלה שמותם בן חור ברה

9 אפרים: בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון

10 בית חנן: בן חסד בארבות לו שלח וכל ארץ חפר:

11 בן אבינדב כל נפרו דאר טפת בת שלמה היתה לו

12 לאשה: בענא בן אחילור תענה ומדו וכל-

בית שאן אשר אצל צרתנה מתחת לזרעאל מבית

שאן עד אבל מהולה עד מעבר לקמעם:

13 בן גבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה

אשר בגלעד לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים

14 גדלות חומה וברית נחשת: אחינדב בן

טו עדא מחנימה: אחימעץ בנפתלי גם הוא

16 לקח את בשמת בת שלמה לאשה: בענא

17 בן חושי באשר ובעלורת: יהושפט בן

18 פרוח ביששכר: שמעי בן אלה בכנען:

19 גבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיחון מלך

כ האמרי ועג מלך הבשן ונציב אחר אשר בארץ: יהודה

וישראל רבים כחול אשר עלהים לרב אכלים ושתיים

א ושמחים: ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן

חנהר ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנהרה

ועבדים

Hinc florens regni status per omnia.

CAP. 4. V.

v. 1. Plant. utr. hoc versu inchoant
v. 2. Plant. utr. hoc versu inchoant
Cap. 4. v. 6. פתח בסה. v. 7. האתר. v. 1. vide v. 1 s. h. c.

וְעִבְרִים אֶת־שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי חַיָּיו :

וַיְהִי 2 לְחַם־שְׁלֹמֹה לַיּוֹם אֶחָד שְׁלֹשִׁים כֹּר סֵלֹת וּשְׁשִׁים כָּר

f pascui.

קִמַּח : עֲשָׂרָה בְּקָר בְּרָאִים וְעֶשְׂרִים בְּקָר רֹעִי וּמֵאָה צֹאן 3

f sagina

לְבָר מֵאִיל וְצִבִי וַיְחַמֵּר וּבְרִבְרִים אֲבוֹסִים : כִּי־הוּא 4

si, Prov. 25:17.

רִדָּה וּבְכָל־עֵבֶר הִנְהָר מִתַּפְסָח וְעַד־עֵזָה בְּכָל־מַלְכֵי

f Deut. 14: f galli sylve ficos.

עֵבֶר הִנְהָר וְשְׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל־עִבְרָיו מִסְבִּיב : וַיֵּשֶׁב 5

יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָּח אִישׁ תַּחַת נַפְגּוֹ וְתַחַת תְּאֵנָתוֹ

מִדָּן וְעַד־בְּאֵר שָׁבַע כָּל־יְמֵי שְׁלֹמֹה :

וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֵלֶף אֲרוֹת סוּסִים לְמַרְכָּבֹו 6

וּשְׁנַיִם עָשָׂר אֵלֶף פָּרָשִׁים : וּכְלָלָהּ הַנְּצִבִים הָאֵלֶּה 7

אֶת־הַמִּלְחָה שְׁלֹמֹה וְאֶת־כָּל־הַמְּרָב אֶל־שֶׁלְחַן הַמִּלְחָה

שְׁלֹמֹה אִישׁ חֲדָשׁוֹ לֹא יַעֲדֵרוּ דָבָר : וְהַשְּׁעָרִים וְהַתִּבְּן 8

לְסוּסִים וְלָרֶכֶשׁ יָבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁם אִישׁ

כְּמִשְׁפָּטוֹ :

וַיֵּתֵן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה 9

וַתְּבוֹנֶנָה הַרְבֵּה מְאֹד וַרְחֵב לֵב כְּחֹל אִשׁוֹ עַל־שִׁפְתָי

הַיָּם : וַתִּרְבַּח חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל־בְּנֵי־קֹדֶם 10

וּמִכָּל חֲכָמַת מִצְרַיִם : וַיַּחֲכֶם מִכָּל־הָאָדָם מֵאֵיתָן 11

הָאֲזֹרָה וְהַיָּמֶן וּכְלָלָהּ וַדְּרֵדַע בְּנֵי מְחֹל וַיְחִי־שְׁמוֹ בְּכָל־

הַגּוֹיִם סָבִיב : וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִשָּׁל וַיְהִי שִׁירוֹ 12

חֲמִשָּׁה וְאֵלֶף : וַיְדַבֵּר עַל־הַעֲצִים מִן־הָאֲרָז אֲשֶׁר 13

בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאֲזוּב אֲשֶׁר יָצָא בְּקִיר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּחֵמָה

וְעַל־הָעוֹף וְעַל־הַרְמֵשׁ וְעַל־הַדְּגָיִם : וַיָּבֹאוּ מִכָּל־ 14

הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֶת־חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל־מַלְכֵי

הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת־חֲכָמָתוֹ : וַיִּשְׁלַח 15

חִירָם מֶלֶךְ־צֹר אֶת־עִבְדָּיו אֶל־שְׁלֹמֹה בִּי שְׁמֹעַ כִּי אֶתּוֹ

מָשְׁחוּ לְמֶלֶךְ תַּחַת אֲבִיהוּ כִּי אֶהְיֶה חִירָם לְדָוִד

כָּל־הַיָּמִים : וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל־ 16

חִירָם לֵאמֹר : אֵתָּה יָדַעְתָּ אֶת־דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל 17

לְבַנּוֹת

Sapientie eius documenta alia

Rex Tyri p legatos ei gratulatur quo materiam & opi

v. 15. hoc verbu Plant. utr. Bozpb. 4. BaC. ben. Mir. Hulp. Angl. inchoant Cap. 5.

secus templi
petit ac ob.
nisi.

לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר
18 סִבְּכָהּ עַד־תֵּת יְהוָה אִתְּם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵי וְעַתָּה

f. plaga.
Ecc. 9:
11.

הֲנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב אֵין שֶׁמֶן וְאֵין פֶּנֶע רַע:
19 וְהֲנִי אֹמֵר לִבְנוֹת בַּיִת לַיהוָה אֱלֹהֵי כָאֲשֶׁר דִּבֶּר

יְהוָה אֶל־דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֵה אֲשֶׁר אֶתֵּן תַּחְתֶּיךָ עַל־
כ פֶּסֶד הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת לַשֶּׁמֶן וְעַתָּה צִוֵּה וּזְכַרְתוּ לִי

אֲרָזִים מִן־הַלְּבָנוֹן וְעַבְדֵי יְהוָה עִם־עַבְדֶּיךָ וְשֹׂכְרֵי עַבְדֶּיךָ
אֶתֵּן לָךְ כְּכֹל אֲשֶׁר תֹּאמַר כִּי אֶתָּה יִדְעַת כִּי אֵין בְּנֹו

2 אִישׁ יִדְעַ לְכַרֵּת עֵצִים בְּצִדְדֵינִים וַיְהִי כִשְׁמֹעַ
חִירָם אֶת־דְּבַרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׂמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה

2 ב הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן־חַכְמָם עַל־הָעַם הַרְבֵּה הַזֶּה וַיִּשְׁלַח
חִירָם אֶל־שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שִׁבְעַתִּי אֶת אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלָי

אֲנִי אֵעִשֶׂה אֶת־כָּל־חֲפְצֶךָ בְּעֵצֵי אֲרָזִים וּבְעֵצֵי בְרוֹשִׁים:
2 3 עַבְדֵי יִרְדוּ מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם

† rates.

עַד־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח אֵלָי וּנְפַצְתִּים שָׁם וְאֶתָּה
2 4 תִּשָּׂא וְאֶתָּה תַעֲשֶׂה אֶת־חֲפְצֵי לֶחֶם בַּיִת וַיְהִי

חִירָם נֹתֵן לְשְׁלֹמֹה עֵצֵי אֲרָזִים וְעֵצֵי בְרוֹשִׁים כָּל־חֲפְצֵי
כ 2 וְשְׁלֹמֹה נֹתֵן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֵלֶף כֶּרֶם חֲטָיִם מִבְּלַת

† (in) si-
bum.

לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים כֶּרֶם שֶׁמֶן כְּהַיִת כְּהַיִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם
2 6 שָׁנָה בְּשָׁנָה וַיְהִי נֹתֵן חֲכֵמָה לְשְׁלֹמֹה

כָּאֲשֶׁר דִּבְרָלוֹ וַיְהִי שָׁלֵם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וַיִּכְרְתוּ
2 7 בְּרִית שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל חֲמֵלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסָּבִיב־יִשְׂרָאֵל

2 8 וַיְהִי חֲמֵס שְׁלֹשִׁים אֵלֶף אִישׁ וַיִּשְׁלַח לִבְנוֹנָה עֲשָׂרַת
אֵלֶפֶים בְּחֹדֶשׁ חֲלִיפוֹת חֹדֶשׁ יְהִיו בְּלִבְנוֹן שְׁנַיִם

2 9 חֹדֶשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאֲדָנִירָם עַל־הַמָּס וַיְהִי
לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֵלֶף נֶשֶׂא סָבִל וּשְׁמָנִים אֵלֶף חֲצִב

ל בָּהָר לְבַד מִשְׂרֵי הַנְּצֻבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל־הַמְּלֹאכָה
שְׁלֹשָׁת אֵלֶפֶים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרִדִים בְּעַם הָעֹשִׂים

במלאכה

הַפְטָרָה v. 26. יְהֵם בְּצִרֵי v. 20. רַגְלֵי ק' v. 17.

תְּרוּמָה

במלאכה ויצו המלך ויסעו אבנים גדולות אבנים יקרות 3
ליסד הבית אבני גזית ויפסלו בני שלמה ובני הירום 3:2
והגבלים ויבניו העצים והאבנים לבנות הבית :

ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני א
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זו הוא
חדש השני למלך שלמה על ישראל ויבן הבית ליהוה :

CAP. 5.
Templi et
eti tempu
partes &
splendor.

והבית אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה 2
ארבו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו והאולם על
פני היכל הבית עשרים אמה ארבו על פני רחב הבית
עשר באמה רחבו על פני הבית : ויעש לפתח חלוני 4

†prospe-
ctuum,
7:4.

שקפים אטמים : ויבן על קיר הבית יצוע סביב את ה
קירות הבית סביב להיכל ולהביר ויעש צלעות סביב
היצוע המחטטה חמש באמה רחבה והתיכנה שש 6

†contra-
sturas.

באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה פי מגרעות
נתן לבית סביב הויצה לבלתי אחז בקירות הבית :
והבית בהבנתו אבן שלמה מפע נבנה ומקבות והגרון 7
כל כלי ברזל לאישמע בבית בהבנתו : פתח הצלע 8

† per co-
chilas.

התיכנה אל פתח הבית חומנית ובלולים יעלו על
התיכנה ומן התיכנה אל השלשים : ויבן את הבית 9
ויכלהו ויספן את הבית גכוס ושדרת בארזים : ויבן י
את היצוע על כל חבית חמש אמות קומתו ויאהז את
חבית בעצי ארזים :

ויהי דברי יהוה אל 11
שלמה לאמר : הבית הזה אשר אתה בנה אמתלק 12
בחקמי ואת משפטי תעשה וישמרת את כל
מצותי ללכת בהם וחקמתי את דברי אתה אשר
דברתי אל דוד אביה : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא 13
אעזב את עמי ישראל : ויבן שלמה את 14
הבית ויכלהו : ויבן את קירות הבית מפיתה בצלעות טו
ארזים Cccc גגג

י.ציע ק' 5. v. קמין בוק' 4. v. קמין בטרחה 31. v.
עד כאן הפטרת 14. v. היציע ק' 10. v. היציע ק' 6. v.
תרומה

ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ מבית
 6 ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים : ויבן את
 עשרים אמה מירכתי הבית בצלעות ארזים מן
 הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדבר לקדש
 7 חקדשים : וארבעים אמה היה הבית הוא ההיכל
 8 לפני : וארז אל הבית מפנימה מקלעת פקעים ופטורי
 9 צצים הכל ארז אין אבן נראה : ודביר בתוך הבית
 ב מפנימה חבין לתתן שם את ארון ברית יהוה : ולפני
 הדביר עשרים אמה ארד ועשרים אמה רחב ועשרים
 2 אמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף מזבח ארז : ויצף
 שלמה את הבית מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות
 2 זהב לפני הדביר ויצפהו זהב : ואת כל הבית צפה
 זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר צפה
 3 זהב : ויעש בדביר שני כרובים עצי ששמן עשר אמות
 4 קומתו : וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש אמות
 כנף הכרוב השני עשר אמות מקצות כנפיו ועד
 כח קצות כנפיו : ועשר באמה הכרוב השני מדה אחת
 6 וקצב אחד לשני הכרובים : קומת הכרוב האחד עשר
 7 באמה וכן הכרוב השני : ויתן את הכרובים בתוך
 הבית הפנימי ויפרשו את כנפיו הכרובים ותגע כנף
 האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני
 8 וכנפיהם אל תוף הבית נגעת כנף אל כנף : ויצף
 9 את הכרובים זהב : ואת כל קירות הבית מסב קלע
 פתוחי מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים
 ל מלפנים ולחיצון : ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה
 1 וּלְחִיצוֹן : ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי ששמן
 2 האיל מוזזות חמשית : ושתי דלתות עצי ששמן וקלע
 עליהם מקלעות כרובים ותמרת ופטורי צצים וצפה
 זהב

fregumenti.

fantocius.

f funibus, Ez. 7: 23.

f extrorsum, v. 30. f v. 29.

ברתוקות ק' v. 21. יתיר ו' v. 16.

3 זָהָב וַיָּרֶד עַל-הַכְּרוֹבִים וְעַל-הַתְּמָרוֹת אֶת-הַזָּהָב : וַיִּבֶן 3
 עֲשֵׂה לַפֶּתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי-שֹׁמֶן מֵאֵת רְבַע־עֵר :
 4 וְשֵׁתֵי דְלָתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים הַדְּלֵת הָאַחֶרֶת 4
 גְּלִילִים וְשְׁנֵי קְלָעִים הַדְּלֵת הַשְּׁנִית גְּלִילִים : וַקַּלַּע לָהּ
 כְּרוֹבִים וְתְמָרוֹת וּפְטָרֵי צִצִּים וַיִּצְפֹּר זָהָב מִיִּשְׂרָאֵל עַל-
 6 הַמַּחֲקָה : וַיִּבֶן אֶת-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גֹזֵית 6
 וְטוּר כְּרֹתֶת אַרְזִים : בְּשָׁנָה הַרְבַּעִית יָסַד בֵּית יְהוָה 7
 בְּיָרַח זו : וּבִשְׁנָה הָאֶחָת עֲשָׂרָה בְּיָרַח כּוֹל הוּא הַחֲדָשׁ 8
 הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַפֵּיז לְכָל-דְּבָרָיו וּלְכָל-מִשְׁפָּטָו וַיִּבְנֶה-הוּא
 שְׁבַע שָׁנִים : וְאֶת-בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה א
 שָׁנָה וַיְכַל אֶת-כָּל-בֵּיתוֹ : וַיִּבֶן אֶת-בֵּית יְעֶזֶר הַלְּבָנוֹן 2
 מֵאֵה אֵמָה אַרְבּוֹ וּחֲמִשִּׁים אֵמָה רַחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֵמָה
 קוֹמָתוֹ עַל אַרְבַּעַת טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים וּכְרֹתוֹת אַרְזִים
 3 עַל-הָעַמּוּדִים : וּסְפֵן בְּאֶרְזוֹ מִמַּעַל עַל-הַצְּלַעַת אֲשֶׁר 3
 עַל-הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר הַטּוּר :
 4 וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחְזָה אֶל-מַחְזָה שְׁלֹשׁ 4
 פְּעָמִים : וְכָל-הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבַעִים שְׁקָה ה
 6 וַקּוֹל מַחְזָה אֶל-מַחְזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים : וְאֵת אוֹלָם
 הָעַמּוּדִים עֲשֵׂה חֲמִשִּׁים אֵמָה אַרְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֵמָה
 7 רַחְבּוֹ וְאוֹלָם עַל-פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעַב עַל-פְּנֵיהֶם :
 7 וְאוֹלָם הַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִשְׁפֹט שֵׁם אֱלֹם הַמִּשְׁפָּט עֲשֵׂה 7
 8 וּסְפֵן בְּאֶרְזוֹ מִהַקְּרָקַע עַד-הַקְּרָקַע : וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר-יִשָּׁב 8
 שֵׁם חֲצֵר הָאַחֶרֶת מִבַּיִת לְאוֹלָם כַּמַּעֲשֵׂה הַזֶּה הִיָּה
 וּבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת-פְּרַעֲהָ אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאוֹלָם
 9 הַזֶּה : כָּל-אֵלֶּה אֲבָנִים יִקְרָת כַּמְדוֹת גֹּזֵית מְגֻרָרוֹת 9
 כַּמְגֻרָה מִפֵּיז וּמַחְזֵן וּמִפְּסָד עַד-הַטְּפָחוֹת וּמַחְזֵן עַד-
 11 הַחֲצֵר הַגְּדוֹלָה : וּמִיִּסָּד אֲבָנִים יִקְרָת אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת 11
 אֲבָנֵי עֶשֶׂר אַמּוֹת וְאֲבָנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת : וּמִלְּמַעְלָה 11
 אֲבָנִים Cccc 2 נגנג ב

¶ 6: 4

†(cum) prosp-itu

¶ trabs; Ex 41: 25.

¶ funda-mento

CAP. 7. VII. Palatium regium.

† ferrati †praeclintines

משפטיו ק' 38.

12 אֲכָנִים יִקְחוּת כְּמִדּוֹת גִּזִּית וְאַרְזוֹ: וְחָצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב
שְׁלֹשָׁה טוּרִים גִּזִּית וְטוּר כְּרִתוֹת אֲרֻזִים וְלַחְצֵר בֵּית
יְהוָה הַפְּנִימִית וְלֵאלֹם הַבְּיֵרָה:

13 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זִיקַח אֶת־

14 חִירָם מִצֹּר: בֶּן־אִשָּׁה אֱלֻמָּה הוּא מִמִּטְרָה

נִפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ־צֹרִי חָרָשׁ נְחֹשֶׁת וַיְמַלֵּא אֶת־

15 הַחֲכָמָה וְאַרְבַּת־הַתְּבוּנָה וְאֶת־הַדָּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל־

16 מְלָאכָה בְּנְחֹשֶׁת וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת־

17 טו כָּל־מְלָאכָתוֹ: וַיַּצַּר אֶת־שְׁנֵי הָעִמּוּדִים נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה

18 עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעִמּוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה

19 אַמָּה יָסַב אֶת־הָעִמּוּד הַשֵּׁנִי: וְשֵׁנֵי כְתָרוֹת עָשָׂה לְתֵת

20 עַל־רֵאשֵׁי הָעִמּוּדִים מִצֶּקֶן נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת

21 הַכְּתָרֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית:

22 7 f Deut. 221 126 שְׁבָכִית מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה גְּדֹלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשָׁרוֹת

23 לְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעִמּוּדִים שְׁבָעָה לְכְתָרֹת

24 8 הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לְכְתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיַּעַשׂ אֶת־הָעִמּוּדִים

25 וְשְׁנֵי טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־

26 הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָרְמוֹנִים וְכֵן עָשָׂה לְכְתָרֹת

27 9 הַשֵּׁנִית: וְכְתָרֹת אֲשֶׁר עַל־רֵאשׁ הָעִמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן

28 כ בְּאוֹלָם אַרְבַּע אַמּוֹת: וְכְתָרֹת עַל־שְׁנֵי הָעִמּוּדִים גַּם־

29 מִמַּעַל מִלְּעֲמַת הַפֶּסֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׁבָכָה וְהָרְמוֹנִים

30 21 מֵאֲתֵים טָרִים סָבִיב עַל הַכְּתָרֹת הַשֵּׁנִית: וַיִּקָּם אֶת־

31 הָעִמּוּדִים לֵאלֹם הַהֵיכָל וַיִּקָּם אֶת־הָעִמּוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא

32 אֶת־שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקָּם אֶת־הָעִמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־

33 22 שְׁמוֹ בְּעֹז: וְעַל רֵאשׁ הָעִמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן וְתֵתָם

34 23 מְלָאכַת הָעִמּוּדִים: וַיַּעַשׂ אֶת־

35 הַיָּם מוֹצֵק עֶשֶׂר בְּאַמָּה מִשְׁפָּתוֹ עַד־שְׁפָתוֹ עָגֹל

36 סָבִיב וְחֲמֵשׁ בְּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקוֹרֵה שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה

37 יָסַב

קמין v. 18. הפטרת ויקהל כמנהג הספרדים v. 13.
וקורו v. 23. כצל v. 21. השבכה ק v. 20. ברביע

column 2.
et ex erigun-
tur in tem-
pio.

f Gen. 4:
22.

f Deut.
221 126

Mare zneum.

et zneum

יִסַּב אֹתוֹ סָבִיב׃ וּפְקָעִים מִתַּחַת לִשְׁפָתוֹ׃ סָבִיב 24

סָבִיב אֹתוֹ עֵשֶׂר בְּאֲמֵר מִקְפִּים אֶת־הַיָּם

סָבִיב שְׁנֵי מִזְרֵיִם הַפְּקָעִים יִצְקִים בִּיצְקָתוֹ׃ עֲמֹד כֹּה ^{† in fuffione illius, v. 2. Chron. 4. 3.}

עַל־שְׁנֵי עֵשֶׂר בְּקֹדֶר שְׁלֹשָׁה פָּנִים׃ צְפוֹנָה וְשִׁלְשָׁה פָּנִים

יָמָה וְשִׁלְשָׁה׃ פָּנִים נֹגְבָה וְשִׁלְשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם

עֲלֵיהֶם מִלְמַעְלָה וְכָל־אַחֲרֵיהֶם בְּיָתֶד׃ וְעֵבֶיז טַפַּח 26

וְשִׁפְתוֹ כַּמַּעֲשֵׂה שְׁפָת־קוֹס פָּרַח שׁוֹשֵׁן אֲלֵפִים בֵּית

יָקִיל׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּכֹנָה עֵשֶׂר נְהֻשֶׁת אַרְבַּע 27

בְּאֲמֵר אַרְךָ הַמְּכֹנָה הָאֶחָת וְאַרְבַּע בְּאֲמֵר רַחְבָּה

וְשִׁלֵּשׁ בְּאֲמֵר קוֹמְתָה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנָה מִסְגְּרוֹת 28

לָהֶם וּמִסְגְּרֹת בֵּין הַשְּׁלֵבִים׃ וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר׃ ^{† scilicet, v. 19.} 29

בֵּין הַשְּׁלֵבִים אַרְזֵי־זֵרַי׃ בְּקֹדֶר וּכְרוּבִים וְעַל־הַשְּׁלֵבִים כֵּן

מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאַרְזֵי־זֵרַי וּלְבָקֶר לִיּוֹת מַעֲשֵׂה מוֹרֵד׃

וְאַרְבַּעַה אֹפְנֵי נְהֻשֶׁת לַמְּכֹנָה הָאֶחָת וּסְרֵנֵי נְהֻשֶׁת ל

וְאַרְבַּעַה פְּעֻמֹתָיו כְּתַפֵּת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיּוֹר הַכְּתָפוֹת

יִצְקוֹת מַעְבַּר אִישׁ לִיּוֹת׃ וּפִיהוּ מִבֵּית לְכַתְרֹת וּמַעְלָה 31

בְּאֲמֵר וּפִיהָ עֲגַל מַעֲשֵׂה־כֵן אִמָּה וְחֻצֵי הָאִמָּה וְגַם־עַל־

פִּיהָ מִקְלָעוֹת וּמִסְגְּרֹתֵיהֶם מִרְבָּעוֹת לֹא־עֲגִלוֹת׃

וְאַרְבַּעַת הָאֹפְנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגְּרוֹת וַיְדוֹת הָאֹפְנִים 32

בְּמִכּוֹנָה וְקוֹמַת הָאֹפֶן הָאֶחָד אִמָּה וְחֻצֵי הָאִמָּה׃

וּמַעֲשֵׂה הָאֹפְנִים כַּמַּעֲשֵׂה אֹפֶן הַמְּרַכְבָּה יְדוֹתָם 33

וְגִבֵּיהֶם וְחֻשְׁקֵיהֶם וְחֻשְׁרֵיהֶם הַכֹּל מוֹצֵק׃ וְאַרְבַּע 34

כְּתָפוֹת אֵל אַרְבַּע פְּנוֹת הַמְּכֹנָה הָאֶחָת מִן־הַמְּכֹנָה

כְּתָפֶיהָ׃ וּבְרָאֵשׁ הַמְּכֹנָה חֻצֵי הָאִמָּה קוֹמָה עֲגַל סָבִיב לָה

וְעַל רֹאֵשׁ הַמְּכֹנָה יִרְתֶּיהָ וּמִסְגְּרֹתֶיהָ מִמֶּנָּה׃ וַיִּפְתַּח 36

עַל־הַלְּחֹת יְדוֹתֶיהָ וְעַל־וּמִסְגְּרֹתֶיהָ כְּרוּבִים אַרְזֵי־זֵרַי

וְתַמְרֹת כַּמַּעַר־אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב׃ כִּנּוֹת עֲשֵׂה אֶת 37

עֵשֶׂר הַמְּכֹנֹת מוֹצֵק אֶחָד מִדָּה אֶחָת קָצַב אֶחָד

לְכַלְהֶנָּה Cccc 3 ג ג ג ג

ק. 36. v. עד כאן הפטרת ויקהל. v. 27. כצל. v. 26.

מסגרתיה

† in fuffione illius, v. 2. Chron. 4. 3.

† scilicet, v. 19.

† tabule

† subter

† canthi radii

† juxta calculaturam

38 לְכַלְהֲנָהּ : וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה כִּירוֹת נְחֹשֶׁת

אַרְבָּעִים פֶּת יָבִיל הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בָּאֵמָה הַכִּיּוֹר
הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל-הַמְּכוּנָה הָאֶחָת לְעֹשֶׂר

39 הַמְּכוּנֹת : וַיִּתֵּן אֶת-הַמְּכוּנֹת חָמֵשׁ עַל-כַּתֵּף הַכִּיּוֹר
מִיָּמִין וְחָמֵשׁ עַל-כַּתֵּף הַכִּיּוֹת מִשְּׂמָאלוֹ וְאֶת-הַיָּם נָתַן
מִכַּתֵּף-הַכִּיּוֹת הַיְּמָנִית קֶדְמָה מִמּוֹל נֹגֵב :

מ וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת-הַכִּירוֹת וְאֶת-הַיְּעִיעִים וְאֶת-הַמְּזוֹרְקוֹת
וַיָּבֵל חִירָם לְעֹשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה

41 לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה : עַמֻּדִים שְׁנָיִם וְגִלְת הַכְּתָרֹת
אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמֻּדִים שְׁתֵּי וְהַשֹּׁבְבוֹת שְׁתֵּים
לְכַפּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ

42 הָעַמֻּדִים : וְאֶת-הָרַמְעִים אַרְבַּע מְאוֹת לְשֵׁנֵי הַשֹּׁבְבוֹת
שְׁנֵי-טוּרִים רַמְעִים לְשֹׁבְבָה הָאֶחָת לְכַפּוֹת אֶת-שְׁתֵּי

43 גִּלְוֹת הַכְּתָרֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמֻּדִים : וְאֶת-הַמְּכוּנֹת

44 עָשָׂר וְאֶת-הַכִּיּוֹת עֲשָׂרָה עַל-הַמְּכוּנֹת : וְאֶת-הַיָּם
מִה הָאֶחָד וְאֶת-הַבְּקָר שְׁנָיִם עֲשָׂר תַּחַת הַיָּם : וְאֶת-הַסִּירוֹת
וְאֶת-הַיְּעִיעִים וְאֶת-הַמְּזוֹרְקוֹת וְאֶת-כָּל-הַכְּלִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת
46 מְרֹט : כְּכַבֵּד הִירְדּוֹ יַעֲקֹם הַמֶּלֶךְ כַּמַּעֲבָה הָאֲדָמָה

46 fin ar-
gilla

47 בֵּין סָבוֹת וּבֵין צִרְתָּן : וַיִּנְגַח שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-הַכְּלִים

48 מִרֶב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה

אֶת-כָּל-הַכְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה אֶת-מוֹבַח הַזֶּהָב וְאֶת-

49 הַשְּׁלֵחָן אֲשֶׁר עָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב : וְאֶת-הַמְּנֹרוֹת

חָמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ מִשְּׂמָאל לְפָנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוֹר

ג וְהַפָּרָח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלַקְחִים זָהָב : וְהַסְּפֹת וְהַמְּזוֹרְקוֹת

49 card-
nes

וְהַמְּזוֹרְקוֹת וְהַכְּפֹרֹת וְהַמַּחֲתוֹת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת

לְדַלְתוֹת הַכִּיּוֹת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים לְדַלְתֵי הַכִּיּוֹת

51 לְהִיבֵל זָהָב : וַתִּשְׁלַם כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר

עָשָׂה

הפסרת ויקהל כמנהג אשכנזים הוא הפסרת v. 40.
עז כאן v. 51 האלה ק' v. 45 פקודי כפי הספרדים.
הפסרת פקודי כמנהג אשנזים ii.

labra enca.

& reliqua
supellex
templi.

עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אביו את הפסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באצרות בית יהוה :

אז יקהל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי א
 המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה
 ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד
 היא ציון: ויקהלו אל המלך שלמה כל איש
 ישראל בירח האתנים בחג הוא החדש השביעי:
 ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים את הארון:
 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
 הקדש אשר באהל ויעלו אתם הכהנים והלוים:
 והמלך שלמה וכל עבד ישראל הנועדים עליו אתו ה
 לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
 ימנו מרב: ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל
 מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל החת
 כנפי הכרוכים: כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
 הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל כדיו מלמעלה:
 ויארכו הכדים ויראו ראשי הכדים מן החדש על פני
 הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה: אין
 בארון רק שני לחות האכנים אשר הנח שם משה
 בחרב אשר פרת יהוה עם בני ישראל בצאתם מארץ
 מצרים: ויהי בצאת הכהנים מן הקדש והענו מלא את
 בית יהוה: ולא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענו
 כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: אז אמר
 שלמה יהוה אמר לשון בערפל: פנה בניתי בית זבל
 לך מכון לשבתך עולמים: ויסב המלך את פניו ויברך
 את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: ויאמר
 ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבני
 ובידו

CAP. VII. VIII. Conuoca Populi ferribus,

& arca in ducta,

Deus gratie apparer Salomo, ptiis ei acti

הפסרת יום שני של סוכות 2:2

16 ובידו מלא לאמר: מן היום אשר הוצאתי את עמי את
 ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
 לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-
 17 עמי ישראל: ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם
 18 יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר
 היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם
 19 לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי אם יבנה היצא
 כ מחלציה הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את דברו
 אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל
 כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
 21 ישראל: ואשם שם מקום לארון אשר שם ברית
 יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאנו אתם מארץ
 22 מצרים: ויעמד שלמה לפני מופת
 יהוה נגד כל קהל ישראל ויפרש בפיו השמים:
 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוה אלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת שומר חברית והחסד
 24 לעבדיך החלכים לפניך בכל לבם: אשר שמרת
 לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיה
 כה ובידך מלאת פיוס הזה: ועתה יהוה אלהי ישראל
 שומר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא
 יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם
 ישמרו בניה את דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני:
 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת
 לעבדך דוד אבי: כי האמנם ישב אלהים על הארץ
 27 חנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוה אף כי הבית
 הזה אשר בנית: ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו
 יהוה אלהי לשמע אל הרנח ואל תתפלח אשר עבדך
 29 מתפלל לפניך היום: לחיות עינך פתחת אל הבית

*23 allexit dominus deo israel
 ut h. deo in celo habitet: sic fuit tu
 na deus: ex latere pacem et pi
 sionem non habuit: amabatque
 de facie sua in toto corde suo.*

*27 quoniam cum velle habitabit deus
 super terra: non erit et factus erit
 in non conturbat te, quam quia de
 mus hanc quam desideramus.*

precibus,

הזה

v. 22. יעד כאן הפטרת יום ב' של סוכות v. 26.
 חסר י' v. 29. ידברך ק

הוזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה שמי שם
 לשמע אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
 הזה: ושמעת אל תחנונת עבדך ועמך ישראל אשר ל
 יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
 שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: את אשר יחטא 3
 איש לרעהו וגשאו בו אלה להאלתו ובא אלה לפני
 מוצקה בבית הזה: ואתה תשמע השמים ועשית 3
 ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו
 ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו: בהנהגה 3
 עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו לך ושבו אליך
 והודו את שמך והתפללו והתחנונו אליך בבית הזה:
 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל 3
 והשבתם אל הארמה אשר נתת לאבותם:
 בהעצר שמים ולא יהיה מטר כי יחטאו לך לח
 והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם
 ישובו כי תענם: ואתה תשמע השמים וסלחת 3
 לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את הדרך
 חטובה אשר ילכו בה ונתתה מטר על ארצה אשר
 נתתה לעמך לנחלה: רעב כי יהיה בארץ דבר 3
 כי יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
 איבו בארץ שערו כל נגע כל מחלה: כל תפלה 3
 כל תחנון אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל
 אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש בפיו אל הבית הזה:
 ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית 3
 ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
 ידעת לבדך את לבב כל בני האדם: למען יראוה 3
 כל הימים אשר הם חיים על פני הארמה אשר נתתה
 לאבתנו: ונס אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל 4
 דוד דוד Dddd הוא

39, et tu accipis in oculis, sicut habita
 lionis, tunc, et porces ac facis, debitas
 vno secundum omnes vias suas, cuius
 cognoscit cor eius: Nam tu agis, vobis
 tu, cor omnium filiorum hominum.

42 הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך: כי ישמעון את-
 שמך הגדול ואת-דרך החזקה וזרעה הנטויה ובה
 43 והתפלל אל-הבית הזה: אתה תשמע השמים מכון
 שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליה הנכרי למען
 ידעון כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך
 ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר
 44 בניתי: כי יצא עמך למלחמה על-איבו בדרך
 אשר תשלחם והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר
 מה בחרת בה והבית אשר-בניתי לשמך: ושמעת השמים
 46 את-תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: כי
 יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת-כם
 ונתתם לפני אויב ושבוים שביהם אל-ארץ האויב
 47 רחוקה או קרובה: והשיבו אל-לפס בארץ אשר נשבו-
 שם ושבנו והתחנונו אליה בארץ שביהם לאמר הטאנו
 48 והעונו רשענו: ושבנו אליה בכל-לככם ובכל-נפשם
 בארץ איביהם אשר-שבו אתם והתפללו אליה דרך
 ארצם אשר-נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית
 49 אשר-בנית לשמך: ושמעת השמים מכון שבתך את-
 תפלתם ואת-תחנונם ועשית משפטם: וסלחת לעמך
 אשר חטאו-לך ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם
 51 לרחמים לפני שביהם ורחמים: כי-עמך ונהלתה הם
 52 אשר הוצאת ממצרים מתוך כוד הפרול: להיות עיניך
 פתוח אל-תחנונת עבדך ואל-תחנת עמך ישראל
 53 לשמע אליהם בכל קראם אליה: כי-אתה הבדלתם
 לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה
 עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים אדני יהוה:
 54 ויהי וככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את-כל
 התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע
 על

non est homo, qui non peccet.

הפטרת שמיני חג עצרת. v. 54. בניתי ק' 48. v.

Benedictionibus & sacrificiis sollempnibus confectionem peragit.

על ברכיו וכפיו פְּרִשׁוֹת הַשָּׁמַיִם: וַיַּעֲמֵד וַיְבָרֵךְ אֶת כָּל־נֶחַד
 קַהֲל־יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן 56
 מִנוּחַח לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כָּפַל אֲשֶׁר דָּבַר לֵאמֹר לֵאמֹר
 מִכָּל דְּבָרֵי הַטּוֹב אֲשֶׁר דָּבַר בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ: יְהִי יְהוָה 57
 אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יִעֻבְכֶּנּוּ וְאֶל־
 יִשְׁשָׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבַבְנוּ אֵלָיו לְלַכַּת בְּכָל־דַּרְכָיו וּלְשַׁמֵּר 58
 מִצִּוְתָיו וְחֻקֵּינוּ וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי 59
 דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קְרָבִים אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַיִּמְסַלְּלֵנָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ 60
 כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים אֵין עוֹד: וְהָיָה לְבַבְכֶם שָׁלוֹם 61
 עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכַּת בְּחֻקָיו וּלְשַׁמֵּר מִצִּוְתָיו כְּיוֹם
 הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זִבְחִים זִבַּח לִפְנֵי 62
 יְהוָה: וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זִבְחֵי הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר זָבַח 63
 לַיהוָה בְּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֵלֶּף וּצְאֵן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 אֵלֶּף וַיַּחֲנֹכוּ אֶת־בַּיִת יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 בְּיוֹם הַהוּא קָדַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־הַתּוֹךְ הַחִצֵּר אֲשֶׁר לִפְנֵי 64
 בַּיִת־יְהוָה כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת
 חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים כִּי־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטָן
 מִהַכִּיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים:
 וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בַּעֲרַת־הָהִיא אֶת־הַחֹךְ וְכָל־יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ 65
 קָהֵל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֲמַר עַד־נַחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁבַעַת יָמִים אַרְבַּעַה עֶשְׂרֵי יוֹם:
 בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת־הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיִּלְכְּוּ 66
 לְאַחֲלֵיהֶם שִׂמְחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: וַהֲיִי כְּכָל־זֶה א
 שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת־בַּיִת יְהוָה וְאֶת־בַּיִת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־כָּל־
 חֻשְׁקֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת: וַיֵּרָא יְהוָה 2
 אֵל

57. Ut dicitur in regibus rebus, p...
 58. ad faciendam in clero cor...
 59. ut dicitur in regibus rebus, p...
 60. ut dicitur in regibus rebus, p...

CAP. IX. Rex novus nota Dei apparitione & promissis.

Dddd 2 דרדב אל

עד כאן הפטרת שמיני חג עצרת. v. 66.

confirmatus

3 אל-שלמה שנית כאשר נראה אליו בגבעון : ויאמר
יהוה אליו שמעתי ארת תפלתך וארת תחנונתך
אשר התחנונתה לפני הקדשתי את חבית הזה אשר
בנתה לשום שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל-
4 הימים : ואתה אסתלק לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתך חקי
ח ומשפט השמר : והקמתי את כסא ממלכתך על-
ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד אביך לאמר לא-
6 יכרת לך איש מעל כסא ישראל : אם שוב תשבון
אתם ובניכם מאחרי ולא תשמרו מצותי חקתי אשר
נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
7 והשתחיתם להם : והכרתי את ישראל מעל פני
הארמה אשר נתתי להם ואת חבית אשר הקדשתי
לשמי אשלח מעל פני והיה ישראל למשל ולשנייה
8 בכל העמים : וחבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו
ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
9 ולבית הזה : ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם
אשר הוציא את אבתם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים
אחרים וישתחוו להם ויעבדום על כן הכי יהוה עליהם
י את כל הרעה הזאת : ויהי מקצה עשרים
שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה
11 ואת בית המלך : חירם מלך צר נשא את שלמה
בעצי ארזים ובעצי ברושים ובוהב לכל חפצו או יתן
12 המלך שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל : ויצא
חירם מצר לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא
13 ישרו בעיניו : ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי
אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה :
14 וישלח חירם למלך מאה ועשרים ככר זהב :
זה

Hiram 20. vrbes reddid.

וישתחוו ק 9. ו

וזה דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את־מו
 בית יהוה ואת־ביתו ואת־המלוא ואת־הזמית ירושלים
 ואת־הצר ואת־מגדו ואת־גור : פרעה מלך־מצרים 6
 עלה וילכד את־גור וישרפה באשו ואת־הפנעני הישב
 בעיר הרג ויתנה שלדים לבתו אשרת שלמה : ויבן 7
 שלמה את־גור ואת־בית הרון מחתון : ואת־בעלת 8
 ואת־תמר במדבר בארץ : ואת־כל־ערי המסכנות 9
 אשר היו לשלמה ואת־ערי הרכב ואת־ערי הפרשים
 ואת־חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובלבנון
 ובכל ארץ משלתו : כל העם הנותר מן־האמרי כ
 החתי הפרזי החוי והיבוס אשר לא־מבני ישראל
 המה : בניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא־ 21
 יכלו בני ישראל להחרים ויעלם שלמה למס־עבד
 עד היום הזה : ומבני ישראל לא־נתן שלמה עבד־כי־ 22
 הם אנשי המלחמה ועבדיו ושוריו ושלישיו ושרי רכבו
 ופרשיו : אלהו שרי הנצבים אשר על־ 23
 המלאכה לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם
 העשים במלאכה : אך בת־פרעה עלתה מעיר דוד אל־ 24
 ביתה אשר בנה־לה אז בנה את־המלוא : והעלה כה
 שלמה שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על־המזבח
 אשר בנה ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם
 את־הקבות : ואני עשה המלך שלמה בעציון־גבר אשר 26
 את־אילות על־שפת ים־סוף בארץ אדום וישלח חירם
 באני את־עבדיו אנשי־אניות ידעי הים עם עבדי שלמה
 ויבאו אופירה ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים 28
 ככר ויבאו אל־המלך שלמה : ומלכת־שבא א
 שמערת את־שמע שלמה לשם יהוה ותבא לגסתו
 בחודות ותבא ירושלמה בחיל כבוד מאד גמלים נשאים 2
 בשמים

Oppida quodam & aduicia reparat.

Reliquis Ganaan tributum imponit.

Cultum publicum obferat.

Classen in Ophir mittit.

Regina Sabae sapientiam Salomonis explorat.

דדדג Dddd3 בשמים

ו.18. קמץ בזק v.17. תרמר ק

בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה
 3 ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבכה : ויגד לה
 שלמה את כל דברייה לא היה דבר נעלם מן המלך
 4 אשר לא הגיד לה : ותרא מלכת שבא את כל חכמת
 ה שלמה והבית אשר בנה והמאכל שלהנו ומושב עבדיו
 ומעמד משרתיו ומלבישיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה
 6 בית יהוה ולא היה בה עוד רוח : ותאמר אל המלך
 אמת היה הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל
 7 חכמתך : ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
 ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי הוספת חכמה
 8 וטוב אל השמועה אשר שמעתי : אשרי אנשיך אשרי
 עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את
 9 חכמתך : יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
 על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלם
 וישמך למלך לעשות משפט וצדקה : ותתן למלך מאה
 ועשרים ככר זהב בשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא
 בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה מלכת שבא
 11 למלך שלמה : וגם אני חירם אשר נשא זהב מאפיר
 הביא מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה :
 12 ויעש המלך את עצי האלמגים מסעד לבית יהוה
 ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא כן עצי
 13 אלמגים ולא נראה עד היום הזה : והמלך שלמה נתן
 למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר
 נתן לה כי יד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
 14 ועבדיה : ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
 15 בשנה אחת שש מאות ששים ושש ככר זהב : לבד
 מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל מלבי הערב
 16 ופחות הארץ : ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב
 שחוט

& predicat.

& datus ac-
ceptisque
Douis Do-
mum redit.

† in fir-
mamen-
tum.

† mer-
catuta.

Annui redi-
tus Salom.

ejusd. arma-
tura.

שחוט שש מאות זהב יעלה על הצנה האחת: ושלוש 17
מאות מגנים זהב שחוט שלשת מנים זהב יעלה על-

המגן האחר ויתנם המלך בית יער הלבנון: ויעש 18

המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מופז: שש מעלות 19
לכסה וראש עגול לכסה מאחריו ודת מזה ומזה אל-

מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים כ
עשר אריות עמדים שם על שש חמעלות מזה ומזה לא-

נעשה כולל מלכות: וכל כלי משקה המלך שלמה 21
זהב וכל כלי בית יער הלבנון זהב סגור אין כסף לא

נחשב בימי שלמה למאומה: כי אני תרשיש למלך בלם 22
עם אני חרם אחת לשלוש שנים תבוא אני תרשיש

נשאת זהב וכסף שנהבים וקפיוסות כיים: ויגדל המלך 23
שלמה מכל מלכי הארץ לעשה ולחכמה: וכל הארץ 24

מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
אלהים בלבו: והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף הכ
וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים ובר-

שנה בשנה: ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהיו לו 26
אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים

וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם: ויתן המלך 27
את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן

בשקמים אשר בשפלה לרב: ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקורה סחרי המלך יקחו מקורה

במחיר: ותעלה ותצא מרפבה ממצרים בשש מאות
כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים

ולמלכי ארם בידם יצאו: והמלך שלמה אהב א
נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מאביות עמניות

ארמית צדנות חתית: מן הגוים אשר אמר יהוה אל- 2
בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבאו בכם אכן יטו

את

v. 19. bis. כצל

chronus,

†puriffi. I 9
mo

diuitiz.

Febora, 23
z. Chr. 9:
21.
Simias.
ib.
Ipavon-
nes, ib.

equitatus &
curtus &c.

CAP. XI.
Lapfus in Polygamiam &
idololatriam.

את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה:
 3 ויהיו לו נשים שרות שבע מאות ופילגשים שלש מאות
 4 ויטו נשיו את לבו ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את
 לבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבו שלם עם
 ה יהוה אלהיו כלבב דויד אביו: וילך שלמה אחרי
 6 עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקן עמנים: ויעש
 שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
 7 אביו: אז יבנה שלמה במה לכמוש שקן
 מואב בהר אשר על פני ירושלם ולמלך שקן בני
 8 עמון: וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
 9 לאלהיהן: ויתאנף יהוה בשלמה כי נטה לבו מעם
 יהוה אלהי ישראל הנראה אליו פעמים: וצוה אליו
 על הדבר הזה לבלתי לבת אחרי אלהים אחרים ולא
 שמר את אשר צוה יהוה:

Hinc izatus
 Deus regni
 diuisionem ei
 minatur,

11 ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה זאת עמך ולא
 שמרת בריתי וחקתי אשר צויתי עליך קרע אקרע את
 12 הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: אך בימך לא
 13 אעשה למען דוד אביך מיד בנה אקרענה: רק את
 כל הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנה למען
 14 דוד עבדי ולמען ירושלם אשר בחרתי: ויקם
 יהוה שטן לשלמה את הרד האדמי מזרע המלך הוא
 15 טו באדום: ויהי בהיות דוד את אדום בעלוה יואב שר
 16 הצבא לקבר את החללים ויהי כל זכר באדום: כי
 ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית
 17 כל זכר באדום: ויברה אדר הוא ואנשים אדמים
 18 מעבדי אביו אתו לבוא מצרים והרד גער קטן: ויקמו
 ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו
 מצרים אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית ולחם אמר
 לו

hospesque ei
 excitat Ha-
 dad Edo-
 mazum,

קמין בזק 13

לו וארץ גתן לו: וימצא הדר חן בעיני פרעה מאד ויתן לו
 לו אישה את אחות אשתו אחות תחפנים הנבירה:
 ותלד לו אחות תחפנים את גנבת בנו ותגמלהו כ
 תחפנס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
 בני פרעה: וחדר שמע במצרים כי שכב דוד עם
 21 אבתיו וכימת יואב שר הצבא ויאמר הדר אל פרעה
 שלחני ואלך אל ארצי: ויאמר לו פרעה פי מה אתה
 22 חסר עמי והנה מבקש ללכת אל ארצה ויאמר לא כי
 23 שלח תשלחני: ויקם אלהים לו שטן את רזון בן
 אלדע אשר ברח מאת הדר עור מלך עובד ארניו:
 ויקפץ עליו אנשים ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו
 24 דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק: ויהי שטן לישראל כה
 בלימי שלמה ואת הרעה אשר הדר ויקץ בישראל
 וימלך על ארם:

Refonem,

26 וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדה ושם אמו צרועה
 27 אישה אלמנה עבר לשלמה וירם יד במלך: וזה הדרך
 אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המלוכה סגור
 28 את פרץ עיר דוד אביו: והאיש ירבעם גבור חיל
 וירא שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
 29 אותו לכל סבל בית יוסף: ויהי בעת

& Ieroboamum.

cui 10 tribus assignatz.

30 היא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני
 הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חרשה ושניהם
 לברם בשרה: ויתפש אחיה בשלמה החרשה אשר ל
 31 עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: ויאמר לירבעם קח
 לך עשר הקרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני
 קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
 32 השבטים: והשבט האחד יהיה לו למען עבדי דוד
 ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
 ישראל

Eccc ההה

33 ישראל יעזוב אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין
לכמוש אלהי מואב ולמלכס אלהי בני עמון ולא יהלכו
בדרך לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטיו כדור אביו:
34 ולא אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו כל
ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר
לה מצותי וחקתי : ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה
36 לך את עשרת השבטים : ולבנו אתן שבט אחד למען
היות ניר לדוד עבדי כל הימים לפני בירו שלם העיר
37 אשר בחרתי לי לשום שמי שם : ואתה אקח ומלכת
38 בכל אשר תאוו נפשך והיית מלך על ישראל : והיה
אם תשמע את כל אשר אצוה והלכת בדרך ועשית
הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד
עבדי והייתי עִקֶף ובנתי לך בית נאמן כאשר בנתי
39 לדוד ונתת לך את ישראל : ואענה את זרע דוד למען
מ זאת אך לא כל הימים : ויבקש שלמה
להמית את ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל-
שישק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה :
41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלאוהם
42 כתבים על ספר דברי שלמה : והימים אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה :
43 וישב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך
א רחבעם בנו תחתיו : וילך רחבעם
שבם כי שבם בא כל ישראל לחמליה אתו :
2 ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עורנו
במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב
3 ירבעם במצרים : וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם
וכל קהל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר :
4 אביה הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדתי
אביך

ויבא ק 3. v. הא נחה 39. v. קמץ בזק 37. v.

Salomonis obitus.

GAP. יב
XII.
Eius fil. Re-
habcam onca
za populi re-
mittere re-
nuens,

אבי
ואב
העם
עמי
מעני
לא
ודבר
המ
דבר
אליה
אשר
עלי
תאמ
אחי
ענה
ואני
אשר
רוב
אלי
אחי
הלך
עולם
בקר
מעם
אחי
אחי
אחי

אָבִיָּה הַקִּשָּׁה וּמַעֲלוֹ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר־נָתַן עֲלֵינוּ וְנַעֲבֹדָהּ :
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְכוּ־עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וַיֵּלְכוּ הַ
 הָעָם : וַיִּזְעַן הַמֶּלֶךְ רַחֲבֵעַם אֶת־הַזִּקְנִים אֲשֶׁר־הָיוּ 6
 עֹמְדִים אֶת־פְּנֵי שַׁלְמֵה אָבִיו בְּחִיתוֹ חַי לֵאמֹר אֵיךְ אַתֶּם
 נוֹעְצִים לְהַשִּׁיב אֶת־הָעָם הַזֶּה דָּבָר : וַיִּדְבֹר אֵלָיו 7
 לֵאמֹר אִם־הָיוּם תַּחֲיֶיהָ עָבַד לְעַם הַזֶּה וְעַבַדְתֶּם וְעִנִּיתֶם
 וְדַבַּרְתֶּם אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים וְהָיוּ לָהּ עֲבָדִים כָּל־
 הַיָּמִים : וַיַּעֲזֹב אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ וַיִּזְעַן אֶת־ 8
 הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים לִפְנָיו : וַיֹּאמֶר 9
 אֲלֵיהֶם מַה אַתֶּם נוֹעְצִים וְנִשְׁיֵב דָּבָר אֶת־הָעָם הַזֶּה
 אֲשֶׁר דָּבְרוּ אֵלַי לֵאמֹר הֲקֵל מִן־הָעֵל אֲשֶׁר־נָתַן אָבִיָּה
 עֲלֵינוּ : וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר כֹּה 10
 תֹּאמַר לְעַם הַזֶּה אֲשֶׁר דָּבְרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיָּה הַכֶּבֶד
 אֶת־עֲלָנוּ וְאַתָּה הֲקֵל מַעֲלֵנוּ כֹּה תִּדְבַר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי
 עָבָה מִמֶּתְנֵי אָבִי : וְעַתָּה אָבִי הָעַמִּים עֲלֵיכֶם עַל כָּבוֹד 11
 וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי
 אֶיִּסַּר אֶתְכֶם בְּעַקְרָבִים : וַיְבֹר וַיִּרְבֶּעַם וְכָל־הָעָם אֶל־ 12
 רַחֲבֵעַם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דָּבַר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ
 אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי : וַיִּזְעַן הַמֶּלֶךְ אֶת־הָעָם קִשָּׁה וַיַּעֲזֹב 13
 אֶת־עֲצַת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר יַעֲזֹהוּ : וַיִּדְבֹר אֲלֵיהֶם בְּעֲצַת 14
 הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכֶּבֶד אֶת־עַלְכֶם וְאֲנִי אֶסִּיף עַל־
 עַלְכֶם אָבִי יִסַּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֶיִּסַּר אֶתְכֶם
 בְּעַקְרָבִים : וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם כִּי־הִיתָה סִּפָּה 15
 מֵעַם יְהוָה לְמַעַן הָקִים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה בְּיַד
 אַחִיהַּ הַשִּׁלְטָנִי אֶל־יִרְבֵּעַם בֶּן־נֶבֶט : וַיִּרְא כָּל־יִשְׂרָאֵל 16
 כִּי־לֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעָם וַיִּשְׁבוּ הָעָם אֶת־הַמֶּלֶךְ
 דָּבָר לֵאמֹר מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדוֹד וְלֹא־נַחֲלָה בְּבֹדֵי־שֵׁי
 לְאַחֵיךָ יִשְׂרָאֵל עַתָּה רְאֵה בֵּיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 הַהֵהָּהָה 2 Eccc לאהליו

& iuniorum
confilia le-
quens,

7 zevo-
lutio.

cum a se ab-
alienavit, ex-
cepta tribu
Juda.

ויבא ק' 12. v. יודברו ק' 7. v.

17 לאהלו: ובני ישראל השבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם:

18 וישלח המלך רחבעם את אורם אשר על-הים וירגמו כל-ישראל בו אבן וימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה:

Vnde Ieroboam Rex fit Ifraelitarum, quam pellice volens R. ehabeam defiliter iubeat a vate.

כ ויהי כשמע כל-ישראל כי-שב רחבעם וישלחו ויקראו אתו אל-העדה וימליכו אתו על-כל-ישראל לא היה

21 אחרי ברת דוד וולתי שבט-יהודה לבדו: ויבאו רחבעם ירושלים ויקהל את-כל-בית יהודה ואת-שבט בנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם-בית ישראל להשיב את-המלוכה לרחבעם בן-שלמה: ויהי דבר האלהים אל-שמעיה

23 איש-האלהים לאמר: אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל-כל-בית יהודה ובנימן ויתר העם לאמר: כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמו עם אחיכם בני-ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דבר יהוה וישבו ללכת כדבר

Ieroboam regnum firmatus oppida quadam munit, & cultum idololatriae instituit.

כה יהוה: ויבן רחבעם את-שכם בהר אפרים

26 וישב בה ויצא משם ויבן את-פנואל: ויאמר רחבעם

27 בלבן עתה תשוב הממלכה לבית-דוד: אם-יעלהו העם הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלים וישב לב העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני

28 וישבו אל-רחבעם מלך-יהודה: ויועזר המלך ולעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות ירושלים הנה

29 אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: וישם את האחד בבית אל ואת-האחר נתן בדרן: ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד-הן: ויעש את-בית

במות

ויבא ק' 21.

בָּמֹת וַיַּעַשׂ כְּהַנִּים מִקְצוֹת הָעָם אֲשֶׁר לֹא הָיוּ מִבְּנֵי לֵוִי:
 3 וַיַּעַשׂ יָרֵבֶעַם חָג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ כַּחַג אֲשֶׁר בִּיהוּדָה וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ כֶּן עָשָׂה
 בְּבֵית אֵל לִזְבַּח לַעֲגָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַעֲמִיד בְּבֵית אֵל
 אֶת־כַּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיַּעַל עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֲשֶׁר
 3 עָשָׂה בְּבֵית אֵל בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי
 בַּחֹדֶשׁ אֲשֶׁר־בָּרָא מִלְכָּד וַיַּעַשׂ חָג לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל
 עַל הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר: וְהִנֵּה אִישׁ אֱלֹהִים א

† finxit.
Neh. 6:8.

CAP. 12.
XIII.
Quo nomine
reprehensus
& punitus
per vatcm
missum.

בֶּא מִיהוּדָה בְּדַבַּר יְהוָה אֶל־בֵּית אֵל וַיִּרְבַּעַם עִמָּד עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְטִיר: וַיִּקְרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּדַבַּר יְהוָה וַיֹּאמֶר
 2 מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה־בֵן נֹלָד לְבֵית־דָּוִד
 וְאֲשִׁיחוּ שְׁמוֹ וּנְבַח עֲלֶיךָ אֶת־כַּהֲנֵי הַבָּמֹת הַמִּקְטִירִים
 עֲלֶיךָ וְעִצְמוֹת אָדָם יִשְׂרְפוּ עֲלֶיךָ: וְנָתַן בַּיּוֹם הַהוּא מִזְבֵּחַ
 3 לְאָמֹר זֶה הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה הִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ נִקְרָע
 וְנִשְׁפָּךְ חֲדָשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו: וַיְהִי כִשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבַר
 4 אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּבֵית אֵל וַיִּשְׁלַח
 יָרֵבֶעַם אֶת־יָדוֹ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ לְאָמֹר תִּפְשִׁהוּ וְתִיבֵשׁ
 יָדוֹ אֲשֶׁר־שָׁלַח עָלָיו וְלֹא יָכֹל לְהִשִּׁיבָה אֵלָיו: וְהַמִּזְבֵּחַ ה
 נִקְרָע וַיִּשְׁפָּךְ חֲדָשׁ מִן־הַמִּזְבֵּחַ כַּמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר נָתַן אִישׁ
 6 הָאֱלֹהִים בְּדַבַּר יְהוָה: וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל־אִישׁ
 הָאֱלֹהִים חַל־נָא אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל בְּעַד־י
 וְתִשָּׁב דַּי אֵלַי וַיַּחַל אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶת־פְּנֵי יְהוָה וְתִשָּׁב
 7 יָד־הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וַתְּהִי כַּבְּרָאשֵׁנָה: וַיְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ אֶל־
 אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּאֵח־אֶתִּי הַבִּיתָרָה וְסַעֲדָה וְאַתְּנָה לָךְ
 8 מִתָּר: וַיֹּאמֶר אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ אִם־תִּתֶּן־
 לִי אֶת־חֲצֵי בֵיתְךָ לֹא אֶבֶא עִמָּךְ וְלֹא־אֶכֶל לֶחֶם וְלֹא
 9 אֲשִׁת־מַיִם בְּמִקּוֹס־הַזֶּה: כִּי־כֵן צִוָּה אֶתִּי בְּדַבַּר יְהוָה
 לְאָמֹר לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא תִשְׁתֶּה־מַיִם וְלֹא תִשָּׁב

quem cum
diuertere ap.
R. egem nol-
let.

הההה 3 a Ecce בדרך

ו. 5. קמץ בזק. 3. י. מלכו ק. 33. v. הב דגושה. 23. v.
 הם בחטה קמץ. 7. v. קמץ בזק.

י בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר הִלַכְתָּ: וַיִּלֶךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְלֹא־שָׁב בְּדֶרֶךְ
 1 אֲשֶׁר בָּא בָּהּ אֶל־בַּיִת־אֵל: וַנְּבִיאֵי אֲחֵי
 זָקֵן יָשָׁב בְּבַיִת־אֵל וַיְכַזְּבוּ בְּנֹו וַיִּסְפְּרוּ לוֹ אֶת־כָּל־
 חַמְעֵשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה אִישׁ־הָאֱלֹהִים הַיּוֹם בְּבַיִת־אֵל
 אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּסְפְּרוּם לְאַבְיָהֶם:
 2 וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲבִיָּהֶם אִי־זָה הַדֶּרֶךְ חֲלָף וַיִּרְאוּ בְּנֵי
 אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא
 3 מִיְהוּדָה: וַיֹּאמֶר אֶל־בְּנָיו חֲבָשׁוּ־לִי הַחֲמֹור וַיַּחֲבִשׁוּ
 4 לוֹ הַחֲמֹור וַיִּדְבַּק עָלָיו: וַיִּלֶךְ אַחֲרַי אִישׁ הָאֱלֹהִים
 וַיִּמְצְאוּהוּ יֹשֵׁב תַּחַת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲאֵתָהּ אִישׁ־
 טו הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּאת מִיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אָנִי: וַיֹּאמֶר
 16 אֵלָיו לָךְ אֵתִי הַבַּיִתָּה וְאָכַל לֶחֶם: וַיֹּאמֶר לֹא אוֹכַל
 לָשׁוּב אֵתָךְ וּלְכֹזֵב אֵתָךְ וְלֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־
 17 אֲשַׁתָּה אֵתָךְ מִיִּם בְּמִקּוֹם הַזֶּה: כִּי־דָבַר אֵלַי בְּדַבַּר יְהוָה
 לֹא־תֹאכַל לֶחֶם וְלֹא־תִשְׁתֶּה שֵׁם מַיִם לֹא־תִשׁוּב
 18 לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־הִלַכְתָּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר לוֹ גַּם אֲנִי נָבִיא
 19 בְּמֹוֶךָ וּמִלֶּאךְ דִּבֶּר אֵלַי בְּדַבַּר יְהוָה לֵאמֹר תִּשְׁבְּהוּ
 אֵתָךְ אֶל־בַּיִתְךָ וְיֹאכַל לֶחֶם וַיִּשֶׁת מַיִם כַּחַשׁ לוֹ: וַיִּשָּׁב
 כ אֵתוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם בְּבַיְתוֹ וַיִּשֶׁת מַיִם: וַיְהִי הֵם יֹשְׁבִים אֶל־
 הַשְּׁלָחַן
 21 וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־בָּא מִיְהוּדָה
 לֵאמֹר בָּהּ אָמַר יְהוָה יַעֲזֹבֵי מְרִית פִּי יְהוָה וְלֹא שְׁמַרְתָּ
 22 אֶת־הַמְצִוָּה אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וַתֵּשֶׁב וַתֹּאכַל
 לֶחֶם וַתִּשֶׁת מַיִם בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ אֶל־תֹּאכַל
 לֶחֶם וְאֶל־תִּשֶׁת מַיִם לֹא־תִכּוֹז נִבְלַתְךָ אֶל־קִבְרֵי
 23 אֲבֹתֶיךָ: וַיְהִי אַחֲרַי אָכְלוּ לֶחֶם וְאַחֲרַי שְׁתוּתוֹ וַיַּחֲבִשׁ
 24 לוֹ הַחֲמֹור לְנָבִיא אֲשֶׁר הִשְׁיִבוֹ: וַיִּלֶךְ וַיִּמְצְאוּהוּ אַרְיָה
 בְּדֶרֶךְ וַיִּמְיָתוּהוּ וַתְּהִי נִבְלָתוֹ מִשְׁלַכְתָּ בְּדֶרֶךְ וְהַחֲמֹור
 עַמֵּד

פסקא באמצע פסוק v. 20.

alios vates Bethelenfis reduxit;

vnde a leone in via occisus,

עמד אצל והארזה עמד אצל הנבלה: והנה אנשים כה
עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת הארזה
עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא
הזקן ישב בה: וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך 26
ויאמר איש האלהים הויה אשר מרה את פי יהוה
ויתנהו יהוה לארזה וישברחו וימתו כדבר יהוה

& sepultus est
in Bethel.

27 החמור ויחבשו: וילך וימצא את נבלחו משלכת
בדרך וחמור והארזה עמדים אצל הנבלה לא אבל
הארזה את הנבלה ולא שבר את החמור: וישא 29
הנביא את נבלת איש האלהים וינחחו אל החמור
וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספר ולקברו: ויגח ל
את נבלחו בקברו ויספרו עליו הויה אחי: ויהי אחרי ל
קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי
בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמותי הניחו
את עצמותי: כי היה יהוה הדבר אשר קרא בדבר יהוה 32
על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר

33 בערי שמרון: אחר דבר הזה לא ישב
ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצורת העם כהני
במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במורת: ויהי 34
בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיר
מעל פני האדמה:

Ieroboam in
idololat. sub-
sistit:

2 בעת ההיא חלה אכיה בן ירבעם: ויאמר ירבעם א
לאשתו קומי נא והשתנית ולא ידעו כי אתי אשר
ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר
עלי למלך על העם הזה: ולקחת פיך עשרה לחם 3
ונקדים ונקבוק דבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה
לנער: ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא 4

CAP. 14.
XIV.
Cui de mor-
bo filii con-
sulentis, A-
chias proph.

בית
את ק' 14. v.

בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו

triste respon-
sum dedit de
infante fa-
milie eius
excidio;

hæc præca-
nitur
eius,

ה משיבו: ויהוה אמר אל אחיהו הנח אשת

ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא

בזה וכוה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנברה:

6 ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח ויאמר

באי אשת ירבעם למה זה את מתנברה ואנכי שלוח

7 אליך קשה: לכי אמרי לירבעם כה אמר יהוה אלהי

ישראל יען אשר הרמתיד מתוך העם ואתנה נגיד על

8 עמי ישראל: ואקרע את הממלכה מבית דוד ואתנה

לך ולא היית בעבדי דוד אשר שמר מצותי ואשר הלך

9 אחרי בכל לבבו לעשות רק הישר בעיני: ותרע

לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה לך אלהים

אחרים ומסכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי נדך:

י לכן הנני מביא רעה אל בית ירבעם והכרתי לירבעם

משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית

ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו: המת לירבעם

I Iffericus.

בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים

12 כי יהוה דבר: ואת קומי לכי לביתך בכאה רגליך

13 העירה ומת הילך: וספרו לו כל ישראל ומברו אתו

כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר יען נמצאו דבר

14 טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: והקים יהוה

לו מלך על ישראל אשר יכרית את בית ירבעם זה

טו היום ומה גם עתה: והכה יהוה את ישראל כאשר

& prospera
regni IsraëL
agitatione.

יגוד הקנה במים ונתש את ישראל מעל האדמה

הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר

16 יען אשר עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה: ויתן

את ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר

17 החטיא את ישראל: ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא

תרצתה

מלכים א יד
ויהוה אמר אל
אחיהו הנח אשת
ירבעם באה לדרש
דבר מעמך אל בנה
כי חלה הוא בזה
וכוה תדבר אליה
ויהי כבאה והיא
מתנברה: ויאמר
באי אשת ירבעם
למה זה את מתנברה
ואנכי שלוח אליך
קשה: לכי אמרי לירבעם
כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיד
מתוך העם ואתנה
נגיד על עמי ישראל:
ואקרע את הממלכה
מבית דוד ואתנה
לך ולא היית בעבדי
דוד אשר שמר מצותי
ואשר הלך אחרי בכל
לבבו לעשות רק הישר
בעיני: ותרע לעשות
מכל אשר היו לפניך
ותלך ותעשה לך
אלהים אחרים ומסכות
להכעיסני ואתי השלכת
אחרי נדך: לכן הנני
מביא רעה אל בית
ירבעם והכרתי לירבעם
משתין בקיר עצור
ועזוב בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגלל עד
תמו: המת לירבעם
בעיר יאכלו הכלבים
והמת בשדה יאכלו
עוף השמים כי יהוה
דבר: ואת קומי לכי
לביתך בכאה רגליך
העירה ומת הילך:
וספרו לו כל ישראל
ומברו אתו כי זה לבדו
יבא לירבעם אל קבר
יען נמצאו דבר טוב
אל יהוה אלהי ישראל
בבית ירבעם: והקים
יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרית את בית
ירבעם זה היום ומה
גם עתה: והכה יהוה
את ישראל כאשר יגוד
הקנה במים ונתש את
ישראל מעל האדמה
הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם
מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מכעיסים
את יהוה: ויתן את
ישראל בגלל חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר
החטיא את ישראל:
ותקם אשת ירבעם
ותלך ותבא תרצתה

18 ויסקרו אתו ^{F. lius meritur,}

וידברו כל ישראל כדבר יהוה אשר דבר ביה

עבדו אחיהו הנביא : ויתר דברי ירבעם אשר נלחם

2 ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי

3 ישראל : והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים

שנה וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו :

21 ורחבעם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים

ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה ומלך

בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם

22 מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית : ויעש

יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו מכל אשר עשו

23 אבתם בחטאתם אשר חטאו : ויבנו גם המה להם

במות ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל

24 עץ רענן וגם קרש היה כארץ עשו ככל התועבת הגוים

אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל : והי בשנה כח

החמישית למלך רחבעם עלה שושק מלך מצרים על

26 ירושלם : ויקח את אצרות בית יהוה ואת אצרות בית

המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב אשר

27 עשה שלמה : ויעש המלך רחבעם מהתם מגני נחשת

והפקיר על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך :

28 והיו מדיבא המלך בית יהוה ישאום הרצים והשיבום

29 אל תא הרצים : ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה

הלא המה כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :

ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים : ל

31 וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד

ושם אמו נעמה העמנית וימלך אבים בנו תחתיו :

ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אבים

א על יהודה : שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה

כת Ffff ו ו ו ו

שישק ק' 25. v.

F. lius meritur,

& Patet.

Rehabeam quoque alieno cultu se polluit,

& ab Egypt. Rege expugnatus

obit, cuius successor Abiam,

CAP. XV. Patre haud melior, eadem fata habuit.

Handwritten text in the right margin, likely a continuation of the biblical text or commentary.

3 בת אבישלום : וילך בכל חטאות אביו אשר עשה
 לפניו ולא יהיה לבבו שלם עסי יהוה אלהיו כלבב דוד
 4 אביו : כי למען דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם
 ה להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם : אשר
 עשה דוד את הישר בעיני יהוה ולא יסר מכל אשר
 6 צוהו כל ימי חייו רק בדבר אוריה החתי : ומלחמה
 7 היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו : ויתר דברי
 אבים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי יהודה ומלחמיה היתה בין אבים ובין
 8 ירבעם : וישכב אבים עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד
 9 וימלך אסא בנו תחמיו : ובשנת עשרים
 10 לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה : וארבעים
 ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת
 11 אבישלום : ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו :
 12 ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הגללים אשר
 13 עשו אבתיה וגם את מעכה אמו ויסרה מבירה אשר
 עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את מפלצתה
 14 וישרף בגחל קדרון : והבמות לאסרו רק לבב אסא
 טו היה שלם עם יהוה כל ימיו : ויבא את קדשי אביו
 16 וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים : ומלחמה היתה
 17 בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם : ויעל
 בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
 18 תת יצא ויבא לאסא מלך יהודה : ויקח אסא את כל
 הכסף והזהב הנותרים באוצרות בית יהוה ואת
 אוצרות בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם ממלך
 אסא אל בן הדד בן טברמן בן חויון מלך ארם הישב
 19 בדמשק לאמר : ברית ביני וביניך בין אבי ובין אביך
 הנרה שלחתי לך שחר כסף וזהב לך הפירה את
 בריתך

Huius Fil. A-
sa pius cul-
tum Dei in-
staurat,

bello a Basa
petitus, R.
Syria condu-
cto, cum a se
auertit.

המלך ק .v.18. וקדשי ק .v.15.

בְּרִיתְךָ אֶת־בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּעַל מֵעָלָיו וַיִּשְׁמַע כ
בן־הַדָּד אֶל־הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׂרֵי הַחִילִים אֲשֶׁר־
לוֹ עַל־עַרְי יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה אֶת־עֵינָיו וְאֶת־דָּן וְאֶת־אֵבֶל בֵּית־
מֵעֵבֶד וְאֶת־כָּל־כַּנְּרוֹת עַל־כָּל־אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיְהִי 21
כַּשְׁמַע בַּעֲשָׂא וַיַּחְדֵּל מִבְּנוֹת אֶת־הַרְמָה וַיָּשֶׁב בְּחֶרֶץָּהּ
וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת־כָּל־יְהוּדָה אֲיִן נָקִי וַיִּשְׂאוּ אֶת־ 22
אֲבָנֵי הַרְמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיִּבְנוּ בָּם
הַמֶּלֶךְ אָסָא אֶת־זֶבַע בְּנֵימָן וְאֶת־הַמְצַפָּה וַיִּתֵּר כָּל־ 23
דְּבָרֵי אָסָא וְכָל־גְּבוּרָתוֹ וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר
בָּנָה הֲלֹא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה רַק לַעֵת זְקֻנָתוֹ חָלָה אֶת־רַגְלָיו וַיִּשְׁכַּב אָסָא 24
עִם־אֲבָתָיו וַיִּקְבְּרוּ עִם־אֲבָתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ מִחֲתָנוֹ

וַנִּדְבַּב בֶּן־זֶרְבָבֶשׁ מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא כֹּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנַת־שֵׁשׁ וַיַּעַשׂ הָרַע 26
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדַרְךְ אָבִיו וַבַּחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְשֶׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן־אֲחִיָּה לְבֵית 27
יִשְׁשָׁכָר וַיִּבְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפָלִשְׁתִּים וַנִּדְבַּב
וְכָל־יִשְׂרָאֵל צָרִים עַל־גְּבַתּוֹן וַיִּמָּתְהוּ בַּעֲשָׂא בְּשֵׁנַת 28
שְׁלֹשׁ לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ מִחֲתָנוֹ וַיְהִי כַמְלֹכוֹ 29
הִכָּה אֶת־כָּל־בֵּית זֶרְבָבֶשׁ לֹא־הָשְׂאִיר כָּל־נִשְׁמָה
לְזֶרְבָבֶשׁ עַד־הַשְּׁמָדוֹ כַּדְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר בְּיַד־עַבְדּוֹ
אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי עַל־חַטָּאוֹת זֶרְבָבֶשׁ אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר ל
חָטָא אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּכַעֲסוֹ אֲשֶׁר חָכְעִים אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּר דְּבָרֵי נִדְבָב וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־ 31
הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל כָּל־ 32
יְמֵיהֶם

Nadabum totam eius Regem Basa dederit, & regnum Israel occupavit.

ו ו ו ו ב Ffff 2 בשנת

3 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה

על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה :

4 ויעש הרע בעיני יהוה וגלף בדרך ירבעם ובחטאתו

א אשר החטיא את ישראל ויהי דבר

2 יהוה אל יהוא בן חנני על בעשא לאמר : יען אשר

הרימתיך מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל

ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל

3 להכעיסני בחטאתם : הנני מקעיר אחרי בעשא

ואחרי ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בנבט :

4 חמת לבעשא בעיר יאכלו הכלבים וחמת לו בשדה

ה יאכלו עוף השמים : ויתר דברי בעשא ואשר עשה

וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי

6 הימים למלכי ישראל : וישכב בעשא עם

7 אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו מחתיו : וגם

ביד יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא

ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני יהוה

להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית ירבעם ועל אשר

הכה אתו :

8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה

9 בן בעשא על ישראל בתרצה שנתים : ויקשר עליו

עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא בתרצה שתה

י שכור בית ארצא אשר על הפית בתרצה : ויבא זמרי

ויכדו וימיתו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה

11 וימלך מחתיו : ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה

את כל בית בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו

12 ורעהו : וישמד זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה

13 אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא : אל כל חטאות

בעשא וחטאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטיאו

את

CAP. 17.
XVI.
Qui simile fa-
tum a Iehu
predictum
experitur a
Zimri.

את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלא הם כתובים 4
 על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 בשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך 5
 זמרי שבעת ימים בתרצה והעם הנים על גבתון אשר
 לפלשתים: וישמע העם התנים לאמר קשר זמרי 6
 וגם הבר את המלך וימלכו כל ישראל את עמלי
 ערצבא על ישראל ביום ההוא במחנה: ויעלה 7
 עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: ויהי 8
 בראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית
 המלך וישוף עליו את בית מלך באש וימת: על 9
 חטאתיו אשר חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת
 בדרך ירכעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את
 ישראל: ויתר דברי זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם 10
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 אז החלק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי 11
 תבני בנגינת להמליכו והחצי אחרי עמרי: ויחוק העם 12
 אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי תבני בנגינת
 וימת תבני וימלך עמרי: בשנת שלשים ואחת 13
 שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים
 עשרה שנה בתרצה מלך שש-שנים: ויקן את ההר 14
 שמרון מאת שמו בככרנים כסף ויבן את ההר ויקרא
 את שם העיר אשר בנה על שם שמו אדני ההר
 שמרון: ויעשה עמרי הרע בעיני יהוה וירע מכל אשר 15
 לפניו: וילך בכל דרך ירכעם בן נבט ובחטאתיו אשר 16
 החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל
 בהבליהם: ויתר דברי עמרי אשר עשה וגבורתו אשר 17
 עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל

quem Omnia
 occidit im-
 pietate om-
 nines vincens
 antecessores.

ובחטאתו ק. 26. הוא בסגול. 24. פתח באתנה. 22. v.

Handwritten text from the adjacent page, partially visible.

28 ישראל: וישבב עמרי עם אבתיו ויקבר בשמרון וימלך

29 אחאב בנו תחתיו: ואחאב בן עמרי מלך

על ישראל בשנת שלשים ושמונה שנה לאסא מלך

יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון

ל עשרים ושנים שנה: ויעש אחאב בן עמרי הרע בעיני

31 יהוה מפל אשר לפניו: ויהי הנקל לבתו בחטאות

זרבעם בן נבט ויקח אשה את איזבל בת אתבעל מלך

32 צידנים וילך ויעבר את הפעל וישתחולו: ויקסמו

33 לבעל בית הפעל אשר בנה בשמרון: ויעש אחאב את

האשררה ויוסף אחאב לעשות להכעים את יהוה

34 אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: כימיו

בנה חיאל בית האלי את יריחה באבירם בחרו יסדה

ובשניב צעירו הציב דלתיה כדבר יהוה אשר דבר בך

א יהושע בן נון: ויאמר אלהו התשבי מתשבי

גלעד אל אחאב חיי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי

לפניו אם יהיה השנים האלה מל ומטר כי אם לפי

דברי:

3.2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: לך מזה ופנית לך מדמה

4 ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: והיה

מהנחל תשתה ואר הערבים צייתי לכלכלך שם:

ה וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר

6 על פני הירדן: והערבים מביאים לו לחם ובשר בכלקר

7 ולחם ובשר בערב ומן המל ישתה: ויהי מקץ ימים

וייבש הנחל כי לא היה נשם בארץ:

9.8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: קום לך צרפתה אשר

לצידון וישבת שם חנה צייתי שם אשה אלמנה

לכלכלך: ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר

והנה שם אשה אלמנה מקששרת עצים ויקרא אליה

ויאמר

ו.34 ובשגוב ק

Achab tamen
eo peior, cul-
tor Baalis &
luci.

CAP. 17.
XVII.
Et Elias tri-
ennalem sic-
citatem indi-
care iussus
absconditur,
aque coruis
aliquandiu
paucitur.

dein a vidua
Sareptana,
cuius victum
mirabiliter
auget.

f pla-
centa
Pf. 35
26.

וַיֹּאמֶר קַח־נָא לִי מַעֲטִמִּים בְּבִלִי וְאַשְׁתָּהּ : וַתִּלְךָ :
 לָקַחְתָּ וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ וַיֹּאמֶר לָקַח־נָא לִי פֶת־לֶחֶם בִּיהָ :
 וַתֹּאמֶר חַי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם־יִשְׁלִי כְעֹג כִּי אִם־מֵלֶא :
 כִּי־קָמַח בְּכַד וּמַעַט־שֶׁמֶן בְּצַפְחַת וְהִנְנִי מְקַשֶּׁשֶׁת שְׁנַיִם
 עֵצִים וּבָאתִי וְעָשִׂיתִי־הוּ לִי וּלְבָנִי וְאֶכְלָנְהוּ וּמִתְנוּ וַיֹּאמֶר :
 אֵלָיָה אֲלֵיָהּ אַל־תִּירָאִי בְּאֵי עֲשֵׂי כַדְבָרָךְ אֲךָ עֲשֵׂי־לִי
 כְּשֵׁם עֵנָה קָטְנָה כִּרְאֵשְׁנָה וְהוֹצֵאת לִי וְלָךְ וּלְבָנְךָ תַעֲשֵׂי
 בְּאַחֲרָנָה : כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּד הַקָּמַח :
 לֹא תִכְלָה וּצְפַחַת הַשֶּׁמֶן לֹא תִחַסֵּר עַד יוֹם תִּתֵּן יְהוָה
 גִּשְׁם עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : וַתִּלְךָ וּמַעֲשֵׂה כַדְבָר אֵלָיָהוּ טו
 וְתֹאכַל הוּא וְיָחִיא וּבֵיתָה יָמִים : כִּד הַקָּמַח לֹא כָלְתָה :
 וּצְפַחַת הַשֶּׁמֶן לֹא חָסַר כַדְבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד
 אֵלָיָהוּ :

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָלָה בְּיַד־הָאִשָּׁה בְּעֵלְת הַבַּיִת :
 וַיְהִי חָלָיו חֹזֵק מְאֹד עַד אֲשֶׁר לֹא־נִזְוַתְרָה־בּו נִשְׁמָה :
 וַתֹּאמֶר אַל־אֲלֵיָהוּ מַה־לִּי וְלָךְ אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּאת אֵלָי :
 לְחֹזְקִי אֶת־עֹנִי וּלְחַמֵּית אֶת־בְּנִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיָה תְּנִי־
 לִי אֶת־בְּנֶךָ וַיִּקְחֵהוּ מִחִיקָה וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הָעֵלְיָה אֲשֶׁר־
 הוּא יֹשֵׁב שָׁם וַיִּשְׁכְּבֵהוּ עַל־מִשְׁתּוֹ : וַיִּקְרָא אֵל־יְהוָה כ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיָה הִנֵּם עַל־הָאֱלֹמָנָה אֲשֶׁר־אַנִּי מִתְגֹּדֵר
 עִמָּה הַרְעוֹת לְחַמֵּית אֶת־בְּנָהּ : וַיִּתְמַדֵּד עַל־הַיֶּלֶד :
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיִּקְרָא אֵל־יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיָה תִּשָּׁב־
 נָא נִפְשׁ הַיֶּלֶד הַזֶּה עַל־קִרְבּוֹ : וַיִּשְׁמַע יְהוָה בְּקוֹל :
 אֵלָיָהוּ וַתִּשָּׁב נִפְשׁ הַיֶּלֶד עַל־קִרְבּוֹ וַיְחִי : וַיִּקַּח אֵלָיָהוּ :
 אֶת־הַיֶּלֶד וַיִּרְדֵּהוּ מִן־הָעֵלְיָה הַבַּיִתָּה וַיִּתְּנֵהוּ לְאִמּוֹ :
 וַיֹּאמֶר אֵלֵיָהוּ רָאִי חֵי בְנֶךָ : וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־אֵלָיָהוּ :
 עַמָּה זֶה יָבִיעַתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים אָמַת וּדְבַר־יְהוָה בְּפִיךָ
 אָמַת : וַיְהִי יָמִים רַבִּים וּדְבַר יְהוָה הָיָה אֶל־
 אֵלָיָהוּ :

ac filium
mortuum in
vitam reuo-
cat.

CAR. P.
XVIII.
Tum Regem
adire

קמץ בזק v. 20. והוא ק. ib. היא ק. v. 15. תת ק. v. 14.
הפטרות כי תשא כמנ' אשכנז v. 1. קמץ בזק v. 21.

iusus, qui
diu cum qua-
suerat, ut ab
Obadia edo-
retur,

אליהו בשנה השלישית לאמר לה הראה אל-אחאב
 2 ואתנה מטר על פני האדמה : וילך אליהו להראות
 3 אל אחאב והרעב חזק בשמרון : ויקרא אחאב אל-
 עבדיו אשר על החפית ועבדיו היה ירא את יהוה
 4 מאד : ויהי בחקרית איזבל את נביאי יהוה ויקח
 עבדיו מאה נביאים ויחביאם חמשים איש במערה
 ה וכלכלם לחם ומים : ויאמר אחאב אל-עבדיו לה
 בארץ אל-כל-מעיני חמס ואל כל-הנחלים אולי
 נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מן-בהמה :
 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר-בה אחאב הלה בדרך
 7 אחד לבדו ועבדיו הלה בדרך אחד לבדו : ויהי
 עבדיו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על-
 8 פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו : ויאמר לו אני לה
 9 אמר לאדניך הנה אליהו : ויאמר מה חטאתי כי אתה
 10 נתן את-עבדך ביד אחאב להמיתני : חי יהוה
 אלהיך אם יש-גוי וממלכה אשר לא-שלה אדני שם
 לבקשך ואמרו אין והשביע את-הממלכה ואת-הגוי
 11 כי לא ימצא-בה : ועתה אתה אמר לה אמר לאדניך
 12 הנה אליהו : והיה אני אלה מאתך ורוח יהוה ישאף
 על-אשר לא-אדע וכאתי להגיד לאחאב ולא ימצא-
 13 והרגני ועבדך ירא את-יהוה מנער-י הלא הגד לאדני
 את אשר-עשיתי בהרג איזבל את נביאי יהוה ואחאב
 מנביאי יהוה מאה איש חמשים חמשים איש במערה
 14 ואכלכלם לחם ומים : ועתה אתה אמר לה אמר
 15 לאדניך הנה אליהו והרגני : ויאמר אליהו חי יהוה
 16 צבאות אשר עמדת לפניו כי היום אראה אליו : וילך
 עבדיו לקראת אחאב ויגדלו וילך אחאב לקראת
 17 אליהו : ויהי בראות אחאב את-אליהו ויאמר אחאב
 אליו

קמץ בזק v. 12. טהברמה ק' v. 5.

18 אלו האתה זה עבר ישראל : ויאמר לא עברתי את
 ישראל כי אם אתה ובית אביך בעזבכם את מצות
 יהוה ותלך אחרי הפעלים : ועתה שלח קבץ אלי את
 19 כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי הפעל
 ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה ארבע מאות
 אכלי שלחן איזבל : וישלח אחאב בכל בני ישראל כ
 20 ויקבץ את הנביאים אל הר הכרמל : ויש אלהו
 אל כל העם ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי
 הפעלים אם יהוה האלהים לבו אחריו ואם הפעל
 21 לבו אחריו ולא ענו העם אתו ויאמר אלהו אל
 העם אני נותרתי נביא ליהוה לבדי ונביאי הפעל
 ארבע מאות וחמשים איש : ויתנו לנו שנים פרים
 22 ויבחרו להם הפר האחד וינתנהו וישומו על העצים
 ואש לא ישומו ואני אעשה : את הפר האחר ונתת על
 העצים ואש לא אשים : וקראתם בשם אלהיכם ואני
 23 אקרא בשם יהוה והיה האלהים אשר יענה באש הוא
 האלהים ויען כל העם ויאמרו טוב הדבר : ויאמר כה
 אלהו לנביאי הפעל בחרו לכם הפר האחד ועשו
 ראשונה כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש לא
 תשימו : ויקחו את הפר אשר נתן להם ויעשו ויקראו
 24 בשם הפעל מחבקר ועד הצהרים לאמר הפעל עננו
 ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה :
 25 ויהי בצהרים ויהתל פהם אלהו ויאמר קראו בקול גדול
 כי אלהים הוא כי שית וכי שיג לו וכי דרך לו
 26 אולי ישן הוא וקץ : ויקראו בקול גדול ויתגדו
 כמשפטם בהרכות וכרמחים עד שפקד דם עליהם :
 27 ויהי בעבר הצהרים ויתנבאו עד לעלות המנחה ואין
 קול ואין ענה ואין קשב : ויאמר אלהו לכל העם גשו ל
 אלי

& populi per-
 fidiam incre-
 pat, Ba-his sa-
 cerdotes con-
 gregat, cus-
 que ad cul-
 tus sui veri-
 tatem mira-
 culo proban-
 dam prouoc-
 cat :

+ infelatio.

Gggg 1111

הפ' v. 21. הפמרת כי תשא כמנהג ספרד v. 20. דגושה

אלי ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
 31 ההרוס: ויקח אליהו שתים עשרה אבנים כמספר
 שבטי בני יעקב אשר היה דבר יהוה אליו לאמר
 32 ישראל יהיה שמך: ויבנה את האבנים מזבח בשם
 יהוה ויעש העלה כבית סאתים זרע סביב למזבח:
 33 ויערך את העצים וינמח את הפר וישם על העצים:
 34 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל
 לה העצים ואמר שנו וישנו ויאמר שלשו וישלשו: וילכו
 36 המים סביב למזבח וגם את העלה מלא מים: והיו
 בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יהוה אלהי
 אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים
 בישראל ואני עבדך וכדברך עשיתי את כל הדברים
 37 האלה: ענני יהוה ענני וירעו העם הזה כי אתה
 יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם אחרנית:
 38 ותפל אש יהוה ותאכל את העלה ואת העצים ואת
 האבנים ואת העפר ואת המים אשר בתעלה
 39 לחכה: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה
 מ הוא האלהים יהוה הוא האלהים: ויאמר אליהו להם
 תפשו את נביאי הפעל איש אלימלט מהם ויתפשו
 41 ויורדם אליהו אל נחל קישון וישחטם שם: ויאמר
 אליהו לאחאב עלה אכל ושתה כי קול המון הגשם:
 42 ויעלה אחאב לאכל ולשתות ואלהו עלה אל ראש
 43 הפרמל ויגהר ארצה וישם פגיו בין ברכו: ויאמר אל
 גערו עלה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין
 44 מאומה ויאמר שב שבע פעמים: והיו בשבעית ויאמר
 הגהעב קמנה בכי איש עלה מים ויאמר עלה אמר
 מה אל אחאב אסר ודר ולא יעצרה הגשם: והיו יער
 כה ועד כה וחשמים התקררו עבים ורוח ויהי גשם
 גדול

& victos iugular,

pluuiamque promissa & immissa,

עד כאן הפטרת כי תשא v. 39. יתיר י' v. 36.
 ברכיו ק' v. 42.

גדול וירקב אחאב וילך יורעאלה: ^o ויר יהודה ^{fugit in desertum.} 46

* sinait.

היתה אל אליהו וישנם מתניו וירץ לפני אחאב עד פאכה יורעאלה: ויגד אחאב לאיזבל את ^{CAP. יט XIX. Vbi ab ifabelle frustra quaesitus.} 4

כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את כל הנביאים בהרב: ותשלח איזבל מלאך אל ²

אליהו לאמר כה יעשו אלהים וכה יוספו כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם: וירא ³

ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע אשר ליהודה וינה את נערו שם: והוא הלך במדבר הרך יום ⁴

ויבא וישב תחת רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהיה קח נפשי כי לא טוב אנכי ⁵

מאתי: וישכב וישן תחת רתם אחד והנה זה ה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול: ויבט והנה ⁶

מראשתיו ענת רצפים וצפחת מים ויאכל וישת וישב וישכב: וישב מלאך יהודה שנית ויגע בו ויאמר ⁷

קום אכל כי רב מפה הדרך: ויקם ויאכל וישתה ⁸

וילך בכת האמילה החיה ארבעים יום וארבעים לילה עד הר האלהים הרב: ויבא שם אל המערה ⁹

וילן שם והנה דבר יהודה אליו ויאמר לו מה לך פה אליהו: ויאמר קנא קנאתי ליהודה אלי ¹⁰

צבאות כי עזבו בריתה בני ישראל את מזבחתיה הרסו ואת נביאיה הרגו בהרב ואותר אני לבדי ¹¹

ויבקשו את נפשי לקחתה: ויאמר צא ועמדת בהר ¹²

לפני יהודה והנה יהודה עבר ורוח גדולה ותק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהודה לא ברוח יהודה ואחר ¹³

הרוח רעש לא ברעש יהודה: ואחר הרעש איש לא באש יהודה ואחר האש קול דממה דקה: ויהי בשמע ¹⁴

אליהו וילט פניו באדרתו ויבא ויעמד תחת המערה והנה ^{Gggg 2 ב ז ז ז ז}

quillum (Puffst) : nunc Dominus tollit animam meam quia non longe ego sum patibz suis.

ab Angelo citatus, 40. die: & noctes abit Horebum, indeque ex spelunca euocatus a Deo.

פתח בזק v. 5. אחד ק v. 4. הפמרת פנחס v. 46.

14 והנה אליו קול ויאמר מִדֹּד לָךְ פֶּה אֱלֹהֵינוּ : ויאמר
קנא קנאתי ליהוה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי עֲזָבוּ בְרִיתְךָ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
בַחֶרֶב וְאוֹתָר אֲנִי לְבָרִי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ :

Aficiem Sy-
ria, & Iehu
Israel. Reges
vngere, Eli-
limque di-
scipulum
& facello-
rem assumere
subetur.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לָךְ שׁוֹב לְדַרְכֶּךָ 15

מִהַרְפֵּה רָמִישׁ וּבָאתָ וּמִשַׁחֲתָ אֶת־חֹזַל לַמֶּלֶךְ עַל־

16 אָרֶס : וְאֵת יְהוּא בֶן־נְמִישִׁי תְּמַשֵּׁחַ לַמֶּלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל

וְאֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־שַׁפְט מֵאֵבֶל מְהוֹלֵה תְּמַשֵּׁחַ לְנָבִיא

17 מַחְתִּיק : וְהָיָה הַנְּמַלֵּט מִחֶרֶב חֹזַל יָמִית יְהוּא וְהַנְּמַלֵּט

מִחֶרֶב יְהוּא יָמִית אֱלִישֶׁע : וְהַשְׂאֵרֵתִי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת

18 אֲלָפִים כָּל־חַבְרָכִים אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַפֶּעַל וְכָל־הַפֶּה

19 אֲשֶׁר לֹא־נִשְׁקָ לוֹ : וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וּמָצָא אֶת־אֱלִישֶׁע בֶּן־

שַׁפְט וְהוּא חָרַשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר צַמְדִים לִפְנָיו וְהוּא בִשְׁנַיִם

כ הָעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיו אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַח אֲדָרְתּוֹ אֵלָיו : וַיַּעֲזֹב

אֶת־הַבֶּקֶר וַיֵּרֶץ אַחֲרָיו אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֶּהנָּא לְאָבִי

וְלֵאֲמִי וְאֶלְכֶה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוֹב כִּי מַה־עֲשִׂיתִי

21 לָךְ : וַיֵּשֶׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צַמְד הַבֶּקֶר וַיִּזְבַּחְהוּ

וּבְכָל־י הַבֶּקֶר בִּשְׁלֹם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לַעַם וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְּסוּ וַיֵּלֶךְ

א אַחֲרָיו אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׂרַתְהוּ : 22 וּבֶן־הַבֶּדֶד מֶלֶךְ־

אָרֶס קָבַץ אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אֹתוֹ וְסוּם

2 וּרְכָב וַיַּעַל וַיַּצֵּר עַל־שִׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ : וַיִּשְׁלַח מִלְּאֲכָיִם

3 אֶל־אַחָאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הַעִירָה : וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר

בְּנֵי־הַבַּיִת כִּסְפָּה וְזַחְבָּה לִי הוּא וְנִשְׂיָהּ וּבְנֵיהֶם הַטּוֹבִים לִי

4 הֵם : וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדַבְּרֶךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ לָךְ

ה אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר־לִי : וַיֵּשְׁבוּ הַמִּלְּאֲכָיִם וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר

בְּנֵי־הַבַּיִת לֹא־אָמַר כִּי־שַׁלַּחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כִּסְפָּה וְזַחְבָּה

6 וְנִשְׂיָהּ וּבְנֵיהֶם לִי תִתֵּן : כִּי אִם־כָּעַת מֵחַר אֲשַׁלַּח אֶת־

עַבְדֵי אֱלֹהֶיךָ וְהִפְשִׁי אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־כְּתֵיבְךָ וְהָיָה

כָּל

Salomonis faciem in israel septu-
milla : omnia genera gentium non
curvaverunt se tibi; sed omnes eg-
gerunt opulenter et vani.

CAP. XXI.
Rex Syria Sa-
mariam ob-
sidet, cumque
nimis duras
pacis leges
ferret.

עד כאן v. 21. הש' בחק v. 20. הכ' בפתח v. 15. הפטרת פנחס.

כל מחמר עיניך ישימו בידם ולקחו : ויקרא מלך 7
 ישראל לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה
 זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולבספי ולזהבי
 ולא מנעתי ממנו : ויאמרו אליו כל הזקנים וכל העם 8
 אל תשמע ולוא תאבד : ויאמר למלאכי בן הדד 9
 אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
 בקאשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות ולכן
 המלאכים וישבחו דבר : וישלח אליו בן הדד ויאמר 10
 כה יעשו לי אלהים וכה יוספו אם ישפק עפר שמרון
 לשעלום לכל העם אשר ברגלי : ויען מלך ישראל 11
 ויאמר דברו אל יתהלל חגור בכפתח : ויהי כשמע 12
 את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות
 ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על העיר : והנהו נביא 13
 אחד נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה הראיית את כל החמון הגדול הזה הנני נתנו
 בידך היום וידעת כי אני יהוה : ויאמר אחאב במי 14
 ויאמר כה אמר יהוה בנערי שרי המדינות ויאמר מי
 יאמר המלחמה ויאמר אתה : ויפקד את נערי שרי 15
 המדינות ויהיו מאתים שנים ושלישים ואחריהם פקד
 את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפים : ויצאו 16
 בצהרים ובן הדד שתה שכור בספות הוא והמלכים
 שלישים ושנים מלך עזר אתו : ויצאו נערי שרי 17
 המדינות בקאשנה וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר
 אנשים יצאו משמרון : ויאמר אם לשלום יצאו 18
 הפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים הפשום :
 ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר 19
 אחריהם : ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל כ
 וימלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים : ויצא מלך 20
 ישראל

no laudabile attrinety licet aperdy,
(disfructur.)

Vates Dei
Achabo vi-
storiam pro-
mittit,

qua potitus
& tunc.

Gggg 3 11111

ישראל ויך את חסוס ואת הרקב והכה בארם מכה
 2 גדולה: ויגש הנביא אל מלך ישראל ויאמר לו לך
 התחזק ודע וראה את אשר תעשה כי לתשובת
 השנה כלך ארם עלה עליך:
 3 ועבדי מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על-
 כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישור אם לא
 4 נחזק מהם: ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש
 בה ממקומו ושום פחות תחתיים: ואתה תמנה לך חיל
 כחיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב
 ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם וישמע
 לקלם ויעש כן:

2 6 ויהי לתשובת השנה ויפקד בן חרד את ארם ויעל
 2 7 אפקה למלחמה עם ישראל: ובני ישראל התפקדו
 וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל נגדם כשנל
 2 8 חשפי עזים וארם מלאו את הארץ: ויגש איש
 האלהים ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר
 יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי
 עמקים הוא ונתתי את כל החמון הגדול הזה בידך
 2 9 וידעתם כי אני יהוה: ויחנו אלה נכח אלה שבעת
 ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני
 ל ישראל את ארם מאה אלף רגלי ביום אחד: וינסו
 הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים
 ושבעה אלף איש הנותרים וכן חרד נס ויבא אל-
 3 1 העיר חדר בחרד: ויאמרו אליו עבדו הנה נא
 שמענו כי מלכי בית ישראל כדמלכי חסר הם נשמה
 נא שקים במתנינו וחבלים כראשנו ונצא אל מלך
 3 2 ישראל אולי יחיה את נפשך: ויחגרו שקים במתניהם
 וחבלים כראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו
 עבדך

& anno ver-
tente

Syro veniam
dat percusso
foecere.

† prudenter sentati sunt

עבדך בן הדוד אמר תחיה נפשי ויאמר העורנו חי
 אחי הוה: והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו
 3 3 ויאמרו אחיה בן הדוד ויאמר באו קהו ויצא אליו בן
 הדוד ויעלהו על המרכבה: ויאמר אליו הערים אשר
 3 4 לקח אבי מאת אביך אשיב וחצות תשים לה ברמשק
 כאשר שם אבי בשמרון ואני בכרית אשלחה ויכרת
 לו ברית וישלחהו:

ac propterea reprehensus fuit.

ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל דעהו בדבר יהוה לה
 הכיני נא וימאן האיש להכתו: ויאמר לו יען אשר לא
 3 6 שמעת בקול יהוה הנבא הולך מאתי והנבא הארצה וילך
 מאילו וימצאהו הארצה ויבהו: וימצא איש אחר
 3 7 ויאמר הכיני נא ויבהו האיש הכה ופיצע: וילך הנביא
 3 8 ויעמר למלך אל הדוד ויתחפש באפר על עיניו: ויהי
 המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עבדך יצא
 בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אלי איש ויאמר
 שמר ארצה האיש הזה אם הפקד יפקד והיתרה נפשך
 תחת נפשו או כבר כסף תשקול: ויהי עבדך עשה מ
 הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן
 משפטך אתה חרצת: וימהר ויסר את האפר מעל
 4 1 עיניו ויבר את מלך ישראל כי מהנביאים הוא: ויאמר
 4 2 אליו ברה אמר יהוה יען שלחת ארצה איש חרמי מיד
 4 3 והיתה נפשך תחת נפשו ועמך תחת עמו: וילך מלך
 ישראל על ביתו סך וזעה ויבא שמרונה:

† per cinerem, v. 41.

† v. 38.

† alienatus, 21:4. † indignabundus, 21:4.

CAP. XXI. Nabothus vineam denegans Regi

ויהי אחר הרכבים האלה ברם הנה לנבות א
 הזרעאלי אשר בזרעאל אצל היכל אחאב מלך
 2 שמרון: וידבר אחאב אל נבות לאמר תנה לי את
 כרמך והחילי לגורתי כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה
 לה תחתיו ברם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לה
 כסף

הם בפתח. v. 43. מעלי ק. v. 41.

3 כֶּסֶף מְחֹר זָה: וַיֹּאמֶר נְבוֹזַבֵּד אֶל־אֲחָאֵב הַלֵּלָהּ לִי
 4 מִהֲיָה מִתְּתִי אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ: וַיָּבֹא אֲחָאֵב אֶל־
 בֵּיתוֹ סָד וּזְעָף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלָיו נְבוֹזַבֵּד
 הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא־אֲתֵּן לָךְ אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי וַיִּשָּׁבֵב
 ה עַל־מִשְׁתּוֹ וַיִּסָּב אֶת־פָּנָיו וְלֹא־אָכַל לֶחֶם: וַתָּבֹא אֵלָיו
 אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתִּדְבַר אֵלָיו מִהֲיָה רוּחַךְ סָרָה וַאֲיִנֶּכָה
 6 אֶכֶל לֶחֶם: וַיִּדְבַר אֵלֶיהָ כִּי־אֲדַבֵּר אֶל־נְבוֹזַבֵּד הַיִּזְרְעֵאלִי
 וַאֲמַר לוֹ תִּגְדֵּלִי אֶת־כֶּרְמֶךָ בְּכֶסֶף אוֹ אִם־חֲפֵץ אַתָּה
 אֶתְנֶה־לָּךְ כֶּרֶם תַּחֲתָיו וַיֹּאמֶר לֹא־אֲתֵּן לָךְ אֶת־כֶּרְמִי:
 7 וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עָתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה
 עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֶכֶל לֶחֶם וַיִּשָּׁבֵב לָבֶךָ אֲנִי אֲתֵּן לָךְ אֶת־
 8 כֶּרֶם נְבוֹזַבֵּד הַיִּזְרְעֵאלִי: וַתִּכְתֹּב סִפְרִים בְּשֵׁם אֲחָאֵב
 וַתַּחֲתֵם בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסִּפְרִים אֶל־הַזִּקְנִים וְאֶל־
 9 הַתָּרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נְבוֹזַבֵּד: וַתִּכְתֹּב
 בְּסִפְרִים לֵאמֹר קְרֹאוּ צוּם וְהִשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַבֵּד בְּרֹאשׁ
 י הָעָם: וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אַנְשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל נְגֵדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ
 לֵאמֹר בְּרַכְתָּ אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיאָהוּ וְסָקְלָהוּ וַיִּמָּר:
 11 וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַתָּרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בְּעִירוֹ
 כַּאֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסִפְרִים
 12 אֲשֶׁר שְׁלַחָה אֵלֵיהֶם: קְרֹאוּ צוּם וְהִשִּׁיבוּ אֶת־נְבוֹזַבֵּד
 13 בְּרֹאשׁ הָעָם: וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל וַיִּשָּׁבוּ
 נְגֵדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיעֵל אֶת־נְבוֹזַבֵּד נְגֵד הָעָם לֵאמֹר
 בְּרַךְ נְבוֹזַבֵּד אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וַיִּצִיאָהוּ מִחוּץ לְעִיר וַיִּסָּקְלָהוּ
 14 בְּאֲבָנִים וַיָּמָת: וַיִּשְׁלַחוּ אֶל־אִיזָבֵל לֵאמֹר סָקֵל נְבוֹזַבֵּד
 טו וַיָּמָת: וַיְהִי כִשְׁמַע אִיזָבֵל כִּי־סָקֵל נְבוֹזַבֵּד וַיָּמָת וַתֹּאמֶר
 אִיזָבֵל אֶל־אֲחָאֵב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נְבוֹזַבֵּד הַיִּזְרְעֵאלִי
 16 אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֵת־לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נְבוֹזַבֵּד כִּי־יָמָת: וַיְהִי
 כִשְׁמַע אֲחָאֵב כִּי־יָמָת נְבוֹזַבֵּד וַיִּקַּם אֲחָאֵב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם
 נְבוֹזַבֵּד

f 20:43.
f 20:43.

Sabelis in-
fictu falsis
testibus blas-
phemia reus
consuetus la-
pidatur.

ספרים כ"א. v. 8. הם בפתח v. 4.

נבות היזרעאלי לרשתו : ויהי דבר יהוה 17
 אל-אלהיו התשבי לאמר : קום רד לקראת אחאב 18
 מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר-
 ורד שם לרשתו : ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה 19
 הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
 במקום אשר לקחו הכלבים את-דם נבות ילקו
 הכלבים את-דמה גם-אתה : ויאמר אחאב אל-אלהיו כ
 המצאתני אויבי ויאמר מצאתי יען התמכרה לעשות
 הרע בעיני יהוה : הנני מבין אליך רעה ובערתי אחריה 21
 והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועצור ועוזב בישראל :
 ונתתי את-ביתך בבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא 22
 בן-אחיה אל-הכעס אשר הכעסת ותחטא את-
 ישראל : וגם לא יזבל דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו 23
 את-איזבל בחל זרעאל : חמת לאחאב בעיר יאכלו 24
 הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים : רק לא יהיה כה
 כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר-
 הסתה אתו איזבל אשתו : ויתעב מאד ללכת אחריו 26
 הגלולים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה
 מפני בני ישראל : ויהי כשמע אחאב את-הדברים 27
 האלה ויקרע בגדיו וישם שק על בשרו ויצאום וישכב
 בשק ויהלך אט :

Elias proin excidium Achabo nunciat, eiusque vxoris,

Dens tamen differt poenam regi re-episcanti. CAP. ככ XXII. Achabo in bellum contra Syros ituro, Pseudo-propheta omnia felicia pollicentur,

ויהי דבר יהוה אל-אלהיו התשבי לאמר : הראית כי 28
 נבנע אחאב מלפני יען כי-נכנע מפני לא-אבי הרעה
 בזמיו בימי בנו אביא הרעה על-ביתו : וישבו שלש שנים א
 אין מלחמה בין ארם ובין ישראל : ויהי
 בשנה השלישית וירד יהושפט מלך-יהודה אל-כלה 2
 ישראל : ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הודעתם כי
 לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך 3
 חהה Hhhh ארם

פתח בספ. ibid. יקמץ בוק. v. 27. ימביא ק'. v. 21. אביא ק'. v. 29.

4 אָרָם: וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הַתֵּלֶךְ אֶתִּי לְמַלְחָמָה רַמַּת
 גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹנִי כְמוֹךָ
 ה כַּעֲמִי כְעַמְּךָ כְּסוּסֵי כְּסוּסֶיךָ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־
 6 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דַּרְשׁ־נָא כִּיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה: וַיִּקְבֹּץ
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים הַאֱלֹהֶיךָ עַל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־אֲחֲדָל
 7 וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְנָתַן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט
 8 הֲאִין פֶּה נְבִיא לַיהוָה עוֹד וְנִדְרָשָׁה מֵאוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר
 מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ־אֶחָד לְדְרוֹשׁ אֶת־
 יְהוָה מֵאֹתוֹ וְאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי
 אִם־רָע מִיִּכְיָהוּ בֶן־יְמִלָּה וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־יֹאמֶר
 9 הַמֶּלֶךְ כֹּן: וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר
 י מִהֲרָה מִיִּכְיָהוּ בֶן־יְמִלָּה: וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפָט
 מֶלֶךְ־יְהוּדָה יֹשְׁבִים אִישׁ עַל־כְּסֹאוֹ מִלְּבָשִׁים בְּגָדִים
 בְּגָדֵי פֶתַח שַׁעַר שִׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
 10 לְפָנָיהֶם: וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן־בְּנַעֲנָה קִרְנֵי בָרוֹל וַיֹּאמֶר
 כֹּה־אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנְגַח אֶת־אָרָם עַד־כְּלוֹתָם:
 11 וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים בֶּן לֵאמֹר עַל־הָרַמַּת גִּלְעָד
 12 וְהִצַּלְחָה וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַמֶּלֶךְ אִשְׁרֵי־הַלֵּב
 לִקְרָא מִיִּכְיָהוּ דַּבֵּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה־נָא דְבַר־י
 הַנְּבִיאִים פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יְהִי־נָא דְבַר־י
 14 כְּדַבֵּר אֶחָד מֵהֶם וּדְבַרְתָּ טוֹב: וַיֹּאמֶר מִיִּכְיָהוּ חִי־
 יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲתוֹ אֲדַבֵּר:
 15 וַיִּבֹרֵךְ אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיִּכְיָהוּ
 הַגִּלְגָּל אֶל־רַמַּת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם־נִחְדָּל
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֵה וְהִצַּלְחָה וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ:
 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כְּמֹה פְעָמַיִם אֲנִי מִשְׁבִּיעֶיךָ
 17 אֲשֶׁר לֹא־תִדְבַר אֵלַי בְּקִצְמַת בִּשְׁם יְהוָה: וַיֹּאמֶר

Michas vero
 aduersa pre-
 dicit vere &
 constanter,

ראיתי

דברך ק' 13.

ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן
 אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא ארניס לאלה
 ישובו איש לביתו בשלום: ויאמר מלך ישראל אל 18
 יהושפט הלא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי
 אסרע: ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה 19
 ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
 ומשמאלו: ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל כ
 פרמת גלעד ויאמר זה פכה וזה אמר ככה: ויצא 21
 הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
 אליו פכה: ויאמר אצא וחיתתי רוח שקר בפי כל 22
 נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן: ועתה 23
 הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה
 דבר עליך רעה: ויגש צדקיהו בן כנענזה ויכה את 24
 מיכיהו על הלחי ויאמר איזוה עבר רוח יהוה מאתי
 לדבר אותך: ויאמר מיכיהו הנה ראה ביום ההוא כה
 אשר תבא חדר בחדר להחכה: ויאמר מלך ישראל 26
 קח את מיכיהו והשיבנו אל אמן שר העיר ואל
 יאש בן חמלק: ואמרת בה אמר חמלק שימו את 27
 זה בית הפלא והאכלוהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי
 בשלום: ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא 28
 דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם: ויעל 29
 מלך ישראל ויהושפט כלך יהודה רמת גלעד: ויאמר ל
 מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
 ואתה לבש בגדיה ויתחפש מלך ישראל ויבוא
 במלחמה: ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו 31
 שלשים ושנים לאמר לא תלחמו את קמן ואת גדול
 כי אם את מלך ישראל לבדו: ויהי כראות שרי 32
 הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא
 ויסרו

taller.

eamque ob rem percussus & carceri traditus est.

Achab mutata licet velit vnus petitur.

Hhhh 2 כ חחה ויסרו

יקמץ בוק. 22. v.

33 ויסרו עליו להלחם ויצק יהושפט : ויהי כראות שרי
 34 הרבב כילא מלך ישראל הוא וישבו מאחוריו ואיש
 משך בקשת לתמו ויבה את מלך ישראל בין הרבבים
 ובין השריו ויאמר לרבבו הפך ידך והוציאני מן
 לה המחנה כי החליתי : ותעלה המלחמה ביום ההוא
 וחמלך היה מעמד במרפבה נכה ארס וימת בערב
 36 ויצק דם חמכה אל חיק הרבב : ויעבר הרנה במחנה
 כבא השמש לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו :
 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון :
 38 וישטף את הרבב על ברכת שמרון וילקו הכלבים
 39 את דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר : ויתר
 דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל
 הערים אשר בנה הלא הם כתובים על ספר דברי
 מ הימים למלכי ישראל : וישב אחאב עם אבתיו ומלך
 41 אחיהו בנו מתתיו : ויהושפט בן אסא
 מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל :
 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש
 43 שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי : וילך
 בכל דרך אסא אביו לאסר ממנו לעשות הישר בעיני
 44 יהוה : אה הבמות לאסרו עוד העם מזבחים ומקטרים
 45 במות : וישלם יהושפט עם מלך ישראל : ויתר דברי
 יהושפט וגבורתו אשר עשה ואשר נלחם הלא הם
 47 כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה : ויתר
 הקדש אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן הארץ :
 48 ומלך אין באדום נצב מלך : יהושפט עשר אניות מרשיש
 ללכת אופירה לזהב ולא חלך כי נשברה אניות
 49 בעציון גבר : אז אמר אחיהו בן אחאב אליהושפט
 ולכו עבדי עם עבדיך באניות ולא אברה יהושפט :
 וישב

iscult confortur, eiusq; sanguinem canes lincunt.

Iosaphat Rex Iudæ pius & felix.

גשברו ק. ibid. עשה ק' 49. יתיר י' 34.

וַיִּשְׁכַּב יְהוֹשָׁפָט עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבַּר עִם־אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ מִחֲתָנָיו:

אֲחֻזָּהוּ בֶן־אֲחָאָב מֶלֶךְ־עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן בְּשֵׁנַת שְׁבַע עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם: וַיַּעַשׂ חָרֵעַ בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלֶךְ בְּדַרְךְ־אָבִיו וּבְדַרְךְ־אִמּוֹ וּבְדַרְךְ־יָרֵבֵעַם בֶּן־נֹכְחֵי אֲשֶׁר הִחְטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבֹר אֶת־הַפֶּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לֹו וַיִּכְלֵם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו:

Achabi successor Achasia parre non melior: poenas fert meritas:

LIBER POSTERIOR,

Aliis IV. REGUM: Græc. βασιλειῶν Δ.

HEBRÆIS מלכים ב

CAPUT I. א

וַיִּפְשַׁע מוֹאָב בְּיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מוֹת אֲחָאָב: וַיִּפֹּל אֲחֻזָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר יָמִים בְּעַד הַשְּׁבֻכָה בְּעֵלְיָתוֹ אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן וַיִּחַל וַיִּשְׁלַח מַלְאָכָיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכוּ דַרְשׁוּ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן אִם־אֲחִיָּה מַחְלִי זֶה: וּמִלֶּאךֶּה יְהוָה דָּבַר אֶל־אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי קוּם עֲלֵה לִקְרֹאת מִלֶּךְ־שִׁמְרוֹן וּדְבַר אֱלֹהִים הַמְבִלִי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶתֶם הַלְכִים לְדָרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן: וְלֹכְן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַמְטֵה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת וַיִּלֶךְ אֲלֵיהֶם: וַיָּשׁוּבוּ הַמְלָאָכִים אֵלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־זֶּה שָׁבַתֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ עָלָה לִקְרֹאתֵנוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־שָׁלַח אֶתְכֶם וּדְבַרְתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַמְבִלִי אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּיִשְׂרָאֵל אַתָּה שָׁלַח לְדָרוֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב אֱלֹהֵי עַקְרוֹן לָכֵן הַמְטֵה אֲשֶׁר־עָלִיתָ שָׁם לֹא־תֵרַד מִמֶּנָּה כִּי־מוֹת תָּמוּת

Nam 1. deficiunt ab eo Moabitar; 2. per cancellos lapsus; Baal-Sebub consulte, cui Elias mortem renuntiat:

ח ח ח ח ג H h h h 3 תמות

v. 2. Bomb. 4. hoc versu inchoat Cap. 2.

הָמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־יְהוֹשִׁיעַ לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי בַּחֲעֻלוֹת יְהוָה אֶת־אֱלֹהֵיוּ בְּמַעְרַח 4

הַשָּׁמַיִם וַיִּלָּךְ אֱלֹהֵיוּ וְאֵלִישַׁע מִן־הַגִּלְגָּל : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיוּ 2

אֶל־אֵלִישַׁע שִׁבְנָה פֹּה בִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי עַד־בֵּית־אֵל

וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱבֹד וַיֵּרֶד 1

בֵּית־אֵל וַיֵּצֵאוּ בְנֵי־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר־בֵּית־אֵל אֶל־אֵלִישַׁע 3

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְדַעַת בִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ

מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמְרוּ גַם־אֲנִי יִדְעַמִּי הַחֲשׂוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ 4

אֱלֹהֵיוּ אֵלִישַׁע וְשִׁבְנָה פֹּה בִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי יֵרִיחוֹ וַיֹּאמֶר 2

חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱבֹד וַיָּבֹאוּ יֵרִיחוֹ : וַיִּגְשׂוּ בְנֵי־הַ

נְבִיאִים אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ אֶל־אֵלִישַׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְדַעַת 4

בִּי הַיּוֹם יְהוָה לָקַח אֶת־אֲדֹנֶיךָ מֵעַל רֹאשְׁךָ וַיֹּאמְרוּ גַם־

אֲנִי יִדְעַמִּי הַחֲשׂוֹ : וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהֵיוּ שִׁבְנָה פֹּה בִּי יְהוָה 6

שְׁלַחְנִי הַיְדַרְנָה וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה וְחַי־נַפְשְׁךָ אִם־אֶעֱבֹד 1

וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם : וְחַמְשִׁים אִישׁ מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים הֵלְכוּ 7

וַיַּעֲמֵדוּ מִנְּגַד מַרְחֹק וּשְׁנֵיהֶם עָמְדוּ עַל־הַיַּרְדֵּן : וַיִּקַּח 8

אֱלֹהֵיוּ אֶת־אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלַם וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם וַיַּחֲצוּ הַנָּהָר 8

וְהָנָּה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּהֲרִבָּה : וַיְהִי כַעֲבָרָם וְאֱלֹהֵיוּ 9

אָמַר אֶל־אֵלִישַׁע שְׂאֵל־מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ בְּמָרָם אֶלְמַח

מֵעַמְּךָ וַיֹּאמֶר אֵלִישַׁע וַיְהִי־נָא פִּי־שְׁנַיִם בְּרוּחַךְ אֵלָי : 4

וַיֹּאמֶר הַקְּשִׁית לְשֵׂאוֹל אִם־תִּרְאֶה אֹתִי לָקַח מֵאִמְךָ 7

יְהִי־לְךָ כִּן וְאִם־אֵין לֹא יִהְיֶה : וַיְהִי הַמָּח הַלְּכִים הַלּוֹךְ 11

וּדְבַר וְהָנָּה רֹכֵב־אִשׁ וְסוּסֵי אִשׁ וַיִּפְרְדּוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל 1

אֱלֹהֵיוּ בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם : וְאֵלִישַׁע רָאָה וְהוּא מִצַּעֲקָ 2

אָבִיו אָבִי רֹכֵב יִשְׂרָאֵל וּפְרָשָׁיו וְלֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֹק 1

בְּכַנְדֵּיו וַיִּקְרַעֵם לְשָׁנַיִם קָרְעִים : וַיִּרַם אֶת־אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ 3

אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעַלָּיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֹד עַל־שַׁפַּת הַיַּרְדֵּן : וַיִּקַּח 4

אֶת־אֲדָרְתוֹ אֱלֹהֵיוּ אֲשֶׁר־נָפְלָה מֵעַלָּיו וַיַּכֶּה אֶת־הַמַּיִם

וַיֹּאמֶר

ו. חס בחטף קמץ י. ו

CAP. II. Elias in coelum ascensus, cum Elifco colloquens,

Jordanem miraculose traiecit,

& igneo curru in coelum rapitur, Elifco acclamante, qui Elifco pallio sublato, aquas Jordanis diuidit tranfuitque.

f con-volvit

וַיֹּאמֶר אֵיהּ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲלִיהוּ אֶף־הוּא יוֹכֵה אֶת־הַפְּמִים
 16 וַיִּחְצוּ הַנָּה וְהַנָּה וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע וַיִּרְאֶהוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים
 אֲשֶׁר־בִּירְחוֹ מִנְּגַד וַיֹּאמְרוּ נַחֵה רִיחַ אֱלֹהֵינוּ עַל־אֱלִישָׁע
 וַיָּבֹאוּ לִקְרֹאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶי־לוֹ אֶרְצָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַנְּהַ
 נָא יִשְׂאֵת עִבְדֶּיךָ חֲמִשִּׁים אַנְשִׁים בְּנֵי־חִיל וְלִכְוֹנָה
 וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־אֲדֹנָיָה פֶּן־נִשְׂאוּ רִיחַ יְהוָה וַיִּשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד
 17 הַהָרִים אוֹ בְּאַחַת הַגְּבִיאֹת וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלַחוּ וַיִּפְצְרוּ
 כּוֹ עַד־בֶּשׂ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ וַיִּשְׁלַחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ וַיִּבְקֶשׁוּ
 18 שְׁלִשָׁה יָמִים וְלֹא מָצְאוּהוּ וַיָּשְׁבוּ אֵלָיו וְהוּא יֹשֵׁב בִּירְחוֹ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הֲלוֹא־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֲל־תִּלְכוּ:

Eliam qua-
toris dissi-
det confliu.

Aquas salu-
bres efficit;

Bethelenti-
bus pueris fi-
bi illudenti-
bus maledi-
cit, quos vifi
discipunt.

19 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֲל־אֱלִישָׁע הַנְּהַ
 נָה מוֹשֵׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר אֲדֹנָי רָאָה וְחַמִּים רָעִים
 כ וְהָאָרֶץ מִשְׁכַּלְתָּ: וַיֹּאמֶר קַחוּ־לִי צִלְחִית חֲדָשָׁה וַיִּשְׂמוּ
 2 I flagena
 שֵׁם מֶלֶךְ וַיִּקְחוּ אֵלָיו וַיּוֹצֵא אֶל־מוֹצֵא הַפְּמִים וַיִּשְׁלַךְ־שָׁם
 מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר כֹּה־אָמַר יְהוָה רְפֹאתֵי לַפְּמִים הָאֵלֶּה לֹא
 22 יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מוֹת וּמִשְׁכַּלְתָּ: וַיִּרְפוּ הַפְּמִים עַד הַיּוֹם
 23 הַזֶּה כַּדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר: וַיַּעַל מִשָּׁם
 בֵּית־אֵל וְהוּא עֵלָה בְּדֹרֶךְ וּנְעָרִים קְטָנִים יָצְאוּ מִן־
 הָעִיר וַיִּתְקַלְסוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קִלְחַ עֲלֵה קִרְחַ:
 24 וַיִּפֶן אַחֲרָיו וַיִּרְאֵם וַיִּקְלַל־ם בְּשֵׁם יְהוָה וַתִּצְאָנָה שְׁתֵּים
 דָּבִים מִן־הָעִיר וַתִּבְקַעְנָה מַהֵם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִ לָדָיִם:
 כה וַיִּלֶּךְ מִשָּׁם אֶל־חַר הַכְּרָמֶל וּמִשָּׁם שָׁב שִׁמְרוֹן:

I flagena

Lev. 13: 40.

א וַיְהוּרֶם בֶּן־אֲחָאָב מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן
 1 בְּשָׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ
 2 שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה: וַיַּעֲשֵׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֵךְ לֹא
 3 כָּאָבִיו וּכְאָמוֹ וַיִּסַּר אֶת־מִצְבַּת הַפֶּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו:
 4 לֵךְ בְּחַטָּאוֹת יַדְבָּעִים בְּדָנְבַט אֲשֶׁר־חָתַמָּה אֹתוֹ
 וּמִישָׁע מֶלֶךְ מוֹאָב

CAP. 3. III.
Ioram R. Ifr.
impius, con-
tra Moab.
cum Iosapha-
to & Rege
Edom. in
bellum pro-
fectus.

הגאיות ק 16.

f pecua-
pius,
Amos 1:
4.

מואב היה נקד והשיב למלך ישראל מאה אלף כרים
 ומאה אלף אילים צמר: ויהי כמות אהאב ויפשע מלך ה
 מואב במלך ישראל: ויצא המלך יהורם ביום ההוא 6
 משמרון ויסקד את כל ישראל: וילך וישלח אל- 7
 יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע בי
 חתלך אתי אל מואב למלחמה ויאמר אעלה כמני
 כמוד בעמי כעפוף פסוסי פסוסיך: ויאמר איה 8
 הדרך געלה ויאמר דרך מדבר ארום: וילך מלך 9
 ישראל ומלך יהודה ומלך ארום ויטבו הדרך שכעת
 ימים ולא היה מים למחנה ולבחה אשר בנגליהם:
 ויאמר כלל ישראל אהיה כי קרא יהוה לשלשת 10
 המלכים האלה לתת אותם ביד מואב: ויאמר יהושפט 11
 האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען
 אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט
 אשר יצק מים על ידי אליהו: ויאמר יהושפט יש אותו 12
 דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
 ארום: ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי ולך דך 13
 אל נביאי אביך ואל נביאי אמה ויאמר לו מלך ישראל
 אל כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת אותם
 ביד מואב: ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר 14
 עמדתי לפניו כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני
 נישא אם אביט אליה ואם אראך: ועתה קח לי מגנן 15
 ויהוה כנגן המגנן ותחי עליו יד יהוה: ויאמר כה אמר 16
 יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים: כי כה אמר 17
 יהוה לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל ההוא
 ימלא מים ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם:
 ונקל זאת בעיני יהוה ונתן את מואב בידכם: 18
 והפיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבהור וכל עין טוב 19

aque penuria
premitur in
castris; sed
Elifaz con-
futus,

Amos 1:
4.

Musica mo-
dulante
aquis pro-
duxit, & vi-
storiā pax-
dixit,

f electi-
onis, 19:
23,

ט ט ט ט Iiii תפילו

תפילו וכל מעיני מים הסתמו וכל החלקה הטובה
 ב תכאבו באבנים : ויהי בפקר בעלורת המנחה
 והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את-
 1 המים : וכל מואב שמעו כי עלו המלכים להלחם בם
 ויצעקו מכל הגר חגרה ומעלה ויעמדו על הגבול :
 2 וישכימו בפקר והשמש זרחה על המים ויראו מואב
 3 מנגד את המים אדמים בדם : ויאמרו דם זה החרב
 נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה לשלל
 4 מואב ויבאו אל מחנה ישראל ויקמו ישראל ויכו את
 מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכות את מואב :
 כה והערים יהרסו וכל חלקה טובה ישליכו איש אבנו
 ומלאוה וכל מעיני מים הסתמו וכל עין טוב תפילו עד
 השאיר אבניה בקיר חרשת ויטכו הקלעים ויכות :
 6 וירא מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה ויקח אותו
 שבע מאות איש שלף הרב להבקיע אל מלך אדום
 7 ולא יכלו : ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
 ויעלהו עלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל
 א ויסעו מעליו וישבו לארץ : ואשה
 אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע
 לאמר עבדך אישי מר ואתה ידעת כי עבדך
 היה ירא את יהוה והנשתי בא לקחת את-
 2 שני ילדי לו לעבדים : ויאמר אליה אלישע מה
 אעשה לך הנדי לי מה יש לך בפית ותאמר אין
 3 לשפחתך כל בפית כי אס-אסוף שמן : ויאמר לך
 שאלי לך בלים מן החוץ מאת כל שכניכי בלים
 4 רקים אל תמעיטי : ובאת וסגרת הדלת בעבדך ובעד
 בנך ויצקת על כל הכלים האלה ותמלא תמעי :
 ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה הם
 מנישים

quæ postridie obtrigit.

CAP. 7. IV. Elisa vidux oleum miraculose adu-
sca.

* fundi-
tores.

* lecy-
thus.

v. 3. לך ק' v. 2. הפטרת וירא v. 1. ויכו ק' v. 24. ישכניך ק'

מגישים אליה והיא מיצקת : ויהי כמלאת הכלים 6

ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה

אין עוד כלי ויעמד השמן : ותבא ותגד לאיש האלהים 7

ויאמר ללי מכרי את השמן ושלמי את נשיכי ואת

8 כניכי תחיי בנותי : ויהי היום ויעבר אלישע

אל שונם ושם אישה גדולה ותחוקבו לאכל לחם ויהי

9 מדי עברו יסר שמה לאכל לחם : ותאמר אל אישה

הנה נא ידעתי כי איש אלהים קרוש הוא עבר עלינו

תמיד : נעשה נא עלית קיר קמנה ונשים לו שם מטה

ושלחן וכפא ומגורה והיה בבאו אלינו יסור שמה :

ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה : 11

ויאמר אל גיחזי נערו קרא לשונכית הזאת ויקרא 12

לה ותעמד לפניו : ויאמר לו אמר נא אליה הנה 13

הרדתו אלינו את כל החררה הזאת מה לעשות לך

היש לדבר לך אל הפלך או אל שר הצבא ותאמר

14 בתוך עמי אנכי יושבת : ויאמר ומה לעשות לך ויאמר

גיחזי אבל בן איזלה ואישה זקן : ויאמר קרא לה 15

ויקרא לה ותעמד בפתח : ויאמר למועד הזה בעת 16

חיה אתי הבקרת בן ותאמר אל אנלי איש האלהים

אל תכזב בשפחתך : ותחר האישה ותלד בן למועד 17

הזה בעת חיה אשר דבר אליה אלישע : ויגדל הילד 18

ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים : ויאמר אל אביו 19

ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו :

וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על ברכיה עד הצדדים כ

21 וימת : ותעל ותשכבהו על מיטת איש האלהים

ותסגר בעדו ותעמי : ותקרא אל אישה ותאמר 22

שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה

23 עד איש האלהים ואשובה : ויאמר כדוע אתי הלכת

ט ט ט ט ב 2 Iiii אליו

v. 16. ויבניך ק. ibid. נשיך ק. v. 7. מוצקת ק. v. 5.
הולכת ק. ibid. את ק. v. 23. את ק.

† Abi-
tum t.

Hospitæ Su-
namitidi fle-
rili filium
pollicetur.

אליו היום לא הדרש ולא שפרת ותאמר שלום :
 2 4 ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר
 בה לי לרכב כי אם אמרתי לך : ותלך ותבא אל איש
 האלהים אל הַר הכרמל ויהי כראות איש האלהים
 אותה מנגד ויאמר אל גיחזי נערו הנה השונמית
 2 6 קמו : עתה רויז נבא לקראתה ואמר לה השלום לך
 2 7 השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום : ותבא
 אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו וישב גיחזי
 להרפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפש
 2 8 כרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי : ותאמר
 השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלח אתי :
 2 9 ויאמר לגיחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך ולך כי
 תמצא איש לא תברכנו וכי יברכה איש לא תעננו
 ל ושמע משענתי על פני הנער : ותאמר אם הנער חי
 3 1 יהוה וחי נפשו אם אעזבך ויקם וילך אחריה : וגיחזי
 עבר לפניו וישם את המשענת על פני הנער ואין
 קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
 3 2 הנער : ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב
 3 3 על מטתו : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויחפל
 3 4 אל יהוה : ויעל וישכב על הילד וישם פיו על פיו
 ועיניו על עיניו וכפיו על כפו ויגהר עליו ויחם בשר
 לה הילד : וישב וילך בכית אחת הנה ואחת הנה ויעל
 ויגהר עליו ויזוור הנער עד שבע פעמים ויפקח
 3 6 הנער את עיניו : ויקרא אל גיחזי ויאמר קרא אל
 השונמית הזאת ויקראה ותבא אליו ויאמר שאי בנה :
 3 7 ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה והשיא את
 3 8 בנה ותצו : ואלישע שב הגלגלה וחרעב
 בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת
 הסיר

f fallas
2. Chr.
29: 11a

f sternu-
tavis.

eundemque
mortuum vi-
te restituit.

& matri
reddidit.

Pulcem ama-
ram dulcem
facit.

כפיו ק 34. v. ער כאן הפמרת וירא 23. v. ו

39 חסר חנדולה ובשל גזיר לפני הנביאים: ויצא אחר

f olera, Jof. 26: 19.

f colocynti- das

אל השדה ללקט ארת וימצא גפן שדה וילקט ממנו

פקעת ידה מלא בנדרו ויבא ויפלא אל סור הנזיר כי-

לא ידעו: ויצקו לאנשים לאכול ויהי באכלם מהנזיר מ

ודמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו

לאכל: ויאמר וקחוי קמח וישלך אל חסיר ויאמר צק

200 viros 10 panibus ci- bat.

לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: ואיש

בא מבשל שלשה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים

f in glu- ma 5.

עשרים לחם שערים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם

ויאכלו: ויאמר משדתו מה אתן זה לפני מאה איש

ויאמר תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר:

ויתן לפניהם ויאכלו ויתרו כדבר יהוה:

44 ונעמן שר צבא מלך ארם היה א

CAP II. V. Naamanem Syrum a le- pra purgat.

איש גדול לפני אדניו ונשה פנים כי-בו נתן

יהוה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע:

וארם יצא גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קמנה

f utina, Pl. 119: 5.

ותלו לפני אשר נעמן: והאמר אל-גברתה אחלי

אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו

בצרעתו: ויבא ויגד לאדניו לאמר כיאת וכואת

דגברה הנערה אשר מארץ ישראל: ויאמר מלך-

ה ארם לך בא ואשלחה ספר אל-מלך ישראל וילך

ויקח בידו עשר ככרי כסף וששה אלפים זהב

ועשר חליפות בנדים: ויבא הספר אל-מלך ישראל

לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך

את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו: והיו בקרא

7 מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר האלהים

אני לחמית ולקחית כי-זה שלח אלי לאסוף איש

f occasionem capret Jud. 14: 4.

טטטטג 11113 ויהי

הפטרת תוריע v. 42

8 ויהי כשמעו אלישע איש האלהים כי קרע מלך-
 ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
 קרעת בגדיך ובאנא אלי וידע כי יש נביא בישראל!
 9 ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלישע:
 י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת
 י א שבע פעמים בירדן וישב בשורה לה וטהר: ויקצה
 נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי ויצא יצוא ועמד
 וקרא בשם יהוה אלהיו ותניף ידו אל המקום ואסף
 י א המצורע: הלא טוב אבגדה ופרפר נהרות דפישק
 מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן
 י א וילך בחמה: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבל
 דבר גדול הנביא דבר אלהי הלא תעשה ואף כי
 י א אמר אליך רחץ וטהר: וירד ויטבל בירדן שבע
 פעמים כדבר איש האלהים וישב בשו ככשר נער
 טו קטן ויטהר: וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו
 ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנהנא ידעתי כי אין אלהים
 בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קחנא ברכה
 י א מאת עבדך: ויאמר חי יהוה אשר עבדתי לפניו
 י א אם אקח ויפצר בו לקחת וימאן: ויאמר נעמן ולא
 יתנונא לעבדך משא צמד פרוים אדמה פי לוא
 י א יעשה עוד עבדך עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם
 י א ליהוה: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני
 בית רמון להשתחורת שמה והוא נשען על ידיו
 והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי בית רמן יסלחנא
 י א יהוה לעבדך בדבר הזה: ויאמר לו לה לשלום וילך
 כ מאתו כבדת ארץ: ויאמר ויחזי נער אלישע
 איש האלהים הנה חשה אדני את נעמן הארמני הזה
 מקחת מידו ארז אשר הביא חי יהוה כי אם ידעתי
 אחריו

ecce nunc acci, sed non est deus in omni terra, dist. in Hual;

† incuz- vacio

munusque oblatum ab eo repudiat.

quod Gehafi captat inf. diole.

אמנה ק' v. 12. פתח באתנה v. 11. בסוסיו ק' v. 9. ער כאן הפטרת תוריע v. 19. נא כתיב ולא קרי v. 18.

2 1 אחריו ולקחתו מאתו מאומה: וירדה גיחזי אחרי נעמן
 ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו
 2 2 ויאמר השלום: ויאמר שלום אדני שליחני לאמר הנה
 עתה זה באו אלי שני נערים מהר אפרים מבני
 הנביאים תנה נא להם ככר כסף ושתי חלפות בנדים:
 2 3 ויאמר נעמן הואל קח כפרים ויפרץ בו ויצר כפרים
 כסף בשני חרטים ושתי חלפות בנדים ויתן אל שני
 נערו וישאו לפניו: ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד
 2 4 בפית וישלח את האנשים וילכו: והוא בא ויעמד אל כה
 אדניו ויאמר אליו אלישע מאן גחזי ויאמר לא הלה
 2 6 עבדך אנה ואנה: ויאמר אליו לא לפני הלה כאשר
 הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את
 חכמה ולקחת בנדים וייתים וכרמים וצאן ובקר
 ועבדים ושפחות: וצרעת נעמן תדבק בך וכירעה
 2 7 לעולם ויצא מלפניו מצרע בשלג: ויאמרו א
 בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו
 2 8 ישבים שם לפניך צר ממנו: נלכד נא עד הירדן
 ונקחה משם איש קורה אחר ונעשה לנו שם מקום
 לשבת שם ויאמר לבו: ויאמר האחד הואל נא ולך
 3 את עבדיך ויאמר אני אלה: וילך אתם ויבאו הירדנה
 4 ויגורו העצים: ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל ה
 נפל אל המים ויצעק ויאמר אדה אדני והוא שאול:
 6 ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום
 7 ויקצב עין וישלף שמה ויצף הברזל: ויאמר הרם לך
 וישלח ידו ויקחהו:
 8 ומלך ארם היה נלחם בישראל ויועין אל עבדיו לאמר
 9 אל מקום פלני אלמני תחנתי וישלח איש האלהים אל
 מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי יש
 ארם

ferume-
nas, Jeli.
3: 24.

ideoque le-
pra punitur,
cum potieris.

CAP. 1. VI.
Elisa fecerim
submersam
enatare facit.

† absci-
dit,
Cant. 4:
2.

† hanc
vel illū,
Ruth. 4:
2.
† castra-
metatio
III.

Infidias Regis
Syr. Regi
Israclit. Iru-
ctas reuelat.

v. 25. מאין ק'.

אָרֶם נִחְתָּיִם: וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-חַמְמִיקִים אֲשֶׁר
אָמְרוּ לוֹ אִישׁ-הָאֱלֹהִים וְהִזְהִירָה וְנִשְׁמַר-שֵׁם לֹא-אֶחָת
11 וְלֹא שְׂתֵיִם: וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ-אָרֶם עַל-הַדְּבָר הַזֶּה
וַיִּקְרָא אֶל-עַבְדָּיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַלּוֹא מַגִּידוּ לִי מִי
12 מִשְׁלַנּוּ אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדָּיו לֹא
אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי-אֱלִישֶׁה הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד
לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַר בְּחַדְדוֹ
13 מִשְׁפָּבָה: וַיֹּאמֶר לְכֹנּוּ וּרְאוּ אֵיכָה הוּא וְאִשְׁלַח וְאֶקְחָהוּ
14 וַיַּגִּד לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְרִיתִי: וַיִּשְׁלַח שְׂמָה סוּסִים וּרְכָב
טו וְחִיל כְּבֹד וַיִּבְאוּ לַיְלָה וַיִּקְפוּ עַל-הָעִיר: וַיִּשְׁפֹּם מִשְׁרַת
אִישׁ הָאֱלֹהִים לְקוּסוֹ וַיֵּצֵא וְהִנֵּה חִיל סוּבָב אֶת-הָעִיר
וּסוּסֵי-וּרְכָב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אַחֵה אֲדֹנָי אֵיכָה נַעֲשֶׂה:
וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתֹנּוּ מֵאֲשֶׁר אֹתָם:
17 וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה פָּקַח-נָא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵה
וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינָיו הַנֶּעֱר וַיִּרְאֵה וְהִנֵּה הָעִיר מְלֵאָה
18 סוּסִים וּרְכָב אִישׁ סָבִיבָת אֱלִישֶׁה: וַיִּרְדּוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל
אֱלִישֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר הֲדָ נָא אֶת-הַגּוֹי הַזֶּה בַּסְּנוּרִים
19 וַיִּבֶם בַּסְּנוּרִים כַּדְּבַר אֱלִישֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֱלִישֶׁה
כ לֹא-זֶה הַדְּרָךְ וְלֹא-זֶה הָעֵיר לְכֹנּוּ אַחֲרַי וְאִלִּיכָה אֶתְכֶם
כָּבֵאִם שְׁמְרוּן וַיֹּאמֶר אֱלִישֶׁה יְהוָה פָּקַח אֶת-עֵינָיו אֱלֹהֵה
וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ
21 שְׁמְרוֹן: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱלִישֶׁה כִּרְאֹתוֹ
22 אֹתָם הֲאֵנָה אַכָּה אֲבִי: וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה
הָאִשֶׁר שְׂבִית בְּחַרְבְּךָ וּבְקִשְׁתְּךָ אֶתְּהָ מִפָּה שִׁים
לָחֶם וּמַיִם לִפְנֵי הָעָם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּלְכּוּ אֶל-
23 אֲדֹנֵיהֶם: וַיִּכְרֶה לָחֶם כִּרְחֵה גְדוּלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ
וַיִּשְׁלְחוּם וַיִּלְכּוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא-יָסֹפוּ עוֹד גְּדוּרֵי אָרֶם
לְבוֹא

†demiff

†ubi

† Gen. 19: 11. *Quid dicit ne timeas; quia multi sunt qui habentur, prae illi qui cum eis.*

† Gen. 19: 11.

† contrivium

Syros ipsum quarentes excoecat.

& Samarium perducit, trucidati tamen non permittit, sed recreatos cibis dimitti voluit.

v. 10. יִהְיוּ עִיר ק' v. 13. יִכּוּ ק'

לבוא בארץ ישראל:

2 4 ויהי אחרי כן ויקבץ בן-הנר מלך-אדם את-כל-

Samaria de in obfidetur & fame pre-mittur;

מחנהו ויעל ויצר על-שמרון: ויהי רעב גדול בשמרון כה והנה צרים עליה עד היות ראש-חמור בשמנים כסף

† Num. 23: 30. † ex lxi.

2 6 ורבע הקב חרי יונים בחמשה כסף: ויהי מלך ישראל עבר על-החמה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה

† excrementi columbarum.

אדני חמלה: ויאמר אלי-ושעה יהוה מאין אושיעה

2 7 המדבגן או מן-הקב: ויאמר לה חמלה מה-לך

2 8 ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את-בנך

ונאכלנו היום ואת-בני נאכל מחר: ונבישל את-בני

ונאכלהו ואמר אליה ביום האחר תני את-בנך

ונאכלנו ומחבא את-בנה: ויהי כשמע חמלה את-ל

דבכי האשה ויקרע את-בגדיו והוא עבר על-החמה

3 1 וירא העם והנה השק על-בשרו מבית: ויאמר כה-

cuius culpam Rex Elia im-putat eique mortem mi-natur;

עשה-לי אלהים וכה יוסף אם-יעמר ראש אלישע

3 2 בן-שפט עליו היום: ואלישע ישב בביתו והזקנים

ישבים אתו וישלח איש מלפניו במרס יבא המלאך

אליו והוא אמר אל-הזקנים הלאיתם כי-שלח בך

המבצח הזה להסיר את-ראשי ראו יבא המלאך

סגרו הדלת ולחצתם אתו בדלת הלוא קול רגלי

אדניו אחרי: עודנו מדבר עמם והנה המלאך ירד

3 3 אליו ויאמר הנה זאת הרעה מאת יהוה מה-אוהיל

ליהוה עוד:

ויאמר אלישע שמעו דברי-יהוה כה אמר יהוה בעת א

CAP. 7. VII. Qui copiam omnium re-um pradicat in postetum diem, cui reuentus re-spondit.

מחר סאה-סלת בשקל וסאתים שערים בשקל בשער שמרון: ויען השליש אשר לפלך נשען על-ידו את-

איש האלהים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא

הר' רגושה 32. דכיונים ק 25. v.

לא תאכל :

nuntiantibus
leprosis, qui
hostium ca-
stra vacua
inuenerunt,
panico terro-
re percussis &
aufugienti-
bus Syria.

3 וַאֲרַבְעָה אַנְשִׁים הָיוּ מִצֹּרְעִים פָּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מַה אָנַחְנוּ יְשָׁבִים פֶּה עַד-
4 מָתְנוּ : אִם-אָמַרְנוּ נָבוֹא הָעִיר וְהִרְעַב בְּעִיר
וּמָתְנוּ שָׁם וְאִם-יִשְׁבְּנוּ פֶה וּמָתְנוּ וְעַתָּה לָכֵן
וְנִפְלֵה אֶל-מַחְנֵה אֲרָם אִם-יָחִינוּ נְחִירָה וְאִם-יָמִיתֵנוּ
ה וּמָתְנוּ : וַיִּקְמוּ בְנֵשֶׁף לָבוֹא אֶל-מַחְנֵה אֲרָם וַיָּבֹאוּ עַד-
6 קֶצֶה מַחְנֵה אֲרָם וְהָנִיחַ אִיזֶשׁ אִישׁ : וְאֵלֶּי הִשְׁמִיעוּ
אֶת-מַחְנֵה אֲרָם קוֹל רֶכֶב וְקוֹל סוּס קוֹל הֵיל גְּדוֹל
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֶחָיו הִנֵּה שָׁכַר-עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
אֶת-מַלְכֵי הַחֲתָיִם וְאֶת-מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ :
7 וַיִּקְמוּ וַיִּנָּסוּ בְנֵשֶׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת-אֹהֲלֵיהֶם וְאֶת-סוּסֵיהֶם
וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחְנֵה כַּאֲשֶׁר הָיָא וַיִּנָּסוּ אֶל-נַפְשָׁם :
8 וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד-קֶצֶה הַמַּחְנֵה וַיָּבֹאוּ אֶל-
אֹהֶל אֶחָד וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים
וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיִּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֹהֶל אֶחָד וַיִּשְׂאוּ מִשֶּׁם
9 וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ : וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא-בָן אָנַחְנוּ
עוֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בִּשְׂרָה הוּא וְאָנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחַכְיָנוּ
עַד-אֹדֶר הַבָּקָר וּמִצְאָנוּ עוֹן וְעַתָּה לָכֵן וְנִכְאֹה וְנִגְדֵּה בֵּית
י הַמֶּלֶךְ : וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שַׁעַר הָעִיר וַיִּגְדִּדוּ לָהֶם לֵאמֹר
בְּאֵנוּ אֶל-מַחְנֵה אֲרָם וְהָנִיחַ אִיזֶשׁ אִישׁ וְקוֹל אֲרָם כִּי
אִם-הַסּוּס אֲסוּר וְהַחֲמֹר אֲסוּר וְאֹהֲלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה :
10 וַיִּקְרָא הַשַּׁעֲרִים וַיִּגְדִּדוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה : וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ
לַיְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו אַנְיָדָה-נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-
עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי-רַעֲבִים אָנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן-הַמַּחְנֵה
לְהַחֲבִירָה בְּהַשְׂדֵּה לֵאמֹר כִּי-יֵצְאוּ מִן-הָעִיר וְנִתְּפָשׂוּם
13 חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֹא : וַנַּעַן אֶחָד מֵעַבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ
נָא חֲמִשָּׁה מִן-הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּהּ
הֵנֶם

בשדה ק' 12. 7. הפטרת מצורע 7.3

הָנֶם כָּל־הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׁאָרוּ כִּי הָנֶם כָּל־
 הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־תָּמוּ וְנִשְׁלַחַּה וְנִרְאָה : וַיִּקְהוּ שְׁנֵי 4
 רֶכֶב סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחְנֵה־אָרֶם לֵאמֹר
 לָכוּ וּרְאוּ : וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד־הַיַּרְדֵּן וַהֲנִה כָּל־הַיַּרְדֵּן מִלְּאֵה
 בְּגָדִים וּבְלִים אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אָרֶם בְּהַחֲפוּם
 וַיֵּשְׁבוּ הַמִּלְאָכִים וַיִּגְדוּ לַמֶּלֶךְ : וַיֵּצֵא הָעַם וַיִּכְזוּ אֶת־ 6
 מַחְנֵה אָרֶם וַיְהִי סָאֵה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וּסְאֵתִים שְׁעָרִים
 בְּשֶׁקֶל כְּדַבַּר יְהוָה : וַהֲמֶלֶךְ הִפְקִיד אֶת־הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר־ 7
 נִשְׁעַן עַל־יָדוֹ עַל־הַשְּׁעַר וַיִּרְמְסוּהוּ הָעַם בְּשֶׁעַר וַיָּמַת
 כְּאִשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֹדֶת הַמֶּלֶךְ
 אֵלָיו : וַיְהִי כְּדַבַּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר 8
 סְאֵתִים שְׁעָרִים בְּשֶׁקֶל וּסְאֵה־סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כַּעַת
 מִחֵר בְּשֶׁעַר שְׁמָרוֹן : וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת־אִישׁ הָאֱלֹהִים 9
 וַיֹּאמֶר וַהֲנִה יְהוָה עֲשֵׂה אֲרֻבוֹת בַּשָּׁמַיִם הִיְהִיָּה כְּדַבַּר
 הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה בְּעֵינַיָּךְ וּמִשָּׁם לֹא תֵאָבֵל : וַיְהִי־ 10
 לוֹ בֶן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעַם בְּשֶׁעַר וַיָּמַת : 0

וְאֵלֵי־שֵׁעַ דִּבֶּר אֶל־הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיָּה אֶת־בְּנָהּ א
 לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אִתִּי וּבִיתְךָ וּגְוִירֵיךָ בְּאִשֶׁר תִּגְוִירֵיךָ קִיָּרָא
 יְהוָה לְרַעַב וּגְסָבָא אֶל־הָאָרֶץ שְׁבַע שָׁנִים : וְתִקַּם 2
 הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כְּדַבַּר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא וּבִיתָהּ
 וַתֵּגֵר בְּאָרֶץ־פְּלִשְׁתִּים שְׁבַע שָׁנִים : וַיְהִי מִקְצֵה שְׁבַע 3
 שָׁנִים וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְצִיֶּקֶק אֶל־
 הַמֶּלֶךְ אֶל־בֵּיתָהּ וְאֶל־שָׂדֶה : וַהֲמֶלֶךְ מִדִּבַּר אֶל־ 4
 גִּחְזִי גַעַר אִישׁ־הָאֱלֹהִים לֵאמֹר סִפְרָה־נָּא לִי אֵת כָּל־
 הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר־עֲשֵׂה אֵלֵי־שֵׁעַ : וַיְהִי הוּא־מִסְפֵּר לַמֶּלֶךְ ה
 אֶת־אֲשֶׁר־הָחִיָּה אֶת־חַמְרָה וַהֲנִה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הָחִיָּה
 אֶת־בְּנָהּ לְצִיֶּקֶק אֶל־הַמֶּלֶךְ עַל־בֵּיתָהּ וְעַל־שָׂדֶה וַיֹּאמֶר
 גִּחְזִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ וְאֶת־הָאִשָּׁה וְהִנֵּה בְּנָהּ אֲשֶׁר־הָחִיָּה 6
 אֵלֵי־שֵׁעַ Kkkk 2 י י י י

CAP. VIII.
 Elifa Sunamitidem ob famem alio commigrare iubet, quae redit bona sua intercedente pro ea ap. Regem Gechali, recipit.

עד כאן v. 20. כחפזם ב' v. 15. יהמון ק' v. 13. את ק' v. 1. הפטרת מצורע

6 וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לְאִשָּׁה וַתִּסְפָּרֵהוּ וַיִּתֵּן־לָהּ
הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הִשִּׁיב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לָהּ וְאֵת
כָּל־תְּבוּאֹת הַיִּשָּׁרָה מִיּוֹם עֹנְבָה אֶת־הָאָרֶץ וְעַד־עַתָּה:

Idem Benhadado mortem, Chafaeli vero regnum Syrix, & Hraeliis mala praedicat.

7 וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דְּמִשְׁק וּבִן־הַדָּר מֶלֶךְ־

אֲרָם חָלָה וַיִּגְדֹּל־לוֹ לֵאמֹר בֹּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עִד־הִנֵּה:

8 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־חֻזַּאֵל קַח בְּיָדְךָ מִנְחָה וְלֵךְ

לְקַרְאֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים וּרְשֵׁת אֶת־יְהוָה מֵאוֹתוֹ

9 וַיֹּאמֶר הָאֲחִיָּה מַחְלֵי זֶה: וַיֵּלֶךְ חֻזַּאֵל לְקַרְאֵתוֹ

וַיִּקַּח מִנְחָה בִּידוֹ וְכָל־טוֹב דְּמִשְׁק מִשָּׂא אַרְבָּעִים

10 זָמָל וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר בְּנֵךְ בּוֹדֵד מֶלֶךְ־

אֲרָם שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מַחְלֵי זֶה:

11 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אָמַר־לֹא תִּיְהִי תַחֲיָה וְהָרַאֲנִי

12 יְהוָה כִּי־מוֹת יָמוּת: וַיַּעֲמֵד אֶת־פָּנָיו וַיִּשָּׂם עַד־בֶּשֶׂת וַיִּבֶךְ

13 אִישׁ הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר חֻזַּאֵל מְדוּעַ אֲרַנִּי בַכָּה וַיֹּאמֶר

14 בִּי יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל רַעָה

15 מִבְּצֻרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאִשׁ וּבַחֲרִיָּהִם בַּחֲרֹב תַּהַרְגֵם

16 וְעַל־לֵיהֶם תִּרְשָׁט וְהִרְתִּיהֶם תִּבְמַקַּע: וַיֹּאמֶר חֻזַּאֵל

17 בִּי מַה עֲבֹדְךָ הַפֶּלֶב בִּי יַעֲשֶׂה חֲדָרְךָ הַגְּדוֹל הַזֶּה

18 וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע הָרַאֲנִי יְהוָה אֶתְךָ מֶלֶךְ עַל־אֲרָם: וַיֵּלֶךְ

19 מֵאֵת אֱלִישָׁע וַיָּבֹא אֶל־אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר לּוֹ מֵהָאֲמַר לֵךְ

20 וַיֹּאמֶר אֱמַר לִי חִיָּה תַחֲיָה: וַיְחַל מִמַּחֲרַת וַיִּקַּח

21 הַמֶּכְבֵּר וַיִּטְבַּל בְּמַיִם וַיִּפְרֹשׂ עַל־פָּנָיו וַיָּמָת וַיִּמְלֶךְ

+ fragulam.

22 חֻזַּאֵל תַּחֲתָיו:

23 וּבִשְׁנַת חֲמִשׁ לַיּוֹרָם

24 בֶן־אַחָאֵב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁעַ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ־

25 יְהוּדָה בֶן־הוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם

26 שָׁנָה הָיָה בְּמַלְכוּ וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיֵּלֶךְ

27 בְּרַחֲקֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בֵּית אַחָאֵב בִּי בֵּית־

28 אַחָאֵב הִוְתַּחֲלוּ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ חֲרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וְלֹא־

אָבָה

שְׁנַיִם ק. v. 17. ל. ק. v. 10.

אָבָה יְהוּדָה לְהִשְׁחִית אֶת־יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ
כַּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ לֵתֵת לוֹ נִיר לְבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ בִּימֵי כ
פִּשְׁעֵי אָדָם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ׃
וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צְעִירָה וְכָל־הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה 2 1
וַיִּכֶר אֶת־אָדָם הַסָּבִיב אֵלָיו וְאֵת שְׂרֵי הָרֶכֶב וַיָּנֶס
הָעָם לְאַהֲלָיו׃ וַיִּפְשַׁע אָדָם מִתַּחַת יַד־יְהוּדָה עַד הַיּוֹם 2 2
זֶהוּ אִזּוֹ תִּפְשַׁע לְבָנָה בְּעַרְת הַחַיִּים׃ וַיַּחַר דְּבַר־יוֹרָם 2 3
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה חֲלָאֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דְּבַר־הַיָּמִים
לְמַלְכֵי־יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם־אֲבֹתָיו 2 4
בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֶךְ אַחֲזִיהוּ בֶן־מַחֲתָיו׃

בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם עָשְׂרָה שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב כֹּה
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אַחֲזִיהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ בֶּן 2 6
עָשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיהוּ בְּמַלְכוּ וּשְׁנָה אַחֶרֶת מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עַתְלִיהוּ בַת־עַמְרֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃
וַיֵּלֶךְ בְּדָרֶךְ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה כְּבֵית 2 7
אֲחָאָב כִּי חָתַן בֵּית־אֲחָאָב הוּא׃ וַיֵּלֶךְ אֶת־יוֹרָם בֶּן 2 8
אֲחָאָב לְמַלְחָמָה עִם־חֹזָאֵל מֶלֶךְ־אָרָם בְּרַמְת גִּלְעָד
וַיָּבוּ אַרְמִים אֶת־יוֹרָם׃ וַיֵּשֶׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְּרַפָּא 2 9
בְּיֹרְעָאֵל מִן־חַמְכִים אֲשֶׁר יִכּוּ אַרְמִים בְּרַמְתָּה בְּהַלְחִמוֹ
אֶת־חֹזָאֵל מֶלֶךְ אָרָם וְאַחֲזִיהוּ בֶן־יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה
יָרַד לְרֹאשֵׁי אֶת־יוֹרָם בֶּן־אֲחָאָב בְּיֹרְעָאֵל כִּי־חָלָה
הוּא׃ וְאֵלִישַׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבָּנָי א
הַנָּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חַגֵּר מִתְּנִיךָ וְקַח פֶּה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה 2 1
בִּידֶךָ וְלֶךְ רִמְת גִּלְעָד׃ וּבֹאת־שָׁמָּה וְרָאֵה־שֵׁם יְהוָה 2
בֶּן־יְהוֹשֻׁפָט בֶּן־נַמְשִׁי וּבֹאת־וְהִקְמַתוּ מִתּוֹךְ אֲחָיו
וְהִבִּיאת אֹתוֹ חָדָר בְּחָדָר׃ וּלְקַח־פֶּה־הַשֶּׁמֶן וַיִּצְקַת 3
עַל־רֹאשׁוֹ וְאִמְרַת כֹּה־אָמַר יְהוָה מִשְׁחַתִּיךָ לְמֶלֶךְ אֶל־
יִשְׂרָאֵל וּפְתַח־תְּהַלְלֵת וְנִסְתָּה וְלֹא תִחְכַּד׃ וַיֵּלֶךְ 2 4

Ahasia filius & successor non melior, mature obit.

CAP. IX. Iehu R. Sa. maria vna. eius.

יייי ג 3 Kkkk הנער

ה הנער הנער הנביא רמת גלעד: ויבאוהוה שרי החיל
 ושבים ויאמר דבר לי אליה השר ויאמר יהוא אל-מי
 6 מפלנו ויאמר אליה השר: ויקם ויבא הפיתה ויצק
 השמן אל-ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי
 ישראל משחתיה למלך אל-עם יהוה אל-ישראל:
 7 והפיתה את-בית אחאב אדניה ונקמתי דמי עבדי
 8 הנביאים ודמי כל-עבדי יהוה מיד איזבל: ואבד כל-
 בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
 9 בישראל: ונתתי את-בית אחאב כבית ירבעם בן-נבט
 י וכבית בעשא בן-אחיה: ואת איזבל יאכלו הכלבים
 11 בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס: והוא
 יצא אל-עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
 המשגע הזה אליה ויאמר אליהם אתם ידעתם את-
 12 האיש ואת-שיחו: ויאמרו שקר הגד-נא לנו ויאמר
 כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיה
 13 למלך אל-ישראל: וימהרו ויקחו איש בגדו וישמו
 מתיו אל-גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך
 14 יהוא: ויתקשר יהוא בן-יהושפט בן-נמיש אל-יורם
 ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל-ישראל מפני
 15 חזאל מלך ארם: וישב יהורם המלך להתרפא
 בזרעאל מן-המפנים אשר יכחו ארמים בחלחמו את-
 16 חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם-יש נפשכם אל-יצא
 פליט מן-העיר ללכת למיד בזרעאל: וירפב יהוא וילך
 17 זרעאלה כי יורם שכב שמה ואחיה מלך יהודה ירד
 לראות את-יורם: והצפה עמד על-המגדל בזרעאל
 וירא את-שפעת יהוא בכאו ויאמר שפעת אני ראה
 ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
 18 השלום: וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כה אמר
 המלך

ad Achabi
serpem de-
lendam.

& ab exercitu
saluatus.

Ierusalem
tendit cum
copiis,

להגיד ק. 15. v.

המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל-
 אחריו ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד-הם ולא-
 שב: וישלח רכב סוסים שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר
 המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל-
 אחריו: ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב כ

1 ductus 2

1 והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשנעון ינהג: ויאמר
 יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל
 ואחיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא
 וימצאוהו בחלקת נבות חזרעאלי: ויהי פראות יהורם
 את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד-
 זננני איזבל אמה וכשפיה הרבים: ויהפך יהורם ידיו
 ויגס ויאמר אל אחיהו מרמה אחיה: ויהוא מלא ידו
 בקשת ויה את יהורם בין ורעיו ויצא חצי מלבו ויכרע
 ברכבו: ויאמר אל בדקר שלשה שא השלכוהו בחלקת כה
 שדה נבות חזרעאלי כי זכר אני ואמה את רכבים
 צמדים אחרי אחאב אביו ויהודה נשא עליו את המשיא
 הזה: אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי
 אמיש נאם יהוא ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם-
 יהוא ועתה שא השלכוהו בחלקה כדבר יהוא:
 ואחיהו מלך יהודה ראה ויגס הרך בירת הגן וירדף
 אחריו יהוא ויאמר גס אתו הכוהו אל המרפבד
 במעלה גור אשר את יבלעם ויגס מגדו וימת
 שם: וירכבו אתו עבדיו וישלמה ויקברו אתו
 בקברתו עם אבותיו בעיר דוד:

& obuiam
 sibi cuntes
 Ioramum
 Achasiam-
 que interfi-
 cit.

29 ובשנת אחת עשרה שנה לזרם בן אחאב
 מלך אחזיהו על יהודה: ויבוא יהוא ירעאלה ואיזבל ל
 שמעה ותשם בפוך עיניה ותישב את ראשה ותשקה
 בעד החלון: ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי

& Ifabelem e
 fenestra prae-
 cipitari iubet,

הרג

שלשו ק' 25. ז

2 הַרְגוּ אֶדְנֵי: וַיֵּשֶׁא פְּנֵיו אֶל-הַחֲלוּן וַיֹּאמֶר מִי אֲתִי מִי
 3 וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה סְרִיסִים: וַיֹּאמֶר שְׁמָטוּהָ
 וַיִּשְׁמָטוּהָ וַיִּזְ מַדְמָה אֶל-הַקִּיר וְאֶל-הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶנָּה:
 4 וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ וַיֵּשֶׁת וַיֹּאמֶר פְּקֹדוּנָא אֶת-הָאֲרוּרָה הַזֹּאת
 לָהּ וּקְבֹרֶיהָ כִּי בַת-מֶלֶךְ הִיא: וַיִּלְכוּ לְקַבְרָהּ וְלֹא מָצְאוּ
 6 כִּהֵן כִּי אִם-הַגְּלָגֶלֶת וְהַרְגָּלִים וּכְפֹת הַיָּדַיִם: וַיִּשְׁכְּבוּ
 וַיִּגְדְּלוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר-יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עַבְדֵּי
 אֱלֹהֵי הַתְּשֻׁבִי לֵאמֹר בַּחֲלֹק יִזְרַעְאֵל יֹאכְלוּ הַפְּלִבִּים
 7 אֶת-בִּשְׂרֵי אִיזֹבֵל: וְהִיחַ נִבְלַת אִיזֹבֵל כְּרָמֵן עַל-פְּנֵי
 הַשָּׂדֶה בַּחֲלֹק יִזְרַעְאֵל אֲשֶׁר לֹא-יֹאמְרוּ זֹאת אִיזֹבֵל:
 א וְלֹא-חָאֵב שְׁבָעִים פְּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יְהוּא
 סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שְׁמָרוֹן אֶל-שָׂרֵי יִזְרַעְאֵל הַזִּקְנִים וְאֶל-
 2 הָאֲמֹנִים אַחֲאֵב לֵאמֹר: וַעֲתָה כִּכְּאֵל הַסֵּפֶר הַזֶּה אֵלֵיכֶם
 וְאֲתִכֶּם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאֲתִכֶּם הַרְכַּב וְהַסּוּסִים וְעִיר מִכְּצֹר
 3 וְהַנֶּשֶׁק: וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּשְׁמַתֶּם
 4 עַל-כַּפְּאֵי אֲבִיו וְהִלַּחְמוּ עַל-בֵּית אֲדֹנֵיכֶם: וַיִּרְאוּ מְאֹד
 מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא-עָמְדוּ לְפָנָיו וַאֲיֵךְ
 ה נֶעֱמַד אֲנַחְנוּ: וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר-עַל-הַכְּבִיר וְאֲשֶׁר-עַל-
 הָעִיר וְהַזִּקְנִים וְהָאֲמֹנִים אֶל-יְהוּא: לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ
 אֲנַחְנוּ וְכָל אֲשֶׁר-תֹּאמֶר אֵלֵינוּ נַעֲשֶׂה לֹא-נִמְלֶךְ אִישׁ
 6 הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה: וַיִּכְתֹּב אֵלֵיהֶם סֵפֶר שְׁנֵית לֵאמֹר
 אִם לִי אַתֶּם וְלִקְלִי אַתֶּם שְׁמָעִים קְחוּ אֶת-רֵאשֵׁי אַנְשֵׁי
 בְּנֵי-אֲדֹנֵיכֶם וּבְאוּ אֵלַי כַּעַת מַהֲר יִזְרַעְאֵלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ
 7 שְׁבָעִים אִישׁ אֶת-גְּדֹלֵי הָעִיר מִגְּדֹלֵי אֹתָם: וַיְהִי כִכְּאֵל
 הַסֵּפֶר אֵלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שְׁבָעִים
 אִישׁ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-רֵאשֵׁיהֶם בְּדוּדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו
 8 יִזְרַעְאֵלָה: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וַיִּגְדְּלוּ לֵאמֹר הֵבִיאוּ רֵאשֵׁי
 בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׁימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבְרִים פְּתַח-הַשַּׁעַר
 עַד

quius carnem
canes deuor-
tarunt.

CAP. 9. X.
Hinc omnes
Achabi filios
totamque fa-
miliam delet

7caervi

ויהיתה ק' 37. שמטוה ק' 33. v.

9 עד הנקד : ויהי כפקד ויצא ויעמר ויאמר אל כל
 העם צדקים אתם הנה אני קשרתי על-אדני ואהרגו
 ומי הנה את כל-אלה : דעו אפוא כי לא יפל מדבר
 יהוה ארצה אשר דבר יהוה על-בית אחאב ויהוה
 עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו : ויך יהוא את
 11 כל הנשאים לבית אחאב בזרעאל וכל גדוליו
 ומדעיו וכהגיו עד בלתי השאיר לו שריד : ויקם ויבא
 12 וילך שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך : ויהוא מצא
 13 את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו
 אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום בני המלך ובני
 הגבירה : ויאמר תפשו חיים ותפשו חיים וישחטום
 14 אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר
 איש מהם : וילך משם וימצא את
 15 יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש
 את לבכה ישר באשר לבגלי עם לבכה ויאמר יהונדב
 יש ויש הנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל-
 16 המרפכה : ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה
 17 וירכבו אתו ברכבו : ויבא שמרון ויך את כל-
 הנשאים לאחאב בשמרון עד השמדו כדבר יהוה
 18 אשר דבר אל-אליהו : ויקבץ יהוא את כל-
 העם ויאמר אלהם אחאב עבד את הפעל מעט יהוא
 19 יעברנו הרפה : ועתה כל נביאי הפעל כל-עבדיו
 וכל כהניו קראו אלי איש אל-פקד כי זבח גדול לי
 לפעל כל אשר-פקד לא יהיה ויהוא עשה בעקבה
 למען האבד את עבדי הפעל : ויאמר קדשו כ
 21 עצרה לפעל ויקראו : וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו
 כל עבדי הפעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו
 22 בית הפעל וימלא בית הפעל פה לפה : ויאמר לאשר
 על כככ LIII

Achafiz etiam agnatos tollit:

& Baalis sacerdotes omnes, summo solenni sacrificio, congregatos

f per fraudē.

על המלתחה הוציא לבושי לכל לעבדי הפעל ויצא להם
 23 המלבושי : ויבא יהוא ויהונדב בדרך בית הפעל
 ויאמר לעבדי הפעל חפשו וראו פן יישפה עמכם
 24 מעבדי יהוה כי אם עבדי הפעל לכהם : ויבאו לעשות
 זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר
 האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על-
 25 זה ידיכם נפשו תחת נפשו : והיו ככלתו לעשות העלה
 ויאמר יהוא לרצים ולשלישים באו הכוס איש אל יצא
 ויכוס לפי חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד-
 26 עיר בית הפעל : ויצאו את מצבות בית הפעל
 27 וישפוחו : ויתצו את מצבת הפעל ויתצו את בית
 הפעל וישמהו לזחראות עד היום : וישמר יהוא
 28 את הפעל מישראל : רק חטאי ירבעם בונגמ
 אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם
 ענגלי הזקב אשר בית אל ואשר בן :
 29 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר-
 הטיבת לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית
 לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל :
 30 ויהוה לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל
 בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא
 31 את ישראל : בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל
 32 ויכס הואל בכל גבול ישראל : מן הירדן מזרח
 השמש את כל ארץ הגלעד הגרי והראובני והמנשי
 33 מערער אשר על גחל ארנו והגלעד והבשן : ויתר
 דברי יהוה וכל אשר עשה וכל גבורתו הלוה הם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
 34 לה וישב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון
 35 וימלך הואתו בנו מחמיו : והימים אשר
 36 מלך

f. veltiam.

f. patri-nas.

eneat, cul-turumque Baal. sbolet.

vitalos tam-cu non re-mouit.

Vnde a R. Syria castigatus moritur.

למוצאות ק 27. v.

מלך יהוא על ישראל עשרים ושמונה שנה בשמרון:

ועתליה אסאחיהו וראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה: ותקח יהוישבע בת המלך ורם אחות אחיהו את יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך הממותים אתו ואת מנקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הוקמת:

CAP. XI. Athalia regnum inuadit, sed, Deo providente, Ioas Achazie fil. conseruatus & a Pontif. M. Rex creatus.

ויהי אתה בית יהוא מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: ובשנה השביעית שלח

† quoad priuilegios, v. 19.

יהודע ויקח את שרי המאיות לכדי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוא ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוא וירא אתם את בן המלך: ויצוים לאמר ה

זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם באי השבת ושמי משמרת בית המלך: והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת

† depulsioue.

הבית מסח: ושתי הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוא אל המלך: והקפתם על המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל השדרות יומת והיו

את המלך בצאתו ובכאו: ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהודע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודע הכהן: ויתן

הכהן לשרי המאיות את החנית ואת השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוא: ויעמדו הרצים איש ו

וכליו בידו מפתח הבית הימנית עד כפתח הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: ויוצא

את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות וימלט אתו וימשיחו ויכו כף ויאמרו יהי המלך:

ותשמע עתליה את קול הרצין העם: כ כ כ ב LIII ותבא

Atalja

המאות ק' v. 4. המומתים ק' v. 2. ראתה ק' v. 1. כמצי בוס v. 12. המאות ק' v. 10. המאות ק' v. 9.

14 וַתָּבֵא אֶל־הָעַם בֵּית יְהוָה: וַתֵּרֶא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עֹמֵד עַל־
הָעַמּוּד כַּמִּשְׁפָּט וְהַשָּׂרִים וְהַחֲצִצְרוֹת אֶל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־
עַם־הָאָרֶץ שָׂמֵחַ וְתֹקֵעַ בַּחֲצִצְרוֹת וְתֹקֵעַ עִתְלִיָּה אֶת־
טו בְּגָדֶיהָ וְתֹקְרָא קִשֶׁר קִשֶׁר: וַיֵּצֵא יְהוֹיָדָע חֲכִהֹן אֶת־שָׂרֵי
הַמַּאֲזוֹת וּפְקָדֵי הַחֵיל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל־
מִבֵּית לַשָּׂרֵת וְהִבֵּא אַחֲרֶיהָ הַמֵּת בַּחֶרֶב כִּי אָמַר
16 חֲכִהֹן אֶל־תּוֹמַת בֵּית יְהוָה: וַיִּשְׁמְעוּ לָהּ יוֹדִים וַתָּבֹא דְרָךְ
17 מִבּוֹא הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַתּוֹמַת שָׁם: וַיִּכְרַת
יְהוֹיָדָע אֶת־הַכְּבֹדִית בֵּין יְהוֹהוּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעַם לַהֲיֹת
18 לְעַם לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעַם: וַיָּבֹאוּ כָל־עַם הָאָרֶץ
בֵּית־הַכְּעַל וַיִּתְּצוּהוּ אֶת־מִזְבְּחֹתָו וְאֶת־צִלְמֵי שִׁבְרוּ
הַיִּטֵּב וְאֶת מִמֶּן כֶּתֶן הַכְּעַל הִרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת וַיִּשֶׁם
19 חֲכִהֹן פְּקֻדֹת עַל־בֵּית יְהוָה: וַיִּקַּח אֶת־שָׂרֵי הַמַּאֲזוֹת
וְאֶת־חֲכָרֵי וְאֶת־הַרְצִים וְאֶת־כָּל־עַם הָאָרֶץ וַיִּלְחֲדוּ אֶת־
tr.4 הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דְרָךְ־שָׁעַר הַרְצִים בֵּית
כ הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמְּלָכִים: וַיִּשְׁמַח כָּל־עַם הָאָרֶץ
וְהָעִיר שִׂקְטָה וְאֶת־עִתְלִיָּהּ הִמִּיתוּ בַּחֶרֶב בֵּית־כֶּלֶךְ:
2 א בַּדְּשֶׁבַע שָׁנִים יְהוּאֵשׁ בְּמַלְכוֹ: בְּשַׁנַּת־שֶׁבַע
לַיהוּא מֶלֶךְ יְהוּאֵשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּשֶׁם
3 אִמּוֹ צְבִיָּה מִבְּאֵר שֶׁבַע: וַיַּעַשׂ יְהוּאֵשׁ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה
4 כָּל־יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ יְהוֹיָדָע חֲכִהֹן: רַק הַנְּמוֹת לֹא־
ה סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמֹת: וַיֹּאמֶר
יְהוּאֵשׁ אֶל־חַכְהֲנָנִים כָּל־כֶּסֶף הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר יוֹבֵא בֵּית־
יְהוָה כֶּסֶף עוֹבֵר אִישׁ כֶּסֶף נַפְשׁוֹת עָרְכוּ כָל־כֶּסֶף אֲשֶׁר
6 יַעֲלֶה עַל לִבֵּי־אִישׁ לְהִבְיֹא בֵּית יְהוָה: יִקְחוּ לָהֶם
חַכְהֲנָנִים אִישׁ מֵאֵת מִכְרוּ וְהֵם יַחֲזִקוּ אֶת־בְּדֶק הַבֵּית
7 לְכָל־אֲשֶׁר יִמְצָא שָׁם בְּדֶק: וַיְהִי בְּשַׁנַּת עֶשְׂרִים
וַיִּשְׁלַח שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוּאֵשׁ לֹא־חָזְקוּ חַכְהֲנָנִים אֶת־בְּדֶק
הַבֵּית

o. col. 3.

& cultus Dei
in lauratus
fuit.

CAP. יב
XII.
Ioas viuo Io-
iad a bene re-
gnauit.

templum re-
purgauit &
exornauit.

? not
suo, v. 8.

v. 15. הפטרת שקלים. v. 17. המאות ק. v. 18.
v. 20. מזבחתיו ק. v. 2. hoc versu ben. Isr. Hilf.
Angl. inchoant e. 12.

הבית : ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים 8
 ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים את ברכ הבית
 ועתה אל תקחו כסף מאת מכריכם כי לברך הבית v. 6
 מתנהו : ויאתו הכהנים לבלתי קחת כסף מאת העם 9
 ולבלתי חזק את ברכ הבית : ויקח יהודע הכהן ארון
 אהר ויקב חר בדלתו ויתן אתו אצל המזבח פימין כבוא
 איש בית יהוה ונתנו שם הכהנים שמרי הסף את
 כל הכסף המובא בית יהוה : ויהי כראותם כי רב 11
 הכסף בארון ויעל ספר המלך וכתהן הגדול ויצרו
 וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה : ונתנו את הכסף 12
 המתין על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה
 ויוציאו להרשי העין ולבנים העשים בית יהוה :
 ולגדרים ולהצבי האבן ולקנות עצים ואבני מחצב 13
 לחזק את ברכ בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית
 לחזקה : אך לא יעשה בית יהוה ספות כסף מזמרות 14
 מזרקות חצרות כל כלי זהב וכלי כסף מן הכסף
 המובא בית יהוה : כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו טו
 את בית יהוה : ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו 16
 את הכסף על ידם לתת לעשי המלאכה כי באמנה
 הם עשים : כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יהוה 17
 לכהנים יהיו : o

אז יעלה חזאל מלך ארם וילחם עלנת וילכדה וישם 18
 חזאל פניו לעלות על ירושלים : ויקח יהואש מלך 19
 יהודה את כל הקרשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם
 ואחזיהו וכתיו מלכי יהודה ואת קדשיו ואת כל הזהב
 הנמצא באצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל
 מלך ארם ויעל מעל ירושלים : ויתר דבני יואש וכל כ
 אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דבני הימים
 ככב ג LIII למלכי

A.R. Syire
 oppugnatus
 auto pacem
 redemit.

v. 10. מימין ק. v. 12. ibid. ידי ק. v. 17. דמפקדים ק.
 עד כאן הפטרת שקלים

per coniarat. occisus est.

CAP. 12. XIII. Ioaiaho, impio & idolatra regnante, Israel atroxitur vade.

1 I למלכי יהודה ויקמו עבדיו ויקשרו קשר ויכו את יואש
 2 בית מלא הירד סלא ויוזכר בן שמעת ויהו זכר בן שמר
 עבדיו הכהו וימת ויקברו אתו עם אבותיו בעיר דוד
 א וימלך אמציה בנו תחתיו: בשנת עשרים ושלש
 שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהודה מלך יהואחו בן יהוא
 2 על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה ויעש הרע בעיני
 יהוה וילך אחר חטאת ירבעם בן נבט אשר החטיא
 3 את ישראל לאסר ממנה: ויחראף יהוה בישראל
 ויתנס כד יחזאל מלך ארם וכיד בן הרד בן חזאל כל
 4 הימים: ויחל יהואחו את פני יהוה וישמע אליו יהוה
 כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארם:
 ה ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו
 6 בני ישראל באהליהם כתמול שלשום: אך לא סרו
 מחטאת בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה
 7 הלך וגם האשרה עמדה בשמרון: כי לא השאיר
 ליהואחו עם כי אסד חמשים פרשים ועשרה רכב
 ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמע בעפר
 8 לדש: ויתר דברי יהואחו וכל אשר עשה וגבורתו
 הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 9 ישראל: וישבב יהואחו עם אבותיו ויקברו בשמרון
 וימלך יואש בנו תחתיו:

Ioaas filius ei successit.

י בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהודה מלך
 יואש בן יהואחו על ישראל בשמרון שש עשרה
 11 שנה: ויעשה הרע בעיני יהוה לאסר מכל חטאות
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הלך:
 12 ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
 עם אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר
 13 דברי הימים למלכי ישראל: וישבב יואש עם
 אבותיו

החטיא ק' 6.

אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויקבר יואש בשמרון עם מלכי ישראל:

1 ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש 4

cui Elifa moriens trinam contra Syros victuriam pollicitus ea.

2 ויקח אליו קשת וחצים: ויאמר לו אלישע קח קשת וחצים 6

3 וירד על הקשת וירכב ידו וישם אלישע ידיו על ידי המלך: ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר 7

4 אלישע ירד ויור ויאמר חץ תשועה ליהודה וחץ תשועה בארם והכית את ארם באפק עד בלה: 8

5 ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הן ארצה 9

6 ויה שלש פעמים ויעמד: ויקצה עליו איש האלהים 10

7 ויאמר להכות חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד בלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם: 11

Elifa mortu miraculam facit.

8 וימת אלישע ויקברוהו וגדודי מואב יבאו כ 12

9 בארץ בא שנה: ויהי הם קברים איש והנה 13

10 ראו את הגדוד וישליכו את האיש בקבר אלישע וילך 14

11 ויגע האיש בעצמות אלישע ויהי ויקם על רגליו: 15

12 וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי 16

13 הואתו: ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען 17

14 בריחו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם 18

15 ולא השליכם מעל פניו עד עתה: וימת חזאל מלך 19

16 ארם וימלך בן הדד בנו מתתיו: וישב יואש בן כח 20

17 הואתו ויקח את הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר 21

18 לקח מיד הואתו אביו במלחמה שלש פעמים הכהו 22

19 יואש וישב את ערי ישראל: בשנת שתים א 23

CAP. 14. XIV. Amasia R. Iud. primis anis bene regnavit.

20 ליואש בן יואתו מלך ישראל מלך אמציהו בן יואש 24

21 מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה היה במלכו 25

22 עשרים

ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
 3 מירושלם: ויעש הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו
 4 ככל אשר עשה יואש אביו עשה: רק הפמות לאסרו
 ה עוד העם מזבחים ומקדשים בפמות: ויהי כאשר חזקה
 ח ממלכה בידו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו:
 6 ואת בני המכים לא חמית ככתוב בספר תורת משה
 אשר צוה יהוה לאמר לא יזמתו אבות על בנים ובנים
 7 לא יזמתו על אבות כי אם איש בחטאו ימות: הוא
 חזרה את אדום בני המלח עשרת אלפים ותפש
 את הסלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד
 8 היום הזה: או שלח אמציה מלאכים
 אל יואש בן יהואח בן יהוי מלך ישראל לאמר
 9 לכה נתראה פנים: וישלח יואש מלך ישראל אל
 אמציהו מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח
 אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני
 לאשה ותעבר חית חשדה אשר בלבנון ותרמס את
 החוח: חכה חכית את אדום ונשאך לבך חכבר ושב
 בביתך ולמרה תתגרה ברעה ונפלתה אמה ויהודה
 11 עמך: ולא שמע אמציהו ויעל יואש מלך ישראל
 12 ויתראו פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
 13 אשר ליהודה: וינגף יהודה לפני ישראל וינסו איש
 14 לאהלו: ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן
 אחזיהו תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויבאו
 ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם בשער אפרים עד
 14 שער חפנה ארבע מאות אמה: ולקח את כל תזבב
 וחכסף ואת כל הכלים הנמצאים בית יהוה ובאוצרות
 15 בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה: ויתר
 דברי יואש אשר עשה וגבורתו ואשר נלהם עם
 אמציהו

v. 2. v. 7. v. 12. v. 13. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.

Isafo a teme-
rebellum in-
ferens fundi-
tur, capitur,
omnibus the-
sauris spolia-
tur:

f vadi-
moniu-
rum, 2.
Ch. 25:
24.

לאהליו ק' 12. מלח ק' 7. יומתק' 6. יתיר י' 2. ויבא ק' 13.

אמציחו מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי
 הימים למלכי ישראל: וישבב יהואש עם אבתיו ויקבר
 בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם מנו מחתיו:
 ויהי אמציחו בן יואש מלך יהודה אחרי
 מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה
 שנה: ויתר דברי אמציחו הלא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי יהודה: ויקשרו עליו קשר בירושלם
 ויגם לבישה וישלחו אחריו לכישת ומתחו שם: וישאו כ
 אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר
 דוד: ויקחו כל עם יהודה את עזריה והוא בן ישש
 עשרה שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציחו: הוא
 בנה את אילת וישבה ליהודה אחרי שכב המלך עם
 אבתיו: בשנת חמש עשרה שנה:
 לאמציחו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש
 מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: ויעש הרע
 בעיני יהוה לא סר מכל הטאות ירבעם בן נבט אשר
 החטיא את ישראל: הוא השיב את גבול ישראל כח
 מלכו חמת עד ים הערב כדבר יהוה אלהי ישראל
 אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מנת
 החפר: כי ראה יהוה את עני ישראל מרה מאד ואפס
 עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: ולא דבר יהוה
 למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד
 ירבעם בן יואש: ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה
 ונקודתו אשר נלהם ואשר השיב את דמשק ואת
 חמת ליהודה בישראל הלא הם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: וישבב ירבעם עם
 אבתיו עם מלכי ישראל וימלך זכריה בנו מחתיו:

a subditis pulfus & occisus.

cui succedit Ierobam II. fil.

huicque Zacharias.

CAP. טו. XV. Afarias

בשנת עשרים ושבע שנה א
 לירבעם M m m m 5555

יקמן בוק v. 28.

לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן אמציה
 2 מלך יהודה : בן־שש עשרה שנה היה במלכו
 וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
 3 יכליהו מירושלם : ויעש הישר בעיני יהוה ככל
 4 אשר עשה אמציהו אביו : רק הבמות לא־סרו
 ה עור העם מזבחים ומקטרים בבמות: וינבֵּע יהוה את־
 הפלך ויהי מצרע עד־יום מתו וישב בבית החפשיית
 6 ויותם בן־הפלך על־הפית שפט את־עם הארץ : ויתר
 דברי עזריהו וכל־אשר עשה הלא־הם כתובים על־
 7 ספר דברי הימים למלכי יהודה : וישכב עזריה עם־
 אבתיו ויקברו אתו עם־אבתיו בעיר דוד וימלך יותם
 8 בנו מחתיו : בשנת שלשים ושמונה
 שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן־ירבעם על־
 9 ישראל בשמרון ששה חדשים: ויעש הרע בעיני יהוה
 כאשר עשו אבתיו לא כר מחטאות ירבעם בן־נבט
 1 אשר החטיא את־ישראל: ויקשר עליו שלם בן־יבש
 ויכהו ככל־עם ומיתוהו וימלך מחתיו : ויתר דברי
 זכריה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
 12 ישראל : הוא דבר יהוה אשר דבר אל־יהוא
 לאמר בני רביעים ישכו לך על־כפסא ישראל
 ויהי־כן :
 13 שלום בן־יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה
 14 מלך יהודה וימלך ירח־ימים בשמרון : ויעל מנחם
 בן־גדי מתרצה ויבא שמרון ויהי את־שלום בן־יבש
 טו בשמרון ומיתוהו וימלך מחתיו : ויתר דברי שלום
 וקשרו אשר קשר הנם כתובים על־ספר דברי הימים
 16 למלכי ישראל : אז יכה־מנחם את־
 תפסח ואת־כל־אשר־בה ואת־גבוליה מתרצה כי לא
 פתח

f dimis.
sonis.
2. Chr.
16:21.

I I f coram.
Ez. 16: 9.

R. Ind. ini-
tio bonus &
felix.

post elatus
sacrificans le-
pra percuti-
tur.

Zacharias R.
Ifr. per con-
iurationem
occisus a Sal-
lun.

& Sallum a
Menachem.

qui occupatis
aliquot vr-
bibus

מלך יהודה
 וירבעם בן
 נבט
 וישב
 בבית
 החפשיית
 ויותם
 בן־הפלך
 על־הפית
 שפט את־
 עם הארץ
 ויתר
 דברי
 עזריהו
 וכל־אשר
 עשה
 הלא־הם
 כתובים
 על־ספר
 דברי
 הימים
 למלכי
 יהודה
 וישכב
 עזריה
 עם־
 אבתיו
 ויקברו
 אתו
 עם־
 אבתיו
 בעיר
 דוד
 וימלך
 יותם
 בנו
 מחתיו
 בשנת
 שלשים
 ושמונה
 שנה
 לעזריהו
 מלך
 יהודה
 מלך
 זכריהו
 בן־
 ירבעם
 על־
 ישראל
 בששה
 חדשים
 ויעש
 הרע
 בעיני
 יהוה
 כאשר
 עשו
 אבתיו
 לא
 כר
 מחטאות
 ירבעם
 בן־
 נבט
 אשר
 החטיא
 את־
 ישראל
 ויקשר
 עליו
 שלם
 בן־
 יבש
 ויכהו
 ככל־
 עם
 ומיתוהו
 וימלך
 מחתיו
 ויתר
 דברי
 זכריה
 הנם
 כתובים
 על־
 ספר
 דברי
 הימים
 למלכי
 ישראל
 הוא
 דבר
 יהוה
 אשר
 דבר
 אל־
 יהוא
 לאמר
 בני
 רביעים
 ישכו
 לך
 על־
 כפסא
 ישראל
 ויהי־
 כן
 שלום
 בן־
 יבש
 מלך
 בשנת
 שלשים
 ותשע
 שנה
 לעזיה
 מלך
 יהודה
 וימלך
 ירח־
 ימים
 בשמרון
 ויעל
 מנחם
 בן־
 גדי
 מתרצה
 ויבא
 שמרון
 ויהי
 את־
 שלום
 בן־
 יבש
 טו
 בשמרון
 ומיתוהו
 וימלך
 מחתיו
 ויתר
 דברי
 שלום
 וקשרו
 אשר
 קשר
 הנם
 כתובים
 על־
 ספר
 דברי
 הימים
 למלכי
 ישראל
 אז
 יכה־
 מנחם
 את־
 תפסח
 ואת־
 כל־
 אשר־
 בה
 ואת־
 גבוליה
 מתרצה
 כי
 לא
 פתח

פתח ויגד את כל ההרותיה בקע:

בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך 7
 יהודה מלך מנחם בן גרי על ישראל עשר שנים
 בשמרון: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מעל חטאות 8
 ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו:
 בא פול מלך אשור על הארץ ויחן מנחם לפול אלה 9
 כפר כסף להיות ידיו אתו להחזיק הממלכה בידו:
 ויצא מנחם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל כ
 לתת למלך אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
 וישב מלך אשור ולא עמר שם בארץ: ויתר דברי 21
 מנחם וכל אשר עשה הלוואהם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי ישראל: וישכב מנחם עם 22
 אבתיו וימלך פקחיה בנו מחתיו:

Rex confitetur Pulem R. Asyr. multa pecunia placuit.

בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה 3
 מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתיים:
 ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם בן נבט 4
 אשר החטיא את ישראל: ויקשר עליו פקח בן כח
 רמליהו שלישו ויבחו בשמרון בארמון בית מלך
 את ארנב ואת האריה ועמו חמשים איש מבני גלעדים
 וימתו וימלך מחתיו: ויתר דברי פקחיה וכל אשר 6
 עשה הנם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
 ישראל: בשנת חמשים ושתים שנה 7
 לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל
 בשמרון עשרים שנה: ויעש הרע בעיני יהוה לא סר מן 8
 חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: בימי 9
 פקח מלך ישראל בא תגלתי פלאסר מלך אשור
 ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדש
 ואת חצור ואת הגלעד ואת הגלילה כל ארץ נפתלי
 ל ל ל ל כ M m m m 2 ויגלם

Ei successit Fil. Pekachiah, quem Pekach occidit per coniuratum.

regnumque inuadit, sed idem ei accidit

המלך ק' 25. v. פתח באתנח 16. v.

ל ויגלם אשוריה: ויקשר קשר הוישע בן אלה על פקח בן
 רמליהו ויכהו וימיתהו וימלך מחתיו בשנת עשרים
 3 ליותם בן עזיה: ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנם
 כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
 32 בשנת שתים לפקח בן רמליהו כלך ישראל
 33 מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: בן עשרים וחמש שנה
 היה במלכו ושיש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו
 34 ירושא בת צדוק: ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר
 לה עשה עזיהו אביו עשת: רק הכמות לא סרו עוד העם
 מזבתים ומקטרים בכמות הוא בנה את השער בית
 36 יהוה העליון: ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה:
 37 בימים ההם החל יהוה להשליח ביהודה
 38 רצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו: וישכב יותם
 עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
 א אחז בנו מחתיו: בשנת שבע עשרה
 שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה:
 2 בן עשרים שנה אחז במלכו ושיש עשרה שנה מלך
 בירושלם ולא עשרה הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד
 3 אביו: וילך בדרך מלכי ישראל וגם את בנו העביר
 באש כתעבות הגוים אשר הוריש יהוה אתם מפני
 4 בני ישראל: ויוצח ויקטר בכמות ועל הנבעות ותחת
 ה כל עין הענו: אז עלה רצין מלך ארם ופקח בן
 רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה ויצרו על
 6 אחז ולא יכלו להלחם: בעת ההיא השיב
 רצין מלך ארם את אילת לארם וינשל את היהודים
 מאילות וארומים באו אילת וישבו שם עד היום הזה:
 7 וישלח אחז מלאכים אל תגלת פלסר מלך אשור
 לאמר

CAP. 17
 XVI
 Cui successit
 Achas, idolo-
 latria im-
 pius; a Rezin
 & Pekach op-
 pressus,

R. Affyr.
 opom

v. 6. ק. וארומים ק.

לאמר עבדך ובנה אני עלה והושעני מבפּה מלך־
 ארם ומבפּה מלך־ישראל הקומים עלי : ויקח אהו את־
 8 הבסָף ואת־הזהב הנמצא בית־יהודה ובאצורה בית־
 הַמֶּלֶךְ וישלח למלך־אשור שחד : וישמע אליו מלך־
 9 אשור ויעל מלך־אשור אל־דמשק ותפשה ויגלה
 10 קיריה ואת־רצין המרת : וילך המלך־אהו לקראת
 11 תגלת־פלאסר מלך־אשור דמשק וירא את־המזבח
 אשר בדמשק וישלח המלך־אהו אל־אוריה הכהן
 את־דמוֹת המזבח ואת־מבניתו לכל־מעשהו : ויבן
 12 אוריה הכהן את־המזבח ככל־אשר־שלח המלך־
 אהו מדמשק בן־עשרה אוריה הכהן עד־בוא המלך־
 13 אהו מדמשק : ויבא המלך־מדמשק וירא המלך־
 את־המזבח ויקרב המלך־על־המזבח ויעל
 14 עליו : ויקטר את־עלתו ואת־מנחתו ויפך את־
 המזבח : ואת־המזבח הנחשת אשר לפני
 15 יהוה ויקרב מארל פני הפית מבין המזבח ומבין
 בית־יהוה ויתן אתו על־גרך המזבח צפונה : ויצונהו
 16 המלך־אהו את־אוריה הכהן לאמר על־המזבח
 הגדול הקטר את־עלת־הבקר ואת־מנחת הערב
 ואת־עלת המלך ואת־מנחתו ואת־עלת כל־עם
 הארץ ומנחתם ונסכיהם וכל־דם עלה וכל־דם ובה
 17 עליו תזרק ומזבח הנחשת יהיה־לי לבקר : ויעש
 18 אוריה הכהן ככל־אשר־צוה המלך־אהו : ויקצין
 המלך־אהו את־המסגרות הפכנות ויסר מעליהם
 ואת־הכיר ואת־הגם הוריד מעל הבקר הנחשת אשר
 פחתיה ויתן אתו על־מרצפת אבנים : ואת־מיסֵף
 השבת אשר־בנו בבית ואת־מבוא המלך החיצונה
 לללל ג 3 mm Mm הסב

multo aure conducti

Damascenis dii aram H e ofol c exit, eosque itulte coluit

abolito veto Dei cultu

f pavimentu
f vela-
micu

מוסך ק' 18. את ק' 17. ויצוה ק' 15. v. 10. כצל. v. 10. ibid. מלעיל.

per Hofcam.

ל ויגלם אשורה: ויקשר קשר הוישע בן-אֶחָה על-פֶּקַח בֶּן-רְמִלְהוֹ וַיִּמְלֹךְ וַיִּמְלִיחֵהוּ וַיִּמְלֹךְ מִחֲתָיו בְּשֵׁנַת עֶשְׂרִים לַיּוֹתָם בֶּן-עֲזִיָּה: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי פֶקַח וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

Iotham R. Iud. bonus,

בְּשֵׁנַת שְׁתַּיִם לִפְקַח בֶּן-רְמִלְהוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל 32
מֶלֶךְ יוֹתָם בֶּן-עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: בֶּן-עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה 33
הָיָה כְּמַלְכוֹ וַיֵּשֶׁשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיִּשֶׂם אָמוֹ 34
יְרוּשָׂא בַת-צְדוּק: וַיַּעַשׂ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכָל אֲשֶׁר- 35
לָה עָשָׂה עֲזִיָּהוּ אָבִיו עֲשָׂת: בַּק הַבְּמֹת לֹא סָרוּ עוֹד הָעַם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים בְּבָמֹת הָיָא בָנָה אֶת-שַׁעַר בֵּית- 36
יְהוָה הָעֲלִיּוֹן: וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹתָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֵא- 37
הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה:

בַּיָּמִים הָאֵלֶּם הַחֵל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ בִּיהוּדָה 37
רְצִין מֶלֶךְ אֲרָם וְאֶת פֶּקַח בֶּן-רְמִלְהוֹ: וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם 38
עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֵּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּנָר אָבִיו וַיִּמְלֹךְ 39
אֶחָז בֶּן־חֲתָיו: בְּשֵׁנַת שִׁבְעֵי עֲשָׂרָה 40

CAP. 17
XVI
Cui successit
Achas, ido-
lolatra im-
pius; a Rezin
& Pekach op-
preffus,

שָׁנָה לִפְקַח בֶּן-רְמִלְהוֹ מֶלֶךְ אֶחָז בֶּן-יוֹתָם מֶלֶךְ יְהוּדָה: 41
בֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה אָחָז כְּמַלְכוֹ וַיֵּשֶׁשׁ-עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ 42
בִּירוּשָׁלַם וְלֹא-עָשָׂה הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו כְּדָוִד 43
אָבִיו: וַיִּלְךְ בְּדַרְךַּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶת-בְּנוֹ הָעֶבֶד 44
בָּאֵשׁ כְּתַעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־מִפְנֵי 45
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּזְבַּח וַיִּקְטֹר בְּבָמֹת וְעַל-הַגְּבָעוֹת וַחֲתַת 46
הַגֵּל-עֵץ הָעֵנָב: אִזְּעָלָה רְצִין מֶלֶךְ-אֲרָם וּפְקַח בֶּן- 47
רְמִלְהוֹ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה וַיִּצְרוּ עַל- 48
אֶחָז וְלֹא יָכְלוּ לְחַלְתָם: בָּעַת הַהִיא הָשִׁיב 49
רְצִין מֶלֶךְ-אֲרָם אֶת-אֵילַת לֶאֱרָם וַיִּגְשֵׁל אֶת-הַיְּהוּדִים 50
מֵאֵילוֹת וְאֲרוֹמִים בְּאוֹ אֵילַת וַיִּשְׁכּוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 51
וַיִּשְׁלַח אֶחָז מַלְאָכִים אֶל-הַגִּלְת פֶּלְסָר מֶלֶךְ-אֲשׁוּר 52
לֵאמֹר

R. Affyr. opom

ו. 6. ו. וארומים ק

שָׁבוּ מִדְרָכֵיכֶם הַרְעִים וּשְׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֲקוּתַי כְּכֹל־
 הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבֹתֵיכֶם וְאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי
 אֵלֵיכֶם בְּיַד עֲבָדַי הַנְּבִיאִים: וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת־
 14 עֲרֶפֶס כַּעֲרֵף אֲבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ בִיהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
 וַיִּמָּאֲסוּ אֶת־חֻקֵּי וְאֶת־בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבוֹתָם
 15 וְאֶת־עֲדוּתוֹ אֲשֶׁר הָעִיד בְּסוּלְכּוֹ אַחֲרַי הַהֶבֶל וַיִּהְפְּלוּ
 וְאַחֲרַי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֹתָם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם
 לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת בָּהֶם: וַיַּעֲזְבוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 16 אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסַּכָּה שְׁנָיִם עֲגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל־צְבֹא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעַל: וַיַּעֲבִירוּ
 17 אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְכְּמוּ קַסְמִים וַיִּנְחָשׁוּ
 וַיִּתְמַכְּדוּ לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיפוֹ: וַיִּהְיֶנָּה
 18 יְהוָה מְאֹד בִּישְׂרָאֵל וַיִּכְרַם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר רֶקַע
 שָׁבַט יְהוּדָה לְבָדוֹ: גַּם־יְהוּדָה לֹא שָׁמְרוּ אֶת־מִצְוֹת
 19 יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכּוּ בַחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ: וַיִּמָּאֲסוּ
 יְהוָה כְּכֹל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶם וַיִּתְּנֶם בְּיַד שָׂסִים עַד
 21 אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפָּנָיו: כִּי־קָבַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד
 וַיִּמְלִיכוּ אֶת־יָרְבֵּעַם בְּדָבַר וַיִּדְאֹ יָרְבֵּעַם אֶת־יִשְׂרָאֵל
 22 מֵאַחֲרַי יְהוָה וְהַחֲטִיִּאִם הַטָּאָה גְדוֹלָה וַיִּלְכּוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 23 בְּכָל־חַטָּאוֹת יָרְבֵּעַם אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־סָרוּ מִמֶּנָּה: עַד
 אֲשֶׁר־הִסִּיר יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּיַד כָּל־עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים וַיִּגַּל יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַדְמָתוֹ
 אֲשִׁירָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

24 וַיָּבֹא מֶלֶךְ־אֲשׁוּר מִבָּבֶל וּמְכוּתָהּ וּמַעֲוָהּ וּמַחֲמַתָּהּ
 וּסְפָרוּיִם וַיֵּשֶׁב בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ
 אֶת־שְׁמֶרוֹן וַיֵּשְׁבוּ בְּעָרֶיהָ: וַיְהִי בַתְּחִלַּת שְׁבַתָּם שֵׁם כַּהֵן
 לֹא יָרְאוּ אֶת־יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה בָּהֶם אֶת־הָאֲרָיוֹת
 וַיַּהֲרִיבוּ הָרְגִים בָּהֶם: וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר לֵאמֹר
 26 הַגּוֹיִם

translatis in
 terram lit.
 coloniarum ex-
 teris, qui ob
 neglectum
 Dei cultum a
 leonibus in-
 festati,

ישיניק v. 16. קמץ בזק v. 15. ב טעמים במלה א. v. 13. v. 21. ומספרוים ק' v. 24. וירח ק' v. 21.

הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את
משפט אלהי הארץ וישלח בם את האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעו את משפט אלהי
7 הארץ: ויצו מלך-אשור לאמר הליכו שמה אחד
מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וירם
28 את משפט אלהי הארץ: ויבא אחד מהכהנים אשר
הגלו משמרון וישב בבית-אל ויהי מורה אתם אף
29 יראו את יהוה: ויהיו עשים גוי אלהיו וינחוו
בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גור בעריהם
ל אשר הם ישבים שם: ואנשי ככל עשו את סבות
בנות ואנשי כורת עשו את נרנגל ואנשי חמת עשו
31 את-אשימא: והענים עשו נבחן ואת-מרתק
והספרוים שרפים את-בניהם באש לאדרמלך
32 וענמלך אלה ספרוים: ויהיו יראים את יהוה ויעשו
להם מקצותם כהני כמות ויהיו עשים להם בבית
33 הבמות: את יהוה היו יראים ואת אלהיהם היו
עבדים כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם:
34 עד חיוס הזה הם עשים כמשפטים הראשונים
אינם יראים את יהוה ואינם עשים כחקתם
וכמשפטים וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה
לה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: ויכרת
יהוה אתם ברית ויצנכם לאמר לא תיראו אלהים
אחרים ולא תשתתנו להם ולא תעבדום ולא
36 תזבחו להם: כי אם את יהוה אשר העלה אתכם
מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ולו
37 תשתחוו ולו תזבחו: ואת החקים ואת המשפטים
והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרון לעשות
38 כל-הימים ולא תיראו אלהים אחרים: והברית אשר-

deque coin-
formati sunt
sed turpis re-
ligionum
mixtura inde
enata.

כרתו
ibid. אלהי ק' .ibid. ורבתו. 1. v. 3. פתח באתנח v. 30.
ספרוים ק.

ברתי אתכם לא תשקחו ולא תיראו אלהים אחרים :
כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יציל אתכם מיד
כל איביכם : ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון מ
הם עשים : ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת
פסיליהם היו עבדים גם בגיהם ובגני בנייהם כאשר עשו
אבתם הם עשים עד היום הזה :

ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך א
חזקיה בן אחז מלך יהודה : בן עשרים וחמש שנה
היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם
אמו אבי בת זכריה : ויעש הישר בעיני יהוה בכל
אשר עשה דוד אביו : הוא הסיר את הכמות ושבד
את הפצצות וכרת את האשרה וכמת נחש הנחשת
אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל
מקטרים לו ויקרא לו נחשתן : ביהוה אלהי ישראל ה
בטח ואחריו לא היה כמותו בכל מלכי יהודה ואשר
היו לפניו וירבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו
אשר צוה יהוה את משה ויהיה יהוה עמו בכל אשר
יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עברו : הוא הכה
את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים עד
עיר מבצר :

ויהי בשנה הרביעית
למלך חזקיהו היא השנה השביעית להושע בן אלה
מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון
ויצר עליה : וילכדה מקצה שלש שנים בשנת שש
לחזקיהו היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה
שמרון : ויגל מלך אשור את ישראל אשורה וינחם
בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי : על אשר לא שמעו
בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר
צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו :

מ מ מ מ Nnnn וכארבע

CAP. 17.
XVIII.
Hiskias R.
Iud. piissi-
mus cultum
Dei sincerum
instaurat.

dum Samā-
riam Assyrii
capiunt.

qui inde Iudam inuadunt, & muneribus licet placati,

13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה
 סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצורות
 14 ויתפשם: וישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשור
 לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר נתת עלי
 אשא וישם מלך אשור על חזקיה מלך יהודה שלש
 15 מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: ויתן חזקיה את
 כל הכסף הנמצא בית יהודה ובאצרות בית המלך:
 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהודה ואת
 האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה ויתנם למלך
 17 אשור: וישלח מלך אשור את תרתן
 וארבעים ואת רבשקה מן לכיש אל המלך
 חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו
 ויבאו ויעמדו בתעלת הכרבה העליונה אשר במסלת
 18 שדה כובס: ויקראו אל המלך ויצא אלהם אליקים
 בן חלקיהו אשר על הבית ושכנה הספר ויואח בן
 19 אסף המזכיר: ויאמר אלהם רבשקה אמרו נא אל
 חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה
 20 הבטחון הזה אשר בטחת: אמרת אה דבר שפתים
 עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת בני מרדת
 21 בי: עתה הנה בטחת לה על משענת חקנה הרצוץ
 הזה על מצרים אשר יסמה איש עליו וקא בכפו ונקבה
 22 בן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו: וכי
 תאמרן אלי אל יהודה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
 הסיר חזקיהו את צמתי ואת מזבחתי ויאמר
 ליהודה ולירושלים לפני המזבח הזה תשתחוון
 23 בירושלים: ועתה התערב נא את אדני את מלך אשור
 ואתנה לה אלפים סוסים אסתוכל לתת לה רכבים
 24 עליהם: ואיך תשיב את פני פחר אחד עבדי אדני
 חקטנים

Hierofoly-
mam obli-
dent,

deditionem
superbe po-
sulant,

Hiskiz acer-
be insultant,

fansas.

הקמנים ותבטח לה על מצרים לרכב ולפרשים :
 עתה המבלעתי יהוה עליתי על המקום הזה להשחתו כה
 יהוה אמר אלי עלה על הארץ הזאת והשחיתה : ויאמר 26
 אליקים בן חלקיהו ושבנה ויואח אל רבשקה דבר
 גא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר
 עמנו יהודית באזני העם אשר על החמה : ויאמר 27
 אליהם רבשקה חזל ארניה ואליך שלחני ארני לדבר
 את הדברים האלה הלא על האנשים היושבים על
 החמה לאכל את הריהם ולשתות את שניהם עמכם :
 ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית וירבר ויאמר 28
 שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור : כה אמר 29
 המלך אל ישיא לכם חוקיהו כי לא יוכל להעיל
 אתכם מידו : ואל יבטח אתכם חוקיהו אל יהוה ל
 לאמר חזל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת ביד
 מלך אשור : אלי שמעו אל חוקיהו כי כה אמר מלך 31
 אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש נפשו ואיש
 האנתו ושתו איש מי ברו : עד באי ולקחתי אתכם אל
 ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ
 זית וצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל תשמעו אל
 חוקיהו כי נסית אתכם לאמר יהוה יצילנו : החזל 33
 הצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור איה 34
 אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע וענה כי
 הצילו את שמרון מידו מי בכל אלהי הארצות אשר לו
 הצילו את ארצם מידו כי יציל יהוה את ירושלם מידו :
 והחרישו העם ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא 36
 לאמר לא תענהו : ויבא אליקים בן חלקיהו אשר
 על הבית ושכנא הספר ויואח בן אקף המזכיר אל
 חוקיהו קרועי בגדים ויגדו לו את דברי רבשקה :
 ויהי

ferinas, Jcl. 36: 22.

& populum horrendis blasphemis ad defecti-nem ab eo sollicitant.

מממב 2 Nnnn ויהי מימי רגליהם. ibid. צואתם. v.27.

CAP. יט
XIX.
Hiskias Esai-
am consulit,
& bonum re-
sponsum ac-
cipit.

א ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתבס
 ב בשק ויבא בית יהוה : וישלח את אליקים אשר על-
 חביר ושבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתפסים
 ג בשקים אל ישעיהו הנביא בן אמוץ : ויאמרו אליו כה
 אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי-
 ד באו בנים עד משבר וכח אין ללדה : אולי ישמע
 יהוה אלהיה את כל דברי רבשקה אשר שלחו
 מלך אשור אדניו להורף אלהים חי והובית בדרים
 אשר שמר יהוה אלהיה ונשאת תפלה בעד השארית
 ה הנמצאה : ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל-
 ו ישעיהו : ויאמר להם ישעיהו כה תאמרון אל-
 אדניכם כה אמר יהוה אלהי ישראל מפי דברים אשר
 ד שמעת אשר גרפו גברי מלך אשור אתי : הנני נתן בו
 ה ויחישמע שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו :
 וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה
 ו כי שמע כי נסע מבייש : וישמע אל תרהקה מלך
 ז כוש לאמר הגה יצא להלחם אתך וישב וישלח
 ח מלאכים אל חזקיהו לאמר : כה תאמרון אל חזקיהו
 י מלך יהודה לאמר אל ישאף אלהיה אשר אתה בטח
 י א לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור : הגה
 י ב אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות
 י ג להחרים ואתה תנצל : ההצילו אתם אלהי הגוים
 י ד אשר שחתו אבותי את גוון ואת יהון ורצה ובני ערן
 י ה אשר בתלאשור : איז מלך חמת ומלך ארפד ומלך
 י ו לעיר ספרוים הנע וענה : ויקח חזקיהו את הספרים
 י ז מיד המלאכים ויקראם ויעל בית יהוה ויפרשהו
 ח חזקיהו לפני יהוה :

vid. cap. xxxvii. Pofaice.

die agguftia et incapatione et blasphe-
mia filii : non tenentur filii : 177
7 os uer. 22 nativum et uir non e-
ri. Jel.
37: 2.

Sanchetib
bellum ei in-
ferente R. A.
thiop. disce-
dere coactus,
minas &
blasphemias
per literas
repetit,

quas Hiskias
coram Deo
exponit,

& preces

et operant Hiskias ad facie Domi-
ni et dixit : Domine Deus Israel,

ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל
ישב

Met. Mal. pro liberatione ardentibus fundens.

habitas super Cherubim tuusque
Deus solus tu; omnia regnata teras.
Te fecisti coelos et terram.
16; uelina Domine aera tuam et uide
audi; aperit Domine oculos tuos et uide
et audi uerba Sancherib, qui misit in te
et probo officianti tui uolentem.

19. et nono Deus Domine nosus
uoy fac nos obfero de manu ego
et uolunt omnia regna teras / fel
tu es Domine Deus solus tu.

י"ט כְּרַבִּים אֲתָהּ הוּא אֱלֹהִים לְבָרֶךְ לְכָל מַמְלֹכֹת
 הָאָרֶץ אֲתָהּ עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ : הֲפֹה
 יְהוֹה אֲזַנְךָ וְשִׁמְעַתְּ פִּקְחַת יְהוֹה עֵינֶיךָ וּרְאָה וּשְׁמַע אֶת-
 דְּבָרַי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַרְף אֱלֹהִים חַי : אֲמַנָּם
 יְהוֹה הִחְרִיבוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת-הַגּוֹיִם וְאֶת-אֲרָצִים :
 וְנָתַנוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כַּאֲשֶׁר כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם-
 מַעֲשֵׂה יְדֵי-אָדָם עֵין וְאָבוּ וְאֲבָדוּם : וְעַתָּה יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ
 הוֹשִׁיעֵנו נָא מִיָּדוֹ וּיְדַעוּ כָּל-מַמְלֹכֹת הָאָרֶץ כִּי אֲתָהּ
 יְהוֹה אֱלֹהִים לְבָרֶךְ : וְיִשְׁלַח יִשְׁעֶהוּ בְּיָאֲמוּן כ
 אֶל-הַזִּקְנִיהוּ לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוֹה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל-סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר שְׁמַעְתִּי : זֶה
 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוֹה עָלָיו בְּזֶה לֵךְ לַעֲנֶה לֵךְ בְּתוֹלַת
 בַּת-צִיּוֹן אַחֲרֶיהָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בַּת יְרוּשָׁלַם : אֶת-מִי
 חֲרַפְתָּ וְנִדְפַתָּ וְעַל-מִי חֲרַיְמוֹת קוֹל וְתִשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ
 עַל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֲרַפְתָּ אֶרֶץ וְתֵאמֶר
 בְּרַכְבְּכִי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הַרִים יִרְכַּתִּי לְכַנּוֹן וְאֲכַרַת
 קוֹמַת אֶרְצוֹ מִבְּהוֹר בְּרִשׁוֹ וְאֲבֹאֶה מְלוֹן קִצֵּה יַעַר
 בְּרַמְלוֹ : אֲנִי קָרַתִּי וְשִׁתִּיתִי מִיַּם זָרִים וְאֶחָרֵב בְּבֶה-פַעֲמֵי
 כָּל יְאוּרֵי מְצוֹר : הֲלֹא-שְׁמַעְתָּ לְמַרְחֹק אֲתָהּ עָשִׂיתִי כֹה
 לְמִימֵי מָדוּם וַיִּצְרַתִּיהָ עַתָּה הִבִּיאֲתִיהָ וְתִהְיֶה לְהַשׁוֹת
 גְּלִים נֹצֵעִים עָרִים בְּצָרוֹת : וַיִּשְׁבִּיחַן קִצְרֵי-יָד חֲמוּ וַיִּבְשׂוּ
 הָיוּ עֵשֶׂב שָׂדֶה וַיִּבַק דִּשָּׂא חֲצִיר גִּגּוֹת וּשְׂדֵפָה לִפְנֵי
 קָמָה : וְשִׁבְתֶּךָ וְצִאתֶךָ וּבָאֶה יְדַעְתִּי וְאֶת-הַתְּרַגְוָה אֵלַי :
 עַן הַתְּרַגְוָה אֵלַי וְשִׁאֲנָה עָלַה בְּאוֹנֵי וְשִׁמְתִי חֲחִי בְּאֶפֶסָה
 וּמִתְנִי בְּשִׁפְתֶיךָ וְהִשִּׁיבְתִיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ : וְזֶה
 לֵךְ הָאוֹר אֲכֹל הַשְּׁנָה סְפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית סְחִישׁ
 וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וּקְצְרוּ וּנְטְעוּ כֶרֶמִים וְאָכְלוּ
 פְּרִים : וַיִּסְפָּה פְּלִישֶׁת בֵּית-יְהוּדָה הַנְּשֹׂאֶרָה שְׂרֵשׁ ל
 מִמֵּמֶן 3 Nnn למטה

ab Esaiā de-
nuo de diu-
na ope con-
firmatur :

f 3: 19.

9 uredo

9confi-
dencia t.
Jef. 37:
29.

9ultro
crefcens

v. 21. קצו ק. ibid. ברב ק. v. 23. קמץ בוק. v. 16. להשאות ק.

3 1 לַמַּטָּה וַעֲשֵׂה פְרִי לַמַּעְלָה: כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֵרֵי
 וּפְלִיטָה מֵהַר צִיּוֹן קִנְיַת יְהוָה. תַּעֲשֶׂה זֹאת:
 3 2 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבֹא
 אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא־יִזְרָה שָׁם חֵץ וְלֹא־יִקְרַמְנָה מִן
 3 3 וְלֹא־יִשְׁפֹךְ עָלֶיהָ סֶלֶלָה: בְּרַרְךָ אֲשֶׁר־יָבֹא בָּהּ יָשׁוּב
 3 4 וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נְאֻם־יְהוָה: וּגְנוּתֵי אֶל־הָעִיר
 לֹה הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָה לְמַעַנִי וּלְמַעַן דָּוֵד עַבְדִּי: וַיְהִי
 בְּלֵיל הַחֹהוּא וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־יְהוָה וַיֵּךְ בְּמַחְנֵה אֲשׁוּר מֵאֵת
 שְׂמוֹנִים וְחַמְשֵׁה אֲלֶפֶי וַיִּשְׁבִּימוּ בַּבֶּקֶר וַחֲנֵה כָּל־סַפְרָיִם
 3 6 מֵתִים: וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב סְנַחֲרִיב מֶלֶךְ־אַשּׁוּר וַיֵּשֶׁב
 3 7 בְּנִינְוֵה וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֵה בֵּית־נִסְרָד אֱלֹהֵי וְאֶדְרַפְלֵךְ
 וְיִשְׂרָאֵל. הִבְהוּ בַּחֶרֶב וְהַמָּדָה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אַרְרַט
 וַיִּמְלֶךְ אֶסְרָחֶדָן בְּנוֹ מַחְתָּיו:

& nocte se-
 quente per
 Angelum
 185000. Assy-
 riorum castis,
 Sanherib do-
 mum fugit &
 a filiis occi-
 sus fuit.

CAP. XX.
 Hiskias le-
 thaliter de-
 cumbens,
 precibus pro-
 rogationem
 vitæ ad annos
 15. obtinet.

signoque
 mira-

א בַּיָּמִים הָאֵלֶּם חָלָה חֹזְקִיהוּ לְמוֹת וַיָּבֹא אֱלֹהֵי יִשְׁעֵיהוּ בֶן־
 אֲמוּץ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה צִוֵּ לְבֵיתְךָ כִּי
 2 מֵת אַתָּה וְלֹא תַחִיָּה: וַיִּסַּב אֶת־פָּנָיו אֶל־הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
 3 אֶל־יְהוָה לֵאמֹר: אֲנִי יְהוָה זְכַרְנָא אֵת אֲשֶׁר
 הִתְחַלַּכְתִּי לַפְּנֵיךָ בְּאֵמַת וּבְלִבְבִי שְׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ
 4 עֲשֵׂיתִי וַיִּבֶךְ חֹזְקִיהוּ בְּכִי גְדוֹל: וַיְהִי
 יִשְׁעֵיהוּ לֹא יָצָא הָעִיר הִתִּיכְנָה וַיִּבְרַךְ־יְהוָה הֵיחָ אֱלֹהֵי
 ה לֵאמֹר: שׁוּב וְאִמְרָתִי אֶל־חֹזְקִיהוּ נְגִיד עַמִּי כֹה־אָמַר
 יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּפִלָּתְךָ רֵאִיתִי
 אֶת־דַּמְעָתְךָ הַנְּנִי רַפָּא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית
 6 יְהוָה: וְהִסַּפְתִּי עַל־יָמֶיךָ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שָׁנָה וּמִבֶּקֶר
 מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת הָעִיר וְגְנוּתֵי אֶל־הָעִיר
 7 הַזֹּאת לְמַעַנִי וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי: וַיֹּאמֶר יִשְׁעֵיהוּ קְהוּ
 דְּבַלְתַּת תְּאָנִים וַיִּקְהוּ וַיִּשְׁמְעוּ עַל־הַשְּׁחִין נִחִי:
 8 וַיֹּאמֶר חֹזְקִיהוּ אֶל־יִשְׁעֵיהוּ מַה אוֹת כִּי־רַפָּא יְהוָה לִי
 וְעַלִּיתִי

incipit domini tunc, quæ movens te
 ad ubi vivis.

archivi valedictum fuer. Vidi lachry-
 mon tuam. Ecce ego laxavi te.

בניוקר יולא כתיב. צבאות קרי ולא כתיב. חצר ק. 4.

9 ועליתי ביום השלישי בית יהוה : ויאמר ישעיהו זה
 לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר
 דבר הלך הצל עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות :
 ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות לא כי
 ישוב הצל אחרנית עשר מעלות : ויקרא ישעיהו
 11 הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירד
 במעלות אחו אחרנית עשר מעלות :

12 בעת ההיא שלח בראדף בלאדן בן
 בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו כי שמע
 13 כי חלה חזקיהו : וישמע עליהם חזקיהו ויראם את
 כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הכשמים
 ואת שמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר
 נמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם
 חזקיהו בביתו ובכל משלתו : ויבא ישעיהו הנביא
 14 אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים
 האלהו מאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ החוקה
 באו מבבל : ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את
 כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם
 באצרתיו : ויאמר ישעיהו אל
 16 חזקיהו שמע דבר יהוה : הנה ימים באים ונשא
 17 כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה
 בבגלה לא יותר דבר אמר יהוה : ומבניה אשר
 יצאו מפה אשר תוליד יפה והיו כריסים בהיכל
 19 מלך בבל : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה
 אשר דברת ויאמר הלוא אם שלום ואמת יהיה בימי
 ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
 הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה הלא
 הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה :
 וישכב

culoso confirmatur.

Gratulantibus de valitudine recuperata legatis-Babyl thesauros suos ostentans ab Esaiâ obiurgatur.

f gazarum suarum, Ier 39:12.

ac tristis eorum in Babelein abductio significatur.

In pace mortuus filium habuit successorem

פתח באתנח .v.19. יקחוק .v.18. נכותו ק' .v.13.

21 וישקב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו: **א**

בן ששים עשרה שנה מנשה במלכו **א**

וחמשים וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו חפציני

2 כה: וועש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר

3 הוריש יהוה מפני בני ישראל: וישב ויבן את הבמות

אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לפעל ויעש

אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל

4 צבא השמים ויעבד אתם: ובנה מזבחת בבית יהוה

ה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: ויבן

מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה:

6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב וידענים

7 הרפה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס: וישם את

פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל

דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר

בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם:

8 ולא אסוף להניד רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי

לאבותם רק: אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים

9 ולכל התורה אשר צוה אתם עבדי משה: ולא

שמעו ויתעם מנשה לעשות את הרע מן הגוים אשר

י השמיר יהוה מפני בני ישראל: וידבר יהוה

11 ביר עבדיו הנביאים לאמר: יען אשר עשה מנשה

מלך יהודה התעבות האלה הרע מכל אשר עשו

האמרי אשר לפניו ויחמא גם את יהודה בגלוליו:

12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא

רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעיו תצלנה שתי

אזניו ונגטתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת

בית אחאב ומחיתי את ירושלם כאשר ימחה את

14 הצלחת מחה והפך על פניה: ונגטשתי את שארית

נחלתי

שמעה ק' v. 12. כמז' בזק 9.

Vnde ei cum familia excidium denuntiatur.

† perpendicularium

נחלתי ונתתים ביר איביהם והיו לבז ולמשקה לכל-
 איביהם: יען אשר עשו את הרע בעיני והיו מכעסים טו
 אתי מן היום אשר יצאו אבתם מצרים ועד היום הזה:
 ונס דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא 16
 את ירושלם פה לפה לבר מחטאתו אשר החטיא
 את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה: ויתר דברי מנשה 17
 וכל אשר עשה וחטאתו אשר חמא הלאהם כתובים
 על ספר דברי הימים למלכי יהודה: וישפכ מנשה עם 18
 אבתיו ויקבר בגן ביתו בגן עזרא וימלך אמון בנו
 מחתיו: בגן עשרים ושתיים שנה אמון 19
 במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת
 בת חרוץ מן יטבה: ויעש הרע בעיני יהוה כאשר כ
 עשה מנשה אביו: וילך בכל הדרך אשר הלך אביו 21
 ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם:
 ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה: 22
 ויקשרו עבדי אמון עליו וימיתו את המלך בביתו: 23
 ויהי עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון 24
 וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו מחתיו: ויתר כה
 דברי אמון אשר עשה הלאהם כתובים על ספר
 דברי הימים למלכי יהודה: ויקבר אתו בקברתו בגן 26
 עזרא וימלך יאשיהו בנו מחתיו: בגן שמונה א
 שנה יאשיהו במלכו ושלושים ואחת שנה מלך
 בירושלם ושם אמו ידדה בת עדיה מבצקת: ויעש 2
 הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דוד אביו ולא סר
 ימיו ושמואל:
 ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו שלח המלך 3
 את שפן בן אצליהו בן משלם הספר בית יהודה
 לאמר: עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את 4

Decedenti
succedit A-
mon fil. xque
impus,

a feruis con-
spirantibus
occifus.
Rex constitu-
tus Iofias Fil

CAP. כב
XXII.
pie regnum
adminiftrat,

הכסף Oooo זזזז

פתח בסף v. I.

Templum Domini in-
stauras,

reperitque
libro Legis,
eius lectione
percussus,
Deum con-
sultit,

acriste qui-
dem respon-
sum de regni
excidio ac-
cipit,

הַכֶּסֶף הַמְּנוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אֶסְפּוּ שְׂמֵרֵי הַסֵּף מֵאֵת
 4 הַיָּעִים : וַיִּתְּנֵהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמִּפְקָדִים בְּבֵית
 יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה
 6 לְחֹזֵק אֶת־בֵּדֶק הַבַּיִת : לְחַרְשִׁים וּלְפָנִים וּלְגִדָּרִים
 7 וּלְקִנּוֹת עֵצִים וְאֲבָנֵי מַחְצֵב לְחֹזֵק אֶת־חֲבִית : אֵד לֹא־
 יִחָשֵׁב אַתֶּם הַכֶּסֶף הַנִּתֵּן עַל־יָדֶם כִּי בְּאִמּוּנָה הִם
 8 עֹשִׂים : וַיֹּאמֶר חֲלָקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עַל־שֵׁפָן
 הַסֵּפֶר סֵפֶר הַתּוֹרָה מֵעֲצָתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חֲלָקִיָּה
 9 אֶת־הַסֵּפֶר אֶל־שֵׁפָן וַיִּקְרָאֵהוּ : וַיֵּבֵא שֵׁפָן הַסֵּפֶר אֶל־
 הַמֶּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶת־הַמֶּלֶךְ דְּבַר וַיֹּאמֶר הֲתִיכּוּ עִבְדֶיךָ
 אֶת־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָהוּ עַל־יַד עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
 10 הַמִּפְקָדִים בֵּית יְהוָה : וַיַּגֵּד שֵׁפָן הַסֵּפֶר לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
 סֵפֶר גַּתָּן לִי חֲלָקִיָּה הַכֹּהֵן וַיִּקְרָאֵהוּ שֵׁפָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
 11 וַיְהִי כִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־דְּבָרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה וַיִּקְרַע אֶת־
 12 בְּגָדָיו : וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־חֲלָקִיָּה הַכֹּהֵן וְאֶת־אֲחִיקָם
 בֶּן־שֵׁפָן וְאֶת־עַכְבּוֹר בֶּן־מִיכָיָה וְאֶת־שֵׁפָן הַסֵּפֶר וְאֶת־
 13 עֲשִׂיָּה עִבְד־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר : לִכּוּ דַרְשׁוּ אֶת־יְהוָה בְּעֵדֵי
 וּבְעַד־הָעָם וּבְעַד כָּל־יְהוּדָה עַל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַנִּמְצָא
 הַזֶּה כִּי־גְדוֹלָה חֲמַת יְהוָה אֲשֶׁר־הָיָא נִצְתָה כִּנּוּ עַל־
 אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ אֲבֹתֵינוּ עַל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה לַעֲשׂוֹת
 14 כְּכָל־הַכְּתוּב עֲלֵינוּ : וַיִּלֶךְ חֲלָקִיָּהוּ הַכֹּהֵן וְאֲחִיקָם
 וְעַכְבּוֹר וְשֵׁפָן וְעֲשִׂיָּה אֶל־הַלֵּוִיָּהּ הַנִּבְיָאָה אִשְׁתִּי שְׁלֹם
 בֶּן־תְּקוּוֹה בֶּן־חֲרָחַס שֹׁמֵר הַבְּגָדִים וְהָיָא יֹשֵׁבֵת
 15 בִּירוּשָׁלַם בְּמִשְׁנַה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ : וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶם כֹּה
 אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲמַרְוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁלַח
 16 אַתְּכֶם אֵלַי : כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי מִבְּיַד רַעַה אֶל־
 הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יִשְׁבִּי אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר
 17 אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ יְהוּדָה : תַּחֲתֵי אֲשֶׁר עֹבְדֵנִי
 וַיִּקְמְרוּ

ibid. בית ק' ויתנוהו ק' 5. v.

7 וישלח את עפרה על קבר בני העם : ויתן את בתי
 חקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם
 8 בתים לאשרה : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה
 ויטמא את הבמות אשר קטרו שמה הכהנים מגבע
 עד באר שבע ונתן את במות השערים אשר פתח
 שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער
 9 העיר : אך לא יעלו כהני הבמות אל מבח יהוה
 בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם : וטמא
 את התפת אשר בני הנגם לבלתי להעביר איש
 11 את בנו ואת בתו באש למלך : וישבת את הסוסים
 אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל
 לשכת נתן מלך הסוסים אשר בפרורים ואת מרכבות
 12 השמש שרף באש : ואת המזבחות אשר על הגג
 עלית אהו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות
 אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתן המלך
 13 וירץ משם והשליך את עפרם אל נחל קדרון : ואת
 הבמות אשר על פני ירושלם אשר מימין להר
 המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת
 שקין צידנים ולכמוש שקין מואב ולמלכם תועבת
 14 בני עמון טמא המלך : ושבר את המצבות ויכרת
 15 את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדם : וגם
 את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם
 בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח
 16 ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר
 ושרף אשרה : ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר
 שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים
 וישרף על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא
 17 איש האלהים אשר קרא את הרבנים האלה : ויאמר

† in Sub-
urbis.

de modis
ne oibus
quidem mor-
tuorum ido-
lolatrarum
pacens :

מה
בן ק' v. 10.

כה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר
 הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את
 הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל
 ויאמר הניחו לו איש אל יגע עצמתו וימלטו עצמתו 18
 את עצמות הנביא אשר בא משמרון ונס את כל
 בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי
 ישראל לחכעים הסיר ואשיהו ויעש להם ככל
 המעשים אשר עשה בבית אל ויזבח את כל כהני
 הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות
 אדם עליהם וישב ירושלם ויצו המלך את כל העם 21
 לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
 הברית הזה כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים
 אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי
 יהודה כי אם בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו 23
 נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם ונס את האבות
 ואת הידענים ואת התרפים ואת הגללים ואת כל
 השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם בער
 ואשיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על
 הספר אשר מצא חלקיהו חפזן בית יהודה וכמהו כה
 לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהודה בכל לבבו
 ובכל נפשו ובכל מאודו ככל תורת משה ואחריו לא 25
 קם כמהו אך לא שב יהודה מחרון אפו הגדול
 אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר
 הכעיסו מנשה ויאמר יהודה גם את יהודה אסיר 27
 מעל פני כאשר הסירתי את ישראל ומאסתי את
 העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית
 אשר אמרתי יהיה שמי שם ויתר דברי ואשיהו וכל 28
 אשר עשה הלאדם כתובים על ספר דברי הימים
 למלכי

Pascha rice
celebrat.

Deut.
6:5.

ira tanca
Dei iustia non
abolita est.

0000 3 1111

In bello contra Aegypt. retere suscepto occiditur, successorem relinquitur Ioa-chasum, sed Pharaon illo abducto Iojakimum substituitur.

29 למלכי יהודה: בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים
 על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך אשיהו
 ל לקראתו וימיתו במגדו בראתו אתו: וירכבו
 עבדיו מת ממגדו וביאהו ירושלם ויקברו בקברתו
 ויקח עם הארץ את יהואחז בן אשיהו וימשהו אתו
 3 וימליכו אתו תחת אביו: בן עשרים
 ושלוש שנה יהואחז במלכו ושלושה חדשים מלך
 32 בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיהו מלכנה: ויעש
 33 הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו: ויאסרהו
 פרעה נכה ברבלה בארץ חמת כמלך בירושלם ויתך
 34 עגש על הארץ מאה כפר כסף וכפר זהב: וימלך
 פרעה נכה את אלקים בן אשיהו מחת אשיהו אביו
 ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים
 לה וימרת שם: והכסף והזהב נתן יהויקים לפרעה אף
 העריף את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש
 כערבו נגש את הכסף ואת הזהב את עם הארץ
 36 לתת לפרעה נכה: בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה
 שנה מלך בירושלם ושם אמו זבדיה בת פדיה
 37 מן רוממה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו
 א אבתיו: בימיו עלה נבכדנאצר מלך בבל ויהי לו
 2 יהויקים עבד שלש שנים וישב וימרד בו: וישלח יהוה
 בו את גרודי כשדים ואת גרודי ארם ואת גרודי מואב
 ואת גרודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבדו כדבר
 3 יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים: אף על פי יהוה
 היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת מנשה ככל
 4 אשר עשה: וגם דם הנקי אשר שפך וימלא את
 ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלה: ויתר דברי
 יהויקים

mul-
ctam,
Prov.
19:19.

CAP. כד. XXIV.

Qui impius Chaldaeis tributarius esse cogitur, sed scellis variis turmis infestatur, & Iudaea vastatur.

קמין בזק 4. חר' ברגש ובורהק' 36. ממלך ק' 33. v.

יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
 6 דברי הימים למלכי יהודה: וישכב יהויקים עם אבתיו
 7 ומלך יהויכין בנו מחתיו: ולא הסוף עוד מלך מצרים
 לצאת מארצו כילקח מלך בכל מנחל מצרים עד
 נהר פרת כל אשר היתה למלך מצרים:
 8 בן שמונה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה
 חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן
 מירושלם: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה
 9 אביו: בעת ההיא עלה עבדו נבכדנאצר מלך-בבל
 11 ירושלם ותבא העיר במצור: ויבא נבכדנאצר מלך-
 12 בבל על העיר ועבדיו צרים עליה: ויצא יהויכין מלך-
 יהודה על מלך בבל הוא ואביו ועבדיו ושדיו וסריסיו
 13 ויקח אתו מלך בבל בשנת שמונה למלכו: ויוצא
 משם את כל אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך
 ויקצין את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך-
 14 ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: והגלה את
 כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל
 עשרה אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשא
 זולת דלת עם הארץ: ויגל את יהויכין בבלה ואת אם
 15 המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אולי הארץ
 16 הולך גולה מירושלם בבלה: ואת כל אנשי החיל
 שבעת אלפים והחבש והמסגר אלה הכל גבורים עשי
 17 מלחמה וביאם מלך בבל גולה בבלה: וימלך מלך-
 בבל את מתניה דדו מחתיו ויסב את שמו צדקיהו:
 18 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת
 עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת-
 19 רמיהו מלבנה: ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר
 עשה יהויקים בן יואץ יהוה היתה בירושלם וביהודה
 עד

Mortuo suc-
 cessit Jeho-
 chin, & que
 impius, a Ne-
 bucadnezare
 Hierosolymis
 obfidetur, cui
 se deden-
 t cum familia,
 Babellem
 transportatur

plebi refidit
 Zacharias
 Rex praefi-
 tur;

אילי ק' 15. עשרת ק' 14. עלו ק' 10. v.
 חמוטל ק' 18. v.

עד השלכו אתם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך
א בבל: ויחי בשנת התשיעית למלכו בחדש

CAP. כד.
XXV.

Verum cum
& ipse rebel-
laret, Hiero-
sol. denuo
obsessa & ex-
pugnata, Za-
charias ca-
ptus, ad Re-
gem dedu-
ctus, post ex-
cos filios ex-
coecatus, vin-
ctus abduci-
tur.

העשירי בעשור לחדש פא נבכדנאצר מלך-בבל
הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו עליה דין

2 סביב: ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה
3 למלך צדקיהו: בתשעה לחדש ויחוק הרעב בעיר

4 ולא היה לחם לעם הארץ: ותבקע העיר וכל אנשי
המלחמה הלילה ורף שער בין החמתים אשר על

5 המלך וכשדים על העיר סביב וילך הרף הערבה:
הוירדפו חיל כשדים אחר המלך וישגו אתו בערבות

6 ירהו וכל חילו נפצו מעליו: ויתפשו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתח וידברו אתו משפט:

7 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת עיני צדקיהו עור
ויאסרוהו בנחשתים ויביאוהו בבל:

8 ובחדש החמישי בשבעה לחדש היה שנת
תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצר מלך-בבל פא

9 נכוזראדן רב טבחים עבד מלך-בבל ירושלם: וישך
את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם

10 ואת כל בית גדול שרף באש: ואת חומת ירושלם
11 סביב נתצו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: ואת

יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו
על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלה נכוזראדן רב-

12 טבחים: ומדלת הארץ השאיר רב טבחים לחרמים
13 ולגבים: ואת עמודי הנחשת אשר בית יהוה ואת

המכנרת ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שברו
14 כשדים וישאו את נחשתם בבלה: ואת הסירות
ואת הילעים ואת המזכרות ואת הכפות ואת כל

15 ואת כלי הנחשת אשר ישרתו בם לקחו: ואת
המחתות

Templum,
regia & vrbs
incensa,

pars populi
captiua
translata,
pars ad co-
lendam ter-
ram relicta:
thesauri ab-
lati:

I 3 fin agri-
colas,
Jer. 52:
16.

וליוגבים ק' v. 12.

הפחתות ואת המזקקות אשר זהב זהב ואשר כסף
 כסף לקח רב טבחים : העמודים | שנים חיים 16
 האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא-
 היה משקל לנחשת כל הכלים האלה : שמנה 17
 עשרה אמה קומת | העמוד האחד וכרתת עליו
 נחשת וקומת הכרתת שלש אמה ושכבה ורמנים
 על הכרתת סביב הכל נחשת וכאלה לעמוד השני
 על השכבה : ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש 18
 ואת צפניהו כהן משנה ואת שלשת שמרי הסף :
 ומן העיר לקח סרים אחר אשר הוא פקיד | על- 19
 אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראי פני המלך
 אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא
 את עם הארץ וששים איש מעם הארץ הנמצאים
 בעיר : ויקח אתם נבוגדאדן רב טבחים וילך אתם כ
 על מלך בבל ובלתה : ויה אתם מלך בבל וימיתם 21
 ברבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו :
 והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר 22
 מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם בן
 שפן :
 וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כיהפקיד 23
 מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו המצפה
 וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח ושריה בן מנחמת
 הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי המה ואנשיהם :
 וישבע להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו 24
 מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל
 ויטב לכם :
 ויהי בחדש כה
 השביעי בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע
 מזרע המלוכה ועשרה אנשים אלו ויכו את גדליהו
 וימת PPPSSSS

primarii occisi,

reliquis plebis Gedalje commisit sunt :

quo per coniurationem popularium trucidato, populus in Aegyptum fugit.

אמות ק' 17.

וַיָּמָת וְאֶת־הַיְהוּדִים וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ
26 בַּמִּצֵּפָה : וַיִּקְמוּ כָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל וַשְּׂרֵי
הַחֵילִים וַיָּבֵאוּ מִצְדִּים כִּי יֵרְאוּ מִפְּנֵי כַשְׂדִּים :

27 וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין

מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עֶשֶׂר הַדָּשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשֶׁבַע־עָרָה
לְהַדָּשׁ נִשְׂא אֹיִל מִרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מָלְכוֹ אֶת־
28 רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִבֵּית כְּלָא : וַיְדַבֵּר אִתּוֹ

טֹבֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶּאָו מֵעַל כֶּסֶּא הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר אִתּוֹ
29 בְּבָבֶל : וַשֵּׂנֵא אֶת בְּגָדָיו כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לִפְנֵי
ל כָּל־יְמֵי חַיָּו : וַאֲרַחְתּוֹ אֲרַחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת
הַמֶּלֶךְ דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו :

(2. Sam. 10: 12.) חזק ונתחזק

סכום פסוקי דספר מלכים אלה וחמש מאות ושלשים
וארבעה: וסימנו אשרי הגוי אשר השם אלהיו:^a
וסדריו חמשה ושלשים: וסימנו ואני אהיה לה נאם
ה' הומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה:^b וחציו
ויקבץ מלך ישראל את הנביאים:^c
ברוך הנותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה:^d

(a) 2C. 33: 12. (b) Zach. 2: 5. (c) 1. Reg. 22: 6. (d) Jec. 40: 29.

Tandem To-
schin an, ca-
pituatit 37.
regio honore
afficitur.